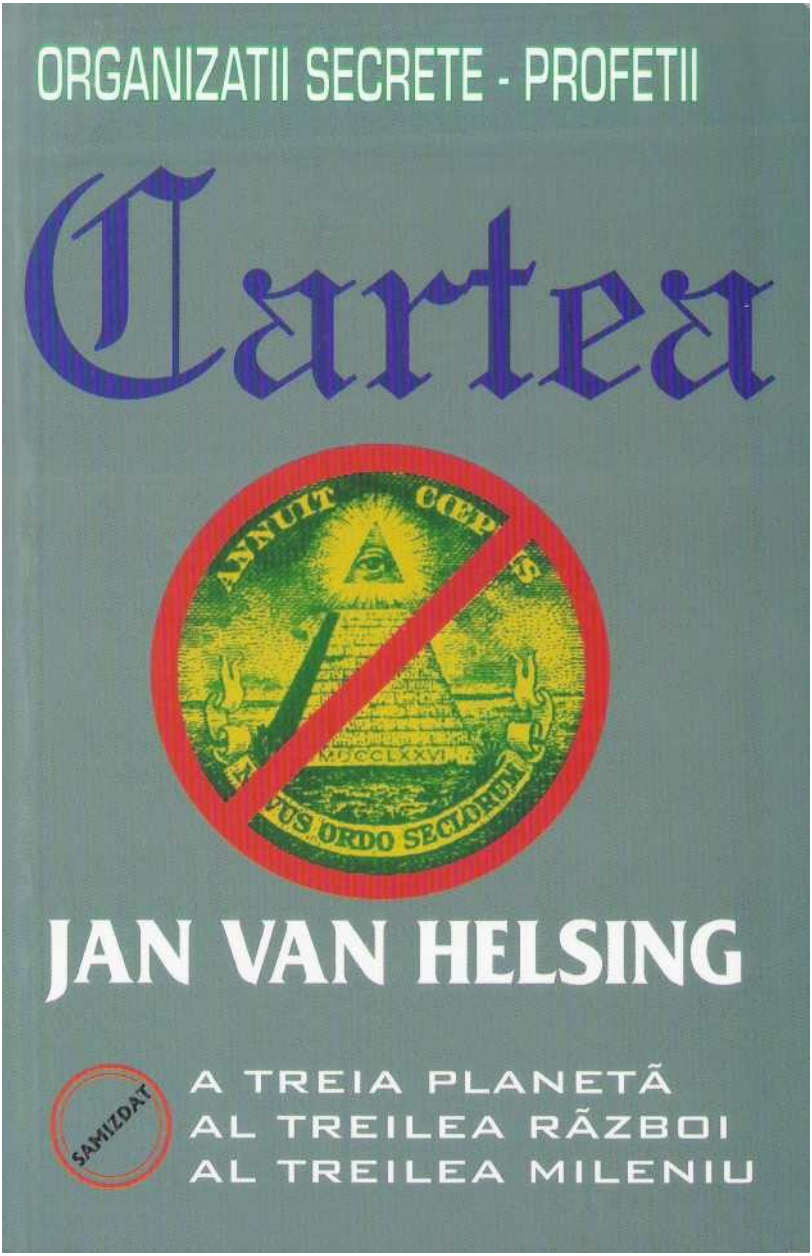

A treia planetă
Al treilea război

Al treilea mileniu

Pericolul unui al treilea război mondial este prezent datorită schimbării raporturilor de forţă. S-a reuşit de câteva ori să se înăbuşe conflicte periculoase, poate că şi acum se va întâmpla la fel. De evitat, nu vor mai putea fi evitate conflictele următoare, căci procesul de regândire, de schimbare nu e destul de evoluat. Mai ales, şi de asta sunt sigur, datorită liniei vizibile din India peste Orientul Apropiat, Iugoslavia, Austria, Germania şi Franţa până în SUA, Germania va fi de această dată din nou afectată direct.

JAN VAN HELSING
ÎN COLABORARE CU FRANZ VON STEIN
Cartea a 3-a
A TREIA PLANETĂ
AL TREILEA RĂZBOI
AL TREILEA MILENIU
Traducere:
Monica Mihai

EWERTVERLAG S.L.
Editura ANTET XX PRESS

Coperta: Ianoş Stan

ISBN ! 17H9 /: KKşfM8: t9

CUPRINS

I. BAZA
Cuvânt înainte 5
Introducere 5
Date pentru o înţelegere mai bună 11
Ce este prezicerea? 14
Perioada întunecată – Kali Yuga 20
Diferite preziceri referitoare la cumpăna dintre milenii 37
II. EVENIMENTUL
Criza economică 39
Mai mult despre cel de-al Treilea Război Mondial 53
Clarviziuni europene 56
Cel de-al Treilea Război Mondial 59
Prevestiri generale despre război 75
Evenimente speciale 75
Papa fuge de la Roma 81
Războiul din Orientul Apropiat 89
Ploaia de scântei 93
Izbucnirea în Germania – Marşul atacatorului din Est divizat în trei grupe armate 95
Comparaţia profeţiilor cu strategiile NATO actuale conform specialistului Bernhard Bouvier 102
Conducerea războiului cu arme chimice 107
Comportamentul uman în timpul războiului 108
Primele înfrângeri ale atacatorilor 110
Linia galbenă 113
Războiul din Scandinavia 116

Atacul asupra Americii 117
Introducerea armelor nucleare 118
Distrugerea New York-ului 119
Detonarea de bombe atomice în Marea Nordului 121
Atacatorii estici sunt învinşi 123
Bătălia de la Birkenbaum 126
Planetoidul 131
Dezechilibrul axei terestre (deplasarea polilor) 141
Trei zile de groază 146
Extazul? 152
III. ŞANSA
Perioada de după război şi Epoca de Aur 158
Pentru datare 169
Există o scadenţă? 172
Privire de ansamblu 174
Ce învăţăminte tragem din asta? 205
Aşadar 210
ANEXĂ
Cronologia celui de-al treilea război mondial de Bernhard Bouvier 212
Există pericolul unui al treilea război mondial? 215
lista vizionarilor prezentaţi aici 252

I. BAZA

„Căci dacă ei vor spune: *„Este pace, nu este niciun pericol”*, atunci vor fi atacaţi prin

surprindere de primejdie, exact ca şi durerea unei femei gravide, şi nu vor reuşi să scape”.

1 Thessal. 5, versetele 3 şi 4.

CUVÂNT ÎNAINTE

Aproape la fiecare jumătate de an apare undeva în lume o nouă carte despre profeţii sau preziceri. O mare parte a acestor cărţi şi-au îndreptat spiritul de observaţie spre apropiata cumpănă dintre milenii (aproximativ zece ani înainte şi după anul 2000), deoarece clarvăzătorilor şi profeţilor le-au fost arătate, în viziunile lor, evenimentele terestre schimbătoare şi aparent radicale despre această parte a istoriei. Acest lucru nu le este cunoscut tuturor. De asemenea, în Evanghelia după Ioan în N.T. vom găsi descrieri valabile pentru această perioadă care a fost denumită de către unii drept *„cea mai tânăra zi”*, *„Judecata de apoi”*, *sau „perioada în care grâul este separat de neghină”*. O perioadă a catastrofelor naturale, a războaielor şi tulburărilor. Unul dintre clarvăzătorii descrişi în această carte o numeşte chiar *„marea curăţenie”*. S-a auzit despre această perioadă. Adesea numai cu o ureche. Dar cine ascultă cu plăcere ceva despre perioade tulburi, mai cu seamă *despre „un al treilea război mondial”* când tocmai au fost întocmite asigurări pe viaţă şi depuneri de economii financiare. Nu au mai rămas decât câţiva

ani până la binemeritata pensionare. În acest context nu este permisă apariţia unui război civil sau inundaţii. Nu, omul nu vrea să creadă în aşa ceva.} *„Aşa ceva au prezis deja mulţi”*, vom spune, *„şi nimic nu s-a întâmplat”*. Aşadar, chiar nu s-a întâmplat într-adevăr nimic? (Referitor la indiciul că aceiaşi clarvăzători au prezis şi primul război mondial şi pe cel de-al doilea, se poate vorbi de o tăcere apăsătoare. Important, ca neplăcutul să fie înlăturat cu succes.)

De ce deja o nouă carte cu această tematică? Confirmare reînnoită pentru aşa-zisa denumire de „magician” sau de „apostol al decăderii”? S-a ajuns acum, în sfârşit, atât de departe sau cum?

Acum, că există numeroase cărţi pe această temă, nu este, cu siguranţă, de tăgăduit faptul că nu se duce lipsă de sinteze şi catalogări ale diverşilor clarvăzători. Însă, până acum ce efecte au avut asupra cititorului? Nu este vorba în cele mai multe cazuri despre frică, nesiguranţă şi panică faţă de viitor? Despre depresii nervoase rezultate dintr-asta, izolare, comportament de victimă şi smerenie? Imboldul spre emigrare şi conservare de alimente? Este acesta sensul şi scopul viziunilor, să trezească în cititor stări indefinibile? Să se retragă din viaţă? Sincer să fiu nu-mi pot închipui decât cu greu. Şi apoi, viziunile clarvăzătorilor nu ar face decât să înrăutăţească situaţia. Ce-ar trebui de fapt aceste viziuni să trezească în cititor? O selectare? O educaţie de

elită din partea unor aleşi? Ce se ascunde în spate?

Acum, chiar şi eu m-am confruntat cu aceste viziuni şi am găsit, în mod interesant, contrariul – speranţă, curaj, capacitate de a risca. Ciudat, nu-i aşa? Am găsit de asemenea linişte, confirmare şi privire de ansamblu. Cum se poate întâmpla? Aşadar, am citit şi eu într-adevăr aceleaşi preziceri ca ceilalţi? Posibil, însă pe fundalul acestor viziuni, mi-am format propriile mele gânduri lipsite de confesiune şi prin aceasta am ajuns la cu totul alte idei-cheie decât majoritatea celorlalţi autori. Căci totul depinde de punctul de vedere al fiecăruia, punct de vedere prin care omul analizează întâmplările pe Pământ o prăbuşire a sistemului actual cu departajările sale referitoare la putere, extrem de radicale, ar avea cu totul o altă influenţă asupra unui miliardar, unui industriaş puternic, unui specialist în computere, unui speculant la bursă sau a unui orăşean orientat material şi dependent de această materie, faţă de influenţa asupra unui vagabond, unui muntean legat de natură, unui independent autonom, unui inventator supus unor noi forţe energetice sau a unui persecutat politic. Prin percepţia naturii precum şi a legilor spirituale mi s-a clarificat faptul că nu tema sau informaţiile incomode sunt cele care până la urmă dau naştere fricii de viitor, ci, în cele mai multe cazuri, sunt punctele de vedere subiective ale unui anumit autor, respectiv

cititor, cele în care îşi reproduce viziunile acumulate şi pe care le încarcerează corespunzător în propria sa gândire despre lumea terestră. Nu ideea de profeţie este problema, ci tabloul terestru, cel care este confruntat cu ideea de profeţie. Ne vom pune întrebarea dacă autorul, un credincios sau un ateu este orientat spiritual sau un materialist în cazul izbucnirii celui de-al treilea război mondial, unei erupţii vulcanice sau a unui cutremur poate fi distrusă numai lumea fizică, însă nu cea spirituală. De aceea, sentimentul de frică va fi explicabil numai la o persoană materialistă. Celui materialist i-ar fi luat propriul său „tot" deoarece el neagă lumea spirituală. Pentru o persoană orientată sufleteşte, însă, lumea fizică îşi schimbă numai aspectul, doar viaţa sau dezvoltarea personală – dacă nu în aceasta, totuşi, într-o altă lume – merge mai departe. Persoana orientală spiritual se va vedea (în comparaţie cu materialistul) pe cât posibil eliberată de legăturile materiale „apăsătoare". Din acest punct de vedere va fi de mare importanţă să se ştie cărui dumnezeu aparţine autorul unei asemenea teme, creatură nevolnică, şi din ce punct de vedere (spiritual sau material) tratează el scenariile şi le explică importanţa, însemnătatea. La mulţi autori vizionari este vorba de „pedeapsa lui Dumnezeu" pentru omul păcătos (mica creatură) şi salvarea ar fi aderarea la una dintre bisericile justiţiare. Acolo le va fi oferită

protecţie din partea unei satane, care chipurile le face viaţa grea, (măcar de-ar recunoaşte micuţii lemingi că şi ei se găsesc, de asemenea, în „Bucătăria Diavolului”).

Ce carte despre clarviziuni îi arată cititorului după prezentarea evenimentelor radical schimbătoare, pe care prezicătorii le-au observat în viziunile lor, o cale de ieşire pentru fiecare în parte? Nu mă refer la niciun nou personaj ideal (înlocuitor al lui Iisus) sau Guru. Nici la un mijloc ajutător extern, ca emigrarea sau oraşele subterane, ci la o cale de ieşire care să plece de la motivul de bază. Şi trebuie să fie mai ales o cale uşor de înţeles, şi, în acelaşi timp, practică. De fapt avem noi, într-adevăr, nevoie de o cale de ieşire? Există de fapt ceva de care noi trebuie să fugim sau nu cumva ar trebui să facem tocmai contrariul? N-ar trebui eventual chiar să forţăm şi să accelerăm totul? Ce dezvăluie viziunile despre timpul „de după”? Se poate prezice cumva ceva pentru care să se merite a spera, da, poate chiar a lupta?

A se anticipa puţin:

Este evident pentru fiecare dintre noi, ca magnaţii petrolului nu arată un interes prea mare pentru o maşină care este propulsată cu apă curată, sau pentru un vehicul care utilizează, drept motor, un convertor de energie din magneţi circulari sau din spaţiul sideral. La fel de bine

înţeles poate fi şi un dezinteres al industriei farmaceutice pentru vindecătorii naturişti care pot vindeca prin intermediul plantelor o mai mare parte a bolilor (cancer şi SIDA inclusiv) sau pentru magicieni şi ghicitoare care pot duce la o însănătoşire totală prin transmiteri spirituale de energie pe care omul de rând nu le poate conduce sau monopoliza. Este logic, de asemenea, că cea mai puternică industrie a lumii, industria de armament, se prăbuşeşte printr-o eventuală pace mondială şi faptul că un sistem financiar lipsit de dobânzi le răpeşte bancherilor puterea este iminent. Prin cele relatate anterior, am exemplificat doar puţine dintre motivele existente care ne demonstrează că momentan există o mulţime de oameni care manifestă un interes mai mare ca „lucrurile să rămână aşa cum sunt”.

Dacă între timp, s-a făcut deja cunoscut prin diferite publicaţii că există asemenea dezvoltări şi sisteme alternative, încercările inventatorilor ca invenţiile lor să fie adaptate vieţii pentru a sta la dispoziţia fiecărui individ au fost până acum ignorate, chiar anihilate. Adesea, prin înlăturarea acestor invenţii împreună cu inventatorii lor.

Plecând de la această presupunere o prăbuşire a acestor structuri sociale de tip monopolist, de exemplu, printr-un cutremur mondial, nu ar fi neapărat „rea”. Deoarece printr-un asemenea haos al „ordinii” (sau „ordine în haos”) creşte şansa ca numitele descoperiri şi alte

invenţii îmbunătăţite să devină accesibile cetăţeanului obişnuit şi fără obiecţiile unor mari industriaşi şi magnaţi şi prin aceasta să se refacă raportul de putere pe Pământ cu siguranţă, se va pune, de asemenea, o altă întrebare, şi anume, dacă marea masă va putea în zilele noastre să se descurce „conştient” cu asemenea invenţii? Dacă, într-adevăr, omenirea ar fi deja coaptă, pregătită să fie confruntată cu asemenea descoperiri? Nu ar putea fi acestea, foarte bine, folosite în scopuri militare? Pentru asuprirea aproapelui? O dată rupte aceste structuri sociale conduse de supermagnaţi, vor ieşi la suprafaţă îmbunătăţiri de toate genurile, oprimate până acum, pe lângă maşini cu energie liberă, de asemenea, şi noi sisteme de educaţie, vindecarea naturală, un comportament drăgăstos cu oamenii mai în vârstă, o nouă arhitectură în conformitate cu geometria sfântă, cu stilul de aur şi corespunzător cu magnetismul Pământului, se va ajunge la o ştiinţă despre adevăratul trecut al planetei noastre, contact deschis cu extratereştrii şi cu pământenii, la o discuţie liberă despre viaţa de după moarte, despre reîncarnare, contact cu lumea spirituală şi multe altele.

După cum observaţi această temă, „Preziceri despre viitoarele schimbări terestre”, nu este chiar aşa de simplă. Prezintă aspecte despre viaţă cu totul noi şi nu poate fi catalogată drept „catastrofă”, care trebuie trecută. Unii chiar

susţin că aceste schimbări radicale, care ne sunt prezise, ar putea fi şansa cea mare a omenirii şi prin care ar fi înlăturată vechea ei suferinţă (forţele distructive) îngăduindu-se astfel un început nou şi sincer. Toţi clarvăzătorii au ajuns la o înţelegere în ceea ce priveşte cel mai important punct – nu este un punct final – cel prezis, ci un punct de sprijin.

Nu cumva ne aşteaptă o perioadă plină de suspans, o aventură pentru fiecare dintre noi?

Atunci prin ce se deosebeşte această carte de celelalte lucrări de prezicere? Şi ce-l determină pe un autor care până acum s-a ocupat numai cu articole şi cărţi despre existenţa „chipurilor" politice şi despre tehnologii ascunse, să se confrunte cu această temă?

Nu trebuie să rămână un secret

Prin intermediul prietenului meu, Franz von Stein, am avut ocazia să-l cunosc în 1995 pe domnul Bernhard Bouvier. Domnul Bouvier (el însuşi, era de meserie soldat şi analist pentru statul-major) s-a ocupat mai mult de douăzeci de ani nu numai cu descifrarea textelor lui Nostradamus, ci şi cu alţi clarvăzători, „demni de luat în serios". Ca şi în activitatea sa profesională, dl Bouvier descoperă că el însuşi este înzestrat cu calităţi intuitive şi vizionare. Cunoştinţele sale excelente de limba franceză l-au ajutat, de asemenea, să creeze mai exact, la obiect,

traduceri ale unor copii după originalele lui Nostradamus (apărute de asemenea în editura Ewert).

În tot acest timp, Bernhard Bouvier şi-a dat toată silinţa să-i alinieze într-o ordine, după un studiu îndelungat, pe toţi prezicătorii Europei (printre alţii, pe Irlmaier, Mühlhiasl, Blinder Jüngling din Praga, Nostradamus ş.a.) pentru a-i transmite cititorului său un tablou mai clar despre ceea ce au aflat intuitiv prezicătorii. A rezultat un tablou destul de clar al evenimentelor. Şi anume atât de clar, că este întărită excepţia ca aceşti prezicători să zărească un tablou asemănător sau pe cât posibil chiar acelaşi scenariu. A mai fost toată această chestiune susţinută şi de faptul că un cunoscut de-al lui Bouvier (Stephan Berndt – *Viziuni viitoare ale europenilor*) a introdus toate viziunile tuturor prezicătorilor găsiţi de el în computer şi a ştiut să valorifice datele. Rezultatul a fost uluitor. Aproape 90% din aceste numeroase viziuni aparţinând celor mai diferite perioade şi ţări au fost în cele mai importante puncte identice şi se potriveau perfect cu rezultatele lui Bouvier.

Însă demn de subliniat este faptul că Bouvier şi-a încheiat lucrarea încă de la mijlocul anilor ’80. Aşa, de exemplu, el a putut descrie reunificarea Germaniei, Războiul din Golf, ca şi de asemenea războiul din fosta Iugoslavie – toate încă din anul 1987. Neiniţiat în ceea ce priveşte o publicare, în anul 1988 el reuşeşte să intre în contact cu o

editură fără experienţă care, evident, nu înţelege importanţa temei, căci a durat până în anul 1991 pentru a-i apărea cartea, în sfârşit. Deoarece o parte a evenimentelor publicate în carte se petrecuseră deja în momentul apariţiei a fost necesar ca datele referitoare la mijlocul anilor ’80 să fie trecute de la timpul viitor la trecut. Ce ghinion!

Plecând de la aceste schimbări, Bouvier îşi retrage drepturile de autor şi după întâlnirea noastră se hotărăşte să încerce o nouă variantă. Cartea sa apare, de această dată, sub titlul *Ultimele sigilii*, de asemenea, la editura Ewert. Ideea de bază a fost iniţial ca Franz şi cu mine să schimbăm titlul lui Bernhard, să-l completăm cu alte viziuni, să-i adăugăm partea esoterică şi soluţia /speranţa şi să publicăm cartea din nou. Că nu s-a ajuns la aceasta îşi are cauza în faptul că Bouvier nu putea să accepte completările referitoare la viaţa extraterestră şi prezicerile de origine americană, lucruri care pentru Franz şi pentru mine sunt foarte importante şi care reprezintă o parte de bază a cărţii. De asemenea, nu putea să accepte părerea noastră în cel mai esenţial punct, anume, că cele întâmplate sunt absolut necesare (chiar dacă sunt grele), deci partea pozitivă, speranţa şi şansa pentru omenire nu puteau fi acceptate de el. Aşa că ne-am hotărât să mergem pe căi separate, având totuşi permisiunea să cităm pasaje din excelentele

comentarii ale lui Bernhard despre strategia militară necesară în război, mai ales că expunerile sale în anumite poziţii sunt pur şi simplu cele mai potrivite. Şi aşa a apărut o carte complet nouă cu tendinţe radicale şi propuneri de soluţionare. Această înşiruire ordonată, compactă de preziceri, bine alese de Franz von Stein şi de mine, completată prin citate date de Bernhard Bouvier în calitate de expert militar şi finalizată prin obişnuitul „alt punct de vedere”, dezvăluit de metafizician la sfârşit, trădează o combinaţie între previziune şi strategie militară, care, cu siguranţă, îşi caută confirmarea în dumneavoastră

Dar să ne întoarcem la întrebarea de ce un „conţopist” de cărţi politico-ocultе consideră această temă foarte importantă: Deci, referitor la aceste prevestiri adunate în carte, este vorba în cele mai multe cazuri despre viziuni, aşa-numitele „clarviziuni”, aşadar despre evenimente, cu ajutorul cărora oameni de diferite origini, vârste şi categorii sociale, ba chiar din perioade diferite, au receptat lucruri vizual sau intuitiv, lucruri pentru care nu există nicio explicaţie ştiinţifică, nici cercetare, niciun izvor de informaţie şi, de asemenea, nicio dovadă. Viziunile nu pot fi recunoscute nici logic, nici intenţionat. De obicei, „se întâmplă” cu persoana în cauză. Să ne punem în locul tânărului orb din Praga, unul dintre clarvăzătorii pomeniţi în carte, un om care nu poate vedea, dar cu toate acestea receptează

imagini prin ochii săi orbi şi care descrie lucruri şi evenimente pe care de fapt nu „ar avea voie” să le vadă. Şi ceva, pentru care nu există nicio dovadă şi nicio cheie logică explicabilă, nu este de luat în serios de majoritatea locuitorilor din lumea occidentală.

Cu atât mai interesante devin, desigur, aceste viziuni, dacă recunoaştem că aceste profeţii ale acestor simpli profeţi nu numai că se potrivesc cu prognozele de politică şi economie, ca şi cu cele din domeniul „politicii de fundal”, dar chiar se identifică cu ele în cea mai mare parte.

La drept vorbind, aceste teme se completează reciproc. Referitor la această observaţie, un exemplu concludent. După cum reiese din pagina catolică „Semnul timpului”, conducătorul „Ordinului iluminaţilor din Bavaria”, Mazzini şi „maestrul suveran al vremurilor vechi şi al ritului scoţian acceptat al zidarilor liberi”, Albert Pike (de asemenea, fondatorul Ku Klux Klanului), au executat, în anul 1871, un plan despre cum ar putea să ia în stăpânire lumea, cele trei războaie mondiale. Pornind spre „noua orânduire mondială” (Novus Ordo Seclorum), trebuia înscenat Primul Război Mondial, pentru a aduce Rusia ţaristă în mâinile „Ordinului iluminaţilor din Bavaria”. Apoi Rusia trebuia să fie folosită pe post de „Bau-Bau” pentru a promova în lumea întreagă ţelurile iluminaţilor bavarezi.

Cel de-al Doilea Război Mondial trebuia

înscenat în baza manipulării conflictului dintre naţionaliştii germani şi cisionіştii[1] politici. Din aceasta trebuia să rezulte o extindere a zonei de influenţă rusească şi fondarea noului stat Israel.

Cel de-al Treilea Război Mondial trebuia, conform planului, să rezulte din diferenţa de păreri care reieşea între cisionişti şi arabi. Fusese plănuită lărgirea pe plan mondial a conflictului.

O parte a celui de-al treilea război mondial ar fi, de asemenea, învrăjbirea reciprocă a nihiliştilor şi ateiştilor pentru provocarea unei prăbuşiri sociale care ar fi putut fi obţinută şi prin brutalitate şi bestialitate, inexistente până acum în această zonă. După anihilarea creştinilor şi a ateiştilor ar urma acum adevărata doctrină luciferică şi prin asta ar fi fost ochiţi doi iepuri dintr-o încercare. Îndeplinirea planului referitor la cele două războaie mondiale nu o putem confirma decât după trecerea timpului. Referitor la cel de-al treilea război mondial, prevăzătorii pomeniţi în această carte îl pot confirma în prezicerile lor, după cum este el prezentat în planul lui Mazzini şi Pike. Coincidenţă?

---

1 Este vorba de separatişti/secesionişti. Provine din latină = scisionis = despărţire, scindare, separare. Termen inexistent în lb. română, şi care nu apare nici în alte dicţionare străine, dar este explicat în portugheză - *cisionista* - vezi http://letratura.blogspot.ro/2009/03/lexico-cisionista.html. În general, este folosit mai ales de către comunişti, anarhişti. [Alte trimiteri sunt eronate - actualmente, Cision este o firmă suedeză care oferă servicii în comunicarea mass-media (relații publice) şi urmărirea acoperirii mediatice a clientului].

Scenariul, care este descris în această carte de către prevăzători, nu este ceea ce ne promite cancelarul nostru federal pentru următoarea sa perioadă de conducere (siguranţă şi înflorire economică). Cu alte cuvinte, conform viziunilor acestor profeţi, omenirea va parcurge o perioadă destul de dură şi neliniştită, şi plină de schimbări.

Dar, după cum am enumerat deja, prevestitorii toţi ne informează despre perioada „de după", deci despre perioada în care pe Pământ „pleava este separată de grâu" şi anume, despre „epoca de aur". O perioadă lipsită de control, o perioadă a libertăţii spiritului şi o perioadă a iubirii.

Nicio viziune, ci o ghicitoare cu substrat sună cam aşa: „Se întâlnesc două planete. Una spune: «Pe Dumnezeul meu dar nu arăţi deloc bine, ce s-a întâmplat cu tine?» «Ah», răspunse cealaltă, «eu am Homo Sapiens». Cu un gest liniştitor, îi răspunde prima planetă: «Nicio grijă, nu este atât de rău, în curând se va termina din nou»".

Acum să analizăm împreună ce-au zărit prevestitorii în viziunile lor.

Şi ca de obicei, facem un rezumat la sfârşit să vedem dacă trebuie să le ţinem piept evenimentelor care vor veni, fataliști şi fără scăpare sau dacă ne putem salva printr-un comportament conştient vis-à-vis de mizeria umană şi prin teorii de motivare, dacă putem să folosim drept şansă unică întâmplările, pentru a

ne autopropulsa în loc să ne fie teamă.

Jan van Helsing

INTRODUCERE

Trăim în anul 1996. Este o perioadă neliniştită şi captivantă. Până acum câţiva ani lumea, cel puţin cea europeană, mai arăta încă altfel. Mai exista încă o Germanie de Est, un imperiu sovietic care, sub titlul de purtător de cuvânt al comunismului internaţional, părea să ţină lumea în şah, o Iugoslavie paşnică... Aproape nimeni n-ar fi crezut că s-ar fi putut schimba ceva în zilele noastre. Şi aceasta tocmai într-o perioadă în care căpătasem încredere în promisiunile aşa-ziselor organizaţii de siguranţă ca NATO ŞI ONU, că omenirea se dezvoltă în baza unei păci utopice şi a unui stat unitar mondial. Cât de „paralizate" şi slabe sunt însă în realitate aceste organizaţii, respectiv cât de precis sunt orientate într-o singură direcţie, am putut desigur să observăm în fosta Iugoslavie. În ciuda acestui fapt majoritatea crede mai departe că acum, după ce a avut loc reunificarea şi puternica Uniune Sovietică s-a destrămat, în sfârşit întreaga Europă va deveni democrată, că toate ţările europene se vor alătura pe rând NATO şi noi vom asista la crearea unui imperiu milenar „democratic".

Arătându-se încrezătoare în medii, larga masă de oameni cu creiere spălate gândeşte că acum, prin cuvinte cheie ca dezarmare, autodeterminare a fiecărui popor şi transformare paşnică, sentimentul de ameninţare militară la

nivel mondial ar fi dispărut în întreaga lume. Căci, dacă este transmis la emisiunea de Ştiri trebuie să-şi ia partea de corectitudine. La urma urmei, avem desigur pace de mai bine de cincizeci de ani. Uniunea Sovietică a fost dizolvată şi implicit a dispărut şi pericolul din Est. Mult prea accentuată este însă disputa între forţele Vestului.

Bouvier notează referitor la acestea, următoarele: *„Experţi militari, care analizează şi valorifică arsenalele şi posibilităţile strategice şi care nu sunt prizonieri ai timpului, apreciază situaţia cu scepticism: Rusia producea până de curând în jur de trei sute de tancuri militare lunar. Aceasta corespunde cu aproximaţie dotării unei întregi divizii de tancuri – într-o lună! Şi asta se întâmpla an de an. Armata federală germană are cam şase astfel de divizii, în timp ce Rusia numai pe timp de pace are deja mai mult de şaptezeci.*

Şi aceste trupe moderne sunt foarte bine echipate. În special, Rusia şi Ucraina dispun în continuare de un potenţial imens de trupe de uscat şi de arme strategice: rachete, bombe, arme chimice şi flote militare maritime pe toate mările lumii, dar peste toate acestea un număr însemnat de submarine poziţionate strategic.

Că este posibilă preschimbarea încununată de succes a unui imperiu falimentar pe cale paşnică, fără tulburări externe se datorează în cea mai mare parte telespectatorilor avizi de ştiri noi. În ciuda flăcărilor desenate pe perete vom dansa

şi ne vom ospăta până la sfârşit”.

Şi când ne gândim că sub conducerea ministrului nostru de apărare, Rühe, care nu şi-a efectuat niciodată stagiul militar, armata federală este demontată până la scheletul de infrastructură, situaţia pare în totalitate lipsită de perspective, ar trebui să se ajungă la o invazie militară. Experţii militari ştiu că, dacă ar fi disponibile toate mijloacele, ar dura ani până ce armata federală ar putea fi adusă din nou în cea mai bună formă. Tancurile sunt demontate şi puse „la naftalină”, personalul de specialitate este pus pe zero – de aceea, nicio problemă pentru un atacator să ne cucerească în câteva zile.

Situaţia economică nu diferă nici ea. Deja în câţiva ani vom fi nevoiţi să recunoaştem că prognozele date de politicienii noştri şi de către experţii economici au fost dezastruoase şi mincinoase, căci se ştia deja de mult timp că în curând va veni lovitura cea mare. Omenirea a fost adusă la tăcere prin intermediul televizorului, sportului şi al altor manevre de distragere a atenţiei, în timp ce faţadele se crăpau deja.

Acum patru ani preşedintele băncii federale, dl. Pöhl, spunea de exemplu într-un interviu în „Bild am Sonntag”, că moneda noastră ar fi în totalitate stabilă şi cel mai bine asigurată. Trei zile mai târziu la o întâlnire de afaceri în Elveţia, el susţinea contrar celor spuse anterior, că toate

cursurile se vor prăbuşi, dacă numai una sau două bănci din cele aproape 1400 angajate în promovarea dolarului pe piaţa europeană nu vor mai lua parte la acest proces sau nu vor mai livra banii necesari.

Realitatea arăta însă cu totul altfel, numai că era foarte bine retuşată. Realitatea nu este luată în serios de majoritatea oamenilor. Abia pe parcurs apare totul logic, cu scop şi previzibil, fapt care a fost apreciat cu totul altfel în perioada respectivă.

Însă, dacă pe parcurs apare totul previzibil, înseamnă că putea fi previzibil şi în viitor. Şi au existat întotdeauna oameni care să aibă harul de a prezice evenimente frumoase sau mai puţin frumoase, aşa-numiţii profeţi, vizionari, mediumuri şi prezicători. Şi există câţiva prezicători din zona de sud a Germaniei care preziseseră deja primul şi cel de-al doilea război mondial, însă sfaturile lor nu au fost luate în serios. Şi aceiaşi prezicători, care au prezis şi celelalte războaie au făcut, de asemenea, preziceri pentru perioada noastră, pentru sfârşitul de mileniu. Şi dacă celelalte preziceri s-au adeverit, de ce s-ar schimba situaţia de această dată?

„Ţăranul din zona pădurii” (aproximativ 1976) îi mărturisea, de exemplu, unui alt ţăran pe câmp, următoarele privind războiul din Iugoslavia „Acum s-a intrat deja în cel de-al treilea sau al

patrulea an. Se întâmplă o crimă îngrozitoare în Balcani şi despre ce este vorba nu ştiu – fiecare îşi omoară aproapele”.

Mai potrivită nici că putea fi declaraţia. S-a întâmplat chiar aşa. Şi acest prezicător mai are de spus şi alte lucruri total diferite despre anii ce vor veni. Va avea el şi de această dată dreptate?

Aceşti profeţi îşi declară deschis de ani de zile prevestirile, însă numai puţini vor să-i asculte. Dacă le urmăm sfaturile şi prevederile, vom afla ce ne va sta peste puţini ani la uşă. Şi nu este vorba numai de moartea unui preşedinte sau despre un cutremur, nu, ci şi despre o transformare revoluţionară pe care omenirea n-a mai resimţit-o de mii de ani.

Dar nu numai sistemele noastre economico-sociale actuale sunt deteriorate, nu, ci şi gândirea noastră în întregime, simţul şi implicit, comportamentul nostru. De asemenea şi relaţia noastră cu locul de baştină, cu pământul-mamă. Modul în care ne comportăm vis-à-vis de „casa” noastră egalează comportamentul unei persoane care-şi taie singură craca de sub picioare. Şi continuăm mai departe, ignoranţi, să distrugem această planetă şi pe locuitorii ei.

Moira Timms se exprima cam aşa: *„Planeta noastră a fost tratată prost de către omul modern, pentru că, după cum sunt definite momentan culturile civilizate nu stau în armonie cu universul*

nostru. Pretenţii şi reziduuri ale producţiei şi tehnologiei au deteriorat şi poluat acest model special de cultură chiar în timpul procesului de întreţinere. În special, aceste condiţii vor fi corectate de către destin în moduri corespunzătoare. Planeta nu „a luat deloc cuvântul" în trecut, ea şi-a întreţinut oamenii şi i-a hrănit prieteneşte şi drept răsplată, a fost jefuită. Dar toate acestea au ajuns în punctul critic: diferite perturbări în procesul naturii, schimbări geografice, erupţii şi cutremure vor fi numai simptomele reacţiei planetei asupra dezechilibrului ecologic creat de om, simptome ce nu vor mai putea fi oprite. Pământul se va revolta ca un organism bolnav în încercarea lui de a-şi recâştiga echilibrul. Indienii Hopi numesc aceste fenomene „Perioada marii curăţenii".

Pentru a ne exprima eventual într-o singură propoziţie referitor la ceea ce se întâmplă greşit pe cea de-a treia planetă din sistemul nostru solar – Pământul – şi cu noi, oamenii, ar trebui să ne ajute următoarele: *„Am fost învăţaţi să ascultăm cu urechile, nu cu inima!"*

Sau un alt sfat: *„Omul raţional nu ia în considerare ce vine de la spiritul lui Dumnezeu pentru că nu poate fi verificat decât prin spirit".*

Scopul nostru nu este, însă, de a inspira teamă cititoarelor şi cititorilor, ci de a face

explicitată presiunea timpurilor în care trăim. Nu a mai existat vreodată o asemenea perioadă în care să fie atât de multe în joc şi pentru care să se plătească atât de mult în istoria universului, precum şi în problemele omenirii, vine o perioadă de desăvârşire a erei de transformare a tuturor lucrurilor. Asta înseamnă că ne apropiem foarte repede de o perioadă în care partea distructivă a vieţii, după cum ştim acum, nu va mai avea nicio posibilitate să existe (şi noi de asemenea, în cazul în care nu ne schimbăm).

Dorim, de aceea cu toată convingerea, să vă ajutăm să înţelegeţi că tot ceea ce este necesar pentru continuitatea existenţei noastre ca fiinţe, salvarea şi soluţionarea problemelor noastre, încă mai există şi a existat întotdeauna.

Nu ne rămâne decât să o redescoperim simplu, dar rapid. Asta-i tot. Tot de ceea ce avem nevoie, se găseşte în noi.

DATE PENTRU O ÎNŢELEGERE MAI BUNĂ

Oamenii de ştiinţă au fost şi sunt întotdeauna de păreri diferite despre modul în care s-a format universul, însă cu toţii sunt de acord asupra unui lucru – că în univers există o ordine. O ordine este un „corespondent al legii” şi cuvântul „ordonat” este explicat în lexicon drept „bine întreprins”. Noi trăim într-un cosmos (grec: ordine). Însă ce

reprezintă exact această ordine în univers?

Să încercăm să observăm pe scurt aceste legi ale ordinii pomenite mai sus, pentru a putea înţelege mai bine, ce dorim să experimentăm prin intermediul acestei cărţi.

LEGEA CAUZALITĂŢII

Aceasta este legea cauzei şi a efectului (sau Karma) – dreptatea cosmică. Cuvântul „Karma" (sanscrită) înseamnă „Faptă" sau, de asemenea „Acţiune", în versul următor este explicat foarte clar.

„Tot ce faci Tu creatură a lui Dumnezeu, bun sau rău, oameni, animale sau plante, totul se va întoarce asupra Ta drept, bun sau rău".

Cu alte cuvinte *„Ce semeni, aia culegi!"*

Ştim cu siguranţă că toate manifestările naturii sunt conduse de legi cosmice simple şi imuabile. Legea cosmică este numitorul comun al spectrului oscilant format de fizică şi metafizică. Metafizica descrie legile lumii spirituale şi fizica pe cele ale lumii materiale. Fizica şi metafizica sunt stări diferite ale unei ştiinţe.

Aşadar, nu este nicio minune, ci lege, dacă noi cultivăm cartofi, pentru a recolta tot cartofi. Este la fel de corespunzător legii naturii că atunci când se strigă *„idiot* în pădure să se răspundă cu *„idiot* şi nu cu *„iubitule!"*. Cultivăm necaz şi ură,

necaz şi ură vom recolta. Aşa cum trăieşti, aşa este şi viaţa cu tine. Computerului îi este indiferent dacă cel care-l utilizează scrie frumos sau urât – el imprimă. Şi apoi dacă se vor observa porcării pe hârtia imprimată, cu siguranţă nu computerul este de vină.

Aşa este, de asemenea, şi cu legea naturii.

Edgar Cayce spunea referitor la asta: *„Trebuie în sfârşit să-ţi fie clar că destinul este făurit de raţiune. Un comportament eronat corespunde unei conştiinţe eronate. De aceea, un om nu poate spera să-şi schimbe «Karma» (destin) negativă, dacă nu-şi înţelege propria sa relaţie cu energia creativă. Omul se confruntă cu sine însuşi. Cum spunea şi El: «Fă-le bine celor ce ţi-au făcut rău şi Tu depăşeşti în Tine ceea ce i-ai făcut aproapelui Tău».*

LEGEA POLARITĂŢII

Este legea contrastelor masculin-feminin, negativ-pozitiv, materie-antimaterie, ş.a.m.d. Bazându-se pe acest principiu, natura poate să se autoregenereze. Legile aparente ajută dezvoltării noastre spirituale în stare conciliantă sau armonică, şi ne transmit o bună înţelegere a lumii fenomenale ce ne înconjoară.

Omul a fost creat drept maestru al contrastelor, maestru al polarităţii pentru a se

autoînvinge şi a stăpâni polarităţile cu ajutorul disciplinei şi comportamentului.

Termeni ca „bun” şi „rău” rămân doar perceperi subiective ale aceluiaşi adevăr. Asemenea noţiuni îşi pierd din efect când un eveniment, evoluând într-un fel sau altul, este cercetat în lumina unei înţelegeri superioare. În realitate, ele nu sunt contraste, ci simple adevăruri. Ele par să se schimbe în funcţie de modul în care noi le luăm în serios. Aşa cum fără experienţa dulcelui nu poate exista acrul, la fel nu poate şti omul cu adevărat, ce este dragostea, dacă nu a luat măcar o dată în serios sentimentul de ură.

Divizarea şi risipirea vieţii în aspecte precum bun şi rău, variază de la individ la individ, de la cultură la cultură şi se schimbă odată cu dezvoltarea şi raportat la capacitatea de percepere a fiecărui individ. O întâmplare din trecut, care a fost descrisă atunci drept „neplăcută”, poate fi valorificată total diferit 10 ani mai târziu. Se trece prin viaţă cu o conştiinţă memorabilă, flexibilitate şi sinceritate şi nu cu încăpăţânare şi gândire limitată, şi devine tot mai clar că frica şi necunoaşterea aduc suferinţă în timp ce iubirea şi sinceritatea numai spre noroc ne conduc.

LEGEA VIBRAŢIEI (REZONANŢEI)

Cuvântul exprimat produce vibraţie şi prin aceasta apare dualitate, respectiv polaritate, căci mişcarea produce contraste (mişcări direcţionate spre partea opusă).

Pronunţarea unui cuvânt este un instrument al puterii, dă gândului formă şi conţinut Cuvintele îmbracă un gând, cu o matrice de vibraţii, îl întăresc şi îi uşurează calea în lumea fizică a materiei şi acţiunii.

Moira Timms scrie următoarele: *„De obicei, când ne gândim la vibraţii, ne imaginăm tonuri care pot fi înregistrate numai de ureche. Urechile captează numai o mică parte a spectrului. Vibraţiile tuturor lucrurilor îşi construiesc propriul producător de energie: stânci, insecte şi plante se deosebesc între ele prin rata lor de vibraţie. Fiecare moleculă din corp rămâne la locul ei în legătură cu celelalte pentru că este programată pe frecvenţa ei. Noi ştim că materia subtilă, despre care înainte credeam că se constituia din cea mai mică parte, este identificabilă cu o apariţie de unde. Faraday a înţeles câmpul electromagnetic mai întâi drept cel mai jos element al realităţii şi astăzi acest principiu invizibil al legăturii nelineare este recunoscut de ştiinţă sub denumirea de „rezonanţă”.*

Un diapazon, care este armonizat pe un anumit ton, lasă să participe la vibraţii alte obiecte ale aceleiaşi frecvenţe şi aceleiaşi armonii,

obiecte cu care intră în contact, exact ca un surâs, un căscat sau o supărare. În acest sens, obiectele asemănătoare se atrag între ele şi obiecte cu frecvenţe inegale insistă în direcţia lor asupra unui principiu comun, factorul de rezonanţă, caracteristic frecvenţei proprii. La nivel uman, dragostea este cea care reprezintă puterea creatoare şi elementul de legătură. Fără ea noi am fi izolaţi şi am sta într-o dizarmonie totală cu ceilalţi. Întrebuinţând acest model, atunci se va putea observa uşor cum anumiţi indivizi vor putea schimba, pornind de la un scop pozitiv comun şi de la o motivaţie corectă pe ceilalţi în jur, chiar lumea, desigur. Forţele distructive ale aceleiaşi puteri pot crea o disonanţă".

Şi într-un alt citat: *„Moleculele unui cub de gheaţă vibrează mai repede dacă acesta va fi încălzit şi se transformă în apă, iar apoi în aburi. Transformarea stării sale de agregare este rezultatul topirii, apoi al transformării în aburi ceea ce înseamnă pe scurt, incitarea moleculelor la un dans mai rapid. Nimeni nu pune la îndoială acest fapt, şi totuşi unii oameni nu pot înţelege că materia însăşi poate constitui concentrarea de energie numită de obicei suflet – o stare la care ea se întoarce în momentul potrivit de-a lungul evoluţiei. Lumea îngheţată este lumea materială, lumea nevăzută a aburilor corespunde lumii spirituale. Lumea fizică este creată de spiritul ce*

se transformă în materie, materia se compune din energie şi energia se manifestă prin conştiinţă”.

Legii rezonanţei i se supune omul în egală măsură ca şi un diapazon sau un aparat de radio. Dacă aparatul de radio este fixat pe lungimea de unde scurte nu poate prinde lungimea medie. Dacă un om este supărat, el nu este receptiv în ceea ce priveşte dragostea şi invers. De aceea şi declaraţia: „Fiecare vede numai ce doreşte” se bazează pe legea vibraţiei confirmând zicala: „*Atât dai, atât primeşti*!”

De asemenea, se mai spune şi „*Natura este oglinda ta!”* „Tot” ce ne înconjoară se află în rezonanţă cu fiinţa noastră.

O altă analogie este „Aşa *dinăuntru, aşa din afară*”. Dacă un om este supărat, el va descoperi această supărare şi în lumea exterioară.

Din acest motiv este aproape lipsit de perspectivă să închei pace în Orientul Mijlociu, atâta timp cât majoritatea locuitorilor din această regiune nu şi-au găsit pacea sufletească. Dacă omul este paşnic cu el însuşi poate să găsească, cu siguranţă şi pacea în lume.

LEGEA RITMULUI

Ritmul poate fi descris ca o vibraţie regulată. Vibraţia reprezintă notele muzicale într-un timp dat, ceea ce este ritmul pentru melodie. Ritmul

înseamnă repetiţie şi cicluri. Alan Watts declara: *„Ceea ce noi percepem întotdeauna drept* existent, drept următor în viitorul apropiat, nu este deloc statornic, ci mai degrabă un ritm care se repetă”.

Întregul univers poate fi definit prin noţiuni ca vibraţii, ritmuri şi unde – ca urmare a unor schimbări structurale şi faze periodice ce însoţesc fiecare eveniment

Unitatea de creaţie se manifestă întotdeauna perfect în procesul ei de extindere şi asta duce la constituirea a doua forţe de bază – dilatarea şi contracţia. Culturile răsăritene au înţeles deja de mult timp acest proces şi au descris aceste forţe schimbătoare, care se atrag şi se resping reciproc, drept Yin şi Yang. Aceste forţe se completează, se topesc şi se reunesc în spirale constante de putere şi inerţie.

„Fiinţa în complexitatea ei se transformă, de-a lungul evoluţiei se îndepărtează şi când s-a îndepărtat, revine”. (Lao Tse în descrierea „Tao”)

Viaţa şi tot ce este în corelaţie cu ea, în general, se extinde într-o progresie de cicluri în spirală, apoi se va comprima din nou. Totul se va transforma la momentul potrivit în exact opusul său.

Tot aici se încadrează şi legea reîncarnării.

Galaxiile sunt spirale, la fel ca şi informaţiile meteorologice culese din imaginile înregistrate prin satelit, din cosmos. Aşa sunt de asemenea vântul, uragane, tornade, apa care se scurge în

formă spiralată când se revarsă, amprentele degetelor şi structura de creştere a părului, cristalele ce se compun din spirale moleculare sau ADN-ul.

LEGEA ANALOGIEI (cum este sus, aşa şi jos)

În macrocosmos ca şi în microcosmos, domnesc aceleaşi legi şi conduc aceleaşi sisteme. Aşa cum sistemul nostru solar are un nucleu (Soarele), aşa are fiecare celulă şi fiecare atom un nucleu corespunzător.

Un alt exemplu: Copacii şi pădurile de pe Pământ atrag energie pentru planeta noastră, transformă otrăvuri ale atmosferei în oxigenul necesar şi oferă răcoare, căldură şi protecţie. Nu este interesant că finele vase capilare ale organismului exercită aceeaşi funcţie ca şi părul – de legătură între lumea noastră interioară şi cea care ne înconjoară?

St. Barbe-Baker, bărbatul care a reîmpădurit o parte considerabilă a deşertului Sahara, spunea cam aşa: *„Un om nu poate supravieţui dacă suprafaţa sa corporală nu cuprinde cel puţin o treime de piele intactă, şi o planetă nu poate supravieţui, de asemenea, dacă suprafaţa sa de uscat nu este acoperită măcar o treime cu copaci”.*

În acest context putem numi şi petele solare:

Rezultatele cercetărilor efectuate de „Foundation for the Study of Cycles” au demonstrat că activitatea petelor solare este în strânsă legătură cu evenimente istorice de proporţie, epidemii şi cicluri ale comportamentului uman (ca şi ciclurile naturii).

Au fost studiate înregistrările făcute în 72 de ţări. Ele arătau perioade de intensitate minimă, maximă sau descrescătoare ale evoluţiei umane în timpul ciclului de 11 ani al umbrei solare. Se presupune că influenţa maximă a activităţii solare asupra centrului sistemului nervos împrumută impulsuri de energie care provin din subconştientul maselor şi transformă energia potenţială în tipuri distincte de acţionare. Acest fapt duce, în majoritatea cazurilor la vărsarea de sânge deoarece masele preferă calea cea mai simplă în locul unei rezerve minime.

În zona oraşului San Francisco, de la 1836 încoace, fiecare mare cutremur îi urma unul altuia într-o perioadă de doi ani de activitate intensivă a petelor solare.

Cercetătorii ruşi, care lucrează cu fotografia Kirlian, o tehnică de fotografiere care printre altele a făcut vizibil şi câmpul uman de electricitate, au descoperit că în concordanţă cu pâlpâirea de pe suprafaţa Soarelui se află, cu siguranţă, şi câmpurile umane.

Încă ceva despre cicluri: Moira Timms ne declară următoarele: *„Ne bazam pe istoria şi*

originea lucrurilor văzute ca evoluţie şi totuşi, ar fi mai corect numită „Involuţie” pentru că prezintă viaţa în procesul de devenire. Ea nu decurge linear; ca în tradiţionalul „Marş al timpului” ci spiralat, ciclic.

Energia, care formează prima şi cea mai subtilă undă a vieţii, devine pe parcurs tot mai complicată în schimbarea ei în tot mai minunate şi mai complexe forme – gaze, minerale, plante, animale. Punctul culminant al creaţiei este obţinut în cel de-al şaselea stadiu al dezvoltării în forma actuală a omului, care trăieşte cu privilegiul coloanei vertebrale pe vertical şi cu o conştiinţă creativă, în acest sens, forma umană vine din lume şi nu în lume. Noi reprezentăm o metamorfoză directă a Pământului; nu suntem separaţi. Energia naşte gaze care la rândul lor formează minerale. Aceste minerale, pe care Pământul le adăposteşte, hrănesc plante, care servesc drept hrană animalelor. Vom discuta despre aceste plante şi animale. Din acest moment, se poate spune că ne „descurcăm” – „evoluăm” (contrar lui „încurcăm” – involuăm), deoarece materia devine complexă după obţinerea expresiei ei depline şi caută prin îmbunătăţire să se întoarcă în punctul de origine; noi creştem şi ne întoarcem acasă în vremurile trecute. Apoi organismul uman se întoarce înapoi la originea sa şi ia în posesie întreaga ştiinţă şi înţelepciune, pe care el le-a adunat prin experienţa unei vieţi

întregi şi pe care le-a integrat în propriul său psihic. Încă o dată, ciclul este reluat pe o spirală superioară şi materia se transformă lent în spirit

Aici în cel de-al şaselea plan al existenţei există oameni în diferite stadii ale dezvoltării personale. Aceia, a căror conştiinţă se mai găseşte încă în stadiul timpuriu al dezvoltării, reprezintă relaţia om-animal-natură atâta timp cât îşi concentrează ego-ul asupra propriei persoane şi asupra propriilor necesităţi, departe de excluderea stării benefice a celor din jur. Nu ştiu nimic despre principii înalte, şi nici nu există dorinţa de a-l învăţa; ego-ul este concentrat, în primul rând, asupra celor mai inferioare centre ale conştiinţei lor, ale cărei caracteristici sunt siguranţă, trăiri sexuale şi putere. Truda şi experienţa de viaţă ne pălmuiesc câteodată şi ne învaţă să ne comportăm aşa cum ne aşteptăm din partea altora; prin aceasta creşte sensibilitatea, conştientul se extinde şi ego-ul câştigă interes pentru îmbunătăţirea tuturor formelor de viaţă, precum şi cu fiecare în parte. O dată inima pusă în acţiune se lărgeşte creativitatea şi se va căuta captarea unei înţelepciuni supreme. Prin dezvoltarea acestui proces se poate spune, apoi, că se tinde spre forma umană Dumnezeu-Om".

De aceea, deasupra oracolului din Delhi, erau scrise următoarele: „Omule, cunoaşte-te pe Tine însuţi, apoi îl vei recunoaşte pe Dumnezeu".

Ar mai fi de enumerat **LEGEA MENTALITĂŢII.**

Reprezintă forţa gândirii. Lucruri, evenimente, cuvinte iau naştere prin gândire. Gândurile sunt principiul cauzal de bază cu care oamenii trebuie să lucreze pentru crearea şi realizarea realităţii. Gândurile vor rămâne neutre. Ele capătă valoare de-abia prin motivarea acţiunii gânditorului. Aşa că depinde de fiecare felul în care gândeşte. Însă forţa gândului rămâne lege. Pe de altă parte, depinde de gânditor cât de intens şi de conştient gândeşte. Aşa este posibil ca unele persoane prin forţa gândului să mute pahare, să îndoaie metal sau chiar să vindece. De asemenea, şi gândurile distructive pot fi transmisibile.

Pentru a rezuma pe scurt toate legile trebuie să se amintească următoarea propoziţie: „Tot ce faci tu, creatură a lui Dumnezeu, bun sau rău, pentru oameni, animale sau plante, totul se va întoarce asupra Ta, drept, bun sau rău”.

Doar această propoziţie trebuie să o reţinem. Am înţeles-o, atunci am înţeles şi teoria vieţii.

Încălcarea acestor legi, respectiv folosirea lor în mod inconştient sau distructiv este cauza tuturor dereglărilor pe această planetă. Şi deja am revenit la tema cărţii: prezicerile despre schimbări radicale şi despre cel de-al Treilea Război Mondial. Provocat nu de „Dumnezeu” – ci de NOI.

CE ESTE PREZICEREA?

Ce sunt, de fapt, profeţiile? în mare, noi deosebim trei tipuri de preziceri: profeţia calculată, viziunea şi captarea printr-un medium de date, informaţii – aşa-numitul „Channeling” („a fi canal de transmisie”).

Printre **variantele calculate** se numără **astrologia, numerologia** şi **alchimia**. Baza alchimiei o constituie legile naturii ca şi legile hermetic-spirituale: „Aşa sus, aşa *jos*; *aşa în interior*; aşa *în exterior*; *în microcosmos ca în* macrocosmos” – în contradicţie cu acestea se află legea *„cauză şi efect”;* cu asta a fost formulată succint ştiinţa de bază despre structurarea vieţii şi creaţiei. Dacă alchimistului îi este cunoscută structurarea materiei şi el a înţeles principiile şi importanţa legilor în baza cărora se constituie viaţa şi materia, lui îi va fi, de asemenea, posibil să dizolve iarăşi materia. El poate schimba materia, poate direcţiona cantitatea de energie din care noi ne compunem, în care noi plutim şi prin aceasta, de exemplu, poate câştiga gratuit noi energii; asta înseamnă de asemenea, a transforma totul în baza datelor despre unităţile de măsură din microcosmos, ca şi din macrocosmos, să recompună pe de-o parte după un anumit tipar energia disponibilă şi disipată de care dispune, iar pe de altă parte să opereze calcule exacte despre viitoarele evenimente. Acest lucru este posibil,

deoarece viaţa şi timpul decurg ciclic, aşadar se reîntorc şi de aceea sunt calculabile.

Astrologia şi numerologia sunt două dintre instrumentele cu care putem prezenta ciclul vieţii şi cu care putem de asemenea să-l calculăm. Asemănătoare unor scale de valori, noi putem determina viaţa cu ajutorul lor. Nu există numai planete care ne influenţează (flux şi reflux); se poate recunoaşte, conform legii *„Aşa la mai mare, aşa la mai mic”* şi în baza mişcărilor ciclice efectuate de rotaţiile planetelor, care ciclu se desfăşoară la cel mai mic nivel, în interiorul omului. Acest fapt constituie baza aşa-numitei hermetici. Viaţa în microcosmos este ordonată, formează o ordine şi aşa cum planetele nu întâmplător, ci conform unor norme clare şi ciclic îşi fac mişcările, aşa este cazul să se întâmple şi cu viaţa omenească. Viaţa se derulează ciclic, se reîntoarce şi este măsurabilă. Dar această informaţie preţioasă nu este, desigur, la îndemâna oamenilor obişnuiţi care nu au fost informaţi cu atât mai puţin la îndemâna unui important număr de dezinteresaţi. Prin intermediul astrologiei, de exemplu, poate fi ghicit desigur şi prezis ciclul vieţii care poate fi recunoscut uşor din rotaţiile planetelor şi care poate fi transpus la nivel microcosmic (omenesc) fără a încălca vreo lege a naturii. Exact aşa cum se poate calcula cu mii de ani înainte, în care zi care planetă se va intersecta cu o alta şi în care zi se va produce schimbarea de

traiectorie, tot aşa este la îndemâna astrologiei să descopere în ce moment există posibilitatea producerii unei catastrofe, declanşării unui război sau a unui alt eveniment. Nu întâmplător, ci conform legilor.

O viziune, dimpotrivă se va petrece cu persoana în cauză. Ea o va influenţa fie din interior, fie din exterior. Un exemplu caracteristic unei viziuni ar fi o apariţie a Maicii Domnului, în timpul căreia îi poate fi transmis unei persoane un mesaj vizibil din partea unei fiinţe imateriale, mesaj ce poate fi transmis mai departe unei alte persoane.

O viziune interioară poate apărea câteodată în timpul viselor, adesea chiar în timpul unui accident, sau al unui incident grav, apropiat sentimentului de moarte.

Cel de-al treilea tip de prezicere pomenit este aşa-numita **canalizare**. Pe marginea acesteia Karl Schnelting nota următoarele: *„Există omul de afaceri încununat de succes, ce se arata el însuşi surprins că ia în considerare în mod involuntar o voce interioară care-l confruntă cu teme de schimbare a propriei vieţi şi a vieţii în general. El este nevoit să constate că a devenit un „medium”. Şi deja, foarte curând el scoate la iveală un arsenal întreg de informaţii ce reproduc prin conţinut ceea ce aude în „subconştient”.*

Aproape în fiecare oraş este posibil în zilele noastre să-ţi rezervi „şedinţe” la diferite mediumuri care se transpun după dorinţă într-o altă stare de transă, fie deplină, fie pe jumătate şi care reuşesc să-şi surprindă clienţii cu preziceri despre trecut şi viitor. Sunt căutaţi, în general, „sensibilii” care îşi aduc vizitatorul în contact cu însoţitorul spiritual („îngerul păzitor” al religiilor) care îşi cunoaşte cel mai bine protejatul şi poate să-l sfătuiască cel mai bine pe teme lumeşti şi spirituale. În New York există un conducător specializat al sensibililor care-i catalogheză pe aceştia şi-i poate descrie după capacităţile specifice. Mediumul care se constituie în rolul de „canal-channel” obţine nenumărate inspiraţii demne de publicat, astfel încât s-ar putea dezvolta în lumea întreagă un domeniu propriu al cărţilor de tip „medium”.

Calitatea celor transmise depinde de zona din care vin mesajele. Nivelul, la rândul lui, la care se poate racorda un medium, depinde de gradul purităţii şi neutralităţii sale. Un medium centrat pe propriul ego şi încărcat afectiv nu este deloc apt să preia mesaje clare şi evidente”.

Jakob Lorber (1800 – 1864), un profesor de muzică din oraşul Graz, care şi-a putut auzi, de asemenea vocea interioară, ce-i spunea *„Ia-ţi pana şi scrie*!” a scris timp de 24 de ani peste 25 de

cărţi dictate de aceasta, care reformulează cuvintele lui Cristos într-o formă nouă, forma „Eu”. Mărturisirile sale sunt de aceea, atât de interesante, deoarece un număr însemnat de preziceri s-a adeverit De exemplu, descrierea atomului. S-a putut citi în scrierile sale, încă de timpuriu, despre mult mai târziu descoperita planetă Jupiter, sau despre descoperirea motorului cu aburi, a motorului cu explozie, a bandei rulante, a robotului şi despre multe altele. Tot lui i-au fost dictate şi următoarele rânduri:

„În această perioadă finală, oamenii vor ajunge la un înalt grad de îndemânare şi vor construi maşini de tot felul, care vor efectua toate muncile la fel de bine ca şi animalele existente sau oamenii raţionali. Prin aceasta, însă, foarte mulţi oameni vor rămâne fără lucru şi nivelul de sărăcie va ajunge incredibil de ridicat, şi se va mai ajunge mai departe ca oamenii să facă descoperiri importante şi de asemenea să înceapă să influenţeze natura de pe pământ, încât la sfârşit totul se va arăta schimbat, nu neapărat în bine. ***Urmările vor fi interpretate drept pedeapsă sigură a ştiinţei prost utilizate, nedorită de Dumnezeu, ci creată prin încăpăţânarea omenirii.”***

„În realitate, se va constitui o comunitate pură, înconjurată însă de oameni absolut necredincioşi care încurajează numai industria aducătoare de câştig şi nu se vor preocupa nici de

teoria mea, nici de eroismul oraşului Roma. Această perioadă industrială va deveni, însă, atât de zgârcită încât făloşii conducători vor pretinde, lipsiţi de scrupule, impozite chiar şi pe ceea ce oamenii mănâncă şi beau. Aşa se va ajunge la o impozitare absurdă, la mizerie socială şi sentimentală între oameni care se vor minţi şi se vor urmări reciproc. Va veni o perioadă grea pe pământ când locuitorii săraci ai planetei vor muri. Când se vor interesa bogaţii de cei săraci şi-şi vor înceta activităţile legate de camătă, atunci se vor păstra şi instituţiile judecătoreşti. În caz contrar, însă, totul va merge pe calea pierzaniei, căci pământul a ajuns şi el la un grad de saturaţie…"

„Dacă pe pământ vor exista prea mulţi epicurieni (risipitori ce trăiesc pe cheltuielile săracilor), asupra tuturor oamenilor se va abate, foarte curând o judecată generală, la nivel mondial, venită de la Dumnezeu. Şi flacăra judecăţii se va numi mizerie şi suferinţă, aşa cum n-a mai văzut pământul până acum. Credinţa şi iubirea vor împietri şi toate popoarele sărace se vor împotrivi şi vor arăta dispreţ. Dar cei mari şi cei puternici, prin duritatea inimii lor, nu-i vor ajuta pe cei ce se roagă. Tot aşa se va ridica un popor împotriva altuia şi se vor lupta cu arme de foc ucigaşe. Prin acest fapt, stăpânitorii vor ajunge la datorii mult mai mari depăşind posibilităţile care vor prevesti scumpiri şi foamete".

„Vor veni timpuri mai grele decât oricare altele, ca cele care au fost pe vremea potopului lui Noe. Ele se vor datora goanei după aur şi argint şi numai o rază venită din cer va mai putea spulbera murdăria iadului, îi va mai putea scăpa pe oameni de mizeria mizeriilor…”

Atâta timp cât nu dragostea pură, nici smerenia adevărată nu vor conduce popoarele, acest pământ va rămâne scufundat în întuneric. Cei care se vor transforma în lumină vor fi foarte puţini la număr. Atâta timp cât lumea va fi condusă de stăpânitori mondiali, peste măsură de înfumuraţi şi lăudăroşi, în toate straturile sociale va încolţi sămânţa trufiei şi a dorinţei de stăpânire. Şi elementele autentice ale iadului, întunericul, egoismul, invidia, zgârcenia, urmărirea şi trădarea nu vor dispărea până în momentul Judecăţii de Apoi, când Pământul va fi curăţat din nou prin foc. După aceea, niciun popor de pe Pământ nu va mai fi condus de un stăpânitor, căci singură va domni lumina lui Dumnezeu şi acest lucru se va întâmpla, conform calculelor, în jurul anului 2000. „Un fel de foc purificator va consta în faptul că Eu deja cu câteva sute de ani înainte, Voi reuşi să trezesc mult prealuminaţi clarvăzători, profeţi şi alţi slujitori. Aceştia le vor transmite oamenilor clar şi răspicat mesajul Meu şi cu aceasta se vor elibera de toate apăsările şi minciunile, prin care falşii profeţi şi preoţi ai Numelui Meu, în foarte scurt

timp, îşi vor netezi calea spre propria lor prăbuşire…”

„Când de-acum încolo s-au scurs o mie numai, şi nu milenii întregi de ani, şi când învăţătura Mea va fi îngropată în cea mai adâncă materie, atunci Voi retrezi Eu bărbaţi care să scrie cele întâmplate aici şi pe care să le cuprindă într-o mare carte a lumii…”

„Într-o mare viitoare judecată mondială îi voi pregăti târfei din Babel un sfârşit sigur, într-o judecată asemănătoare cu cea de pe vremea lui Noe. Se vor da semnale importante pe uscat, pe mare şi în cer. Şi Voi desemna profeţi care să transmită Cuvântul Meu cu adevărat şi care să anunţe de nenumărate ori judecata ce va veni. Dar aroganţa oamenilor îşi va bate joc de ei şi-i va trata ca pe nişte nebuni. Aceasta va fi, însă, semnul cel mai sigur că judecata cea mare se apropie şi toate faptele răului se vor mistui în foc. În această perioadă vor exista câţiva tineri care vor povesti şi fete care vor prevesti despre cele ce vor veni. Cu siguranţă, acelora care se vor îmbuna prin asta şi care se vor pocăi cu adevărat…”

„Tiranii se vor folosi de oameni, adesea, ca de animale şi-i vor înjunghia cu sânge rece şi lipsiţi de conştiinţă după aceea, dacă nu se supun fără împotrivire strălucitoarei puteri. Puternicii lumii îi vor chinui pe săraci prin toate mijloacele posibile şi vor urmări, cu toată presiunea, fiecare suflet liber; prin acest fapt, se va ajunge la o suferinţă

între oameni cum nu s-a mai văzut nicicând”.

„Vor veni cutremure uriaşe şi furtuni şi marea va inunda în multe locuri ţărmul cu violenţă”.

Referitor la întrebarea, dacă s-ar putea împiedica potopul, Jakob Lorber notează: *„Cu toată bunăvoinţa omenească, pe acest pământ va conta mai întâi ceea ce înşişi oamenii vor şi cum vor reacţiona ei mai apoi. Eu nu vă pot spune sigur, înainte, decât că asupra voastră se va abate asta sau asta, dacă vreţi aşa sau aşa să acţionaţi... cu toate că ştiu şi eu, de asemenea, ce se va întâmpla drept urmare, nu voi avea însă voie să mă amestec profitând de puterea mea dumnezeiască. Dacă aş face acest lucru, atunci omul ar înceta a mai fi o fiinţă cu voinţă liberă, ci ar fi numai o maşină însufleţită”.*

Despre posibilitatea unei răsturnări de situaţie el s-a exteriorizat cam aşa: *„Nu-i va sta deloc în putinţă măcar unei treimi din oameni să ajungă la maturitatea necesară de înţelegere a lucrurilor”.* Aceasta ar fi o posibilitate. Cealaltă s-ar chema *„vreau eu să le eliberez propria voinţă”*. Ei ar fi nevoiţi *„să dispară de pe faţa pământului ca nişte scheme lipsite de valoare, aşa încât cei rămaşi vor trebui să caute zile-ntregi până ce vor da de o fiinţă egală lor”.*

După purificare, *„nimic altceva decât lumini*

din ceruri îi vor mântui pe oameni”. Ce sunt aceste lumini din ceruri? Dacă citim mai departe, descoperim că este vorba de nave spaţiale ce aparţin unor vizitatori extratereştri, care au observat Pământul, deja de mult timp, dar care nu au avut voie să-l atace, însă, *„acum a venit timpul când eu le voi... deschide ochii asupra pământului şi altor locuitori de pe planete mai mari. Apoi va răsuna un strigăt puternic prin tot universul, de la Venus până în Urka.*

Şi în Vechiul Testament vom citi în cartea lui Ioel, cap. 2, v. 28, următoarele: *„Şi trebuie să se întâmple în ultimele zile, atunci vreau eu să vărs din spiritul meu asupra oamenilor; şi fiii şi fiicele voastre trebuie să prezică bărbaţii voştri tineri trebuie să vadă istoria, bătrânii voştri trebuie să aibă vise; şi asupra slujitorilor şi servitoarelor mele vreau eu în acele zile să vărs din spiritul meu, şi ei trebuie să prezică...”*

Cărui scop servesc prevestirile? De această întrebare ne vom ocupa foarte amănunţit la sfârşitul cărţii. În acest pasaj poate fi spus cel puţin o dată că toate gândurile şi sentimentele, pe care un om le are, sunt înregistrate în câmpul său magnetic, ca şi datele introduse în memoria computerului. Tot aşa are fiecare planetă un câmp magnetic propriu, care conţine toate datele despre toate fiinţele existente. Existenţa pe Pământ corespunde colectivului tuturor gândurilor şi sentimentelor, pe de-o parte, iar pe de altă parte,

faptelor rezultate şi întreprinse de oameni. Aceste informaţii (sentimente şi gânduri) sunt, ca să zicem aşa, „interpretate” drept existenţa de pe suprafaţa Pământului – fiind recunoscute ca atare. O viziune a unui clarvăzător este, de aceea o înregistrare de moment a câmpului magnetic colectiv, în momentul în care el a avut-o. În consecinţă, clarvăzătorul „vede” ce efecte vor fi nevoiţi să suporte locuitorii planetei în baza cauzelor existente, dacă nu se vor schimba. Aşadar, nu sunt scenarii samavolnice care să-i fie arătate unui clarvăzător, ci poate fi vorba de un aşa-zis „film al vieţii” pe Pământ, ce-l va pune pe om în situaţia de a-şi vedea daunele provocate şi ce efecte vor avea acţiunile sale.

Dar ce scop are un prezicător şi prezicerile sale?

Prin intermediul prezicerilor, ni se va arăta nouă, cei care pe această planetă, „mergem la şcoală” – prin sufletele animate spiritual, ce ne domină corpul fizic, pentru a putea juca cu corpurile (pe post de vehicule) în cea de-a treia dimensiune, jocul Viaţa-din-Materie –, ceea ce am „făurit” până acum, pentru a deveni conştienţi ce efecte vor avea faptele noastre. Pământul este terenul de joacă al sufletelor, pentru ca acestea să poată să se dezvolte. Un fel de şcoală a vieţii. Şi cu ajutorul şi suportul lumii spirituale, aşadar, prin fiinţe care există în afara timpului şi spaţiului şi care automat, au o deschidere mai largă decât noi,

aceste viziuni ne sunt prezentate drept avertisment, deoarece este evident comportamentul nostru foarte distructiv şi unilateral faţă de credinţele proprii.

Aşa se explică acum şi caracterul dublu al profeţiei: ea este în acelaşi timp avertisment şi previziune. Are succes ca avertisment şi exercită o schimbare asupra individului, astfel ea nu mai are nevoie de succes ca previziune. Dacă omul îşi recunoaşte, prin intermediul prezicerii, metoda de acţionare şi îşi schimbă din acest moment comportamentul, el va pune cauze noi, va cunoaşte efecte noi, prezicerea atingându-şi scopul de avertisment atenuând efectul.

Din această privinţă, viitorul este ca un mozaic permanent schimbător, transformându-se prin gândirea, simţirea şi comportamentul omului. Viitorul nostru nu este o soartă arbitrară, plănuită şi schimbată de un dumnezeu oarecare, ci este efectul faptelor noastre actuale.

O viziune apocaliptică este, de aceea, nu numai un viitor care POATE fi schimbat ci şi un viitor care TREBUIE schimbat şi sub acest aspect de idei vom trata în această carte tema „Profeţia” şi „Cel de-al treilea Război Mondial”.

În ce măsură, însă, va mai putea fi schimbată existenţa descrisă în paginile următoare, stă sub semnul întrebării deoarece ne aflăm foarte

aproape de ceea ce a fost prevăzut cu mii de ani înainte. Karl Schnelting mărturiseşte că, în baza previziunilor devenite accesibile lui îşi va face apariţia o foarte extinsă neputinţă de schimbare. În general vorbind, şansa de a împiedica un eveniment deja anunţat, este la fel de mică – cu cât presiunea timpului devine mai apăsătoare şi cu cât devine mai globală – ca şi atunci când omul are nevoie de o distanţă mai mare pentru a opri sau a schimba cursul unui vas de mare tonaj pe apă”.

Spre sfârşit vom aprofunda subiectul.

Un exemplu de asemenea viziuni sunt cercetările Dr. Chet Snow. El lucrează ca terapeut cu aşa-numita terapie de regresie, o stare de reîntoarcere, prin care pacientul aflat sub uşoară hipnoză va fi transpus în trecutul său (copilărie sau viaţa de dinainte) sau, poate chiar în viitor. Acest lucru este posibil numai datorită faptului că în plan spiritual şi sufletesc nu există graniţe de timp şi spaţiu. Prin acest tip de retranspunere pacientul este condus fie în copilăria sa, fie la naştere sau fie într-o reîncarnare din trecut, toate acestea pentru a găsi evenimentele cauzatoare unei suferinţe fizice sau mentale. Karl Schnelting referindu-se la aceste observaţii*: „În acord cu cele trăite până acum şi cu realităţile istorice, foarte mulţi văd dovada existenţei stării de reîncarnare, însă nimeni nu-i confruntă pe terapeuţi cu această întrebare de principiu, ci îi catalogheză după*

succesul metodei de tratare”.

Aşa s-a ajuns la ideea de a transpune cu ajutorul procesului hipnotic mii de oameni în viitor şi de a compara, după aceea, rezultatele între ele sau cu cele petrecute în lume. Un scurt pasaj din cartea lui Chet Snow, *Viziuni ale omenirii despre viitor,* ne oferă pe scurt, o imagine asupra rezultatelor terapeutului: *„În şedinţe individuale cu opt voluntari a pornit ea (Dr. Wambach, psihologa care lucrează cu Dr. Snow) din prezent, apropiindu-se de la an la an de sfârşitul de mileniu. O marjă de evenimente para se repeta, printre altele, creşterea inflaţionistă a preţurilor la alimente, burse de valori devenite tot mai nesigure, încordări politice puternice la nivel mondial. Orientul Mijlociu şi Apropiat rămas ca un butoi cu pulbere, condiţii meteorologice, intensificări ale acţiunilor de tip vulcanic şi cutremure puternice. Pe scurt, o creştere drastică a tot ce trăim noi astăzi, deja.*

Apoi, însă, s-a conturat totul, ca şi cum o combinaţie de catastrofe naturale şi catastrofe provocate de omenire ar face să dispară într-un timp relativ scurt părţi însemnate ale populaţiei. Despre momentul exact n-a existat niciun acord. Snow, ale cărui preziceri au fost redate până în cel mai mic detaliu de către Wambach, a trăit perioada martie-mai 1998 drept perioada marilor catastrofe… O catastrofă atomică nu a avut loc”.

Persoanele ce s-au supus de bunăvoie testului

dr. Snow nu au întrevăzut nicio posibilitate de război, deoarece verificările au avut loc în Statele Unite şi cel de-al Treilea Război Mondial, conform altor prevăzători, trebuie să se desfăşoare, în principal, pe continentul european. Ei au prevăzut, însă, cu siguranţă, distrugerea oraşului New York, apariţia Atlantidei, cutremur puternic în California, scufundarea Japoniei şi multe altele.

Cel mai cunoscut clarvăzător, care ar putea fi descris drept un amestec între vizionar, astrolog şi alchimist, este, fără îndoială, francezul Michael Nostradamus, care contrar părerii generale de a fi un specimen aparte în lume, a fost toată viaţa un medic cunoscut şi devotat.

Vom face o mică incursiune de-a lungul vieţii sale.

Nostradamus s-a născut la 14 decembrie 1503 şi era fiul unui notar evreu din Saint Remy-Provence. Numele său civil era Michel de Notre Dame. În primii ani ai vieţii a trăit la bunicul său, tatăl mamei sale, Johann de St Rémy. Ca medic personal şi confident apropiat al regelui René duce de Anjou, care printre altele era şi regele titular al Ierusalimului, bunicul lui Nostradamus se număra printre aşa-zişii iniţiaţi. Nostradamus a avut, prin intermediul său acces la învăţătura secretă iudaică. După moartea îndrăgitului său bunic şi profesor, Nostradamus a studiat mai întâi retorica şi filosofia la Avignon. Din 1529, el a studiat medicina la Montpellier pe care o

finalizează în 1532. S-a căsătorit cu bogata văduvă Anna Gemella şi aşa a ajuns în anul 1549 medic autorizat şi om de ştiinţă secretă, în localitatea Salon din Provence. În 1555, Nostradamus şi-a publicat cea mai mare parte a profeţiilor sale. În 1568, după moartea sa, elevul său, Jean de Chavigny, a publicat şi restul viziunilor sale, care cuprind în întregime perioada 1555 – 3797.

Demn de scos în relief este faptul că Nostradamus a avut între anii 1532 şi 1549 şederi mai lungi în zona Orval/Lorena şi în mănăstirea din Chambéry. Orval coordona aşezământul de măicuţe al mănăstirii St. Bernard, precum şi mănăstirea Clairvaux, fondată de Ordinul Templului. Cercetătorul, specializat în Nostradamus, Gérard de Séde, susţine că în timpul celor optsprezece luni petrecute în Orval, Nostradamus ar fi fost iniţiat într-un secret terifiant.

Conform cercetărilor făcute de G. de Séde, Nostradamus s-a supus, din acest moment sever organizaţiei misiunii secrete „Prieuré de Sion”, o urmaşă a Ordinului Templului. Ţinând cont de indicaţiile cercetătorului pomenit mai sus, se poate lua în considerare că Nostradamus avea, astfel, acces la secretele Ordinului Templului. Dacă ar fi într-adevăr aşa, atunci Nostradamus ar

fi putut lua contact şi cu secretele lui Enoh[2], Moise[3], Ezechiel, Ioan din Patmos, ş.a. Prin accesul la ştiinţele exacte (astrologie, alchimie şi cabală) şi la aparaturi speciale, ei cunoşteau cu toţii direcţia de dezvoltare a omenirii, a planetei noastre şi aveau acces la aşa-numita „Cheie a lui Enoh" sau la planurile de structură şi coordonare a evoluţiei.

Pe ce se bazează însă, această ştiinţă, ce se ascunde în spatele ei? Să revenim încă o dată, pe scurt, asupra calculelor de tip *Annunaki-i*. Conform cercetărilor făcute de Zecharia Sitchin (Cea de-a douăsprezecea planetă") asupra tăbliţelor scrise sumeriene, *Annunaki* (în traducere: „*acelea, care veneau din cer*") erau extratereştrii de pe o planetă mai îndepărtată, nedescoperită încă, sau mai bine zis, deja descoperită de autorităţi, dar ascunsă încă opiniei publice. Această planetă aparţinea sistemului nostru solar şi îi erau necesari în jur de 3.600 de ani tereştri pentru a putea înconjura Soarele.

Conform tăbliţelor sumeriene, Annunaki au aterizat pentru prima dată pe Pământ, acum 450.000 ani şi aveau ca scop salvarea propriei planete. Mai exact, ei pretindeau aur şi alte materii prime de care aveau nevoie în atmosfera lor şi au creat printr-o manipulare genetică a

---

2, 3 Traducătorul a păstrat în versiunea română numele din versiunea germană *Henoch* şi *Moses,* dar numele folosite în scrierile biblice în lb. română sunt *Enoh, Moise.*

femelei-hominide specimenul HOMO SAPIENS (acum circa 350.000 ani), deoarece muncitul cu propriile mâini era foarte greu şi obositor. Pământul a devenit, aşadar, prima lor colonie.

Enoh a trăit înainte de potop şi a părăsit Pământul la vârsta de 365 de ani, la porunca lui Dumnezeu (Annunaki). *„Şi pentru că se schimbase cu Dumnezeu, îl luase Dumnezeu şi el nu mai fusese văzut”.* El a fost primul dintre primii oameni care s-au născut pe Pământ şi care au fost instruiţi chiar de fiinţele Annunaki. Pentru menţinerea unei comunicări fructuoase oamenii au primit – aici mesajul devine neclar – formule, tăbliţe şi aparate, cu ajutorul cărora era transmisă ştiinţa extraterestră şi era păstrată relaţia cu cei de pe altă planetă.

Câteva dintre fiinţele Annunaki care, contrar legilor autorităţilor cosmice, s-au împerecheat cu fiicele Pământului şi care prin aceasta au atacat evoluţia umană, s-au transformat în Annunaki ai Pământului şi au fost nevoiţi să rămână aici – aşa-numiţii oameni-dumnezeu ai Pământului.

Enoh a fost ales de către mai marii fiinţelor Annunaki pentru a învăţa populaţia tânără a Pământului câteva din ştiinţele lor secrete. Cam aşa descria *Cartea lui Enoh* încă de acum 12.000 de ani pilonii de bază ai viitoarei istorii a omenirii – aşa-numitul „fir-roşu”. Cea de-a doua carte, rezervată numai persoanelor iniţiate, care conţine secrete codificate, a fost straşnic păzită şi salvată

mai târziu, în timpul potopului, de către Noe. Mai apoi a fost preluată de către Abraham din Ur, cunoscându-se ca ultim loc de staţionare racla[4] cu lucruri esenţiale omenirii, construită de către Moise, sub îndrumarea directă a autorităţilor extraterestre, pe muntele Sinai. Racla a fost ascunsă ultima oară de către Profetul Eremia, pentru a o proteja de duşmani, într-o peşteră din muntele Nebo. După aceea, locul de depozitare al raclei devine incert; este foarte posibil ca ea să fi fost ascunsă, la acea vreme, sub cel de-al doilea Templu al lui Solomon.

Sub îndrumarea lui Hugo de Payens, un cavaler tânăr din Champagne, începe din anul 1119 căutarea raclei, eveniment la care au participat şi alţi şase cavaleri împreună cu doi călugări cistercieni. În anul 1127 ei se întorc în Franţa de la Ierusalim. Preambulul celor nouă pelerini sau al cavaleriei creştine sărace din Templul lui Solomon, sau mai târziu, din Ordinul Templului dovedeşte, printre altele, următoarele: *„Cu al lui Dumnezeu, şi cu al nostru şi cu al salvatorului nostru, Iisus Cristos, ajutor a fost finalizată creaţia dumnezeiască…”*

Pentru ceea ce a fost aici finalizat expertul Leonis Charpentier are şi o explicaţie: „Pelerinii au venit pentru a găsi ceva cu totul important, pentru a-l proteja şi a-l lua cu ei, ceva cu totul sfânt care se găseşte în Templul lui Solomon: racla

4 Chivotul Legii.

(sau arca) cu lucruri esenţiale omenirii”.

Rapid, Ordinul Templului devine foarte puternic. Deja în anul 1300 avea numai în Franţa peste două milioane de hectare în posesie şi devine susţinătorul financiar al aproape tuturor catedralelor gotice, care au fost toate subordonate catedralei Notre Dame.

În anul 1307, Ordinul Templului a fost desfiinţat, continuând însă să existe mai departe în fundal, printre altele în mănăstirea Orval şi în familia ducilor de Anjou, de unde se face din nou legătura cu Nostradamus.

De aceea, nu se va exclude posibilitatea ca Michel de Notre Dame, alias Nostradamus, să fi avut acces la această ştiinţă „a Dumnezeilor”! Este de presupus că ştiinţa sa, de a calcula data evenimentelor, se bazează pe informaţii legate de racla „populară” şi de „piatra celor înţelepţi”.

Deoarece tocmai am pomenit de „racla populară”, am vrea să mai adăugăm ceva: Adăpostul ei rămâne, în continuare, şi după cercetările cavalerilor, incert. Noi găsim, însă, un indiciu la Paracelsus, unde ar putea eventual să se găsească ea astăzi.

Profeţia lui **Theophrastus Paracelsus**:

„Ei nu mă vor lăsa nici măcar în propria groapă să-mi găsesc liniştea. Ci mă vor dezgropa şi mă vor aşeza spre est Vă voi mărturisi: trei comori mari se află ascunse, una în Friaul, alta între Şvabia şi Bavaria. Locul nu-i voi trăda tocmai

pentru a împiedica divergenţe şi vărsări de sânge. Cea de-a treia se găseşte între Spania şi Franţa. Cine-o va găsi va atinge glorie şi respect incredibil.

Odată cu comoară dintre Şvabia şi Bavaria, se vor găsi fără îndoială, cărţi de artă comercială, în plus pietre preţioase şi, de asemenea, granat. Persoanele care vor găsi comorile, vor avea vârste de 32, 50 şi, respectiv, 28 de ani... De altfel, Comoara dintre Bavaria şi Şvabia dispune de un numerar care este mai mare decât cel din 12 regate. În afară de aceasta mai dispune de un granat – la fel de mare ca un ou. Niciun împărat nu l-ar putea achiziţiona. Comoara din Franţa şi Spania este, de asemenea, importantă, însă ceva mai mică decât cea anterioară. Comorii dintre Bavaria şi Şvabia i se datorează suprema mea artă secretă – anume cunoştinţele prin care poţi transforma un metal comun într-unul preţios sau cum se lasă lichefiat aurul – şi „piatra înţelepţilor".

Acela care prin sfatul şi voinţa lui Dumnezeu, are voie să deschidă uşa potrivită către această comoară, acela va găsi granatul şi alte pietre preţioase. Ele se găsesc ascunse într-un cufăr făcut de mâna omului, el însuşi din aur pur şi pietre preţioase. Cheia potrivită se află pe capacul cufărului. Cufărul se află într-un sicriu de aur, cel de aur într-unul de argint şi cel de argint într-unul de cositor (racla „populară" = acumulator de

*electric care prin atingere provoacă electrocutare mortală). Dumnezeu cel Atotputernic îl va înzestra cu puterea Sa pe cel ce va găsi comoara. Acela va putea discerne răul de bine; răul îl va ţine sub control şi binele va fi elibera*t...” Cam atât despre racla „populară”.

Dar cum le este posibil extratereştrilor să privească în viitor şi să calculeze cotitura pe care o va lua istoria?

Chiar Max Planck recunoştea că nu există materie declarată şi pentru sine hotărâtă – ea nu este altceva decât un spirit comprimat. Meditaţia este o cale de a-şi lăsa propriul spirit să plutească liber în vastitatea spaţiului astral, a spaţiului hyperion, cum îl numesc fizicienii. Acolo există împlinirea fără sfârşit a tuturor informaţiilor care au fost vreodată. Plecând de la o imagine-cheie a lumii, fiecare atom din univers poartă toate informaţiile întregului cosmos. În funcţie de spaţiul de localizare al privitorului, evenimentele întregului prezent se vor lăsa observate în două lumi paralele existente (Universitatea Stanford cercetează universurile paralele). Acolo nu există timp, totul decurge paralel. Aşadar, realitatea, cea pe care o trăim noi, deoarece noi observăm din punctul nostru de vedere, cu ajutorul gândirii noastre şi prin prisma obiectivelor noastre, este numai una din realităţile pomenite anterior.

Schimbăm numai puţin unghiul de observaţie, astfel vom vedea o altă realitate. Dumneavoastră puteţi, de exemplu, să smulgeţi un colţ dintr-o hologramă. Fiecare atom are în el toate informaţiile întregului Univers. Prin intermediul unei picături de sânge se pot afla toate informaţiile dintr-un organism şi invers. O dată înţelese forţele activate într-un atom, se va putea stabili, cu uşurinţă, propulsia antigravitaţională şi cu ajutorul atomului să se zboare prin Univers.

Prin observarea unei holograme şi prin cunoştinţele dobândite, că atât micro-, cât şi macrocosmosul se supun aceloraşi legi şi că totul stă într-o singură legătură, se verifică „tabloul virtual al lumii”!

Fiecare componentă a hologramei poartă în ea, aşadar, toate informaţiile întregii holograme – desigur din punctul de vedere al observaţiei respective!

Această plasă virtuală a timpurilor cuprinde, desigur, toate realităţile posibile, toate ciocnirile lor sau toate succesiunile lor. În anumite scenarii există un eveniment, într-altele nu. Continuitatea spaţiului şi a timpului ne lasă deschise toate posibilităţile; toate scenariile pot decurge în acelaşi timp sau alternativ, se pot atinge câteodată, altă dată deloc! Ce consecvenţe asupra viitorului!

Un alt exemplu, ar fi un râu din care se ia o probă pentru a fi analizată de laborator. Această

analiză nu ar fi niciodată o analiză a întregului debit din acel râu, ci numai a poziţiei din care ea a fost luată şi, de asemenea, numai din momentul respectiv. Râul este ca şi viaţa – curge, se schimbă, se transformă – se supune tuturor influenţelor şi fiecare schimbare acţionează asupra întregului său.

Din punctul de vedere al privitorului, să luăm ca exemplu, un vizionar. Este esenţial dacă acesta a prevăzut un eveniment cu cinci sute de ani înainte sau cincizeci sau acum un an, căci ar fi avut mai mult spaţiu de acţionare, asta înseamnă că ar fi avut timpul necesar să schimbe cauzele (constructiv sau distructiv), cât şi perspectivele de ansamblu; împrejurările sau procesul de maturizare pot exercita influenţă asupra acelui eveniment!

Să încercăm o aprofundare mai intensă asupra ciclurilor importante şi a cotiturilor lor:

Pământul se învârte în jurul Soarelui. Sistemul solar se roteşte în jurul centrului galaxiei, care este numit şi „soarele negru” şi acesta, la rândul său, se roteşte în jurul unui soare mai mare. Toate aceste astre, în timpul mişcărilor circulare pe care le fac (conform spuselor lui Viktor Schauberger), se mişcă încă o dată şi cu corpul încercuit, spre faţă şi aşa va reieşi o mişcare în formă spiralată. Asta înseamnă că fiecare corp ceresc, după o rotaţie completă, nu va

reveni în aceeaşi poziţie, ci într-una deplasată în avans. În anumite constelaţii şi mişcări ale planetelor se ajunge la o creştere a frecvenţei, care la rândul ei acţionează asupra procesului de dezvoltare al planetei. Dar fiecare rotaţie completă, individuală este de mare importanţă deoarece ea constituie un ciclu complet Fiecare rotaţie a unei planete, fie ea Pământ sau Marte, ca şi rotaţia completă a Soarelui nostru în jurul Soarelui galactic, au cu siguranţă, ca urmare o creştere a frecvenţei şi prin aceasta, o scurgere de informaţii.

Aşa rezultă automat şi conform legilor naturii, prin mişcările ciclice de formă spiralată ale Universului şi ale vieţii, aşa-numitele puncte de colţ. Nu este pură coincidenţă, ci dimpotrivă, ritm.

Un exemplu: prin mişcările ciclice şi ordonate ale Lunii în jurul Pământului se ajunge la reactivarea, la fel de ciclică, a fluxului şi refluxului. Şi este voinţa liberă a fiecăruia de a sta sau nu la ştrand în timpul fluxului.

Aşa cum constelaţia Lună-Pământ influenţează ciclic viaţa şi generează evenimente ritmice pe Pământ, tot aşa şi celelalte mişcări ale planetelor au capacitatea de a influenţa.

Fiecare constelaţie şi fiecare rotaţie a unui astru exercită o influenţă asupra Pământului, asupra celor întâmplate pe Pământ, respectiv cele întâmplate la nivelul macrocosmic vor fi transpuse

în microcosmic, chiar dacă acest fapt nu va fi recunoscut de la prima încercare de către persoane diletante.

Aşa cum prin intermediul constelaţiei Lună-Pământ se ajunge fizic la flux şi reflux (a se dilata, a se contracta), tot aşa şi alte constelaţii conduc metafizic la agresiune – depresie, război sau pace, subdezvoltare – dezvoltare.

Şi aşa cum poţi prevedea următorul flux şi următorul reflux, da desigur, chiar calcula, tot aşa pot fi calculate o vară, o iarnă, o perioadă de îngheţ sau un potop. Un astrolog ca şi un astronom pot recunoaşte şi prevedea când se va ajunge la următoarea constelaţie, specifică şi prin aceasta la evenimentele metafizice corespunzătoare. Nu este nicio vrăjitorie, ci fizică şi matematică. Prin aceasta se întrevede o foarte grosolană structură. Poate fi prevăzută, de exemplu, iarna care revine ciclic. Dacă, totuşi, un necredincios ar arunca în vânt previziunea făcută despre iarnă şi şi-ar cultiva sămânţa toamna târziu, şi-ar provoca el însuşi eşecul scontat şi dacă la nivelul unui ciclu cu mult mai mare s-a prevăzut o iarnă la fel de mare – o perioadă de îngheţ – sau dacă s-a întrevăzut o constelaţie provocatoare de mari schimbări la nivelul Pământului, suntem apoi cu toţii de vină, dacă nu ne-am luat măsurile de precauţie necesare.

Un exemplu corespunzător: ţăranii cunosc

ciclul anotimpurilor şi cultivă sămânţa în anumite săptămâni. Ei cunosc acest ritm. Specialiştii agronomi, dimpotrivă, cunosc şi ciclul mai mic numit, fazele Lunii şi vor cultiva sămânţa conform acestui ciclu. Şi nu este pură întâmplare, că fructele acestora sunt mai mari şi mai concentrate în gust, ci poate fi vorba de punerea corectă în practică a cunoştinţelor lor. Ei aleg o fază activă pe Pământ, o fază în care natura se dezvoltă şi, de asemenea, tot ce se întreprinde sau se cultivă în această perioadă creşte mult mai repede decât cultura din ziua următoare sau din perioada pasivă. Calcularea şi cultivarea conform fazelor Lunii este un procedeu cunoscut de mii de ani şi care mai este încă practicat chiar şi în Germania de către foarte mulţi agricultori. Cunoştinţele sunt disponibile, dar există, de asemenea, şi ignoranţă din partea ţăranului modern, dependent de tehnică.

Tot aşa, sunt informate şi femeile despre ciclul menstrual care se orientează după fazele Lunii. Însă numai foarte puţine, un foarte mic procent al femeilor cunoaşte ciclul Lunii, după care decurge menstruaţia. Căci o femeie nu poate avea ciclul menstrual decât când Luna aflată în horoscopul ei se va afla în aceeaşi poziţie ca la naşterea sa. Cine cunoaşte acest lucru poate face abstracţie de mijloacele contraceptive chimice şi poate învăţa să-şi cunoască ciclul din propriul corp.

Şi această metodă contraceptivă este cunoscută de foarte mulţi, însă din ignoranţă este preferată – chiar şi în cercurile ce se vor ecologice – crima (avortul) asupra celei mai inteligente şi mai însufleţite vieţi, în locul unei gândiri lucide ce presupune observarea legilor naturii şi, ulterior, acţionarea conform acestora. (Succesul cărţilor bazate pe diferitele faze ale Lunii, ca de exemplu, *Din momentul potrivit*, confirmă asemenea previziuni.)

În baza mişcărilor ciclice şi ritmice ale vieţii se poate recunoaşte, dacă într-o structură superioară se poate ajunge la o comprimare sau la o dilatare, la o depresie sau la o agresiune, la o fază pasivă sau la una activă, la o subdezvoltare sau la o dezvoltare, la o perioadă liniştită sau la una oscilantă.

Aceasta ar fi structura pretinsă, cosmică şi ordonată, ordinea conform căreia lucrează Universul. Ca un computer cu programele sale bine stabilite.

Cea de-a doua componentă pentru scurgerea ireversibilă de-a dreptul grosolană a istoriei, de exemplu, pe Pământ, ar fi cauzele provocate de oameni prin care se ajunge la „firul roşu” al celor petrecute. Să presupunem că într-o anumită constelaţie apare o fază activă care susţine activ tot ce apare în această perioadă şi este socotit drept cauză. Deci omenirea s-a hotărât să-şi materializeze creaţiile (gânduri, sentimente şi

comportamente), în timpul unei, respectiv mai multor faze active, să câştige un potenţial material şi o putere materială, orientându-se mai departe în această direcţie mental-spirituală; dar, din păcate, n-a făcut-o.

Deoarece scopul iniţial al vieţii nu constă într-o orientare materială individualistă şi, cu atât mai mult, nu într-o menţinere la acest nivel, este foarte previzibil ca această orientare să dispară din nou. Este aşadar, calculabil cărei constelaţii, ce creştere de frecvenţă, îi aparţine. Prin aceasta cresc capacitatea de conştientizare şi cea de concluzionare logică – distrugerea vechilor sisteme şi formarea unora noi. Şi noi ne aflăm acum în centrul unei creşteri de frecvenţă pe Pământ, trăindu-le pe amândouă intens.

Prin cunoştinţele dobândite despre mişcările ciclice ale vieţii, ale planetelor, aflate în strânsă legătură cu marile orientări ale intereselor umane spre diferite momente speciale rezultă pilonii de bază fireşti ai firului roşu de care depinde dezvoltarea umană.

Să recapitulăm încă o dată: Pilonii de bază ai istoriei planetelor sunt calculabili, punctele A, B, C îşi păstrează poziţia în ultimele milenii, conform cauzelor invocate de omenire, însă deplasarea fiecăruia de la A la B şi la C este hotărâtă prin libera voinţă a actorilor; ea poate să treacă prin paradis sau pe poteca aducătoare de chinuri. Dacă

nu se va schimba nimic în cursul unei societăţi în calitatea gândirii ei, în dezvoltarea ei spirituală, aşadar, dacă nu-şi va schimba punctul de vedere, atunci un privitor sau un prevăzător va putea „intui” o posibilă imagine în baza faptelor verificate. El va avea dreptate şi previziunile sale se vor împlini. În aceste condiţii, ar fi lipsit de inteligenţă a nu se ţine cont de strigătul său disperat şi a alerga în braţele distrugerii. Dar pentru că noi avem până la sfârşit posibilitatea de a alege sau a ignora o schimbare, a celor ce se vor întâmpla, mai este posibil întotdeauna, cu puţin înainte de crah, să ne alegem o altă realitate convenabilă – de fiecare dată, cu o altă ieşire, cu un alt final.

Dar acum dorim să găsim un răspuns la întrebarea cum le-a fost posibil fiinţelor Annunaki să prevadă, deja cu mii de ani înainte, aceste cotituri ale istoriei, imensa dezvoltare de pe Pământ. Se poate lua în considerare că prin intermediul aparatelor lor sau, de asemenea, pe cale spirituală, ei au putut privi în „memoria” Pământului şi vedea modul de acţionare al oamenilor. Ei examinează, de aceea, cu atenţie dacă vom mai reuşi să găsim, rapid sau nu, alte cauze pentru a motiva existenţa noastră. În caz că vom reuşi să impunem noi cauze, şi, prin aceasta să preluăm cârma, ei vor putea, cu siguranţă, să aterizeze paşnic în număr mare, deoarece oamenii

nu vor mai avea probleme în întâmpinarea unor fiinţe superioare lor. Dacă nu vom reuşi, însă, ei vor ataca cu siguranţă, numai în cazul în care noi am intenţiona să ne distrugem planeta şi vor ateriza abia după bătălia finală dintre popoare, după ce forţele distructive s-au anihilat reciproc.

Şi aşa cum fiinţele Annunaki au acces la „memorie”, tot aşa îl pot avea şi locuitorii Pământului, fie prin dotarea tehnică necesară, fie pe cale spirituală (de exemplu Enoh), ca şi vizionarii enumeraţi în această carte.

Astfel, după această excursie ceva mai lungă am vrea, totuşi să revenim la tema propriu-zisă a acestui capitol – Nostradamus. El a avut, evident, acces la teorii prin care i-a stat în putinţă să ia în considerare sau să calculeze aşa-numitele puncte limită, indiferent dacă aceste teorii i-au provenit din arca „populară” sau din studiile sale din domenii de alchimie, astrologie şi cabală (studii aprofundate, foarte probabil în cadrul organizaţiei secrete „Prieuré de Sion”). Aceste învăţături le-a lăsat oamenilor prin intermediul versurilor codificate.

Dr. Adalbert Schönhammer scrie despre el următoarele: *(el) a considerat, cu părere de rău, a fi necesar să asigure dublu ordinea versurilor, conform unui cod până atunci necunoscut; de abia după 500 de ani trebuie să se reuşească restabilirea corectă a ordinii versurilor. Ca o*

completare a celor anterioare, tuturor previziunilor sale le conferă o oarecare şi voită stare de nesiguranţă; de asemenea numele au fost schimbate de el; un anticrist îşi face apariţia de mai multe ori în scrierile sale. Ca urmare a acestor voite nesiguranţe, nu se ştie niciodată exact dacă un loc anume aparţine unei perioade anume…”

Bernhard Bouvier, expert în scrierile lui Nostradamus, completează: *„Ceea ce îngreunează extraordinar sensul previziunilor sale este faptul că versurile nu se prezintă în ordine cronologică, ci că Nostradamus le-a aşezat în mod aparent arbitrar. El pare să fi folosit un sistem-cheie foarte complicat. Chiar şi cu ajutorul computerului modern nu s-a reuşit reaşezarea în ordine cronologică a versurilor.*

Pe de altă parte, versurile, în sine, constituie un sistem-cheie. Pentru neiniţiaţi, ele sunt de cele mai multe ori de neînţeles, dacă nu chiar lipsite de sens.

În ceea ce priveşte termenii pe care Nostradamus îi foloseşte în versuri, se poate vorbi de nume – cod pentru ţări şi persoane. Hitler este Hadrie sau Hister (H pentru Hitler, ister = lat. Dunăre, pentru zona de proveniență). Franţa este numită cocoşul, Germania condorul, Anglia leul, sau datorită flotei sale, Neptun, papalitatea corabia. Israel este sinagoga, arabii semiluna,

ş.a.m.d. În plus, el foloseşte termeni din limba franceză veche, din latină şi cuvinte de specialitate din astrologie, toate foarte diferit amestecate aşa încât decodificarea versurilor sale presupune şi câteva cunoştinţe de bază în domeniu. Mai presus de toate este necesară cunoaşterea perfectă a limbii franceze, deoarece prin traducerea în alte limbi se poate pierde sensul ascuns al mesajului…

Faima vizionarului s-a făcut simţită după patru ani de la apariţia operei sale. Nostradamus şi-a avertizat regele, pe Henric al II-lea, de pericolul ce-l ameninţa într-un duel. Regele francez nu i-a luat însă, în considerare avertismentul. La urma urmei, un duel era ceva inadmisibil pentru un rege.

Moartea neaşteptată este prezisă în versetul 1/35, publicat în anul 1555, şi sună cam aşa:

Le lion jeune le vieux surmontera.
En champ bellique pas singulier duelle.
Dans cage d'or les yeux luy crevera.
Deux classes une puis mourir mort cruelle.

Traducere:

Tânărul leu îl va înfrânge pe cel bătrân.
Pe câmpul de luptă prin ciudat duel,
În colivia de aur lui ochii îi va scoate.
Două ranguri unul apoi va muri de moarte

crudă.

Această profeţie se împlineşte în iulie 1559: într-un turnir Henric al II-lea îşi încrucişează lancea cu Contele-locotenent Montgomery, leul cel tânăr. O aşchie lungă din arma lui Montgomery pătrunde prin grilajul auriu al vizierei, îi scoate un ochi regelui şi-i străpunge adânc creierul. El moare abia zece zile mai târziu, după chinuri îngrozitoare. Dintre două ranguri sus-puse unul - regele, cel bătrân – a fost biruit. Două ranguri conţine indiciul referitor la Henric al II-lea (a se face abstracţie de interpretarea anterioară).

Nostradamus este recunoscut ca vizionar cu mult peste graniţele patriei sale. Prin versul 1/35 viziunile sale încep să rodească. El este copleşit cu multe favoruri de casa regală. Regenta Franţei, Caterina de Medici, îl primeşte la Curte în anul 1556 unde va fi acoperit cu cele mai mari învestituri. Ducele de Savoia se va deplasa personal la Salon pentru a-l vedea pe Nostradamus. Carol al IX-lea îl declară medic personal şi-l copleşeşte cu binefaceri regale. Nostradamus ajunge cunoscut".

Un alt exemplu interesant al înzestrării sale ar fi următorul: în prefaţa cărţii sale, „Henric cel Fericit", pe care el îl vede ca viitor stăpân al Europei sau în Europa, **Nostradamus** nota despre fosta Uniune Sovietică următoarele: *„dar, în*

acelaşi timp, odată cu mărirea noului Babilon (ideologia roşie şi formarea Imperiului sovietic), *va creşte revoltător şi fiica mizerabilă a acestuia* (doctrina comunistă) *prin atrocităţile comise asupra primei victime a incendiului* (Primul Război Mondial), *însă ea va rezista numai 73 de ani şi 7 luni".*

Această observaţie este foarte interesantă şi demnă de reţinut Imperiul sovietic, după cum ştim, a rezistat de la preluarea puterii, din noiembrie 1917 până în iunie 1991. Asta înseamnă exact 73 de ani şi 7 luni.

Cu toate că previziunile actuale ale vizionarilor bavarezi sau ale altora europeni creează deja un tablou foarte clar despre ceea ce ne aşteaptă în anii următori, dorim să folosim versurile lui Nostradamus, deoarece el poate transmite câteva indicii detaliate despre cele petrecute.

Însă, nu ne va fi întotdeauna uşor să interpretăm, de asemenea, şi mesajele altor vizionari, dintre care cea mai mare parte a trăit în ultima sută de ani. Să pornim de la ideea că, în cronica Akasha, în „memoria" Pământului nu există timp; atunci nici vizionarului nu-i va putea fi transmisă vreo dată precisă. Astfel, vizionarul vede în timpul previziunii, cel mai adesea, întâmplări ce se derulează asemănător unei role de film, la care distanţa de timp între imaginile

individuale poate fi câteodată mai scurtă, câteodată mai lungă.

În realitate, se ştie că imaginea trei îi urmează imaginii doi, însă cât de lungă este durata de timp între ele, nu se poate spune decât cu greu, dacă se poate. Firul întâmplărilor petrecute pe Pământ se află, întotdeauna, într-o relaţie de schimb cu ceea ce noi numim conştiinţa omului. Interpretului nu-i rămâne, cel mai adesea, decât să orânduiască evenimentele, să vadă dacă se împlinesc imagine cu imagine. Astfel, noi găsim la Lothringer, de exemplu, următoarele informaţii: *„Bărbatul* (Hitler) *şi semnul* (zvastica) *dispar şi nimeni nu ştie încotro…*

Apoi se ridică oamenii singuri împotriva celorlalţi, căci ura şi invidia cresc ca iarba şi (oameni) se îndreaptă tot mai mult spre prăpastie (criză economică). Ocupanţii (SUA-URSS) se despart unii de alţii şi se retrag cu punga jefuitului… şi dezastrul celui de-al treilea eveniment mondial se dezlănţuie. Rusia atacă prin surprindere spatele Germaniei, dar (numai) o perioadă scurtă… Şi această perioadă se va scurge îngrozitor…”

După cum observăm, la Lothringer nu au fost făcute niciun fel de pronosticuri temporale şi, cu toate acestea, fiecare cititor a putut urmări până în prezent derularea de evenimente făcută aici de Lothringer. Moartea lui Hitler nu a fost explicată nici până astăzi din punct de vedere ştiinţific.

Există zvonuri, conform cărora Hitler ar fi dispărut cu „ultimul batalion” care la 2 mai 1945 ar fi reuşit să fugă cu 120 submarine în Antarctica, în zona de ocupaţie Germană Neuschwabenland. Are cumva vreo legătură cu declaraţia făcută de Lothringer că el ar fi dispărut „şi nimeni nu ştie încotro”? Ca un eveniment următor recunoaştem retragerea ocupanţilor, care s-a întâmplat tocmai de curând. De asemenea, putem confirma că ura şi invidia cresc pe zi ce trece. Mai ales în ultimul timp se ajunge tot mai des la atacuri ale Est-germanilor asupra celor din Vest. În Rusia se pare că se ajunge la stări de război civil asemănătoare şi guvernul scapă puterea de sub control. O reinflamare a sentimentului naţionalist ar putea constitui cauza unei noi stări de criză. Şi după cum vom afla imediat mai departe, trebuie să apară un nou conducător rus, Gros Mastif, puternicul câine de luptă. Puţin după aceea, conform lui Lothringer se ajunge la Cel de-al Treilea Război Mondial şi la marşul ruşilor spre Germania.

Cititoare şi cititori critici vor încerca să replice că destul de des de-a lungul istoriei a fost prezisă „scufundarea” şi anume, datorită diferitelor grupări ce se formau, însă la acea dată prezisă nimic nu se întâmpla. Din acest motiv anumite persoane vor concluziona că nu se va întâmpla nimic niciodată. Aşadar, nu este vorba în nicio viziune prezentată anterior, despre un

„sfârşit apropiat”, ci, după cum am mai amintit, despre o cumpănă între lumi, „a alege grâul de neghină” – o nouă structurare în baza căreia totul să decurgă mai bine, mai liber şi mai paşnic ca în perioada anterioară. Şi, de asemenea, referitor la „profeţii scufundători”, care au prezis deja cu sute de ani înainte şi de mai multe ori în ultima sută (de exemplu, Martorii lui Iehova) nu ştiu exact, în baza căror viziuni ar fi trebuit să se scufunde omenirea însă vizionarii acestei cărţi, şi sunt aproape o sută, sunt cu toţii de aceeaşi părere asupra evenimentelor ce vor avea loc cu puţin înainte sau în jurul anului 2000. Mai departe, celor care anunţă diferite profeţii le este cunoscut faptul că cel de-al Treilea Război Mondial trebuie să aibă loc de abia după reunificare, pornind cu trei armate drept lovitură prin teritoriul fostei Germanii Democrate şi nu pornind de aici. De asemenea, şi Nostradamus a profeţit reunificarea într-o discuţie către Hernie cel Fericit şi abia în corelaţie cu aceasta apare declaraţia sa despre Gros Mastif, puternic câine de luptă, cel care distruge totul: „Pace mare şi bună înţelegere vor fi create acum între unii copii, ale căror graniţe (cortina lui Einsemer) sunt separate prin intermediul diferitelor guverne... Un regat al sălbăticiunii (Hitler/ Germania) se va (re)uni cu toate că juca rolul inteligentului până acum”.

Şi mai departe: „Ţările, statele, oraşele, imperiile şi provinciile (republicile sovietice şi

statele dependente, de exemplu Baltica) care au părăsit căile iniţiale pentru a se elibera şi care prin aceasta s-au îngropat şi mai adânc în vasalitate vor deveni pe ascuns, sătui de propria libertate. Vor începe, după pierderea efectivă a religiei creştine şi goniţi de aripa stângă (!), să se încline spre cea dreaptă. Spiritualitatea, supusă timp îndelungat, va aşezată din nou, împreună cu scrisul sfânt, la loc de cinste, după ce câinele cel mare îl va instrui pe cel mai mare dintre motani, care va provoca poate tot cea mai mare distrugere şi care singur va înlătura, ce a fost dus la (bun) sfârşit până în acel moment".

Foarte interesant apare în acest pasaj felul în care Nostradamus interpreta în anul 1555 termenii de „stânga" şi „dreapta". Cu siguranţă, că la acea vreme erau absolvite de oricare importanţă. Pentru noi, însă, nu mai este lipsit de importanţă.

De asemenea, nu ne sunt cunoscute niciun fel de previziuni în care să ne fie comunicate date exacte (în afară de cel de-al Doilea Război Mondial prevestit de Lothringer). Sunt descrise, întotdeauna, numai derulări de evenimente, care se petrec mai mult sau mai puţin, deoarece oamenii creează imediat noi stări de cauză. Datări exacte nu ne-au parvenit decât la oameni care au citit despre anumite viziuni, şi-au făcut mental unele calcule şi care apoi ies în public cu o dată, ori pentru a-şi hrăni propriul ego, pentru a şi-l

manipula, ori sunt într-adevăr fanatici ai „scufundării” şi manifestă teamă faţă de capacitatea umană de a purta răspundere şi de a se dezvolta liberă. Sau, pur şi simplu, din buna-credinţă, să fi calculat ceva plăcut omenirii, vor să comercializeze o asemenea dată. După cum vom mai vedea, însă, marea şansă a omenirii constă exact în faptul că uneori previziunile se pot împlini şi alteori nu şi prin preocuparea noastră de a studia profeţii trebuie să recunoaştem, într-adevăr, că avem VOINŢĂ LIBERĂ.

Sintetizând se pot spune despre profeţie următoarele:

Toate vieţuitoarele posedă o zonă magnetică în care sunt înregistrate toate gândurile lor, toate sentimentele şi modul de comportare propriu. Astfel, imediat ce au introdus ceva în memorie, vor reveni, asupra informaţiei mai devreme sau mai târziu. Câmpul magnetic al Pământului are, la rândul său, înregistrate toate informaţiile tuturor vieţuitoarelor şi cele petrecute pe Pământ nu sunt altceva decât oglinda a tot ce poartă în ele fiinţele.

Maşinal, prin calcule sau prin diverşi mediumuri este posibil să primeşti informaţii din câmpul magnetic al planetei noastre, tocmai pentru a vedea care este nivelul lucrurilor. Şi vizionarii acestei cărţi au avut, fiecare în perioada sa, acces într-un fel sau altul la „memoria” Pământului şi acum putem afla şi noi, ce-au văzut ei, respectiv, ce-au provocat vieţuitoarele pe

această planetă – şi ce ne aşteaptă ca efect în cazul în care nu se schimbă ceva rapid.

PERIOADA ÎNTUNECATĂ – KALI YUGA

Pe aceasta temă, A Voldben scria în cartea sa Marile preziceri despre viitorul omenirii următoarele: „În învăţătura hinduistă perioada de astăzi poartă numele de Kali Yuga, perioada întunecată şi aparţine unui mare ciclu echinocţial cu numele de Manvantara. Acest ciclu durează aproape 25.920 de ani (această informaţie variază la diferiţi autori cu aproape 50 de ani în ambele direcţii). Aceştia sunt anii Pământului de care Soarele are nevoie, pentru a se întoarce din nou, în poziţia în care se găseşte în perioada primăverii. Ciclul se compune din patru faze: Devapara-Yuga, Tetra-Yuga, Satya-Yuga şi Kali-Yuga. Ele sunt ca anotimpurile unui mare an cosmic. Viaţa întregului Univers decurge asemănător celei a unui individ, cu cicluri ce revin constant într-o progresie ordonată, după un plan dumnezeiesc şi conform legilor stabilite. În timpul acestor perioade de timp pe planeta noastră se întâmplă fenomene grandioase ca dislocarea polilor şi topirea ulterioară a maselor de gheaţă sau ca dispariţia şi apariţia de pământ în conformitate cu deplasările zonelor climaterice şi cu naşterea şi trecerea diferitelor rase şi culturi.

Aceste mesaje străvechi ale hinduismului au

parvenit în Occident prin culturile ebraică, egipteană şi greacă. Astfel, Hesiod nota despre cele patru faze: *"Prima este perioada de aur, cea de-a doua de argint, a treia de aramă şi a patra, cea apropiată, de fier. Această împărţire corespunde celei orientale. Referitor la durată, cele patru Yuga ale Manvantarei nu sunt egale, chiar dacă se împart toate la 25.920. Aşadar, dacă luăm pentru întreg ciclul 10, prima fază şi cea mai lungă va primi 4, cea de-a doua 3, cea de-a treia 2 şi ultima, cea mai scurtă 1. Acest fapt stă în concordanţă cu alte profeţii care cu toatele vorbesc despre durata scurtă a celei mai rele perioade, căci actele de violenţă activează negreşit conform propriilor forţe distrugătoare, în timp ce actele creatoare arată formarea constructivă, lentă, a unei opere de durată. Despre faza, care va urma actualei perioade întunecate, toate previziunile susţin acelaşi lucru; căci ciclul se va reînnoi cu o epocă a fericirii, cu o perioadă de aur"*.

Pornind de la acest punct de vedere Kali Yuga ar putea fi asemănată cu iarna care precedă primăverii, perioada de aur. Noi trăim, astăzi, în ultima fază a Kali Yugei şi ne vom muta în perioada de aur. Profeţia despre Kali Yuga o găsim în Vișnu Purana, şi se va putea observa, cu uşurinţă că această profeţie veche de mii de ani conţine o descriere perfectă a perioadei actuale:

- *Stăpânitorii, care vor conduce pe Pământ,*

va fi violenţă, se vor împuternici spre binele supuşilor lor.

- Casta sclavilor şi a celor lipsiţi de acoperiş va câştiga supremaţia şi îi vor comanda pe toţi. Viaţa lor va fi scurtă în comparaţie cu lăcomia lor, ei nu vor cunoaşte deloc mila.

- Proprietarii vor renunţa la pământ şi la negoţ, vor deveni înşişi sclavi şi vor încerca şi alte meserii. Stăpânitorii îşi vor jefui supuşii sub pretextul unor impozite şi dări şi proprietatea privată va fi distrusă.

- Sănătatea morală şi legea vor scădea de la zi la zi, până ce întreaga lume va fi deteriorată şi ateismul va domni între oameni.

- Singurul motiv principal pentru evlavie va fi sănătatea psihică; singura legătură între sexe va fi pasiunea; singura cale spre succes minciuna.

- Pământul va fi preţuit numai datorită valorilor materiale.

- Veşmintele preoţilor vor schimba ţesăturile preoţeşti.

- O simplă spălare va însemna curăţire, rasa va fi incapabilă să dea naşteri sfinte. Unde au rămas toate personalităţile de tip „Goethe" şi „Schiller" din ţara poeţilor şi înţelepţilor?

- Oamenii vor întreba: De ce să mai ţinem noi cont de scrierile ce ne-au parvenit?

- Nunţile nu vor mai fi un ritual.

- Acte de evlavie, chiar dacă vor mai fi încercate, vor rămâne fără efect

- Fiecare orânduire socială va fi pentru toţi, fără diferenţe, aceeaşi.

- Posesorul, care va împărţi între oameni cei mai mulţi bani, va conduce asupra lor, căci ţelul dorinţelor lor este bogăţia cât mai multă, câştigată cinstit sau nu.

- Fiecare om se va considera pe sine un erou.

Omenirea va avea frică de moarte şi de foamete; şi numai de aceea vor păstra o religie superficială.

- Femeile nu vor mai urma dorinţele soţilor şi ale părinţilor. Ele vor fi egoiste, respingătoare, mincinoase şi lipsite de scrupule şi vor avea parte de bărbaţi desfrânaţi. Ele se vor transforma în simple jucării pentru obţinerea de satisfacţie sexuală".

Aceste expuneri nu mai necesită niciun comentariu. Ele sunt îndeajuns de zguduitoare, deoarece corespund sută la sută timpurilor noastre.

DIFERITE PREZICERI REFERITOARE LA CUMPĂNA DINTRE MILENII

Mai întâi, vom încerca prin câteva prognoze şi profeţii ce privesc la modul general cumpăna dintre ani, să creăm o scurtă imagine de ce aceasta care se apropie este una cu totul specială.

Charles Berlitz scrie în cartea sa, Sfârşitul

lumii 1999: *„Peste tot în lumea noastră de astăzi, care este şi aşa supra-încărcată cu destule griji şi probleme, creşte sentimentul de teamă faţă de schimbări cosmice ameninţătoare. Creşterea îngrijorătoare a cutremurelor, atât în intensitate, cât şi în durată, este socotită în aceeaşi măsură de oamenii de ştiinţă cât şi de vizionari drept semn pentru faptul că viitoarea catastrofă ce se va abate asupra noastră, şi-a făcut deja intrarea şi că marile cutremure din anii şaizeci din Perú, China, Alaska, Mexic, Turcia şi Iran nu au fost decât premergătoare unor catastrofe naturale cu mult mai mari."*

După părerea astrologilor britanici John Gribbin şi Stephen H. Plagemann (The Jupiter Efect, 1974), aceia dintre noi care se vor mai mişca pe Pământ în jurul anului 2.000, vor trăi o situaţie deosebit de periculoasă. În această perioadă, planetele Mercur, Marte şi Pământ vor sta într-o linie cu violentele Saturn şi Jupiter, care la rândul său se va afla lângă Lună şi Venus va fi foarte aproape de Mercur. Cutremurele, provocate datorită acestei constelaţii, vor putea fi îndeajuns de puternice să influenţeze rotaţia Pământului, prin care el va ajunge să efectueze mişcări oscilante în jurul axei sale şi posibil, să se producă o schimbare magnetică de poziţionare a polilor. Această schimbare, cea mai rea dintre toate posibilităţile comentate tot mai des de astronomii, geologii şi oceanografii contemporani, a fost

recunoscută şi comentată deja, cu mult mai mult de 2.300 de ani înainte de către astrologul şi istoricul babilonian Berossos.

Ne vom pune, desigur, întrebarea cu ce aparate şi tehnici dispărute acum îşi făceau calculele Berossos şi magicienii (cum erau la acea vreme numiţi astrologii) babilonieni. Poetul şi filosoful roman Seneca relata cu aproximativ 300 de ani mai târziu despre ceea ce a gravat Berossos, anterior, în scriere cuneiformă, pe tăbliţe de argilă: *„... Berossos spune că aceste catastrofe au legătură cu mişcările planetelor. De aceea, el se arată foarte sigur că poate da chiar o dată exactă despre reunificarea focului cu marele flux. Tot ce-i pământesc, după cum susţine el, va arde, dacă planetele aflate actualmente pe direcţii diferite, se vor întâlni în semnul Capricornului şi se vor aşeza de aşa natură, încât să poată fi legate printr-o linie dreaptă. Marele flux va veni, însă, dacă aceleaşi planete se vor întâlni în semnul Capricornului. Sub semnul Racului va avea loc solstiţiul de vară, iar sub cel al Capricornului solstiţiul de iarnă...”*

Prin termenul „an”, de care face uz Berossos, se face referire la anul „sideral” sau „platonic”, anul stelar, avansarea în egală măsură, a zilei şi a nopţii, care conform cercetărilor sale se întinde pe o perioadă de 25.827 de ani. Referitor la întrebarea, dacă ar fi fost ori o profeţie ori o presupunere competentă, bazată pe observaţii şi

cercetări milenare (prin care Berossos a reuşit să-şi depăşească timpul cu alte câteva milenii), Berlitz scria în felul următor: *„Durata unui an sideral poate fi* observată în suma *diagonalelor încrucişate ale piramidei de la Gizeh ce însumează 25.826,6 ani.*

Dar cum putea fi informat Berossos sau oricare altcineva, din perioada celei de-a patra dinastii egiptene, despre durata anului sideral? Şi acesta nu este decât un exemplu din multitudinea de informaţii despre cosmos, pe care le conţine marea piramidă”.

Berlitz continuă: *„Chiar dacă ne gândim că interpretarea profeţiilor descoperite prin cercetări în piramide, interpretare ce a urmat în cea mai mare parte unui fapt împlinit, joacă, cu siguranţă, un rol important, este, însă, fascinant şi uimitor că anumite indicii, care aparent se potrivesc lanţului de evenimente petrecute la începutul istoriei, au fost descoperite deja de la începutul secolului XX, pe când se credea că s-ar fi găsit cheia către secretele piramidelor – deci, cu siguranţă, în viitor. Pe pereţii galeriilor par să fie notate indicii codificate despre date ale evenimentelor importante, date ce corespund Primului Război Mondial, păcii ce a urmat celui de-al Doilea Război Mondial, epocii atomului şi evenimentelor hotărâtoare din anii ‘50 şi '70. Însă cu anul 2001 se întrerup toate prezicerile – chiar şi istoria”.*

El mărturiseşte apoi, mai departe că şi un

calcul al lui Heraclit, filosoful grec din Ephes poate fi considerat drept profeţie. Conform acestei previziuni, Pământul va fi supus periodic unor grele încercări, cum ar fi catastrofe provocate de foc şi de apă. El a calculat că Pământul ar putea fi supus, din nou unei asemenea catastrofe în 10.800 de ani de la ultima. Berlitz scrie mai departe: *„Dacă ne vom completa calculele cu perioada indicată de Heracht,* ca fiind perioada *distrugerilor ce revin constant şi dacă vom lua ca punct de plecare data pe care ne-o indică Platon ca fiind ziua scufundării Atlantidei* (*cu nouă mii de ani înaintea perioadei sale*), *astfel ar trebui să apară următoarea catastrofă la sfârşitul celui de-al doilea mileniu*”.

Calendarul Maya

Culturilor străvechi le-a fost, dintotdeauna, cunoscut faptul că în jurul anului 2000 Pământul va ajunge într-o fază critică de schimbare. Acest lucru îl ştia şi poporul Maya datorită calendarului său, care este un calendar cu 13 luni (28 de zile – ritm). Conform calendarului Maya, fiecare zi are o altă energie şi este, de asemenea, împărţită după culori. Cercetătorul mexican José Arguelles (The Mayan Factor) a decodificat secretul calendarului Maya şi ca rezultat al interpretărilor sale, Pământul ar trebui să ajungă acum într-o nouă fază de dezvoltare. S-ar încheia un an platonic

(25.827 de ani). Pământul ar trece la o oscilaţie mai ridicată. Cine ar avea capacitatea de a se transforma, ar trăi odată cu Pământul noua perioadă şi ar supravieţui, de asemenea. Ceilalţi ar muri şi s-ar dezvolta mai departe pe o altă planetă. Pământul ar capta energie, deoarece galaxia noastră s-ar îndrepta acum, din nou, către soarele central, mărindu-şi prin aceasta gradul de oscilare. În baza interpretărilor făcute de cercetător, programul de purificare se desfăşoară din 1987 şi până în anul 2012. Foarte interesant este faptul că acest calendar (Maya), valabil timp de 5.000 de ani, va înceta în anul 2012. Comparând cu profeţiile din piramida lui Kheops, care se sfârşesc în anul 2001, după ce mii de ani au fost valabile, se pare că este o perioadă extrem de importantă.

Profeţiile tribului Hopi

Tribului Hopi, un trib de indieni mândru şi paşnic din sud-vestul Statelor Unite, care trăieşte în armonie de sute de ani cu pământul-mamă, i-a dezvăluit „Marele Spirit” prin profeţiile sale petrografice următoarele: "Profeţia vorbeşte de distrugerea treptată a proceselor naturale de pe pământ provocate de amestecul raselor umane. Un bătrân Hopi mărturisea referitor la asta: *„Dacă omul alb ar renunţa la încercările sale de a ne instrui pe noi în legea creştină şi ar începe să*

asculte ce ne-a învăţat Marele Spirit al poporului Hopis, atunci totul s-ar întoarce la armonia cu natura. Dar aşa cum este, Omul alb distruge acest pământ”.

Pe piatră (cea însemnată de „Marele Spirit”), se observă un semn cu încărcătură simbolică. Se poate vedea un Hopi cu arc şi săgeată, instrumentele cu care „Marele Spirit” a înzestrat neamul Hopi. Acest Hopi, desenat pe piatră, indică un desen ce reprezintă cărarea pe care omenirea o străbate. Se observă două linii, cărarea tribului Hopis şi cea a Omului alb. Pe poteca Omului alb este desenat, de asemenea, şi un Hopi ce simbolizează înclinaţia câtorva Hopis spre viaţa Omului alb (după cum s-a şi întâmplat). Apoi mai sunt desenate trei cercuri. Primul corespunde Primului Război Mondial, cel de-al doilea este pentru cel de-al Doilea Război Mondial şi al treilea pentru cel de-al Treilea Război Mondial, despre care ultimii supravieţuitori Hopi cred că i-a sosit vremea. După purificare se va găsi, din abundenţă, apă şi hrană, Marele Spirit se va reîntoarce şi Omul alb va dispărea încet, dar sigur (din ţinutul tribului Hopi).

John Lansa, fostul conducător al tribului, spunea despre conţinutul previziunilor următoarele: «*Profeţiile Hopi sunt desenate pe o stâncă în Black Mesa. Profeţiile spun că va veni o perioadă a marilor purificări. Aceasta este*

perioada. Previziunea spune că vor exista cărări spre cer. Cărările sunt avioane (linii de abur şi coridoare de aer). În aer va exista pânză de păianjen. Aceasta reprezintă conductele de legătură dintre teritorii îndepărtate (conducte gigantice vor lega deşertul din Black Mesa de Los Angeles şi Las Vegas). Conform previziunilor se va inventa un „bostan din cenuşă" pe care îl vor lăsa să cadă din cer, va duce la fierberea mărilor şi la incendierea uscatului şi care va face ca mulţi ani să nu mai crească nimic (bomba atomică)...

Profeţia spune că oamenii vor călători spre Lună şi stele şi aceasta va duce la o dereglare şi clipa purificării va fi foarte aproape. Este foarte grav că astronauţii au adus obiecte de pe Lună (Bacterii de pe Lună, luate dintr-o probă a misiunii Apollo II au distrus, în timpul cercetărilor NASA trei tipuri de bacterii terestre; aceasta este motivul pentru carantina obligatorie la care sunt supuşi astronauţii). Marele Spirit mărturiseşte în profeţia sa „că omul nu va putea merge mai departe, dacă va construi un oraş în ceruri". Aceasta este baza spaţială rusească MIR. Şi se spune referitor la ea: „Dacă se întâmplă aceasta, următoarea va veni marea purificare.»

Chiar şi Charles Berlitz avea date asupra tribului Hopi: *„Hopi, un trib indian cu foarte veche tradiţie, ştia aparent că Pământul se învârte în jurul axei sale. Într-o legendă a tribului axa Pământului este păzită de doi uriaşi ai Universului*

şi dacă unul dintre ei îşi părăseşte postul, axa Pământului se va găsi în dezechilibru, ce va conduce la o apocalipsă şi la un început de epocă nouă, care la rândul ei va fi înlocuită de o alta. Neamul Hopi crede că sfârşitul lumii actuale, cea de-a patra, este deja de pe acum schiţat Acest sfârşit se va produce atunci când o stea, încă vizibilă pe Pământ, venită din adâncul cosmosului, va atinge în treacăt planeta noastră. În mod ciudat, părerea tribului Hopis despre sfârşitul lumii – provocat de deplasarea axei terestre – corespunde temerilor exprimate de câţiva oameni de ştiinţă contemporani, cât şi din trecut, că sfârşitul ar putea fi provocat printr-o masivă creştere a masei de gheaţă polară, printr-o schimbare a curenţilor din magma Pământului, printr-o serie de cutremure şi erupţii vulcanice sau de asemenea, printr-o ciocnire sau aproape ciocnire cu un alt corp ceresc; de fapt, ei prevăd aceleaşi reacţii ca şi profeţii Hopis, şi anume sfârşitul lumii prin cutremure şi foc".

Dannion Brinkley

Vom încerca să introducem aici şi o altă povestire interesantă din America, deoarece ea oglindeşte foarte frumos caracterul dublu al profeţiei – avertisment sau viziune asupra viitorului. Şi anume, Karl Schnelting descrie în referatul său, „Scenarii de viitor din ştiinţă

spirituală şi profeţie”, istoria lui Dannion Brinkley: «*Din timpuri străvechi există date despre întâmplări ale unor oameni care au trecut pragul morţii, aşadar, care au fost morţi clinic, dar s-au întors din nou la viaţă*”. *De când medicina modernă a mediatizat posibilităţile de readucere la viaţă, foarte multe persoane s-au documentat asupra experienţelor de moarte clinică*.

@Psihiatrul american Dr. Raymond Moody a creat în cartea sa *Viaţa de după moarte* – citită de milioane de cititori – prin intermediul a 50 de exemple mostra perfectă a evenimentelor ce revin în mod constant Aici se cuvine prezentarea unui dim ultrarapid despre toate „stafide” importante ale viaţă (câteodată şi reîncarnări anterioare), la care toate gândurile şi acţiunile vor prind o apreciere, chiar şi numai din punctul de vedere al motivării sentimentale. În spaţiul de vorbire al limbd germane sunt cunoscute cărţi ale arhitectului ungar Stefan vomankovic, în care autorul îşi notează experienţele trăite pe marginea stării de moarte clinică. Relativ rar va putea un reîntors” să relateze despre experienţele trăite după cum a fost cazul şi la americanul Dannion Brinkley G, înapoi în viaţă: adevărata poveste a bărbatului care a murit de două ori”, Knaur TB, 1994).

Dannion Brinkley, care a fost lovit de fulger în anul 1975 şi totuşi a supravieţuit, i-a relatat expertului dr. Moody, că în timpul stării de moarte

clinică a văzut 12 fiinţe, ce-i prezentau pe rând tilme despre evenimentele iminente pe Pământ Dr. Moody a notat conştiincios 117 „evenimente iminente” de care şi-a putut aminti Brinkley Amândoi considerau mai mult decât imposibilă realizarea lor. Însă după trei ani, din 1978, s-au adeverit primele previziuni şi până în 1993 din cele 117 s-au continuat 95 (!), printre care şi nenorocirea de la Cernobîl din anul 1986, războiul din Golf anunţat pentru anul 1990 şi prăbuşirea comunismului. Brinkley a fost atenţionat de acele dinţe că viitorul nu este cioplit (tin piatră, d se schimbă prin comportamentul oamenilor.

În acest context, câteva catastrofe prezise şi neîmplinite ar putea fi văzute drept urmare a unor cercetări în curs, de natură pozitivă (eforturi ecologice maxime sau de tip pacifist?). Astfel, pentru anul 1995 era prezis unul dintre cele două accidente atomice ruseşti (fiecare descris în parte) din apele unei mări nordice: „Fiinţa m-a convins că oamenii au trezit, cu ajutorul energiei atomice, o putere îngrozitoare, pe care nu au putut-o stăpâni”. (Posibil să se fi întâmplat un asemenea accident atomic, dar să fie ţinut secret opiniei publice?)

Referitor la scenele unui al treilea război mondial, pe care Brinkley l-a văzut bântuind într-o sută de locuri în acelaşi timp, fiinţa luminată i-a spus că anii 1994 – 1996 ar ti ani critici în care se hotărăşte dacă va izbucni acest război. Pentru

viitorul apropiat, Brinkley a prevăzut printre altele, un colaps ecologic la nivelul mondial care va conduce până la urmă la falimentarea SUA, în perioada imediat premergătoare cumpenei dintre milenii. Dar pentru America pierderea titulaturii de superputere se va petrece prin intermediul a două cutremure îngrozitoare înainte de anul 2.000. Într-o scurtă viziune el i-a văzut pe egipteni implicaţi în altercaţii stradale şi o voce i-a şoptit că până în 1997, Egiptul ar putea fi preluat de fanatici religioşi. O înţelegere între israelieni şi arabi ar privi un teritoriu nou din Orientul Apropiat, în timp ce Iranul ar înceta să mai existe. Asta ar concluziona, că israelienii ar crea o trupă poliţienească din arabi şi israelieni care ar supune în mod brutal populaţia, aşa încât Israelul s-ar izola la nivel mondial.

Apoi ar mai fi scene, după cum cunoaştem despre Sarajevo: oraşe moderne în care războaiele fac ravagii pentru că locuitorii lor se luptă din motive rasiste şi religioase. Lui i s-au mai arătat de asemenea, o balcanizare a lumii, o dezbinare între ţările mari. Unul dintre tihne conţinea imagini zguduitoare despre distrugerea naturii: „Jhn văzut părţi ale lumii care străluceau ca o reclamă luminoasă în noapte. „Mai ales, multe poze cu catastrofe naturale. Regiuni roditoare ale Pământului se transformă în deşert, în alte zone se pornesc furtuni de ploaie uriaşe care fac brazde adânci în pământ şi spală culturile, având ca

urmare foametea”.

Edgar Cayce:

Edgar Cayce (1877 – 1945) a fost un mistificator american modern. Moira Timms ştie despre el următoarele: „El era numit cu respect, Profetul adormit şi Profetul noii epoci… Acest bărbat remarcabil s-a născut la o fermă în apropiere de Hopkinsville, Kentucky. În perioada copilăriei sale, talentele i-au rămas destul de neobservate; ele au fost interpretate drept fantezii supraactive. El şi-a surprins însă părinţii cu dezvoltarea până la un anumit grad a memoriei sale vizuale”.

Henry Schnyder adăuga: „În copilărie, pe când se juca într-o zi în pădure, el a avut o viziune: trebuia, de-a lungul vieţii, să-i ajute pe ceilalţi. Temele şcolare şi le rezolva dormind pe cărţile sale. De-a lungul vieţii a fost un bun elev.

El putea recunoaşte o aură, un câmp energetic la toate obiectele însufleţite; şi destul de des putea comunica cu prieteni şi rude decedate”.

Moira Timms continuă: „Mult mai târziu, ca vânzător de rechizite, vocea i-a fost ameninţată de o paralizie la nivelul muşchiului laringian, ce avansa treptat Medicii nu au putut descoperi cauza problemei şi hipnoza nu i-a adus decât o uşurare de scurtă durată. Edgar şi-a amintit de capacitatea sadea învăţa din copilărie şi a rugat un prieten să-l familiarizeze cu hipnoza, astfel încât el să se poată scufunda într-o stare de

autotransă. Foarte surprins, el a ştiut apoi, exact ce medicamente şi ce terapii să-şi prescrie – şi, curând, a fost vindecat

O grupă de medici localnici a auzit despre aceste capacităţi neobişnuite şi în curând, Edgar Cayce punea diagnostice pacienţilor acestora. Capacităţile se dezvoltau în transă atât de rapid, încât putea pune diagnostice chiar în absenţa pacienţilor; numele şi adresa erau îndeajuns. Ştirea despre arta dl. Cayce se împrăştia rapid, după ce ziarul „New York Times" a publicat o istorie despre el, au început oameni din toată ţara să-i ceară ajutorul".

Într-o perioadă de 40 de ani, Cayce avea să pună diagnosticul la peste 14.000 persoane, cu o unică greşeală. Însă, domeniul diagnosticării bolilor era numai unul din multe. Cayce a făcut nenumărate profeţii şi preziceri despre cursul istoriei, dezvoltarea omenirii şi progresul său spiritual. Astfel, viziunile sale conţin printre altele următoarele:

lipsa de alimente în lume: „Tot ce serveşte nivelului de trai este un produs al pământului. De aceea să ne întoarcem spre pământ. Fiecare om trebuie să fie în stare să producă prin activităţile sale cel puţin ceea ce îi ţine corpul în viaţă din pământ sau de unde ştie el îşi procură lucrurile necesare activităţilor ce-l întreţin".

Schimbări teritoriale: „Principalele mări se vor vărsa pe viitor în Golful Mexic (prin Valea

fluviului Mississippi). În Atlantic şi Pacific va apărea pământ nou, printre altele Poseidon, una din cele cinci insule care au rezistat scufundării Atlantidei". Acest teritoriu a fost descoperit în 1974 de către cercetători arheologici în zona de coastă a uneia din insulele Bimini – exact acolo unde a spus Cayce. Restul teritoriului, a mai spus el, se va scufunda.

În cadrul unei lecturăn din anul 1932 a fost întrebat când îşi vor face apariţia schimbările pe Pământ. El a răspuns: „La prima schimbare de condiţii în Marea Sudului (Sudul Pacificului) aşadar; dacă apare sau dispare ceva acolo sau în zona apropiată, în Marea Mediteraneană sau în zona vulcanului Etna, vom şti cu siguranţă, că a început".

Mai departe, el spunea că dacă ar fi început lanţul de schimbări terestre, părţi importante din teritoriul Japoniei s-ar scufunda în mare şi că partea superioară a Europei s-ar schimba, *într-o clipită*" Continuând*: „În partea nordică a Groenlandei se vor dezlănţui apele şi America de Sud v*a fi *scuturată de la un capăt la altul*".

Despre SUA, el mărturisea: „Cea mai mare schimbare va apărea pe coasta nordică a Atlanticului. Observaţi dumneavoastră oraşele New York, Connecticut şi zona limitrofă! Multe întinderi ale coastei de est vor fi distruse, ca şi multe părţi ale coastei de vest şi de asemenea, teritoriul central al Statelor Unite va fi şi el afectat

Cea mai mare parte a oraşelor San Francisco şi Los Angeles va fi distrusă chiar înaintea New York-ului. Întinderi ale actualei coaste de est, din zona New York sau chiar oraşul New York va dispărea".

„Pământ va apărea în faţa coastei de est a Americă. Se va ajunge la provocări de schimbări radicale în Arctica şi Antarctica ce vor avea ca urmare o deplasare a poulor. Asta se întâmplă între anü 58 şi 98 înainte ca Lumina Sa să apară între nori".

Şi ca avertisment la adresa evenimentelor de pe coasta de est şi cum ar putea fi recunoscute acestea, Cayce spunea: „Dacă se ajunge la activităţi mai mari ale Vezuviului şi vulcanului Petee, atunci coasta sudică a Nevadei va aştepta în decursul a trei luni o inundaţie provocată de un cutremur".

El a exprimat, de asemenea, un avertisment „Ce se întrebuinţează cel mai adesea pe Pământ? Că Oii oamenilor sunt avertizaţi că ziua Domnului se afla pe aproape şi că aceia care au fost şi sunt fără credinţă, trebuie să se preocupe de lucruri pe care le voi trăi cât de curând".

Ca şi cum ar fi fost presat să explice ce a vrut să spună cu „ziua Domnului", el a răspuns: „Este acea zi care ne-a fost promisă de către profeţii şi înţelepţii tuturor timpurilor; când a trecut timpul şi încă o jumătate de timp şi s-a împunit, în această zi şi la această generaţie, va apărea în curând, din nou, pe Pământ sentimentul de unitate

prin care au fost chemaţi mulţi să se alăture acelora care pregătesc calea pentru zilele Sale pe Pământ Domnul va veni, apoi, exact aşa cum Laţi văzut voi venind”.

Şi la întrebarea cât de repede se vor întâmpla toate acestea, el a răspuns: „Când aceia, care sunt ai Lui, au curăţat şi făcut accesibil drumul pentru venirea Sa… Există o stare anume, adică, activităţile indivizilor – prin modul de acţionare şi de gândire pot menţine intacte anumite oraşe şi anumite teritorii cu ajutorul întrebuinţării legilor spirituale… Dacă pe Pământ există anumite grupări care şi-au dorit şi au căutat îndeajuns pacea, atunci va începe pacea. Trebuie să se întâmple în interiorul propriu”.

Apariţiile „Maicii Domnului”.

În timpul aşa-numitelor apariţii ale „Maicii Domnului”, care au avut loc în multe locuri ale Pământului, vizionarilor şi adesea stigmatizaţilor (oameni ce poartă însemnele lui Iisus) le-au apărut fiinţe ce s-au dat drept Maica Maria. Arhanghelul Mihai şi chiar Iisus Hristos. Dacă în cadrul acestor apariţii a fost vorba, într-adevăr, de aceste personalităţi sau de extratereştrii protectori, foarte îndrăgiţi de noi, sau poate, pur şi simplu, de fiinţe superioare din sferele spirituale, toate acestea ar putea fi aşezate pe locul secund din punctul de vedere al gradului de interes stârnit. Sensul şi scopul acestor apariţii a fost de fiecare dată să mai trezească încă o dată omenirea prin

intermediul mesajelor care i-au fost transmise de către diferite persoane „medium” şi să o avertizeze că nu ar rămâne fără efect comportamentul egoist al celor mai mulţi oameni.

Înainte de a asculta ce le-a fost şi le este predestinat oamenilor, în cazul în care nu se schimbă, vrem să ascultăm pe scurt, dar cu atenţie, cuvintele stigmatizatului părinte Capud Pio, căruia, de asemenea, i s-a adresat Iisus (în 1965): „Mi se atribuie mie minuni, previziuni, bilocaţii, cicatrice ş.a.m.d. însă eu n-am fost altceva decât un instrument nedemn al lui Dumnezeu. Fără ploaie cerească vor exista pe Pământ numai ghimpi şi ciulini. Într-o formă oarecare Iisus Cristos trebuie să se folosească de un suflet pentru a-şi justifica prezenţa şi puterea Sa pe lume. Multor suflete le-a acordat Domnul multe favoruri; apoi, însă le-a retras, căci El vrea ca oamenii să se arate demni de ele. Sămânţa trebuie să încolţească. Terenul trebuie să fie roditor. Trebuie să-l lăsăm pe Dumnezeu care ciocane, să intre. Dar dacă nul se deschide cu curaj poarta inimii… trece pe lângă ea… nu seva opri. Trebuie să se arate disponibilitate! Aceasta este datorie! Restul îl face el şi îl face bine. Însă sufletul care vrea să fie vizitat de Dumnezeu, trebuie să se retragă de tot zgomotul din lume. Dumnezeul iubit m-a chemat… în singurătate şi în rugăciune. El a bătut la poarta inimii mele şi eu l-am primit convins că ar fi de datoria mea să-l

primesc pe Dumnezeu, care m-a creat! A-l iubi pe Dumnezeu este suprema datorie a vieţii! Şi asta am înţeleso eu încă din copilărie, cum încă înţeleg şi copiii de astăzi, că această datorie nu a condus la distrugerea lumii. Familiile sunt cele care închid uşa luminii Soarelui! Sunt părinţii viitorului, dependenţi de televizor şi înconjuraţi de copiii lor. Ei sunt ahtiaţi după emisiuni interesante şi nu se îngrijesc de copiii lor, care adună atât de multă otravă în inimile lor nevinovate… şi aşa Domnul trece mai departe!

Acestea sunt timpurile noastre! Premergătoare lui Dumnezeu căruia I se lasă libertatea de a poposi! Şi apoi… familii sărace care-şi fac din propria locuinţă o cabană a revoltei! Prin mila Domnului mi-am împlinit viaţa şi cred să-mi fi făcut datoria dându-i Celui Veşnic tot ce mi-a dăruit El la răscruce. Dacă am şti numai, cum răsplăteşte Dumnezeu de o sută de ori fiecare dovadă de iubire, cât de mică!”

Acestea sunt cuvinte foarte mişcătoare. Prin intermediul acestui bărbat, de care se poate susţine într-adevăr că a trăit din plin tot ce spunea, Iisus, apărut în viziune, avea să ne transmită următoarele despre problemele lumii şi cele interioare ale fiecăruia: „Ce îţi comunic acum Ţie, frate iubit să binevoieşti Tu a transmite mai departe negreşit, căci a sosit clipa ca omenirea să se trezească şi să nu continue a trăi în noroiul vinovăţiei; ca ea să recunoască puterea supremă a

lui Dumnezeu şi ca din inima ei să curgă lapte şi miere, nu ranchiună. Omul este acela care atrage asupra sa toate pedepsele datorită rebeliunii sale împotriva celor Atotputernici. Omul, lăsat de Dumnezeu în voia sorţii, păşeşte pe panta pierzaniei... Domnul v-a pus la dispoziţie multe posibilităţi pentru a trăi bine. Mai presus de toate v-a pregătit el vouă ajutoare scumpe pentru salvarea sufletelor voastre. Inteligenţa voastră se străduieşte să valorifice descoperirile; numai pentru sufletul, care a fost conceput pentru eternitate, nu se găseşte niciun imbold să se poată împotrivi creatorului şi salvatorului său. Voi trăiţi o perioadă de păgânătate maximă deoarece inima voastră se arată vandabilă şi dependentă de propriul ego. Fiecare se iubeşte pe sine în detrimentul fratelui său, pentru că voi aţi părăsit calea spre dragostea spirituală adevărată. Gândiţi-vă serios la acest fapt! Domnul nu mai binevoieşte să vă suporte mândria, aroganţa şi inima pietnăcată de atâtea păcate!”

Acum referitor la profeţii

Cea mai cunoscută apariţie a „Maicii Domnului” din lume este cea de lângă Fatima. La 13 mai 1917 a apărut Maria, mama lui Iisus, la Ceva da Iria, în apropiere de satul portughez Fatima, mai exact au putut-o vedea trei copii (Lucia, Francisco şi Jacinta). Ea le-a transmis mesaje importante despre starea mondială şi despre efectele de aşteptat de pe urma „creaţiilor”

stricate ale omului. Cel mai important mesaj este aşa-numitul al treilea secret de la Fatima (transmis la 13 iulie 1917) care, contrar celorlalte două, nici până astăzi, nu a fost făcut public oficial de către Vatican. Conform celor mai cunoscute declaraţii ale Papalităţii trebuie să fie vorba de un *„incredibil”* conţinut, dacă niciun papă nu a îndrăznit să informeze oficial omenirea despre el.

În 1942, în cea de-a 25-a zi de apariţie a sa în public, Papa Pius al XII-lea a lăsat să se facă cunoscută prin intermediul cardinalului Schuster o versiune puternic cenzurată, pe care Papa Paul al VI-lea a transmis-o mai departe în anul 1963, marilor puteri sub denumirea de „variantă diplomatică”: „Nu te îngriji, copil iubit, eu sunt Maica Domnului, cea care îţi vorbeşte acum şi te roagă să faci cunoscută în întreaga lume, următoarea solie în numele meu. Prin aceasta vei fi puternic duşmănită. Însă fii tare în credinţă şi vei trece peste toate duşmăniile. Ascultă şi ţine minte ce-ţi voi spune acum: oamenii trebuie să se îmbuneze. Ei trebuie să implore pentru iertarea păcatelor, pe care le-au săvârşit şi le vor săvârşi în continuare. Tu pretinzi o minune din partea mea pentru ca toată lumea să înţeleagă cuvintele mele, pe care le adresez omenirii prin intermediul tău. Minunea tocmai ai văzut-o (se referă la minunea solară petrecută la Fatima pe care specialiştii în OZN-uri au interpretat-o drept apariţii extraterestre). A fost marea minune solară! Toţi au

văzut-o, credincioşi şi necredincioşi, ţărani şi orăşeni, cercetători şi ziarişti, laici şi preoţi. Şi acum fă cunoscut în numele meu:

Asupra omenirii se va abate o mare pedeapsă corporală încă nu astăzi, încă nu mâine, ci în a doua jumătate a secolului XX Ceea ce am făcut cunoscut deja, în La Salette (localitate în care şi-a mai făcut apariţia Maica Domnului), prin intermediul copiilor Melanie şi Maximin, îţi repet şi ţie astăzi. Omenirea nu s-a dezvoltat aşa cum se aştepta Dumnezeu. Omenirea a comis nelegiuire călcând în picioare cadoul ce i-a fost înmânat Nicăieri nu mai domneşte ordinea. Chiar şi în cele mai înalte posturi guvernează Satana care hotărăşte mersul lucrurilor. El va şti să se strecoare chiar până în cele mai înalte culmi ale bisericii. Va reuşi să le ameţească capetele cercetătorilor într-atât încât să descopere arme cu care se va putea distruge în numai câteva minute din populaţia planetei. El va putea să-i atragă cu farmecul său pe mai marii popoarelor şi să-i îndemne să producă în serie aceste arme. Dacă omenirea nu se va împotrivi, voi fi nevoită să las în cădere liberă mâna Fiului Meu. Dacă vârfurile omenirii şi, implicit, ale bisericii nu vor lua sub control situaţia, o voi face eu şi-l voi ruga pe Dumnezeu, tatăl meu să coboare asupra oamenilor pedeapsa supremă.

Şi vezi, Dumnezeu cu va pedepsi apoi pe oameni mai puternic şi mai mult ca atunci când i-a

pedepsit prin potop. Şi cei puternici şi cei mari vor dispărea la fel ca şi cei mici şi slabi. De asemenea, pentru biserică, va veni o perioadă a celor mai grele examinări. Se vor lupta între ei, cardinali cu cardinali, episcopi cu episcopi. Satana va intra în rândurile lor. Chiar şi în Roma, vor avea loc mari schimbări. Ce este putred va pica şi ce pică nu trebuie păstrat Biserica va fi aşezată în întuneric şi lumea va ajunge în cădere.

Războiul cel mare va veni în cea de-a doua jumătate a secolului XX. Apoi, vor pica din cer şi foc şi fum şi apele oceanului vor ajunge aburi şi marea va şuiera către cer şi tot ce stă drept va pica. Şi pustietate va fi peste tot unde vei privi şi mizerie pe întreg Pământul şi pieire în toate ţările. Vezi timpul se apropie tot mai mult, prăpastia devine tot mai mare şi nu există nicio salvare, cei buni vor muri împreună cu cei răi, cei mari cu cei mici, conducătorii bisericii cu credincioşă lor şi stăpânii lumii cu popoarele lor. Peste tot va guverna moartea, vor muri cu toţii, de la oameni nebuni revoltaţi spre triumful Satanei şi până la slujitorii acestuia care va fi apoi singurul conducător pe Pământ Va fi o perioadă pe care n-o aşteaptă niciun rege, împărat, cardinal sau episcop. Ea va veni apoi conform dorinţei tatălui meu pentru a pedepsi şi a răzbuna. Mai târziu, însă, toţi cei care vor supravieţui, vor mai fi în viaţă, vor fi chemaţi din nou la Dumnezeu şi minunăţiile sale şi vor fi trataţi ca în timpurile

străvechi, când lumea nu era atât de degradată. Eu cu chem pe toţi urmaşă adevăraţi ai Fiului meu, Iisus Cristos, pe toţi crestăm adevăraţi şi pe toţi apostolii vremurilor actuale. Timpul timpurilor va veni şi de asemenea, sfârşitul sfârşitului, dacă omenirea nu se converteşte şi dacă această convertire nu vine de sus, de la conducătorii lumii, şi de la conducătorii bisericâ. Dar vai, vai dacă această convertire nu vine şi totul rămâne aşa cum este, da, poate chiar mai rău. Mergi copăul meu, şi răspândeşte-mi spusele! îţi voi sta întotdeauna cu ajutor alături!”

La 22 mai 1958 Jadnta, unul dintre cei trei copii, a dat publicităţii o nouă solie prin intermediul Papei Augustino Fuentes. Era vorba, din nou, de un apel la adresa omenirii. Prin el, Maria se plângea iarăşi că oamenii nu ar fi reacţionat la previziunile de la Fatima, şi că „ne-am apropia de ultimele zile”.

În anul 1971, Jacinta i-a spus mamei sale adoptive, care la rândul ei i-a transmis Papei, că „lumea va fi zguduita şi că scumpa Mamă nu va mai putea opri braţul iubitului ei Fiu, care a fost foarte rănit de păcatele care se săvârşesc în lume. Dacă totuşi lumea sar hotărî să se pocăiască, iubita noastră mamă iar mai putea veni în ajutor. În caz contrar, însă, s-ar abate asupra sa, negreşit, pedeapsa pentru că ascultarea în faţa Tatălui Sfânt a lipsit cu desăvârşire”.

Stigmatizata Marie-Julie Jahenny, căreia

Cristos i s-a adresat în anul 1938, avea de transmis printre altele următoarele cuvinte: „Oamenii nu au ţinut cont de cuvintele mamei mele sfinte, adresate la Fatima. Vai, dacă nu ascultă acum cuvintele mele... Trebuie să viu de dragul dreptăţii mele şi a numelui meu, pentru că oamenii nu au recunoscut timpul îndurărării. Pocalul păcatelor este plin. Dar credincioşilor mei, cei pe care-i cunosc, nu li se va întâmpla. Eu n cunosc pe Al Mei şi Ai Mei mă cunosc pe mine!... Dacă lumea se pune în siguranţă voi veni ca un hoţ prin noapte. Cu viteza fulgerului voi fi aici”.

Despre „noua ordine mondială” se spune într-un mesaj din 7.12.1977: „Lumea voastră, omenirea, concepe acum \b conducere mondială şi b religie mondială care-l înlătură pe Fiul Meu. Vai, vă spun eu vouă, după cum v-am mai spus şi altă dată: dacă nu vă rugaţi, dacă nu acţionaţi acum, atunci 666 se va înrădăcina chiar în Roma, oraşul eternităţii şi va deveni lăcaşul forţelor anticreştine. Nu puteţi înţelege ce se întâmplă? Eu vărs lacrimi amare de douu. „Într-un alt mesaj se spune: «în soliile anterioare, numărul 666 era legat de un avertisment faţă de ONU, de o „religie internaţională” şi de un anti-papă, care are o semilună pe blazon. În acest timp, crima în masă asupra copiilor nenăscuţi se va transforma în omorârea de Jnzestraţi, infirmi şi bolnavi”, căci valoarea vieţii va fi distrusă. „Societăţile secrete” ar sta definitiv sub controlul Satanei şi forţele rele

666 vor conduce o trupă de duşmani împotriva locatităţii Garabandal locul apariţiei Maicii Domnului). Distrugerea bisericii va fi însoţită de planul „unei singure lumi" şi al „unei biserici" care „va fi lipsită de Dumnezeu». Ca instrument principal al Satanei, în această perioadă, s-ar dezvolta televizorul C, agent mecanic, maşină satanică").

Anticreştinul

O altă componentă care se observă cu preponderenţă la vizionarii creştini, ca şi în apocalipsă, este apariţia aşa-numiţilor anticreştini. Referindu-se la aceştia, trebuie să fie vorba de o persoană care s-a născut la începutul anilor şaizeci şi care, peste puţin, trebuie să-şi facă apariţia pe scena lumii. Jeane Dixon, un medium din Statele Unite, ne explică: «*Teritoriul său de acţionare va fi răpirea individuală a omenirii, asta înseamnă, o ideologie ce se compune din termeni poetici, filosofici şi rehgioşi şi care va arunca* oamenii *într-o adâncă stare de criză spirituală... în timp ce profetul celor anticreştini îşi va lărgi ideologia sa*, oamenii vor fi orbiţi de progres; tehnică şi bunăstare exterioară. Societatea însăşi se va înclină, apoi, în faţa realizărilor sale materiale până în momentul în care omul va spune: „Eu sunt forţa şi nu am nevoie de niciun dumnezeu. Numai propria mea ştiinţă umană îmi este necesară". El poate realiza, apoi minuni care pot deveni posibile, însă numai prin realizări ale

tehnologiilor umane.»

Jeane Dixon este de părere, că anticreştinul va deveni, în esenţă, un fenomen cu caracter politic: «El va fi un chip militar. Cu cele mai moderne arme el va cuceri Pământul şi va şti de asemenea să-l ţină în şah... El însuşi se va autoproclama „principele păcii”.

El va introduce o religie proprie, de fapt antiumană, ale cărei baze sunt ateismul şi lupta împotriva oricărei forme de reugie.»

Vizionara americană Mary Seherin trebuie să fi spus în 1930 că în această perioadă „Lucifer îşi va face un corp din materie pentru a apărea ca om printre ceilalţi oameni”.

Pentru a înţelege fiinţa anticreştină trebuie să-l privim pe Cristos al cărui tablou contrariu este acesta. A Voldben scrie referitor la asta: «Esus este puterea binelui, principiul iubirii, sinteza Lumină Supreme, capabil să creeze şi să salveze oamenii. Ce nu stă în armonie cu el, este împotriva lui. Punctul de sprijin al vieţi umane este lupta, dar nu împotriva celorlalţi, ci lupta forţelor interioare pe care le poartă fiecare cu sine. Ceilalţi nu sunt decât obiecte false şi câteodată, de asemenea, pretexte pentru forţe care lucrează în interiorul nostru. Este o luptă care se repetă la nesfârşit şi care se sfârşeşte prin biruirea forţelor negative, a anticreştinului care se ascunde în fiecare dintre noi. Astfel, fiecare om este un câmp de luptă. Tot ce mai este brutal şi

animahe în el, ca orgoliu, egoism, ură şi dorinţă de îmbogăţire, totul dispare treptat ca umbra în faţa soarelui, căci lumina binelui avansează tot mai mult Forţele negative, contrare lui Esus, adică forţele răului, cu sutele de nume ale lor şi cu miile de aspecte (insolenţă, dorinţă de stăpânire, intoleranţă, violenţă) s-au adunat în chipul anticreştinului în acord direct cu răul, mesagerul direct al diavolului ale cărui succese vor fi iluzorii şi limitate. Căci în cartea lui Hiob stă scris: „Diavolul dăunează numai dacă Dumnezeu permite”».

Nu există nicio îndoială că persoana aşa-numitului anticreştin se justifică numai simbolic şi în conformitate cu exprimarea excesivă a ego-ului în perioada dinainte de epoca de aur. Dar la fel de bine poate să mai apară încă o persoană care să fie stabilită drept „anticreştinul”.

Rolul jucat de Rusia

La 31 Decembrie 1951, în timpul unei apariţii, Maria a explicat detaliat mesajul de la Fatima: „Prin lupta îngrozitoare şi dezastrul nemărginit, lumea care i-a întors spatele Sfintei Treimi, se va întoarce cu faţa la biserică. De aceea mai spun încă o dată: Roma, foloseşte-ţi şansa! FU generoasă şi acţionează. Numai prin dragoste! Iubirea poate salva lumea zdruncinată. Întoarce toate popoarele spre creatorul lor. Învaţă-i cât de simplu este să-şi vadă creatorul. Aceste două lucruri îl pot reţine pe fiecare dintre noi şi voi

aveţi biserica din Roma în mâinile voastre. A crede pur şi simplu, aceasta este salvarea oamenilor. În Rusia va avea lor o mare întorsătură. „Apoi tăcu femeia puţin şi spuse: fi după luptă îndelungată”.

În cadrul altor apariţii, Maria îşi ţine mâna deasupra Papei şi spune: „*Va veni o tulburare mare asupra omenirii. Ruşii nu vor lăsa totul aşa – Ruinare*! *Ruinare*! *Rusia va scoate totul la lumină*”. Se va produce o schimbare radicală pe Pământ „*Natura se va schimba, de asemenea*. „Referitor la crizele economice şi la boicotul de acelaşi gen, vizionara observă în timpul unei şedinţe o seceră şi un ciocan – „*dar ciocanul se separă de seceră şi totul intră acum într-o stare de dezordine*”. Imediat după aceea, urmează propoziţia „*Arătătorul soarelui s-a defectat*”. Ruşii împreună cu alţii ar putea introduce „*o armă diabolică*” care să producă boli gen holeră şi ciumă. Apoi se mai înmulţesc şi avertismentele la adresa Germaniei şi a Papei. Trebuie să fie expediate circulare. „*Tocmai Germania însă, are nevoie foarte mult de un spirit bun. De acest spirit au ei nevoie*”.

În cel de-al doilea secret de la Fatima se spune printre altele: „Dacă mi se va îndeplini rugămintea, Rusia se va pocăi şi va fi pace. Dacă nu, Rusia îşi va împrăştia erorile în lumea întreagă, va provoca războaie şi urmăriri ale Bisericii; cei buni vor fi torturaţi, Tatăl sfânt va avea mult de suferit, mai multe naţiuni vor fi

anihilate”.

La întrebarea: „Ce este cu cel de-al treilea secret de la Fatima?”, Papa Ioan Paul al II-lea a răspuns în 1980 la Fulda următoarele: „Datorită conţinutului încărcat şi pentru a nu anima spre acţiuni necugetate puterea comunistă, predecesorii mei de pe lângă Scaunul Sfânt au preferat o variantă diplomatică”.

Şi la 26 septembrie 1987, vizionarul australian Little Pebble avea să facă cunoscută Germaniei următoarea solie din partea Mariei: „Iubiţii mei copii din Germania, vouă vi s-a spus de multe ori, cum de altfel a fost spus şi altor naţiuni, că în curând va veni un război de proporţii mari. Şi foarte mulţi din conaţionalii voştri vor muri, îşi vor vărsa sângele şi în cele mai multe cazuri va fi în zadar, căci războiul cel mare care va sfârşi toate celelalte războaie, va cuprinde întreaga lume. De ce voi, copii iubiţi din Germania şi din lume v-au uitat vocar pa de a fi egali cu Bsusân viaţa de zi cu zi?…”

„Poporul german a suferit atât de des şi încă va mai suferi…”

„Rugaţi-vă pentru ţările vecine, în special pentru Rusia, care într-o zi va veni în ţara voastră şi o va înrobi”.

O profeţie din Tibet în continuare, ne este cunoscută o profeţie din Tibet – Mesajul vindecător al stelei de smarald. Dr. Adalbert Schonhammer spunea referitor la aceasta:

„Referitor la profeţii, se spune destul de des că în special oamenii răi şi lipsiţi de dumnezeu nu vor supravieţui pedepsei lui Dumnezeu. Am putea fi înclinaţi să presupunem că aici vizionarii creştini prin zelul lor mai mult decât critic au introdus o anumită tendinţă în viziunile lor; Dumnezeu însă, îşi lasă Soarele să strălucească atât asupra celor drepţi, cât şi a celor nedrepţi. Dar ar trebui să dea de gândit că asemenea moduri de gândire se regăsesc şi într-o străveche profeţie care îşi are originile la o mănăstire Lama din munţii Himalaya.

După cum este cunoscut, aceste mănăstiri se închină cu precădere, scufundării mistice. Previziunea pusă aici în discuţie este mesajul vindecător al stelei de smarald. Profeţii tibetane vechi de mii de ani vorbesc despre mesajul vindecător pe care-l va face cunoscut o nouă stea dacă ultimul mare război se va finaliza.

În mijlocul unui incendiu la nivel mondial se va pregăti pe Pământ o schimbare radicală. La acest război ar participa popoarele întregii lumi. Marea „panglică nevăzută” – simbolul străvechi al pedepsei cosmice – îşi va face apariţia asupra planetei şi-i va privi pe toţi care au exersat trădare.

În timp ce se vor mai purta încă lupte, forţe uriaşe ale lumii inconştiente se vor pregăti – tot conform acestor preziceri tibetane – să-i „dizolve” pe toţi acei oameni, care n-ar fi demni să primească strălucţiea luminii supreme. În acest

mod se va restabili echilibrul pierdut din timpurile străvechi. Căci, dacă popoare sau continente abandonează principiile spirituale şi se orientează exclusiv după plăcere şi proprietate terestră, vor distruge, până la urmă, în război ceea ce ei au considerat cea mai de preţ valoare.

Dar dacă milioane de oameni şi-ar abandona corpul fizic, supravieţuitorii ar fi pregătiţi pentru lumina supremă şi s-ar arăta în stare, apoi, să îndeplinească misiunea de a clădi Pământul ca un imperiu spiritual al păcii.

Imediat ce transformarea pe Pământ a fost pusă în practică şi îngrozitoarea catastrofă umană a luat sfârşit, voi apărea ca un misionar al noii vindecări şi al strălucirii luminii supreme veşnice pe cer. Topi cei în viaţă ar căpăta, apoi, certitudinea că s-ar fi instalat, din nou, dreptatea pe Pământ Decăderea omenirii ar lua sfârşit atunci şi redresarea spre culmile înalte, de unde omul s-a coborât odinioară, va începe.

În noua epocă a marii schimbări steaua de smarald va creşte în intensitate şi mărime şi va rămâne permanent vizibilă pe cer – un semn al speranţei şi al încrederii acordat omenirii pentru viitor”.

După cum se poate concluziona în baza acestor puţine trăsături şi după scenariul anilor viitori se pare că este vorba nu numai de un eveniment economic, politic, respectiv războinic, ci, de asemenea şi despre un microcosmos şi un

macrocosmos nou structurate atât în interiorul fiecărui om, cât şi în întregul sistem solar. Nu poate fi vorba despre un final al omenirii ci despre o prăbuşire radicală, o transformare revoluţionară şi o reorientare – un reînnoit „punct culminant” al istoriei omenirii. Este o continuare a dezvoltării. Cine rezistă crizei va vedea că aceasta nu reprezintă sfârşitul pentru continentul european şi pentru lumea întreagă, ci începutul unei noi epoci de aur şi de pace.

II. EVENIMENTUL CRIZA ECONOMICĂ

Despre criza economică Walter Wittmann, autorul cărţii Dezastrul global notează: «Istoria finanţelor publice este istoria falimentelor – din Antichitate până în prezent

Statul a reuşit întotdeauna să-i convingă pe sponsori de necesitatea şi utilitatea unei „vieţi bazate pe împrumut. Imediat ce-şi atingea scopul nu se mai purta extraordinar de sensibil cu susţinătorii săi. Se abţinea să se amortizeze şi să ia dobânzi; îi făcea falimentari radiindu-şi datoriile. Finalul strălucitor a dus la afirmarea unei reforme monetare. Jocul datoriilor putea fi reluat

De asemenea, în ultimele decenii o nouă criză financiară îi urma unei alteia. Toate sfârşeau, indiferent dacă era vorba de America Latină, de statele fostului bloc comunist, de Africa sau de Asia, în fapt prin a renunţa total la creditori.

Până acum numai statele singulare sau ţări

într-un număr foarte mic au ajuns concomitent falimentare; o izbucmre în masă a putut fi împiedicată datorită intervenţiei statelor industrializate. Astăzi, însă, majoritatea ţărilor din lume, chiar şi ţările industrializate sunt în mare măsură înglodate în datorii, atât antreprenorii, consumatorii, cât şi asigurările sociale, ale căror datorii sunt cu mult mai ridicate decât posibilităţile publice de finanţare. Datoria a căpătat definitiv un caracter global.

De aceea, următoarea criză financiară este ca şi programată, poate exploda în orice moment Nici marile naţiuni industrializate, nici organizaţiile monetare sau băncile nu vor putea împiedica acest fenomen. Bomba cu ceas a fost programată deja. Când până la urmă va exploda, toate pieţele financiare se vor prăbuşi, asigurările vor pica şi ele, economia va intra în criză.

Investitorul va sta în ploaie – va pica în sărăcie. Acest lucru va putea fi împiedicat; numai dacă se schimbă foarte consecvent şi la timp politica de investiţie caracteristică statelor falimentare.» (vol. 1, p. 122.)

Un alt citat „Numai cei orbi nu vor trebui să ţie convinşi că în orice moment poate izbucni o criză tinanciară. Ea va lovi ca un fulger picat din cer şi nu va surprinde numai maici sau amatori, ci şi profesionişti. Ultimii nici nu pot să-şi permită a vorbi despre o criză iminentă. Propria răspundere le interzice să provoace panică. „Datoria” lor este

să liniştească pe cât posibil spiritele, să descalifice avertismentele, să le înfiereze ca fiind dăunătoare. Asta va avea ca urmare faptul că profesioniştii înşişi nu se vor pregăti şi vor (putea) ti luaţi prin surprindere de o criză pe care chiar ei o maschează".

Wittmann enumeră drept posibili factori cauzatori: un seism în Japonia, sau într-o regiune din Europa, o schimbare în Rusia sau un cutremur pe coasta vestică a SUA, dar, de asemenea, o incapacitate de a-şi plăti datoriile din partea datornicilor. Ceea ce nu enumeră el este criza financiară intenţionată pentru a putea forţa statele datornice după un „Crah global" să renunţe de tot la bancnote şi să folosească numai cărţi de credit.

Printr-un asemenea procedeu statul obţine controlul absolut asupra cetăţenilor. Vor putea aceştia să plătească numai cu cartea de credit, atunci vor putea fi controlabili şi mai ales, ţinuţi sub observaţie. Computerul general va putea arăta imediat unde se găseşte fiecare, ce a cumpărat respectivul şi ce posedă acesta. Şi referitor la criza financiară ce va veni se poate spune că este vorba de un Crah programat. Asociată cu un război mondial, la fel de programat, după cum reiese din planul lui Mazzini şi Pike (din prefaţă), va fi uşor să monopolizezi economic, de asemenea, şi restul statelor încă puternice.

Cu siguranţă se poate presupune că o

perioadă de criză şi în special, pregătirile de război sunt ascunse cu grijă. Aceasta ar trebui să ne influenţeze mai puţin rivalul – căci nicio organizaţie de spionaj nu poate rămâne mascată deoarece semnele sunt foarte concludente – ar trebui să servească mai mult scopului de a întări imunitatea populaţiei în cazul izbucnirii unui război evitând astfel o catastrofă generală, ar trebui să privească nu numai structura statului, ci şi familia ca unitate de bază a statului. Un alt scop pentru care populaţia este ţinută în necunoştinţă de cauză este dorinţa de a creşte câştigurile economice prin apariţia unui eventual război.

Se pot recunoaşte două situaţii drept caracteristici principale ale unei stări de criză, respectiv ale unui război:

Pe de o parte totul şi toţi strigă Pace! Pace!; tot mai mulţi sunt făcuţi să creadă, prin intermediul mas-mediei, în dorinţa de pace a adversarului şi tot mai mulţi credibili naivi îngroaşă rândurile mişcările pacifiste.

Pe de altă parte ar trebui observate bursele de valori. Întotdeauna se vor găsi motive plauzibile pentru dezvoltări individuale, de altfel jocul comun face melodia.

Citiţi rubrica economică a unui ziar de mare tiraj conform acestor criterii. La rubrica politică vom observa un politician sau vreun jurnalist şi alţi interesaţi cufundaţi în negură pescuind câte un „doresc cu plăcere să „Ei, cu toţi, cântă în

acelaşi concert.

1. Căutaţi comparaţii anuale ce revin constant despre materii prime necesare unui război ce se găsesc pe piaţa de mărfuri şi observaţi cum aceste materii vor fi evaluate valoric în viitor. Schimbarea cursului la bursă, nu este atât de importantă. Sunt importante în special: staniul, plumbul, zincul, aluminiul, cuprul, cromul, cobaltul, nichelul. De asemenea, este important şi titanul, mai ales la fabricarea de avioane, dar nu este folosit întotdeauna. Demnă de urmărit este dezvoltarea cursului la grâu, porumb, soia şi bumbac. Bursele de mărfuri constituie surse de informaţii mult mai sigure decât cele monetare, deoarece acestea reprezintă singurul bazar la industriei monetare. În perioadele de criză, preţurile „explodează” datorită cererii foarte ridicate, în primul rând, iar în al doilea rând datorită creşterii rezervelor strategice şi a valorilor mobiliare private.

2. Există cumva reduceri bruşte a materiilor prime (de exemplu, oţel inoxidabil, cauciuc, titan, petrol, ş.a.m.d.)? Industria oţelului, industria de armament au brusc deficite în cadrul bilanţului comercial fără o motivare credibilă?

3. Cresc preţurile metalelor preţioase, în special cel al platinei, de asemenea, un metal important?

4. Există cumva o inflaţie? Numai o hiperinflaţie poate împiedica datoriile uriaşe (pe

costurile deponenţilor şi ale posesorilor de asigurare pe viaţă). Uriaşul munte de datorii a fost în cea mai mare parte adunat pentru a putea fi cumpărate la nivel mondial numai foarte puţine valori mobiliare şi imobiliare mari din domeniul agricol, minier şi a altor capacităţi de producţie. În următoarea reformă monetară, vor fi contestate datoriile reale cu un procent încă foarte ridicat, motivate de o participare corespunzător de scăzută a bunurilor mobiliare.

5. Vom deveni neliniştiţi noi, oamenii din regiunea afectată, ca animalele înaintea unui seism? Se vor înmulţi accidentele, prăbuşirile de avioane?

6. Un alt semn prevestitor pentru un război iminent este întărirea, asigurarea flancului din Est Pentru noi este evident că flancul nordic – referire la nordul Norvegiei – trebuie să aibă sub control Estul pentru a putea asigura navigarea cât mai liberă a flotei sale spre Murmansk. O privire pe hartă ajunge pentru a confirma.

7. Periculoasă şi în acelaşi timp demnă de observat este retragerea din conflict a trupelor americane sau, eventual chiar a unor unităţi militare individuale în Statele Unite sau în regiuni europene foarte îndepărtate (Irlanda, Spania). Căci, după cum spunea Henry Kissinger deja în anul 1979, la Bruxelles: *„Voi, europeni, trebuie să înţelegeţi o dată, că dacă în Europa se ajunge la un conflict, noi, americanii, cu siguranţă nu*

intenţionăm deloc să murim împreună cu voi".

Cine doreşte să se pregătească pentru viitoarea criză financiară în conformitate cu situaţia sa financiară, va găsi sfaturi utile în cartea lui Walter Whitmann, *Dezastrul global*.

Aceste observaţii şi constatări aparţin unor specialişti. Să ascultăm mai departe vocea soţilor Gauch-Keller care au sintetizat în broşura Apel către locuitorii planetei solii prevestitoare şi, în acelaşi timp, avertizante din partea unor vizitatori extratereştri. Din difuzarea de informaţii au putut fi extrase următoarele despre sistemul nostru economic mondial: „Sistemul nostru monetar, care mai poate fi păstrat numai o perioadă foarte scurtă, şi care curând va pica, este distrus. Banii vor avea aceeaşi valoare ca şi nisipul mării. Puterea lor de cumpărare scade şi nicio instituţie, nicio bancă sau guvern nu va fi capabil să împiedice acest fapt întreaga economie care se bazează pe principiul sectoarelor individuale se va prăbuşi foarte curând la nivel mondial. Mii, da, milioane de oameni îşi vor pierde locul de muncă datorită acestui fenomen.

Nu ne vom mai putea sprijini de nimic pur material. Şi mulţi oameni în această perioadă vor fi atât de preocupaţi de încercarea lor de a supravieţui, încât se vor îngriji numai de problemele proprii şi-şi vor lăsa în mod ruşinos, vecinul la ananghie. Prin toate acestea, foarte mulţi oameni vor fi disperaţi. Ei vor începe să

plângă asemănător copiilor mici, vor deveni depresivi, problemele comune vor fi uitate apoi, sau pur şi simplu, ignorate, căci legea actuală îşi va pierde valabilitatea”.

MAI MULT DESPRE CEL DE-AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL

„Voi veţi auzi, însă, despre războaie şi zvonuri de războaie, priviţi, nu vă speriaţi, căci trebuie să se întâmple aşa; dar nu este încă sfârşitul. Căci, un popor se va ridica împotriva altuia şi vor exista din când în când foamete, dumă şi cutremur”. (Matei 24: 8)

Momentan, în Europa Centrală, nu numai în Germania, forţele armate sunt reduse şi reîmpărţite în aşa mod, ca şi cum n-ar mai fi fost, iarăşi, necesar să se lupte în Europa. Că există, fără îndoială, interes pentru un Al Treilea Război Mondial şi pentru strategii militare de înaltă clasă, dovedesc următoarele citate:

Contraamiralul american Gene R La Rocque: „Americanii pleacă de la ideea că cel de-al Treilea Război Mondial asemănător Primului şi celui de-al Doilea Război Mondial se consumă în Europa”. (Frankfurter Rundschau, 29.04.1981.)

Ministrul american al Apărării, C. Weinbergen „Câmpul de bătălie al următorului război convenţional este Europa, şi nu Statele Unite”. ((Frankfurter Rundschau, 29.04.1981.)

Generalul american Collins explica deja în 1949: „Este îndeajuns că noi livrăm arme; fiii

noştri nu trebuie să însângereze Europa. Există destui germani care pot muri pentru interesul nostru" (Hessisch Niedersachsische Allgemeine, 24.10.1981).

Generalul Sir John Hackett, fost comandant major al armatei britanice de pe Rin şi, în acelaşi timp, comandant major al detaşamentului nordic din cadrul NATO, a scris o carte cu un titlu foarte relevant *Cel de-al Treilea Război Mondial-loc de desfăşurare*: *Europa* (Editura Goldman, 1978).

Samuel Cohen, expert american în arme atomice şi participant efectiv la realizarea bombei cu neutroni destinată teritoriului german, a răspuns următoarele la întrebarea referitoare la utilizarea bombei: „*Posibilul loc de desfăşurare ar fi Germania de Vest*; *eu o consider o întrebare academică pentru a merita să-ţi baţi capul cu ea şi despre felul în care moare duşmanul*". (Build-Zeitung, Hamburg, 16.10.1977).

De asemenea, cancelarul de la acea vreme a mărturisit şi el ceva la care ar trebui să medităm într-adevăr: „Politica unificăiii europene este şi rămâne pentru Germania şi pentru întreaga Europă o chestiune de însemnătate existenţială. Ea este, cu riscul de a mă repeta, într-adevăr o chestiune privitoare la starea de RĂZBOI sau de PACE. De aceea, nu trebuie să accelerăm cu fermitate procesul politic, poziţia noastră în problema unificării fiind de neclintit" (Extras din declaraţia guvernamentală făcută de Helmut Kohl

în faţa Bundestag-ului, Bonn, în 7.12.1995.)

Guvernanţii sunt informaţi. Se încearcă păstrarea zâmbetului formal către exterior, în timp ce în culise totul începe să se destrame, iar masele populare, poporul de rând este ţinut sub control. Intenţionat cu atenţia distrasă prin intermediul televizorului, al fotbalului şi al altor superficialităţi, poporul a fost transformat în sclav. Asemenea oameni sunt necesari numai ca muncitori şi pentru votul din cadrul alegerilor, în rest nu se doreşte o colaborare cu ei. Omul modern a devenit astăzi o simplă marfa, un simplu număr din cadrul P.E.D. (= prelucrarea electronică a datelor). El nu este nici stimulat, nici protejat El nu prezintă interes. Dacă plebea se înmulţeşte prea repede, ea trebuie să fie decimată. SIDA şi alte instrumente din lada cu trucuri a „fratelui mare" („Big Brother"), puţină foamete în rândurile „mâncătorilor inutili" sunt de foarte mare ajutor. Cu cât mulţimea va fi mai preocupată de boli şi impozite, cu atât mai puţin va mai avea capacitatea să gândească. Prin spălarea creierului cu ajutorul televizorului şi a altor metode controlate, poporul va fi intenţionat dezinformat şi împiedicat să vadă ce se întâmplă cu adevărat.

Militarul, din contră, ştie exact că totul poate să se pornească în orice moment Cei implicaţi în acţiunile bursiere se informează reciproc deja de doi ani de zile despre faptul că marele Crah ar putea să apară foarte curând şi că ar trebui

cumpărat rapid aur. Însă, mitocănimea nu are nevoie să ştie nimic. Depozitele ei financiare se doreşte a fi sacrificate! „Cei de sus” se pregătesc deja pentru haosul care va veni. Ei cumpără teren în străinătate, şi-au rezervat lor şi familiilor lor un loc în bazele subterane, se înarmează pentru a se putea apăra împotriva plebei invidioase, îşi fac provizii… ş.a.m.d. Masele, dimpotrivă, nu vor mai găsi nici măcar timpul necesar să privească neştiutoare, deoarece puterea militară estică, conform viziunilor, va fi invadat în mai puţin de câteva zile Germania.

Expertul militar Bernhard Bouvier „în cazul unui al Treilea Război Mondial, armata noastră se aşteaptă la o perioadă de avertisment de mai multe luni şi de aceea, depozitează echipamentul necesar. Prin acestea se iveşte, desigur, pentru o supraputere estică, posibilitatea unui război fulgerător în Europa. Potenţialul militar pentru un asemenea proiect este, ca de obicei, pregătit”.

Şi este evident că se va întâmpla aşa! Să ascultăm ce i-a fost transmis fratelui Adam, în cadrul unei apariţii a Maicii Domnului: „Marele eveniment se va petrece curând, foarte curând. Războiul va izbucni în Sud-Est (Iugoslavia?), dar acesta nu este decât un şiretlic. Prin asta, trebuie să fie indus în eroare duşmanul; Rusia şi-a pregătit de mult planul de atac. Fiecare ofiţer rus are deja în buzunar ordinul de marş şi nu mai aşteaptă decât cuvântul-cheie”.

Un atac din Est nu poate fi exclus. Mai ales în ultimele luni, ne presează puternic o asemenea posibilitate datorită stărilor de neliniște din țările estice învecinate. Această posibilitate este consolidată, de exemplu, de faptul că mafia rusească fură din Germania, mai ales, mașini scumpe, germane. Acestea pot fi, apoi, admirate de populația săracă și înfometată din Est (deoarece șefii mafiei se afișează cu ele), ceea ce provoacă reacții frustrante din partea celor neavuți.

Combinată cu televizorul din Vest, prin intermediul căruia se arată masei cum noi cei din Occident ne scăldăm numai în lux, rămâne doar o chestiune de timp până ce creierul estic va gândi: „*Mi-ajunge, o să-mi iau partea chiar acum*!” Un popor cu oameni ce sunt ținuți în cele mai proaste condiții, completat de un conducător potrivit, duce la o combinație, care cel puțin politicienilor noștri ar trebui să le dea de gândit Cam așa scrie, însă, Jakob Lorber: „*Nu vezi cum ursul polar își ascute clintii foarte bine*? *El poûeste deja de mult timp după vacile sudului. În curând îl vor ieși la iveală colții și apoi vai de vacile și oile grase ale sudului. Eu îți spun ție, grăsimea lor se va coagula foarte repede pe coastele înghețate ale Siberiei*”.

Un asemenea comportament naiv din partea „conducerii” noastre este foarte greu de înțeles, ne încredem într-un stat de drept democratic și în valabilitatea legilor sale. Dacă, totuși vedem prin

ochelarii „fratelui cel mare” ce se întâmplă la nivel mondial, un asemenea precedent precum şi utilitatea unui al Treilea Război Mondial, este el însuşi strategic şi demn de închipuit (Să ne amintim cuvintele lui Pike şi Mazzini.)

Vor ajunge ei la ţelul dorit? Ne permitem să punem la îndoială. Vrem să vedem dacă viziunile prezicătorilor vor da lămuriri şi despre acest aspect.

CLARVIZIUNI EUROPENE

„În Europa se întâmplă întotdeauna ceva neaşteptat, care să schimbe cele mai bune colaborări şi care să pună din nou, în mişcare mingile jocului. Nu ni-l putem închipui, atâta timp cât nu este aici, tot aşa cum pe timp urât, nu ne putem gândi la vreme frumoasă; dar te poţi baza pe asta”.

Golo Mann în deschiderea temei propriu-zise, cel de-al Treilea Război Mondial, vrem să observăm câteva profeţii europene pentru a obţine o imagine evidentă despre cursul războiului pe care vrem să-l analizăm detaliat mai târziu.

Un martor important pentru cursul viitorului război este un civil numit Lothringer care în august 1914 a fost arestat la Metz şi considerat spion de către trupele germane ce se retrăgeau. Ce i-a povestit el unui ofiţer, a reprodus un membru al trupei, Andreas Rill, în două scrisori către cei de acasă.

Scrisoarea din 24.08.1914: „Dacă voi aţi şti

ce ne aşteaptă, aţi arunca chiar astăzi armele şi nici nu ne-ar fi permis să credem măcar că războiul va continua fără a şti ce se întâmplă în lume. Germania a pierdut războiul, apoi urmează revoluţie, dar nu se va produce în totalitate ruptura, căci unul vine şi altul pleacă. Şi vom ajunge bogaţi, toţi vor fi milionari (inflaţia anilor ’20), şi există atât de mulţi bani încât îi putem arunca pe fereastră şi nimeni nu îi va aduna. Războiul va continua şi oamenilor nu le va merge rău, dar nu vor fi mulţumiţi”. Că germanii trebuiau să piardă Primul Război Mondial, n-a vrut să creadă deloc Andreas Rill, cel care a scris scrisorile. De asemenea, i s-au părut mai degrabă suspecte şi celelalte mărturisiri.

El scrie: „... vine un bărbat (Hitler) din clasa de jos şi acesta face totul egal în Germania, şi oamenii nu mai au voie să vorbească datorită unei severităţi excesive. El le ia oamenilor mai mult decât dă şi îi pedepseşte pe oameni îngrozitor, căci în această perioadă dreptul îşi pierde dreptul său şi există mulţi lăudăroşi şi înşelători. Oamenii devin mai săraci fără ca ei să observe.

Perioada începe în anul 1938. Popoare vor fi invadate şi se vor pregăti de război. Războiul (cel de-al Doilea Război Mondial) sfârşeşte rău pentru acest bărbat şi pentru cercul său. Poporul se scoală cu soldaţi căci apare o mare mizerie. În această perioadă nu trebuie acceptată nicio funcţie, toţi ajung la spânzurătoare sau sunt

spânzuraţi în faţa uşii de la intrare, tortura va înflori. Vor apărea lucruri neomeneşti. Oamenii ajung foarte săraci şi parada uniformelor a încetat. Oamenii sunt bucuroşi dacă mai pot să se îmbrace măcar în saci de nisip (perioada de după război). Învingătorii nu primesc nici ei nimic. Germania va fi ruptă şi apare un nou bărbat (Adenauer), care conduce noua Germanie. Cine are apoi cel mai harnic popor, acela obţine puterea în lume. Angua ajunge cel mai sărac stat din Europa, căci Germania este cel mai harnic popor al lumii".

În cea de-a doua scrisoare din 30.08.1914 el scrie următoarele: „Depinde de cifra anului 4 şi 5 (1945), apoi Germania va fi presată din toate părţile şi al doilea eveniment mondial se sfârşeşte şi bărbatul dispare şi nimeni nu ştie unde şi poporul rămâne şi va mai fi jefuit şi distrus la nesfârşit dar duşmanii nici ei nu stau mai bine. Întunecaţii vor conduce, vor linişti popoarele cu promisiuni mari şi învingătorii ajung la aceeaşi destinaţie cu cei învinşi.

În Germania vin apoi guverne, dar nu-şi pot împlini (reunificarea în anii cincizeci) misiunea, căci proiectul lor este tot mai zădărnicit Bărbatul şi semnul (Hitler şi zvastica) dispar şi nimeni nu ştie încotro, dar blestemul din interior va rămâne. Oamenii se prăbuşesc tot mai mult pe scara moralei şi devin mai răi. Mizeria ajunge cu mult mai mare şi cere multe victime. Oamenii se

folosesc chiar de toate evadările posibile şi religiile existente pentru a transpune toată vina asupra infracţiunii diavoleşti.

Însă oamenilor le este totul la fel; căci omul bun aproape că nu mai poate exista în această perioadă şi va fi asuprit şi distrus.

Apoi se ridică oamenii unul împotriva altuia, căci ura şi invidia cresc ca iarba şi ei se îndreaptă tot mai mult spre pierzanie. Guvernele de ocupaţie se despart unele de altele şi pleacă cu punga jefuitului, ce le va aduce şi lor multă suferinţă".

„Şi suferinţa celui de-al treilea eveniment mondial (al Treilea Război Mondial) explodează. Rusia invadează sudul Germaniei. Dar perioada scurtă şi oamenilor blestemaţi li se va arăta că există un dumnezeu care va pune capăt acestui eveniment în această perioadă trebuie ca totul să meargă îngrozitor şi nimic nu mai trebuie să le se deajutor oamenilor, căci aceşti oameni au mers prea departe şi nu se mai întorc înapoi, deoarece ei nu au auzit avertismentul. Apoi, oamenii, care mai sunt aici, vor fi liniştiţi". Şi mai departe: „... şi frică şi groază vor veni printre ei, căci acum abia au ei timp să reflecteze şi să urmeze învăţămintele bune pe care nu le-au vrut până atunci. La sfârşitul acestei perioade, aşa-numiţii învingători vor veni la cei învinşi pentru sfat şi ajutor, căci şi situaţia lor este grea. Căci totul se află la pământ, totul este îngrozitor... Cine ştie dacă vom mai trăi până atunci şi nici nu este credibil ceea ce se

întâmplă. Scriu asta numai pentru ca dumneavoastră să înţelegeţi ce a spus el şi ce au trăit copiii în această perioadă.

Căci în cadrul celui de-al treilea eveniment mondial, Rusia trebuie să invadeze Germania şi munţu vor scuipa foc de acum şi totul nu va mai fi decât armă de război. De la Dunăre şi până la Rin totul va fi pus la pământ şi distrus. Râurile sunt toate aşa de mici, încât oamenii nu vor mai avea nevoie de poduri pentru a le trece. Oamenii vor trăi în suferinţă, va exista numai mizerie şi foamete. Oamenii răi se vor duce de râpă exact aşa cum ninge iarna şi religia, de asemenea va fi curăţată şi schimbată. Dar biserica va simţi triumful victoriei”, spunea el.

„În Rusia vor fi distruşi toţi dictatorii şi cadavrele nu vor mai fi îngropate, ci vor fi lăsate acolo unde seală. Foametea şi distrugerea constituie în această ţară pedeapsa pentru infracţiunea lor… „Şi: „Rusia va fi la rândul ei biruită, deoarece acum atacă natura. Sudul Germaniei va fi un loc unde apare un eveniment Mai târziu vor veni oameni din toată lumea să-l privească. Apoi va fi şi Papa de faţă la încheierea păcii. El vine la Köln unde va găsi numai un munte de ruine, totul este distrus”.

Cu puţin înainte de moartea sa, în 1958, Andreas Rill le-a mărturisit fiilor să-i referitor la cel de-al Treilea Război Mondial: „*Va dura foarte puţin. Eu nu voi mai trăi, dar voi, băieţi, mai*

gândiţi-vă la mine”.

Tânărul orb din Fraga este unul dintre cei mai marcanţi vizionari (cu toate că el nu putea vedea cu ochii săi fizici). Ştirea despre el şi calităţile sale a ajuns până la Fraga unde l-a chemat împăratul Karl al IV-lea (1346 – 1378) pentru a-l interoga despre soarta imperiului. Previziunile tânărului orb se împliniseră până atunci, de aceea nu există niciun motiv potrivnic să ne facă să credem că ultima şi cea mai importantă parte, care ne priveşte pe noi, ar putea fi eronată. El a prezis următoarele:

„Una şi încă o perioadă şi jumătate în Boemia vor fi stăpânitori străini”.

„Voi, împăraţi, regi şi prinţi, voi, oameni săraci din popor, va veni o perioadă când vă veţi dori să nu vă fi născut… într-o perioadă în care unul a fost stăpân peste Boemia mai mult de 60 de ani va apărea un război mare datorită unui asasinat princiar. „Domnia împăratului Franz Josef (1848 – 1916), asasinarea arhiducelui Johann şi Primul Război Mondial.

„Dacă în timpul Marelui Război unul luptă împotriva celuilalt, atunci începe perioada, deoarece groaza nu ne va mai părăsi ţara (t.

Apoi vor cădea capetele încoronate, ca merele din pom”. Abdicarea şi alungarea împăratului german şi austriac, uciderea familiei ţariste, prinţii germani îşi pierd coroanele.

„*Poporul atotputernic va atenta la viaţa altuia*

şi nu-i va lăsa Ubertate. „Uniunea statală Cehoslovacia între Primul şi al Doilea Război; nelinişti şi lupte la graniţe între minoritatea germană şi cehi. Oprimarea germanilor în ţară.

frăpoi vine unul care va aduce calamite asupra oraşului Praga. „Hitler distruge Cehoslovacia şi ocupă cetatea oraşului Praga.

„Se ajunge, din nou, la un război mare între popoarele Pământului”. Cel de-al Doilea Război Mondial.

„*Germania va fi un morman de ruine şi numai zona pietrelor albastre va rămâne cruţată*. „Distrugerea oraşelor germane datorită bombardamentului întreprins de aviaţia aliaţilor; numai zona Alpilor nu este afectată.

„*Când înfloresc cireşii totul va lua sfârşit*”. Mai 1945, sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial.

„De două ori va fi ciuruit ţinutul Boemiei; prima dată vor rămâne atâţia germani câţi pot avea loc sub un stejar”.

„Aceia care vorbesc o alta limba vor părăsi ţara”. Alungarea germanilor din Cehia.

„Atâta timp cât se coc cireşele nu-mi doresc a fi ceh

„Dacă ei sunt de părere că vor să imite creaţia Domnului, atunci sfârşitul este aproape. „De exemplu, tehnologia geniului şi computerele inteligente.

„Un nou război va izbucni, acesta va fi cel mai

scurt”. Cel de-al Treilea Război Mondial.

„*Peste apa cea mare va veni războiul şi trandafirii de fier vor înţepa pământul Boemiei*”. Participarea SUA în cel de-al Treilea Război Mondial. Acţiunea trupelor de tancuri în Cehoslovacia.

„În jurul Boemiei, totul va fi o grămadă de ruine, căci va ploua cu foc. „Atac cu corpuri explozive atomice sau o catastrofă naturală.

Însă în Europa pacea nu se va instala până ce Fraga nu va fi toată o ruină”.

„Din nou, în perioada în care înfloresc cireşii Fraga va fi distrusă”.

„*Vânătoarea sălbatică bântuie Pământul… Nu durează mai mult decât spun amin*. „Intervenţia rachetelor cu bombe nucleare sau: proces vulcanic la nivel mondial, respectiv lovitura unui meteorit.

„Va pica un soare şi pământul va fi zguduit… „Prăbuşirea axei terestre.

„*Voi cei puternici şi cei violenţi, voi veţi fi mai mici decât ciobanul cel sărac*”. Şefii guvernelor din multe ţări vor fi neajutoraţi. Soarta lor va fi mai cruntă decât cea a populaţiilor situate în zonele rurale îndepărtate.

„De două ori va fi ciuruit ţinutul Boemiei: a doua oară vor mai rămâne atâţia cehi câţi să aibă loc într-o palmă”.

„Ciobanul îşi va fi înfige ciomagul în pământ şi va spune: Aici a stat oraşul Praga… Apoi însă, va apărea ceva care va lovi ca un fulger muşuroiul

şi nici pe cioban nu-l va ocoli”. Fraga, va fi distrusă în totalitate printr-un atac cu arme nucleare. Această depoziţie este confirmată şi de către alţi vizionari.

Asupra lumii întregi se va coborî o nouă epocă care va fi numită de aur”.

Cântecul teiului despre timpurile ce vor veni

Previziuni surprinzătoare despre soarta Germaniei conţine şi o poezie, care s-a făcut cunoscută sub denumirea de „*Cântecul teiului*”. Poezia a fost găsită acum mai bine de 100 de ani într-un tei foarte bătrân la Staffelstein în Franconia. Cel mai târziu din anii douăzeci ai secolului nostru a fost documentată. Limbajul încărcat şi violent nu mai necesită niciun comentariu:

„Bătrâne tei din defileul sfânt Plin de respect ating eu trunchiul tău.

Pe Karl cel Mare tu l-ai văzut deja

Când cel mai mare va veni, tu încă vei mai sta.

Treizeci de oase cubitale îi lipsesc trunchiului încărunţit.

Celui mai bătrân copac de pe pământ german.

Războaie, foamete văzuseşi, epidemie.

Viaţă bună iarăşi, nouă moarte.

Deja de timp îndelungat trunchiul îţi este gol, Cal şi călăreţ odinioară tu adăposteai.

Până ce prăpastia cu mână blândă ţie Fruntea

cu chiciură deplină îţi înfăşoară.

Pozã şi carte coroana nu-ţi descriu.

Ramurile toate ţi le-ai pierdut deja Până la ultima pereche ce mândră se înalţă înfrunzită ea vidul îl străpunge.

Bătrâne tei care pe toate tu le ştii.

Mărinimos grăieşte-ne cu al tău duh.

Privirea ta în devenire ţi-o trimite Vesteşte de-a Germaniei şi-a lumii soartă.

Mare împărat Karl, sfinţit la Roma.

Vremii germane ca piatra să rămâi tu trebuie o sută şaizeci de ani, şapte ani termen Germania până în măduvă este atinsă.

Popoarelor străine fiul tău cedează ca vasal Face şi lasă ce sclavilor revine.

Brutal a rupt mâna duşmanului Ale unui sânge, ale unei limbi cătuşe.

Consumă stomac, consumă din sucul german Până ce dintr-odată forţa ţi se sfârşeşte, îmbolnăveşte inima, tot corpul ţi-l cuprinde, Mizeria Germaniei este a lumii ruină.

Recolte dispar, însă războaiele nu.

Şi frate cu frate se luptă cu coasa şi lopata se apără Dacă puşcă şi sabie s-au pierdut.

Săracii datorită banilor bogaţi ajung rapid, însă bogăţia grabnică cenuşă ajunge.

Toţi săraci cu bogăţie mare.

Tot mai puţini oameni, tot mai îngust loc.

Tronul conducător o dată înlăturat Devine stăpânitul joc şi pasiune Până ce vine ziua când, la

naiba! se ştie Cine în funcţie va fi chemat

Ţăran şi-aruncă până-n ziua cea de cumpănă Toată a sa strădanie pe apa sâmbetei.

Somaţie pe-al deşertului nisip s-abate Ascultător găseşte doar inconştientul.

Cine păcate cât mai multe are

Se simte ca judecător şi atotputernic sfat.

Decât sângele mai sălbatic doar animalul este.

Al muncii jaf devine şi-a lăcomiei crimă.

Roma stolul de preoţi ca pe dobitoace îl loveşte.

Nu menajează nici pe moşneagul cu păr încărunţit Peste cadavre cel mare a fugit el trebuie Vânat din loc în loc să plece.

Uitat de Dumnezeu el pare, însă nu este.

Tare ca stânca în credinţă, datoriei credincios.

Nici în nevoie a renunţa nu pare.

Pedeapsa zeilor spre împlinire aduce.

Iarnă vine, întuneric trei zile.

Trăsnet şi tunet şi-a Pământului ruptură.

Roagă-te acasă, casa n-o părăsi!

Nici la fereastră tu groaza n-o privi!

O lumânare stă singură în tot acest răstimp Pentru ce ea vrea să ardă, ţie lumină.

Otrăvit eden păstrează din al prafului întuneric, Molimă neagră, supremă bătălie omenească.

La fel tuturor pământenilor ameninţă însă cei

buni de o moarte divină mor.

Multe credinţe rămân minunat

Libere de-a respiraţiei durere şi-al ciumei pericol.

Un mare oraş noroiul îl înghite.

Pe altul cu foc îl înconjoară.

Oraşele toate devin morminte în Piaţa Vienei, Sf. Ştefan creşte mărar.

Numeri tu din lume oamenii toţi.

Vei găsi că o treime lipseşte.

Ce rămâne, priveşte în fiecare ţară Pe jumătate minţile şi le-au pierdut

Ca un vapor pierdut în vijelie.

Abandonat fiecărui recif.

Pluteşte împrejur al cârdului de-o zi domnie îi face pe oameni mai săraci decât săracii.

Căci în mizerie cu speranţa singură stea A unei zile mai bune este infinit de departe. „Vindecătoare ţară trimite-l Tu pe cel ce trebuie trimis!” Se aude temător din pieptul omenesc.

Ia Pământul dintr-odată alt curs.

Se-nalţă o nouă stea a speranţei?

„Totul este pierdut!” aici încă mai sună.

„Totul este salvat!” în Viena răsună.

Da, din Est vine eroul cel puternic.

Ordine aducând în dezordonata lume.

Albe flori pentru inima Domnului.

Chemării sale îi urmează cu plăcere cel destoinic.

Pe toţi cei incomozi în cârduri îi mână.

Imperiului german lege germană îi scrie.

Străin pestriţ, musafir nedorit.

Fugi de catastrofa pe care tu n-ai cultivat-o.

Divin erou un hotar de nebiruit Sădeşti tu în jurul pământului german.

Pe exilat la Roma tu-l conduci.

Mare sfinţire împărătească primeşte un dom.

Preţ al celui de-al 21-lea conciliu care popoarelor ţel suprem arată şi care garantează prin sacrificiu deplin că de-acum bogat cu sărac nu se mai sugrumă.

Nume german, tu greu ai suferit.

Din nou străluceşte în jurul tău vechiul respect.

Creşte în jurul dublei apăsări înlăturate Pe a cărei umbră o caută unii nedoriţi.

Al lui Dante şi Cervante grai romanic Deja familiar copilului german şi pe Tibru – ca şi pe ştrandul Ebrosului Stă prietenul creol al Ţării Germanice.

Dacă al popoarelor păstor cu chip angelic Ajunge ca Antonius călător.

Celui lovit de soartă desculţ el predică îi ţine.

Primăvara nouă zâmbeşte lumii întregi.

Biserici, cu toate unite.

Unei turme un singur păstor îi apare.

Cosita semilună pe-ntreg se-nclină crucii, întunecat pământ străluceşte în lumina credinţei.

Bogate recolte privesc în fiecare an.

De-al bărbaţilor un mare cârd.

De epidemii şi războaie zguduită lumea este.

Cine supravieţuieşte timpului este suprafericit.

Aceasta anunţă bărbatului şi copilului german Suferind odată cu Pământul, bătrânul tei.

Că încurajarea nu-i ajunge masei.

Iar cel ce-i drept a dispera nu trebuie!”

Apoi mai există o serie de previziuni ale lui Mühlhiasl. În privinţa lui, unii specialişti nu au căzut de acord dacă este vorba de Matthias Stormberger (n. 1825), pădurar şi cărbunar din Rabenstein sau de Mühlhiasl von Apoi g alias Matthias Lang (1753?). Acesta a fost pădurar, slugă la moară şi cântăreţ. În orice caz prezicerile se suprapun la cei doi vizionari în cea mai mare parte aşa încât se poate presupune că ar fi existat numai un singur vizionar în pădurile Bavariei. El a spus următoarele:

„Până când se va abate deasupra pădurii peştele cel argintiu nu va mai dura mult… „El descrie aici zepelinul, care în primăvara anului 1914 a zburat deasupra pădurii bavareze.

„Pe Dunăre în sus vor lătra câinii de gheaţă. „Prin aceasta se face referire la şlepurile de fier, care pe atunci încă mai erau împinse cu abur.

În ziua în care lupul de fier va lătra pe drumul de fier din pădure, în acea zi războiul cel mare va începe. „La 1 August 1914 a călătorit pentru prima oară trenul pe ruta Kaltenegg-Deggendorf trecând prin inima pădurii.

„Maşini sunt construite ce călătoresc fără cal şi osie. „Automobile.

„Oameni vor zbura în aer ca păsările”. Avioane.

„Apoi vine războiul şi încă unul şi de-abia apoi, va veni ultimul”. Primul, al Doilea şi al Treilea Război Mondial.

Apoi se va ridica un război mare pe la apus de soare, se vor mai scurge multe vieţi, bani şi sânge, ţări întregi vor fi pustiite şi va dura mult „Primul Război Mondial este cel prezis aici. Ani întregi, stare de război în Vest

„După aceea, va veni o scumpire mare... Banul nu va avea nicio valoare... Cu 200 de guldeni nu se mai poate cumpăra nici măcar o bucată de pâine... Nu va fi însă nicio foamete... Cu o singură bucată de aur se poate cumpăra o fermă... Banii devin fier”. Inflaţia după Primul Război Mondial.

„Mai târziu banul va avea, din nou, foarte mare valoare, dar va fi de folos datorită marii sale realităţi”.

„Va fi dat un semn din cer şi un foarte sever stăpânitor va veni şi săracilor el pielea le va lua. „Apariţia stelei polare în vara anului 1938 şi dictatura lui Hitler.

„Cei mici vor ajunge mari şi cei mari mici. Dacă însă cel mic pe cal înalt ajunge, atunci diavolul nu-l va mai putea da jos”.

Cea mai exactă este următoarea ştire

referitoare la începerea celui de-al Doilea Război Mondial: „*Peste Dunăre la Straubing va fi construit un pod care apoi este gata, dar nu în întregime*. „… Podul Nibelungilor a fost terminat în 1939 la începutul războiului. Mai lipsea însă garnitura de cale ferată.

„*Într-un turn bisericesc va creşte un copac; atunci va veni timpul*”. *Şi*: „*Stăpânitorul sever nu va conduce mult timp. Va apărea o monedă cu un Mac pe ea care-şi lasă de-a dreptul trist aripile să atârne*. „Copacul, teiul, a crescut într-adevăr într-un turn bisericesc la Zwiesel în Pădurea Bavareză şi la începutul războiului va avea doi metri înălţime. Copacul ursitor a fost o aşchie în ochiul conducătorilor şi de aceea a fost retezat Bancnota de hârtie cu gravură ornamentală de forma unui liliac atârnat a fost bancnota de douăzeci de mărci introdusă la începutul războiului.

„Datorită unuia mic începe războiul şi printr-unul mare, venit peste apă, se va sfârşi el”.

„*Casele au acoperişuri roşii*” (contrar acoperişului cu şindrilă folosit pe atunci).

Această schimbare a economiei şi a relaţiilor sociale nu vor rămâne fără să exercite influenţă asupra vieţii poporului”.

„Ea îi va face pe oameni tot mai nebuni şi mai deştepţi”.

„Bărbaţii vor purta în loc de costumatie de pădurar, pălării roşii sau colorate şi vor sta cu cizme din piele fină în acest stat de mizerie”.

„Femeile vor purta pălării stil „cap de corb” şi se vor face simţite tot atât de mult ca şi până acum”.

„Când aceste pălării nu vor mai fi la modă şi când, muierile” vor purta ca şi bărbaţii pălării, atunci se va sfârşi prima perioadă şi va veni alta cu războiul cel mare”.

„Bărbaţii se vor purta îmbrăcaţi ca muierile şi muierile ca bărbaţii, nu vor mai putea fi deosebiţi deloc niciodată”.

„Pe bunul Dumnezeu îl vor scoate din sufletele lor şi-l vor închide în lăzi imense”.

„Pădurea va fi la fel de luminoasă ca şi haina cerşetorului. „Distrugerea pădurii şi despădurirea.

„Şapte stăpânitori spirituali vor citi o Uturghie la Zwiesel şi doar şapte oameni îi vor asculta”. Retragerea din societate a bisericii.

„Prin schimbări se vor face străzi uriaşe încât oamenii vor putea vedea la o milă depărtare. „Construirea în general, a şoselelor, în special extinderea drumului naţional 85 Cham – Passau şi construirea autostrăzii Regensburg – Straubing – Passau.

„Înalţii domni vor inventa impozite, pe care nimeni nu le va putea plăti”.

„Multe legi noi vor fi făcute, dar nu respectate”.

Apoi vor fi construite case, nimic asemănător caselor, şcoli asemănătoare unor palate, dar mai întâi pentru soldaţi. În oraşe vor construi casele,

case înalte şi în faţă case mici ca de jucărie sau ca ciupercile, una după alta, case albe ca zăpada cu acoperişuri strălucitoare”.

„Fiecare va avea un alt cap (voinţă)”.

„Niciun om nu-l va mai place pe celălalt de lângă el”.

„Nu se va mai deosebi ţăranul de orăşean, orăşeanul de nobil, şi nici sluga de doamnă”.

„Ţăranii se vor înveşmânta ca orăşenii şi orăşenii ca nebunii – Toate lizierele de graniţă vor fi recultivate şi gardul viu extins. Vor fi înălţate multe case mari şi palate în pădurile sălbatice unde ar putea locui prinţi şi domni nobili”.

„Vor fi ordonate de către domrdi cei mari lucruri de care toţi oamenii râd şi îşi bat joc, dar care vor constitui o mare greutate pentru omenirea de rând”.

„Mari vor fi îndoiala şi frica între oameni”.

„Oamenii ce vor veni de la oraş la ţară pentru a le spune ţăranilor «pleacă, lasă-mă pe mine să ar!» vor fi bătuţi de către ţărani cu hamul de la plug”.

„Ţărann îşi vor împrejmui casele cu garduri înalte şi vor trage cu puşca de la fereastră în oameni”.

„După aceea, începe! Curăţenia generală începe. Atunci fratele nu-şi va cunoaşte fratele şi mama copiii”.

„Niciun om nu vrea să mai creadă”.

Apoi ţara Bavariei va fi devastată şi devorată,

ţara Boemiei măturată cu mături de fier”.

„Pe şoseaua dinspre Cham, prin Stauwang, către Straubmg vor apărea dintr-odată ei, de culoare roşie…”

La întrebarea, dacă aceştia ar fi cumva francezi, Mühlhiasl a replicat „Nu, francezi nu sunt, nu poartă nici pantaloni roşu, dar sunt cei roşii!

— Când vor veni ei, trebuie să fugim cât mai putem, şi pâine ca provizie pentru drum să luăm. Cine are trei pâini cu el şi pierde una în timpul alergatului nu are voie să se aplece: atât de grăbit este el. Şi dacă se pierde şi a doua bucată trebuie lăsată în urmă, căci se poate supravieţui şi cu o singură bucată pentru că nu va dura mult timp.

— Munţii se vor înnegri de oameni, într-o cârciumă lângă pod vor fi mulţi oameni unul lângă altul şi pe afară vormărşăluisoldaţii” (cu tancuri).

Plină de groază este viziunea profetului-pădurar tradusă în limba noastră: „Pe autostrăzi către vest se vor forma cozi uriaşe de maşini mai mult târâte şi stagnate decât şofate şi aceasta datorită coloanelor de tancuri ce rulează către oraşe… Atât de mult der şi atât de mult foc n-a mai văzut niciun om până acum. Cine supravieţuieşte trebuie să aibă un cap de fier”.

„În sfârşit se ajunge la „curăţirea” băncilor, o boală răpitoare de toate… în această perioadă oamenii îl scot din nou pe Dumnezeu din lăzile în care l-au ţinut închis şi-l atârnă în camere, dar nu

mai ajută la nimic”.

„Oamenii se îmbolnăvesc, însă nimeni nu-i poate ajuta”.

„Cine stă noaptea pe un munte înalt, acela nu va mai zări în zona pădurii nicio lumină, ca şi cum pădurea ar fi murit”.

„Numai acei oameni vor fi menajaţi care se află până unde merg pârâurile negre şi până la biserica răsturnată”.

„În altă parte oamenii vor fi purificaţi în totalitate”.

„Cine rezistă ultimei curăţenii va spune fiecărui om străin: «Frate, unde ai fost Tu ascuns? Soră, unde ai stat Tu izolată?»”.

„Un birjar loveşte cu biciul în pământ şi spune: «Aici a stat cândva oraşul Straubing.»”.

„Va mai fi valabil doar un singur salut «Să ne trăieşti, Iisuse Cristoase!»”.

„Dacă găseşte cineva o vacă dincolo de Dunăre, acela trebuie să-i atârne un clopoţel de argintia gât”.

Apoi există în ţara pădurilor atât de mult pământ, încât poate să-şi aleagă fiecare o casă şi cât teren vrea”.

„De asemenea, în cealaltă parte a Dunării, totul este pustiu şi gol. Acolo se vor coloniza oamenii pădurii, chiar dacă va fi frumos, din nou, în pădure”.

Apoi tot răul se termină fiind în întregime depăşit”.

„Oamenii munţilor şi pădurilor se vor muta la câmpie şi în satele pădurii vor creşte la ferestre urzici”.

Părintele benedictin Ellerhorst a aşternut pe hârtie profeţiile unui ţăran înzestrat cu capacitatea de a prevedea (1922), din apropiere de Bregenz:

Iisus Cristos cedează în faţa apăsătoarei răutăţi umane şi lasă omenirea să-şi poarte singură de grijă.

Vizionarul vede un drum lung, dar de asemenea, lat pe ambele părţi veghează soldaţi; la marginea şoselei mai pot fi văzuţi bărbaţi, femei, oameni bătrâni, copii, alături de ei o ghilotină cu doi călăi; sângele nenumăratelor capete retezate curge în valuri.

Revolte politice pe parcursul cărora sunt închise şi executate foarte multe persoane. Refugierea în munţi şi aglomeraţie la casele de amanet.

Oraşul Paris este incendiat şi distrus; Marsilia se va scufunda într-o prăpastie ce s-a format în jurul oraşului şi va fi acoperit de o maree înaltă.

Masacrul de la Roma, grămadă de cadavre. Papa fuge împreună cu doi cardinali cu o căruţă veche până la Genova.

Nenorocirea va veni pe neaşteptate din Rusia.

Mai întâi va fi afectată Germania, apoi Franţa, Italia şi Anglia.

Catastrofă generală şi foamete mare; se va

măcina chiar şi scoarţă de copac pentru a se obţine fainã; de asemenea, va fi folosită şi iarba de pe pajişti drept hranã.

Zonele apropiate Rinului vor fi distruse.

Timp de trei zile şi trei nopţi va fi întuneric. Începe cu un tunet îngrozitor sau cu un cutremur. Nu va arde niciun foc. Oamenii nu vor putea nici să mănânce, nici să doarmă, doar să se roage. Numai lumânări sfinţite vor arde. Fulgere vor pătrunde în casele oamenilor. Cutremure de pământ şi de apă. Unii îi vor chema pe Iisus Cristos şi pe Maria, ceilalţi vor arunca blesteme. Aburi sulfuroşi şi duhori vor umple aerul.

O cruce apare pe cer ca la începutul istoriei. Asta înseamnă sfârşitul întunericului. Pământul stă părăsit ca un cimitir imens. Speriaţi ies oamenii de prin case. Morţii sunt adunaţi ca fructele şi depuşi în gropi comune. Pe străzi domneşte liniştea şi în fabrici nu lucrează nicio maşinã, pentru cã nu este nimeni acolo.

Papa vine la Kiiln unde el îl sfinţeşte în Dom pe noul împărat căruia îi sunt unse capul şi mâinile. El primeşte prin intermediul unui lung paloş titlul de cavaler, apoi bătrâna coroanã imperială, pelerina albă cu crinul auriu pe ea, sceptrul şi mărul imperial. El schimbă sceptrul pe o cruce, jură credinţă bisericii şi îi promite acesteia protecţie.

Bunurile sunt împărţite supravieţuitorilor. Mulţi se mută în zonele cel mai puternic

depopulate. Oamenii coboară din munţi pentru a trăi la câmpie unde munca nu este atât de grea.

Supravieţuitorii sunt oameni sfinţi. Pământul se transformă în paradis. Vizionarul aude rugăciunea cu voce tare, în limba germană.

WJ. Bekh ne transmite următoarea profeţie din partea maicii Erna Stieglitz (1894 – 1975) din Augsburg care şi-a închinat întreaga viaţă iubirii aproapelui şi care a intrat în Ordinul Sf. Francisc: „Din liniştea odăiţei sale aceasta femeie privea declinul omenirii. Urmează afirmaţiile: stadiul tehnicii dă pentru prima dată posibilitatea de a conduce lumea întreagă dintr-un centru de forţă. În timp ce în Vest domină comoditatea, relaxarea, bunăstarea şi luxul, Estul se pregăteşte de a avea urmaşi şi arme. Conform legilor strategiilor militare de tip clasic, Uniunea Sovietică îşi întăreşte flancurile înainte de a ataca pe centru, adică partea de Vest a Europei. Ea trebuie să aibă flancurile invincibile. Flancul sudic înseamnă: Afganistan, Iran, Irak, Turcia, Grecia şi Iugoslavia. Flancul nordic presupune: Finlanda, Suedia, Norvegia şi Danemarca.

Până la graniţa bavareză se va ridica o cale cu ecartamentmare aparţinând ruşilor. Într-o vară, posibil prin luna iulie, când regitmea bogată în petrol va fi aproape definitiv în mâinile sovieticilor, urmează atacul Uniunii Sovietice, asupra flancurilor sudic şi nordic, asupra Turciei, Greciei, Iugoslaviei şi asupra Scandinaviei. Spre sfârşitul

lunii iulie încep atacurile fulgerătoare sovietice, asupra Europei de Vest la începutul lunii august trupele de tancuri sovietice care au pătruns în partea centrală a Franţei sunt distruse probabil la Lyon şi puţin mai târziu la Ulm. La mijlocul lunii august trupele de elită sovietice atacă Alaska.

În Europa se ajunge la lansarea unui perete galben radioactiv.

Praga este distrusă atomic. Cam în aceeaşi perioadă trupele de tancuri sovietice ale aripii nordice sunt împresurate şi aproape distruse. Sovieticii sunt forţaţi să bată în retragere în vestul Europei. Drept răzbunare urmează contraatacul atomic efectuat în toate oraşele Statelor Unite. În acelaşi timp, SUA atacă şi ea cu bombe atomice. Întinderi mari ale Uniunii Sovietice precum şi ultimele depozite de rachete sovietice sunt distruse. Ca urmare a acestor evenimente în Uniunea Sovietică se ajunge la o contrarevoluţie ce dărâmă sistemul conducător de până atunci. În septembrie are loc ultima încercare disperată a trupelor de submarine sovietice de a devasta atomic Europa. În timpul acestui atac multe oraşe franceze şi germane sunt transformate în mări de foc.

Pentru a fi mai explicit Ocupării fulgerătoare a tuturor bazelor militare din Scandinavia îi urmează un al doilea atac de flanc îndreptat împotriva Turciei. Acolo şi în Iran au loc bătălii terestre cu tancuri. Rusul se străduieşte să

pătrundă cât mai rapid posibil prin Balcani către Marea Adriatică. Atacul central împotriva Europei de Vest urmează trei căi diferite, dar toate foarte puternic organizate. Primul va porni din zona Stettin-Berlin către Lubeck, Hamburg cu scop Anal Olanda, al doilea atac va porni din zona Saxoniei şi a oraşului Dresda către bazinul Rinului. Cel de-al treilea va fi declanşat din Boemia către Bavaria, cu scop final Oberrhein. O masă incredibilă de tancuri rulează la poalele lanţului muntos din Elveţia către Lyon. Trupele NATO au fost forţate să se retragă în zone cât mai restrânse de apărare. Majoritatea teritoriilor au fost invadate şi ocupate de mult de către Armata Roşie. Zonele de apărare sunt bazinul Rinului şi Olanda, apoi Bavaria, Alpii şi Elveţia, precum şi zona sudică franceză a Rinului. În afară de acestea mai există zone de apărare în partea superioară a Italiei, în Balcani şi în Turcia.

Atacul Armatei Roşii asupra Europei este blocat Mai mult, armata sovietică este învinsă, fiind apoi distrusă. Uniunea Sovietică numai în rândurile armatei sale a pierdut şapte milioane de oameni, un preţ mare pentru un popor care tocmai (!) căzuse în mania materialismului dialectic şi care începuse, din nou, să creadă...

Oraşul Paris este incendiat chiar de către rebelii francezi. Papa trebuie să fugă de la Roma, unde se întoarce iarăşi după două sute de zile.

Ţările catolice, privite de Uniunea Sovietică

drept reacţionare au o misiune hotărâtoare în această ultimă bătălie. Trupele bavareze, austriece, elveţiene şi franceze vor f strămutate după bătăliile distrugătoare, dar încununate de succes, de la Ulm şi Lyon către Nord să participe la lupta împotriva trupelor unite sovietice şi prusace încercuite acolo…

Uniunile estice care au pătruns în Europa vestică sunt izolate de bazele lor de întărire ţaflate pe teritoriu rusesc) printr-o misiune fulgerătoare din partea vesticilor. În spatele trupelor izolate ale Estului este lăsată o perdea, galbenă”. Este cumva vorba de un perete de raze radioactive? Acest lucru nu se poate explica altfel, căci peste acest zid nu mai există niciun înainte sau înapoi decât prin moarte sigură”.

Şi mai departe: „De-abia la sfârşitul acestui război relativ scurt se ajunge la un duel cu arme atomice. Şi în cele din urmă la un război atomic propriu-zis. Urmările sale devastatoare se sustrag oricăror descrieri…

La sud de Dunăre vor exista explozii atomice singulare, în spatele graniţei, pe Rin-ul inferior vor f distrugeri îngrozitoare, precum şi pe cursul superior al Dunării. Trupele estice vor pătrunde prin Austria şi Iugoslavia parţial până în interiorul Alpilor Superiori bavarezi şi din apropierea oraşului Salzburg. La Ulm are loc o luptă gigantică împotriva armatei estice înconjurate care şi-a împins flancul sudic de-a lungul liniei

dunărene către Elveţia şi partea centrală a Franţei. Pericolul principal pentru zona limitată aproximativ de oraşele Mindelheim, Altotting, Pfaffenhofen şi Weilheim, aşadar pentru spaţiul central bavarez, îl constituie distrugerile, terorismul, jafurile incendiile, crima şi atacurile mortale. Legea de tip faustic face cale întoarsă, anarhia!

Oraşe mai înfometate devin jefuitorii ţăranilor! Bande înarmate umblă prin ţară, fanatici, criminali, psihopaţi, golani. Este o groază mai mare ca niciodată, eventual în afară de cea din timpul războiului de treizeci de ani! Şi în cele din urmă norul otrăvitor care „curăţă" o treime din populaţie (declanşat de un planetoid?!)...

...După această catastrofă mecanismul îşi va relua din plin cursul (circulaţia se blochează complet, se merge pe jos). Nu se vor mai întreprinde călătorii lungi. Cei rămaşi în viaţă trăiesc în foarte bună vecinătate şi în afara coloniilor lor există numai natura. Se va termina cu reclamele, risipa şi luxul. Cu avortul şi desfrâul, cu bunăstarea şi necredinţa în Dumnezeu. Se va ajunge la o viaţă economică, dar nu nefericită. Apoi vor guverna din nou sinceritatea şi simplitatea, virginitatea şi naşterile de copii, nevoia şi teama de Dumnezeu.

Ce se observă în general: nimeni nu este pregătit pentru catastrofă. Nici statul, nici individul. Cu toate acestea ar fi avut 40 de ani

timp de pregătire pentru ce va veni. Chiar dacă finalul conceptului de „lux” era iminent, nimeni nu credea pe drept că arh posibilă o asemenea întorsură. Către sfârşit măsurile de protecţie se vor suprapune – dar prea târziu!

Dar încă nu a sosit momentul! încă mai domneşte diavolul; nu numai în Est (ateismul); de asemenea, în Vest (capitalismul) şi-a lărgit el aria de putere. Păcatul pierzaniei va creşte enorm. Ce este posibil\ va fi făcut Lăcomia diabolică după profit domină lumea întreagă: dansul viţelului de aur; idolii se autoproclamă! Soliile diabolice din partea vestică sunt acoperite cu ordine şi medalii de merit şi au dreptul să se numească creştini. Există exces şi risipă şi alături de acestea sărăcie cu gust amar, dar nu există nicio posibilitate de comparaţie.

Să ne rugăm, să ne rugăm, să ne rugăm! Numai rugăciunea mai poate atenua pedeapsa, poate mijloci trecerea de la sentimentul de vinovăţie la cel de pocăinţă”.

Foarte convingător apare în această viziune faptul că analiza Pentagonului corespunde conceptului strategic foarte exact: înainte ca Estul să atace Europa Centrală, el îşi asigură flancurile. O realitate pe care o femeie lipsită de cunoştinţe în domeniul militar nu a putut să şi-o închipuie pur şi simplu.

Vizionarul polonez Władysław Biemacki (prin 1980) a descris de asemenea, cel de-al Treilea

Război Mondial ce se apropie: „Lumea va fi pustiită printr-o serie de catastrofe naturale nemaitrăite până atunci: de inundaţii uriaşe, de cutremure şi de foamete. Pe Pământ nu va exista nicio bucată de teren care să rămână neafectată. În acelaşi timp va avea loc o transformare revoluţionară în plan politic la nivel mondial care-şi va atinge punctul culminant printr-un Al Treilea Război Mondial – cu intervenţie limitată a armelor nucleare, numai în anumite locuri…”

Şi mai departe: „Va fi iadul pe Pământ Cea mai îngrozitoare fază a sa va dura trei luni şi jumătate. Cel de-al Treilea Război Mondial va izbucni în Italia. Acolo va începe o revoluţie sângeroasă şi anume, chiar din inima creştinismului, din oraşul Vaticanului. Va fi instalat un guvern comunist şi comuniştii îi vor chinui pe preoţi, îi vor urmări şi asasina. În timpul acestei tulburări, Papa Ioan Paul al II-lea va fugi împreună cu o grupă formată din cei mai credincioşi cardinali de pe Scaunul sfânt în Franţa şi mai târziu în Polonia. El va rămâne în Polonia până la sfârşitul războiului. În timpul acestei perioade crâncene, el va fi departe cel mai, invizibil” – poate într-o ascunzătoare…? Papa Ioan Paul al II-lea va sta trei ani jumătate în exil. În tot acest răstimp comuniştii vor batjocori şi devasta Scaunul sfânt va urma o mare pedeapsă asupra bisericii ca ispăşire pentru toate greşelile din trecut…”

Despre aşa-numita „groază de trei zile” care a fost prevăzută şi de mulţi alţi vizionari Biemacki ne anunţă următoarele: „*Pământul îşi va pierde* (pentru câteva zile) *forţa de atracţie* (posibil printr-o cometă ce va atinge atmosfera Pământului sau poate aşa-numita deplasare a polilor). *Oamenii aproape că nu vor* mai avea curajul să stea drepţi de teamă să nu pice. În mai puţin de câteva ore, Pământul va înconjurat de un întuneric tot mai puternic, până la eclipsa totală. Mulţi oameni, cuprinşi de panică, vor crede că acesta ar sfârşitul lumii şi vor muri din sentimentul de groază sau disperare. Dar nu va sfârşitul lumii: numai o catastrofă la nivel mondial ce nu s-a mai întâlnit până acum şi pe care omenirea şi-a pregătit-o singură. Această eclipsă va dura trei zile, timp în care oamenii vor sta în casă, vor face mătămi, lumina ce va putea văzută în această perioadă, va veni de la lumânările sfinţite…”

„Tot ce tocmai am descris eu vă apărea foarte curând şi se va desfăşura exact aşa, cum am expus eu aici. Dacă apare, însă sentiment de remuşcare, atunci va posibil ca duritatea pedepsei să le ameliorată…”

O scurtă profeţie de la Abbé Cinique, publicată în cartea sa din 1872, Voix Prophétiques. „Un război îngrozitor va urma. Duşmanul va veni ca valul dinspre Est către seară vor mai striga ei „Pace, pace „însă în dimineaţa următoare ei vor sta în faţa uşă noastre. În acest an va o primăvară

mai grăbită şi mai frumoasă, vacile vor paşte deja din apriue, pe pajişti cu iarbă grasă. Grâul va mai putea recoltat, însă ovăzul nu. Conflictul în care jumătate din omenire va sta împotriva celeilalte jumătăţi, nu va dura mult. Dumnezeu cu va despărţi pe cei care se luptă între ei printr-o îngrozitoare catastrofă naturală”.

Rezumând se poate spune: Atacatorul din cel de-al Doilea Război Mondial vine, cu siguranţă, din Est Conform viziunilor prezentate aici, pare a fi vorba de Rusia. Atacul trebuie să aibă loc într-o perioadă în care ţările vest-europene trec printr-o criză politică, precum şi economică. Înaintea izbucnirii celui de-al Treilea Război Mondial trebuie să aibă loc un război mai mare în Orientul Apropiat. Acolo se vor aduna după cum se presupune şi trupele americane. Chiar Rusia trebuie să fi insistat în acea perioadă asupra unei implicări vestice pentru distragerea atenţiei şi cu atât mai mult va fi mai surprinzător atacul din trei flancuri asupra Germaniei. Conform informaţiilor, războiul durează aproximativ trei luni, posibil chiar mai puţin. În Europa, se ajunge chiar şi la atacuri cu bombe atomice, chiar dacă numai izolat. În Statele Unite şi în Rusia, dimpotrivă, vor fi distruse atomic numeroase oraşe.

Războiului îi vor pune capăt diferite catastrofe naturale, erupţii vulcanice, cutremure. Declanşate pe cât se pare, de un planetoid ce aproape că atinge Pământul, de o eclipsă de trei

zile provocată de praful acesteia şi de o deplasare a polilor, deoarece câmpul magnetic al Pământului, se prăbuşeşte pentru puţin.

De acum vom încerca aranjarea în ordine şi interpretarea viziunilor pomenite până acum, şi a multor altora. În cazul în care pe parcurs veţi avea sentimentul că pierdeţi firul evenimentelor, vă putem linişti: la sfârşit se mai găseşte încă un tabel, în care sunt notate în ordine cronologică evenimentele cele mai importante.

CEL DE-AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL
PREVESTIRI GENERALE DESPRE RĂZBOI

1. Caracteristici tehnice

Previziunile lui Altois Simon Maass, supranumit şi Bătrânul Preot Fugar conţin următoarele indicii: *„Când lumea va fi înfăşurată în sfoară şi fier atunci vor există oameni mici”*. Prin oameni mici el se referă probabil la copii care comparativ cu vremurile de atunci, sunt foarte copţi încă de mici şi ştiu mai multe decât cei adulţi despre răutate.

Atunci când va putea fi străbătută lumea întreagă călare pe cal înseamnă că a luat sfârşit apocalipsa lumii terestre”.

„Peste trecătoarea Reschen (de la Meran spre Landeck) *se încearcă de trei ori construirea unei căi ferate şi de* fiecare *dată când se încep operaţiunile de construire va izbucni războiul*. „Au fost făcute două încercări înainte de Primul şi de cel de-al Doilea Război Mondial. Un alt pod este

deja plănuit când aşa-numita „traiectorie razantă-culme”, un proiect de legătură a căilor ferate – Sudul Germaniei-Milano – va fi pusă în discuţie cu adevărat atunci se va împlini pentru a treia oară această profeţie.

Deosebit de interesantă este următoarea afirmaţie: *„Când Inn-ul va trece prin munte pe la Landeck, de atunci nu va mai trece mult timp*. „Prin construirea hidrocentralei Prutz-Imsterau (la Inst) s-a îndeplinit această previziune. Inn-ul poate să curgă acum prin munte. Această profeţie a fost făcută cu 150 de ani înainte şi imposibil să fi fost cunoscută anterior în mod natural.

Mühlhiasl: „În Zwiesel va fi înălţată o clădire mare, care va costa mult Nu va dura însă mult timp şi apoi va fi distrusă”.

Spielbähn: „Când va fi construit un pod peste Rin la Mohndorf (Mondorf de lângă Bonn?) se recomandă să treci printre primă pe malul celălalt”.

Preotul din Werl: „Ultimul bărbat ce va trece peste Rin pe podul de la Wickede este un cioban cu un câine alb. Imediat ce a ajuns pe celălalt ţărm, podul se va dărâma”.

Knopp către Ehrenberg: „Va fi război, chiar dacă nu crede niciunul. Ne vom teme de război, însă va fi din nou linişte şi vom fi lipsiţi iarăşi de griji. Când va fi gata podul de la Köln, peste el vor trece imediat războinici. Se va construi o şosea din Linz, plin Erpeler Busch, către Asbach, dar ea

nu va mai fi terminată. Lucrătorii vor fugi care încotro. Războinică vor ocupa Rinul şi toţi bărbaţii neamului trebuie să participe, cât de puţin”.

Apoi urmează Sepp Wuddy. El a fost o slugă înzestrată cu capacităţi vizuale, din Frischwinkel în Bavaria, care i-a spus stăpânului său pe când trebuia să se înroleze în 1914 în rândurile armatei: „Acesta nu este ultimul război (Primul Război Mondial), căci apoi va fi, din nou, un altul şi abia apoi vine ultimul. Unul va fi mai îngrozitor decât celălalt Dacă ai putea să le trăieşti, ai putea să-l vezi din odaia ta pe vărul tău din Viena, şi dacă ai avea nevoie rapid de el, ar putea fi într-o oră aici”.

Telefonul cu imagine (sau televizorul) şi zborul cu avionul!

John Lansa (Hopi): «Profeţia spune că oamerdi vor călători spre Lună şi spre stele şi asta va provoca un dezechilibru şi timpul purificäni finale va fi foarte aproape.

Spiritul cel Mare spune în profeţie „că omul nu va mai merge departe dacă va construi un oraş în cer. „Şi se spune referitor la aceasta: „Dacă se întâmplă acest lucru, va urma imediat purificarea cea mare.”»

Se face referire la fiinţa spaţială. Dacă oamenii Hopi fac referire, totuşi la obişnuitele Space-Shuttles sau eventual la farfuriile zburătoare folosite pentru zborurile în univers, americane sau germane, nu reiese din acest

context.

„Oraşul din cer” pare a fi staţia spaţială MIR

Vizionarul anonim: „Şosele de fier sunt construite în pădurile Boemiei şi prin împrejurimi şi oamenii vor călători cu maşini de foc. Ultima stradă zburătoare” va fi construită prin Kubani (munte, 1362) şi apoi se va declanşa cât de curând războiul”.

Jakob Lorber „în această perioadă finală, oamenii vor ajunge la o mare îndemânare în toate lucrurile pe care le întreprind şi vor construi anumite maşini care vor îndeplini toate muncile ca animalele vieţuitoare şi ca oamenii serioşi”.

2. Necumpătarea şi grandomania

Chiar şi ţăranul JMirmanni din vestul Boemiei (1690 – 1763) a prevăzut ceva, s-a făcut însă mai puţin cunoscut Josef Naar, pe numele său adevărat, a trăit în apropiere de Pilsen. Cel puţin înainte de moartea sa, la vârsta de 73 de ani, exprima destul de des următoarele cuvinte: „Odată va veni timpul ca… „Să ascultăm acum ce a ştiut să prezică „Furhmanni în 1763 despre o perioadă aflată la două sute de ani distanţă de el: „Ţăranul se va îmbrăca ca orăşeanul şi orăşeanul ca nobilul. De asemenea, femeile se vor îmbrăca în aceste zile total diferit, când scurt, când lung; chiar şi în haine bărbăteşti vor merge ele şi vor folosi culori diferite încât ne vom minuna. Femeile vor purta părul când întins, când foarte inelat, în fiecare an altfel. Ce vor îmbrăca ele astăzi, mâine

vor arunca ele şi se vor schimba în fiecare zi. Îşi vor expune privirilor corpul gol pentru a le plăcea bărbaţilor”.

Vizionarul anonim* „Semnele prevestitoare ale marelui război mondial sunt când femeile vor merge pe jumătate goale şi vor purta pantaloni încât nu vor mai putea fi diferenţiate de bărbaţi. Când femeile vor purta pălării roşii şi verzi... „Mother Shipton, care a trăit înainte de Nostradamus, a găsit cele mai potrivite cuvinte:

„Când femeile purtând pantalonr, se vor îmbrăca ca bărbaţii, când îşi vor tăia din creştet buclele, când imaginile se vor mişca, pline de viaţă când oamenii, ca şi păsările se vor ridica în aer, când vapoarele se vor scufunda ca peştii sub apă, atunci va sângera şi va pieri jumătate din lume”.

Un preot capucin anonim din Düsseldorf din anul 1762: „când femeile nu vor şti ce haine să poarte de atâta exuberanţă şi îngâmfare, când scurt, când lung, când strâmt, când larg; când bărbaţii îşi vor schimba şi ei costumele şi bărbile capucinilor vor putea fi purtate ca obişnuinţă atunci va pedepsi Dumnezeu lumea”.

Mühlhiasl: „Ea îi face pe oameni tot mai nebuni şi mai deştepţi... Bărbaţii vor purta în loc de costumaţie de pădurar, pălării roşu sau colorate şi vor sta cu cizme din piele fină în acest stat de mizerie... Femeile vor purta pălării stil „cap de corb” şi se vor face simţite tot atât de mult ca şi până acum... Când aceste pălării nu vor

mai fi la modă, şi când „muierile” vor purta ca şi bărbaţii pălării, atunci se va sfârşi prima perioadă şi va veni alta cu războiul cel mare... Bărbaţii se vor purta îmbrăcaţi ca muierile şi muierile, ca bărbaţii, nu vor mai putea fi deosebiţi niciodată... Nu se va mai deosebi ţăranul de orăşean, orăşeanul de nobil şi nici sluga de doamnă... Ţărână se vor înveşmânta ca orăşenii şi orăşenn ca nebunii”.

Erna Stieglitz: „În timp ce în Vest domină comoditatea, relaxarea, bunăstarea şi luxul, Estul se pregăteşte pentru sărăcie, îşi jefuieşte popoarele, se îngrijeşte de a avea urmaşi şi arme”.

Mühlhiasl: „Apoi vor fi construite case, nimic asemănător caselor, şcoh asemănătoare unor palate, dar mai întâi pentru soldaţi. În oraşe vor construi casele, case înalte şi în faţă case mici ca de jucărie sau ca ciupercile, una după alta, case albe ca zăpada cu acoperişuri strălucitoare... Vor fi înălţate multe case mari şi palate în pădurile sălbatice unde ar putea locui prinţi şi domni nobili”.

Bătrânul Preot Fugar. „Când copüi vor fi îmbrăcaţi ca maimuţele în Vrei, va apărea protestantismul”.

Acest mod de exprimare ni se pare nouă personal foarte amuzant, deoarece cu puţini ani în urmă, Jan van Helsing se mai identifica cu „Punk-Rocker”, din punct de vedere al modului de existenţă, şi dacă ne uităm la tineretul din ziua de

azi nu ne rămâne decât să recunoaştem ca fiind potrivită previziunea făcută de un preot acum 150 de ani, referitoare la existenţa modernă a tinerilor (tehno, gruftie, psicho).

Un vizionar anonim din Sauerland se exprima pe la mijlocul secolului al XIX-lea cam aşa: „Când se va apropia timpul atunci oamenii nu vor mai şti de atâta trufie cum trebuie să se îmbrace…”

Sepp Wudy: „Motivul vafică lumea nu-l recunoaşte niciodată pe Satana, pentru că el este îmbrăcat frumos şi le promite totul… Dar ce spun eu! Pentru tine nu mai contează (1914), dar spune-le copiilor tăi şi copiilor copiilor tăi. Ei au de-a face cu asta, şi vor trăi până la sfârşit întreaga istorie”.

3. Oamenii între ei

Mühlhiasl: „Fiecare va avea un alt cap (voinţă)… Niciun om nu-l va mai place pe celălalt de lângă el… Mari vor fi îndoiala şi frica între oameni”.

Lothringer, frăpoi se ridică oamenii unul împotriva altuia, căci ura şi invidia cresc ca iarba şi ei se îndreaptă tot mai mult spre pierzanie”.

4. Absenţa credinţei

Vizionarul anonim: „Credinţa creştină va deveni atât de mică încât ar putea fi pusă sub un fir de păr, dar va câştiga din nou. Unde se găsesc astăzi şapte preoţi, nu va mai fi decât unul. Preoţii mai întâi vor slăbi credinţa. Vor fi arătaţi cu degetul, astfel încât vor fi nevoiţi să se ascundă”.

Mühlhiasl: „Mai întâi vin multe jubilee, peste tot vor fi ţinute predici despre credinţă, peste tot sunt misiuni, darnici un om nu se mai îngrijeşte de ele. De-abia acum devin oamenii răi. Credinţa va deveni atât de mică încât ar putea fi pusă sub o pălărie; credinţa devine atât de subţire încât poate fi doborâtă cu o biciuşcă, devine atât de mică încât nu poate fi atinsă cu o nuieluşă. Despre credinţa catolică vor râde cel mai mult propriu creştini. Pe bunul Dumnezeu fi vor scoate din sufletele lor şi-l vor închide în lăzi imense... Şapte stăpânitori spirituali vor citi o liturghie la Zwiesel şi doar şapte oameni îl vor asculta”.

Jakob Lorben „Poate că va apărea o comunitate pură, însă înconjurată de oameni în totalitate necredincioşi, care susţin numai industria aducătoare de profit şi care nu se vor îngriji nici de învăţătura mea, nici de păgânitatea oraşului Roma”.

Sepp Wuddy spune că, „nu este îndeajuns dacă se cântă şi se dansează jazz în biserică, nu, mai cântă şi preotul cu enoriaşii”.

Spielbähn îi învinovăţeşte pe preoţi de poligamie:

„S-au numit servitori ai Domnului şi erau, de fapt, servitori ai stomacului”.

JEI au servit plăcerii şi au făcut o religie pentru propria lor plăcere carnală”.

„Între timp schimbau femeile una după alta”.

„Şi mai apoi două femei deodată”.

„Vorbind: Nivelului nostru i se cuvin trei femei. Una trebuie să îngrijească casă, alta să înveţe copiii, iar cea de-a treia să aibă grijă de bolnavi”.

Şi Josef Stockert, JFiecare se îngrijeşte numai pentru sine. Preoţi devin dezbinaţi, chiar şi episcopii nu mai ştiu care încotro… Credincioşii se retrag… Treptele către altare vor fi pătate cu sângele preoţilor şi credincioşilor asasinaţi…”

5. Situaţia economică

Fuhrmannt: „Vor apare atât de multe şi diferite impozite, încât ei nu vor mai şti ce anume trebuie să le mai dea”.

Mtihihiash „înalţii domni vor inventa impozite pe care nu le va putea plăti nimeni… Multe legi noi vor fi făcute, dar nu respectate… Vor fi ordonate de către domnii cei mari lucruri de care toţi oamenii râd şi îşi bat joc, dar care vor constitui o mare greutate pentru omenirea de rând”.

Jakob Lorben Această perioadă industrială va fi însă, atât de meschină, încât mândrii stăpânitorii vor pretinde cu ajutorul forţei chiar impozite pe ceea ce mănâncă şi beau oamenii. De aici va reieşi o scumpire mare, mizerie şi lipsa sentimentului de iubire printre oameni…” Şi apoi alt pasaj: „Prin aceasta conducătorii vor ajunge la datorii ameninţătoare şi-şi vor chinui supuşii cu impozite insuportabile, vor lăsa să se declanşeze scumpiri şi foamete…”

6. Distrugerea naturii

Trimaien „Râurile vor avea atât de puţină apă încât vor putea fi trecute uşor”.

Mühlhiasl: „Pădurea va fi la fel de luminoasă ca şi haina cerşetorului”. Distrugerea pădurii şi despădurirea.

Nostradamus: „De la paralela 48 până la graniţa cercului de cumpănă a racului va izbucni o mare secetă prin care în mări, râuri şi lacuri vor fierbe peştii în clocote fierbinti”.

De asemenea, Jakob Loiber ne-a avertizat că dacă Junimile pădurilor” s-ar intensifica „furtunile ar distruge total păduri întregi”. Şi un alt pasaj: „Se va ajunge mai departe ca oamenii să facă descoperiri mari şi să înceapă să activeze asupra naturii Pământului, că aceasta trebuie să devină neetanşată spre sfârşit”.

Tulburări sociale, şomaj, criză economică, lipsa iubirii şi a credinţei, ură şi invidie, neîncredere, distrugerea pădurilor şi alte asemenea catastrofe naturale, mulţime de revoluţionari clocotitori – acestea sunt trăsături specifice războiului.

Ceea ce au prevăzut o parte de vizionari diferiţi cu mai multe sute de ani în urmă ca fiind indice pentru războiul apropiat se potriveşte exact cu timpul nostru. Alte comentarii în acest loc sunt de prisos, deoarece fiecare dintre noi este conştient că noi împreună cu modul nostru actual de viaţă nu mai reprezentăm niciun câştig pentru

această planetă. Noi luăm mai mult decât dăm şi tot noi stricăm mai mult decât vindecăm – nu mai există „dacă” sau „dacă nu”, ci numai întrebarea „când?”

EVENIMENTE SPECIALE

O foarte interesantă profeţie aparţinând unui vizionar anonim, găsit la Gottfried von Werdenberg: *„Când bărbatul va apărea în gheaţă, va veni marea bătălie între popoare*. „Descoperirea aceasta este desigur o trăsătură ciudată care I-a fost arătată acestui clarvizionar.

Jakob Loiben, într-adevăr oamenii vor fi avertizaţi prin vizionari şi prin semne pe firmament, dar inteligenţii lumii vor recomanda toate acestea numai forţelor naturale oarbe”.

Călugărul ioanit Johannes Firede a avut printre altele următoarea viziune: „Înainte ca forţele universului… să arate cumpăna cercului solar, forţele luminii cereşti vor pregăti de-a lungul a trei ani imperiul omenirii pentru ora necunoscută când o lume veche se scufundă şi apare alta nouă… Primul semn îl vor constitui fâsâiturile de foc de pe Jupiter, care… va trezi spiritul omului… Spiritul omenesc va deveni neliniştit când pe cerul înserat va apărea o lumină care va face să dispară Luna şi stelele să se retragă ca magaziile în univers”.

Exploziile de foc de pe Jupiter le-am putut vedea noi cu toţii când s-au lovit părţi dintr-o cometă. După aceea se spune că ar mai fi trei ani.

MINUNEA DIN GARABANDAL

În micul sat de munte San Sebastián de Garabandal din nordul Spaniei pe data de 18 iunie 1961 patru fetiţe de unsprezece ani au văzut mai multe fiinţe, care s-au prezentat ca Maica Maria şi Arhanghelul Mihai. În această viziune, precum şi în alte profeţii (până la 18 iunie 1965), fetiţele au aflat despre cumpăna dintre milenii, toate aceste evenimente împreună cu altele fiind descrise în această carte. Maria i-a avertizat pe oameni că s-ar putea ajunge la o pedeapsă a Domnului în cazul în care aceştia nu s-ar schimba. În cazul în care nu ar înceta dispreţul faţă de viaţă ar putea urma o corectare a cursului. În ce măsură va urma ea va depinde de strădania fiecărui individ în parte.

Însă înainte de a avea loc curăţenia pe Pământ s-ar mai putea transmite încă un avertisment şi apoi o minune, ambele receptate în Garabandal pentru a da omenirii o ultimă chemare spre schimbare.

Despre minunea anunţată anterior se cunosc următoarele:

Conchita, (unul dintre copiii vizionari spanioli) va anunţa cu opt zile înainte prin intermediul radioului şi al televizorului despre împlinirea acesteia

Minunea se va petrece într-o seară de joi la ora 20.30, în martie, aprilie sau mai.

Nu va fi nici într-o zi de Joia Mare şi nici în Joia Verde.

Ziua este între 7 şi 17 ale lunilor pomenite, însă nici pe 7, nici pe 17 (8 – 16).

Ziua în care se va împlini minunea va coincide cu un mare, important şi fericit eveniment al bisericii; un asemenea eveniment s-a mai întâmplat deja, dar nu pe timpul Conchitei.

Ziua va veni odată cu sărbătoarea unui tânăr martir a Sfintei împărtăşanii.

Toţi bolnavii care vor veni la Garabandal pentru minune, indiferent de boala sau religia lor, vor fi vindecaţi şi păcătoşii iertaţi.

Toţi care participă la minune în Garabandal nu vor avea nicio îndoială că vine din partea Domnului (vor fi aşteptaţi între 1 şi 3 milioane de oameni).

În pinii coconari va rămâne vizibil pentru totdeauna un semn pe care nu este permis sări atingem însă poate fi fotografiat (asemănător unei coloane defum).

Înaintea apariţiei minunii în acelaşi an va veni un avertisment ce va zgudui lumea întreagă.

ERUPŢIA VEZUVIULUI ŞI / SAU A VULCANULUI PELEÉ ŞI CUTREMURUL DIN CALIFORNIA

Edgar Cayce: „Dacă apar activităţi mai mari ale vulcanilor Vezuviu şi Pelée (pe insula Martinica), atunci pot fi aşteptate inundaţii mari provocate de un cutremur pe coastele sudice ale Californiei şi în regiunile dintre Salt Lake şi partea sudică a Nevadei, în decurs de trei luni”.

De această informaţie s-a ciocnit şi Dr. Chet Snow în timpul consultărilor asupra pacienţilor săi prin două erupţii vulcanice mari se poate ajunge printr-o ridicare de praf până în stratosfera la o întunecare a Soarelui de lungă durata şi prin aceasta la o răcire a temperaturii. După părerea oamenilor de ştiinţă constituie şi cauza iernilor timpurii.

Ramatha: „Şi cum rămâne cu vulcanii cei mariunul în Europa şi celălalt pe o insulă... Dacă vor începe să activeze atunci ar avea un efect dezastruos că ar putea transforma vara în iarnă".

Căpetenia White Bear (Hopi): „America se va scufunda din nou San Francisco, New York şi Phoenix vor fi sub apă. Numai înălţimile de peste 1800 în vor rămâne intacte. Şi Europa se va scufunda".

Irimaien „*Mai văd înainte* (de izbucnirea celui de-al Treilea Război Mondial), *încă un cutremur*".

TOŢI VORBESC DESPRE PACE

Delavega: „Cel de-al Treilea Război Mondial va izbucni când discuţia pe tema păcii îşi va atinge punctul culminant".

Nostradamus: „Pe de-o parte oamenii se pregătesc pentru pace, pe de altă parte pentru război. Niciodată până acum nu s-a făcut atâta zarvă pentru amândouă în acelaşi timp".

Jaspen „Seara se va spune: „pace, pace"... şi dimineaţa duşmanii vor sta în faţa uşii de la intrare".

Veronika Lueken: „Puterile lucrează deja pentru a duce la împlinirea acestui război mondial de talie mare… adesea realitatea este tăinuită”.

Biblia: frZiua Domnului se apropie ca un hoţ noaptea. Când oamenii strigă: pace şi siguranţă, se revarsă brusc, apoi, asupra lor, distrugerea ca durerile asupra unei femei gravide şi nu există nicio scăpare”.

Nostradamus: „rărmistiţiul de pace va fi întrerupt, comuniuni prieteneşti vor fi otrăvite prin dezbinare. Ura reînviată va distruge toate credinţele şi toate speranţele, nu se va ajunge la nicio unificare”.

Veronika Lueken: «Aminteşte-ţi, copilul meu, când lumea strigă „Pace, pace” tu ştii că sfârşitul nu mai este departe.»

Vizionarul anonim din Sauerland: «Seara se va spune „Pace! Pace!” şi dimineaţa duşmanul stă deja în faţa uşii tale.»

Dar cum se spune la Mmaien „Toţi strigă pace, Shalom! Atunci se va întâmpla – un nou război în Orientul Apropiat izbucneşte, din nou mari unităţi de marină îşi stau faţă în faţă duşmănoase în apele Mării Mediterane – situaţia este încordată”.

NELINIŞTI SOCIALE ŞI REVOLTE Rusia şi China

Nostradamus scrie în scrisoarea sa către regele Hernie: „Conform calculelor astronomice, comparate cu sfintele scripturi, urmărirea

susţinătorilor bisericii va fi provocată de puterea stăpânilor din Nord (Rusia), care sunt uniţi cu stăpânitorii Asiei (China Roşie). Această urmărire va dura până ce va dispărea după 11 ani stăpânul principal al Nordului. Când s-a împlinit acest timp, stăpânitorul situaţia sud de el (China Roşie) cu care de altfel este unit, îi va urmări şi mai mult pe susţinătorii bisericii pe o perioadă de trei ani. Aceasta se va întâmpla prin urmare.

Răpirea eretică a unui şef de stat care va ceda toată puterea unei biserici militare".

Această afirmaţie este atât de precisă că orice comentariu ar fi de prisos.

Germania

Vizionarul Franz Kugelbeer a văzut în 1922 următoarele imagini: „Peste noapte vine revoluţia comuniştilor (de stânga), uniţi cu socialiştii naţionalişti (dreapta radicală), furtuna peste mănăstiri şi asupra spiritului. Oamenii nu au vrut să creadă mai întâi, atât de repede se va întâmpla… Mulţi vor fi încarceraţi şi achitaţi. Toţi se refugiază în munţi, prepeleacul este plin de oameni.

Ca un fulger picat din cer va veni răsturnarea în Rusia, apoi urmează Germania, Franţa, Italia şi Anglia".

„Peste tot se poate vedea numai distrugere şi nelinişte. Într-un loc există o stradă lungă, lată şi bine păzită de soldaţi, pe ea tineri şi bătrâni, femei şi copii şi oameni încărunţiţi. La marginea străzii

se găseşte o ghilotină pe care o pune în funcţiune mai marele călăilor prin apăsarea unui buton. Alături de el, de o parte şi de alta a sa, se găsesc câte doi călăi. Toţi oamenii prezenţi aici vor fi decapitaţi. Va curge atât de mult sânge încât ghilotina trebuie înlocuită de două-trei ori”.

Mühlhiasl: „Înalţii domni stau împreună şi inventează impozite. După aceea se răscoală poporul. În oraş, se porneşte mai întâi veselia. Dacă începe, oamenii vor sta unii peste alţii, toţi vor fi implicaţi. Cine are ceva, acela va fi deposedat în fiecare casă pluteşte războiul. Niciun om nu-l mai poate ajuta pe celălalt de lângă el. Oamenii nobili şi bogaţi vor fi ucişi, cine are mâini Une va fi ucis. Conducătorul oraşului va alerga la ţăran pe câmp şi-i va spune: „Lasă-mă să ar, însă ţăranul îl plesneşte cu hamul plugului. Cei mici vor ajunge mari şi cei mari vor ajunge mici dar dacă cerşetorul pe cal înalt ajunge, atunci nici diavolul nu-l va mai putea călări apoi. Va fi dat un semn din cer. Un foarte sever stăpânitor va veni şi săracilor el pielea le va lua. El însă nu va mai guverna mult timp”.

Chiar şi Johansson a prevăzut revoluţia din Germania: el spune că ţara va avea de suferit datorită unor nelinişti rebele. Şi anume acestea se vor întâmpla în pragul celui de-al Treilea Război Mondial, şi mai târziu într-o formă şi mai agravată în partea sud-vestică.

Vizionara înzestrata cu calităţi profetice,

Katharina din Ötzal (1883 – 1951), descrie aceste fenomene asemănătoare celor de război care se vor petrece în Germania: „Va mai veni încă o dată războiul. Un al Treilea Război Mondial! De început, va începe încet. Mai întâi vor fi luaţi cu maşini ciudate băieţi. Ei vor cânta şi vor chiui de bucurie către vale. Însă după aceea, vine perioada grea. Acasă şi pentru munca câmpului rămân disponibui numai oamenii mai în vârstă şi femeile. Starea de criză se amp Mcă tot mai mult şi oamenii îşi vor putea spune între ei: nu se poate să mai meargă, nu mai merge deloc şi totuşi se continuă mai departe. Şi se continuă tot mai mult faţă de cum credeau oamenii la început. Apoi dintr-odată explodează (revoluţia). Oamenii lucrează pe câmp, este vară târzie, secara s-a copt deja şi uite-i că vin, hoarde întregi de oameni duşmănoşi şi jefuiesc totul. Ei omoară tot ce întâlnesc în cale – este măorător! Uşile caselor sunt sparte şi totul este distrus. Ei ucid şi jefuiesc şi chiar localnici din sat pleacă cu ei şi devastează la fel.

Copii, voi trebuie să fugiţi în munţi. Acolo trebuie să vă ascundeţi din timp mâncare, şi să vă improvizaţi ceva pentru dormit Pe munte nu vor urca aceste hoarde devastatoare! Nu vă reîntoarceţi în sat. Se pune accent în principal pe credinţă. Există numai două tabere: pentru Bunul Dumnezeu şi împotriva Bunului Dumnezeu! Urmăritorii Bisericii vor exercita o mare influenţă

pe o perioadă îndelungată. Dar în această perioadă, lungă sau scurtă, nu vă abandonaţi credinţa. Rămâneţi-mi pentru Dumnezeu, catolici!

Voi trebuie să rămâneţi tari în credinţă, chiar dacă v-ar costa viaţa, căci necredincioşii vor fi pedepsiţi la sfârşit aspru de către Dumnezeu. Ei vor dori să mai ia şi clopotele din turnuri pentru a fi foarte rapid. Eu văd undeva o biserică izolată plină cu oameni ce se roagă, brusc apar aceşti oameni nemiloşi îmbrăcaţi în zdrenţe roşii, închid uşile bisericii şi-i omoară pe top cei din biserică. Vine o perioadă îngrozitoare: eu văd femeile toate în negru şi la cimitire mormane peste mormane. Oameni bătrâni vor fi în curtea biserică binecuvântaţi de către un preot bătrân cu cea mai sfântă cruce şi vor coborî pe jos în vale şi vor lupta afară deloc prea departe, numai cu cupte şi arme simple, corp la corp. Ei poartă numai şosete în loc de pantofi, atât de mare este mizeria. Din partea inferioară a văii Otztal vor fi aduşi pe tărgi cei răniр".

Bernhard Bouvier explică referitor la asta: „Înainte de schimbările ce vor avea loc în Italia şi Franţa, pare să apară o catastrofă economică la nivel mondial, probabilân strânsă legătură cu un crah bancar la acelaşi nivel, în comparape cu care crahul financiar din 1929 paie un apetitiv nevinovat la o prevestire pentru războiul ce va veni vor apărea cu siguranţă sărăcia şi mizeria generală, pentru care omenirea nu este pregătită

deloc. Să prevestim prăbuşirea sistemului monetar nu este încă nevoie s-o facem astăzi, să ne considerăm noi experp financiari. Mult prea ridicată este datoria Lumü a Treia, mult prea mare este şi rata inflaţiei în multe ţări, încât să mai poată cineva să presupună că ar mai putea fi ţinută sub control situapa. Falimentului financiar din lumea întreagă îl va urma prăbuşirea ordină publice. Dar o anumită perioadă tot va mai dura pacea. Având în vedere starea nemiloasă a Vestului, lupul rusesc pare să considere totuşi favorabil momentului actual să rezolve o dată pentru totdeauna problema Europei de Vest în afară de asta, capitalismul a clacat cu siguranţă, cel puţin în ochii maselor largi ale populaţiei”.

Italia

La Sallette: „Franţa, Italia, Spania şiängha vor fi în război. Sângele va curge pe străzi. Francezul va lupta cu francezul, italianul cu italianul. De fapt, va fi un război general, care va decurge în mod înfiorător... Oamenii se vor sinucide, oamerdi se vor ucide, chiar şi în case”.

Nostradamus: „În locul unde Hieron (regele Siracuzei din Sicilia) a dat ordin să i se construiască navele, va izbucni o revoluţie atât de bruscă şi de puternică încât nicio bucată de pământ nu va rămâne neatinsă. După Jocurile Olimpice revoluţia va atinge oraşul Bologna”.

Veronika Lueken: „În Roma, va avea loc cât de curând o baie de sânge. Roma va avea de

suferit de pe urma unei revoluţii. Şi de ce, copiii mei, de ce se abate asupra oraşului sfânt o asemenea pedeapsă? Pentru că i-a întors spatele lui Dumnezeu!”

Barbara Becher „în Italia se va ridica comunismul pentru a cuceri oraşul Roma, inima creştinismului… Mana îi va proteja pe papă şi oraşul de hoardele sălbatice ale duşmanilor. În afara oraşului Roma, însă, va curge mult sânge”.

Irimaier. „În ţara cizmei (Italia) izbucneşte o revoluţie, cred eu; este un război religios, pentru că ei vor omorî toţi oamenii spirituali. Eu văd preoţi cu plete albe morţi pe pământ în spatele papei, se află un cuţit însângerat, dar cred că El li se va arăta lor în mantie de pelerin. El se va refugia la Sud-Est sau peste o apă mare, exact nu pot să văd”.

Nostradamus: „Marea Britanie va fi inundată de mişcări revoluţionare. Noul partid italian va deschide războiul şi se vor ridica în luptă unii împotriva altora”.

Spania

Pălma Matavelli (1825 Napoli): „Republica (Republica populară?) va fi proclamată în Franţa, în Spania şi în Italia şi va fi urmată de un război civil. Nebuniei revoluţiei i se vor mai alătura maltratări fizice, ciumă şi foamete. Semne neobişnuite vor apărea pe cer… Proclamarea Republicii Spania va constitui semnalul”.

Franţa

Nostradamus: „Se va plânge şi se va suferi după bogăţia pierdută, în special cei care au ales schimbarea, cei care se înşală de fiecare dată. Ei aproape că nu vor mai avea niciun susţinător, deoarece aceştia vor fi dezamăgiţi de discursurile lor”.

„Datorită devalorizării monedei naţionale conducerea îşi va pierde credibilitatea în rândul oamenilor şi popoare se vor ridica împotriva regenţilor lor; pace printr-o nouă înfăptuire; legile sunt mai puţin respectate, devin coruptibile. Niciodată până acum, Parisul n-a mai trăit o asemenea situaţie confuză”.

Irimaier. „Oraşul cu turnul de fier va deveni victima propriilor locuitori. Ei incendiază totul, este revoluţie şi totul se desfăşoară sălbatic”.

Maximin von La Sallette: „Nu prin intermediul Rusiei va fi incendiat Parisul, ci prin propriii lor vagabonzi”.

Pater Nectou: „În Franţa se vor forma două partide care se vor lupta între ele pe viaţă şi pe moarte. Unul va avea susţinătorii mai numeroşi decât celălalt, însă cel slab va învinge… Oraşul Paris va fi distrus în întregime. Distrugerea va fi atât de deplină încât poate peste douăzeci de ani când taţii îşi vor plimba copia printre ruine pentru a le satisface curiozitatea, vor spune: Fiul Meu, demult a fost aici un oraş: Dumnezeu l-a distrus datorită păcatului său”.

Abbe Souffrand: „Parisul va fi atât de distrus

încât terenul său va putea fi cultivat”.

Yianney von Ars: „Parisul va fi jefuit şi incendiat, dar nu în întregime”.

Elizabeth Eppingen „întregul Paris va fi în flăcări, zbucium şi dezordine totală”.

Onit „Turnul Eiffel va pica în mormanul de ruine al oraşului”.

Călugărul franciscan: „Poporul se va ridica şi-l va ucide pe preşedinte şi se va produce o îngrozitoare baie de sânge. Mai mult de jumătate din teritoriul oraşului va fi transformat în cenuşă”.

Don Bosco: „De departe, duşmanii tăi vor vedea cum ţi se prăbuşesc în flăcări palatele, cum localităţile tale au devenit un morman de ruine, înecate în sângele eroilor tăi care nu mai sunt”.

Călugărul franciscan: „În Europa va izbucni un război civil înfiorător... Sângele va curge în valuri”.

Anglia

Pater Nectou: „Dacă Anglia începe a fi scuturată în toată puterea ei, atunci oamenii vor fi foarte aproape de o catastrofă generală. Imediat ce va fi recunoscută apropierea verii, când începe să înmugurească smochinul, astfel va fi recunoscută apropierea acestor evenimente în momentul începerii perioadei de decădere a Angliei. La rândul ei, Anglia va trece printr-o revoluţie, mai îngrozitoare decât cea a francezilor şi aceasta va dura îndeajuns, încât îi va da Franţei timpul necesar să se refacă. Franţa îi va fi de mare

ajutor Angliei la reinstaurarea păcti”.

Johansson susţine că cele mai îngrozitoare nelinişti s-ar produce în partea sudică a Angliei, în Walles, şi în regiunile învecinate şi Anglia s-ar afla *„în faţa prăpastiei, unde s-ar putea să se prăbuşească”*.

Chiar şi Jeanne Dixon confirmă cele scrise mai sus.

Aceleaşi imagini sunt văzute şi de vizionarul din Vorariberg. În 1922 acesta a avut parte de o serie de viziuni profetice pe care le-a publicat un preot benedictin cu numele de Ellerhorst Printre altele el a văzut revolte politice, pe parcursul cărora sunt închişi şi condamnaţi foarte mulţi oameni şi tot el a mai văzut un dezastru iminent în Est *„Mai întâi va fi afectată Germania, apoi Franţa, Italia şi Anglia. Peste tot tumult şi paragină... Parisul este incendiat şi distrus... Masacru la Roma. Morman de cadavre”*.

PAPA FUGE DE LA ROMA

În Cântecul Teiului:

„Roma stolul de preoţi ca pe dobitoace îl loveşte.

Nu menajează nici pe moşneagul cu părul încărunţit

Peste cadavre cel mare a fugi el trebuie

Vânat din loc în loc să plece”.

Veronika Lueken: „Eu vreau să vă dau un semn drept avertisment când va fi momentul; când veţi vedea, când veţi auzi că la Roma este pe cale

să izbucnească o revoluţie, dacă vedeţi că sfântul Tată fuge, adăpost în altă ţară caută, veţi şti că a sosit clipa”.

Irimaier; „În spatele papei se afla un cuţit însângerat, dar cred că El li se va arăta lor în mantie de pelerin”.

Onit „Italia va fi cuprinsă de revoluţie. Vaticanul va fi umplut de fum. Papa va fugi peste mare de frica comunismului. Toate operele de artă ale Vaticanului vor fi cărate, furate şi jefuite. Vor curge şiroaie de sânge. Garda elveţiană va încerca să opună rezistenţă aducând jertfe sângeroase în ciuda exilului papei şi astfel se va îndrepta spre autodistrugere”.

Kugelbeen „Crimă la Roma. Munţi de cadavre aparţinând oamenilor de rând şi clerului au înălţimi de 3 – 4 m. Papa... fuge împreună cu doi prinţi ai Bisericii pe un drum lăturalnic...”

Fratele Adam: „Părintele sfânt trebuie să fugă. El trebuie să evadeze repede pentru a scăpa de baia de sânge căreia îi vor cădea victime cardinali şi episcopi”.

Lothringen „Apoi spune el că Papa aflat la putere ar fi de faţă la încheierea păcii; el trebuie însă să fugă mai întâi din Italia, deoarece va fi declarat trădător. El vine la Köln unde va găsi numai un munte de ruine. Totul este distrus!”

Vizionarul din Voraribeig: „papa fuge împreună cu doi cardinali cu o căruţă veche spre Grenoble, apoi în Elveţia...”

Războiul din Orientul Apropiat

Viziunea Veronika! von Bayside din 29.03.1975: „J\cum eu o văd pe Maica Domnului arătând spre ceva ce arată ca o hartă. Apoi pot să văd Ierusalimul, Egiptul, Arabia Saudită şi Marocul – partea franceză. Un foarte gros întuneric (eclipsă de Soare în 1999, luna august?) pare să se extindă asupra acestor ţări, şi Maria spune: începutul celui de-al treilea război, copilul meu. Voi trebuie să vă grăbiţi”.

Cu siguranţă, că este posibil să se dezvolte o criză mai întâi în Orientul Apropiat. Ţăranul din Krems vede trupe militare aparţinând Statelor Unite în regiunile petroliere ale Arabiei Saudite. Apoi pare să urmeze o criză în care vor fi amestecate şi Israelul şi Rusia.

În poezia scriitorului anonim se spune:

Un înger cu mâna arată

Spre o apă, spre o ţară de coastă:

Vezi ale dotei trupe duşmănoase Vezi marea sinistră.

Vezi trupele rivale acolo în leagănul copilăriei sfinte Vezi cât de răzbunători sunt ei Pierdut în vânt salut „Shalom”.

Aici începe Marele Război Câştigul nimeni nu-l va purta Rusia oraşul Belgrad îl acaparează Franţa, Roma se amestecă şi ea…

Ţăranul din Krems: „În faza a treia urmează un război african. „Wolfgang Johannes Bekl, care în august 1979 l-a vizitat pe ţăranul din Krems

după un intens schimb de scrisori, scrie: „El arată cu mâinile întinse spre contururile îndepărtate ale Pădurii Boemiei şi povesteşte de cel de-al treilea război mondial. A mai expus încă o dată povestea sa singulară, nu a putut însă, după cum a subliniat să garanteze pentru ordinea în care apar evenimentele. El a văzut mai multe războaie singulare, de exemplu în Iugoslavia şi Bulgaria sau deja pomenita distrugere a oraşului New York. A mai văzut un război civil în Italia şi în Germania, la est de Rin. Ca punct culminant al tulburărilor din Italia rusul mărşăluieşte iute spre Italia. Americanul nu se amestecă, contrar aşteptărilor. Războiul propriu-zis cu participare americană are loc mai întâi în Arabia Saudită unde americanii invadaseră zona petrolieră; însă ei ar apuca pe calea mai scurtă spre final. Rusul (?) ar câştiga”.

Irimaien „Toţi strigă pace, Shalom! Atunci se va întâmpla. Un nou război în Orientul Apropiat izbucneşte din nou, mari unităţi de marină îşi stau în faţă duşmănoase în apele Mării Mediterane – situaţia este încordată. Dar scânteia propriu-zisă va fi aruncată în butoiul cu praf de puşcă din Balcani: Eu văd prăbuşindu-se unul în «Mare»... apoi va urma luptă după luptă”.

„Doi bărbaţi îi omoară pe cei supuşi, deoarece ei au fost plătiţi de alţi oameni. Unul dintre asasini este un bărbat mic de statură şi negru, celălalt mai înalt şi cu părul mai deschis la culoare. Eu cred că se va întâmpla în Balcani, dar

nu pot spune exact”.

Nostradamus: „Înainte de izbucnirea războiului va pica un zid: cel mare moare, este o moarte bruscă şi demnă de deplâns. Flota este pe jumătate distrusă. Cea mai mare parte pluteşte pe apă. Prin vărsarea de sânge Pământul devine roşu”.

Nostradamus: „Un mare rege (şef de stat) va pica în mâinile unui bărbat tânăr, cu puţin după Paşte. Derută generală, datorită tăişului de cuţit Eternitate. Perioadă tristă, focul în vârful ţevii (armei). Trei fraţi trebuie să fie răniţi şi ucişi”.

Conform viziunilor profeţilor Irimaier şi Nostradamus motivul declanşării războiului îl constituie, se pare, asasinarea unei persoane de rang înalt, posibil în Balcani. Nici Irimaier nu poate să prezică aceasta foarte exact El vede războiul în cifrele „8” – la dublu şi „9” – o singură dată: „*Ce înseamnă asta, nu ştiu nici eu*”.

Aceasta poate fi demonstrată în moduri diferite. Ar putea fi foarte bine o dată: august (8) 1998 Kosovo sau 1999. Bernhard Bouvier este de părere că ar putea fi vorba, de exemplu de opt, nouă sau de un al optulea, respectiv al nouălea şef de guvern dintr-o ţară, sau de asemenea, de numărul de litere al numelui unei personalităţi cu mare influenţă sau al unui stat

Nostradamus: „Împărăţia turbatului, care a jucat rolul celui deştept (Hitler), va fi reunificată din nou... Cu aceasta începe deja şi următorul

dezastru. Şi anume, apoi, dacă lumea va străluci, din nou, plină de demnitate la cel mai înalt nivel, dictatorii şi trupele de elită se vor pregăti…; ea (lumea) va căuta protecţia lui Marte (zeul războiului) şi va jefui lui Jupiter (pace şi bunăstare) tot respectul şi demnitatea – totul în favoarea oraşului liber, care a fost înălţat într-o altă Mésopotamie… Spre ruşinea ticăloşilor vor fi negate aceste fapte de groază. Dezvăluirile vor rămâne în ceaţa lundi difuze… va arăta aşa, ca şi cum cei bogaţi vor fi slăbiţi de popoare orientale, ca şi cum Dumnezeu, Creatorul, l-ar fi eliberat chiar El pe Satana din închisoarea iadului pentru a-şi lăsa slujitori să se răspândească în lumea întreagă…" (Nostradamus în scrisoarea sa către regele Henric al II-lea).

În traducere liberă, vers. V/25 aparţinând lui Nostradamus (despre un început de război ameninţător în Orientul Apropiat), sună astfel:

„Stăpânitorul arab va arunca când Marte,
Soarele şi Venus în Leu vor sta
Peste mare biserica:
Împotriva Persiei stau cu plăcere mai bine de un milion de soldaţi
Turcia şi Egiptul, separate prin şiretenie.
Vor fi (pe rând?) atacate".

Bernhard Bouvier comentează pentru noi acest verset „Soarele se găseşte în Secare an din 24 iulie până la 23 august în zodia leului. Până în anul 2000 Marte şi Venus vor sta împreună sub

acelaşi semn numai în 28.08.1998.

Un milion de soldaţi reprezintă aproximativ 75 de divizii, o putere militară ce corespunde armatei actuale a Irakului (împotriva Iranului). Nostradamus scrie despre pregătire. Un milion de soldaţi nu corespunde, de asemenea, nici forţelor pacifiste din cadrul armatei unui stat Pentru a avea pregătiţi atâţia soldaţi trebuie privit către Vest în direcţia Bizanţ (Istanbul) şi Egipt pentru a alunga peste Marea Mediterană, conducerea Bisericii ţinteşte spre teritoriul trupelor NATO, spre Roma şi flancul sudic al Europei. Şanse de câştigare o asemenea intervenţie militară numai dacă acţionează cu viclenie şi în strânsă şi secretă legătură cu un eventual atac rusesc asupra Europei Centrale şi Nordice.

De asemenea, nu există siguranţă deplină dacă este descrisă aici o stare iminentă de începere a celui de-al Treilea Război Mondial sau dacă nu cumva este vorba despre un eveniment ce se va petrece în viitorul mai îndepărtat şi care descrie o nouă polaritate a lumii apusene creştine, în raport cu lumea islamico-arabă. O întâlnire a lui Marte cu Venus în august, nu este chiar atât de rară. Însă este foarte posibil să se descrisă puterea mobilizată arabă în perioada de criză înainte de cel de-al Treilea Război Mondial. Este vară 1998”.

PLOAIA DE SCÂNTEI

Referitor la acest eveniment poate fi vorba,

cu siguranţă de coada unui planetoid, care în zborul său prin cosmos pare să atingă Pământul. Conform viziunilor profeţilor acest planetoid trebuie să treacă pe lângă planeta noastră încă înainte de izbucnirea celui de-al Treilea Război Mondial, să facă o rotaţie în jurul Soarelui şi în timpul desfăşurării războiului să se întoarcă intrând, însă în coliziune cu Pământul”.

Ţăranul din Krems: „Stelele cad precum frunzele, asta depinde de un eveniment, a cărui cauza eu nu o cunosc exact, care însă după o trăire emoţională proprie se lasă descrisă astfel: stăteam pe o vreme frumoasă în satul nostru cu mai multe persoane pe care le cunoşteam în mare parte. Noi priveam spre cer aşteptând ceva. Atunci Soarele păru a se întuneca. Toţi credeau că ar fi văzut stelele. În realitate, însă era vorba de un fel de văpaie – asemănătoare unor milioane de beculeţe alb-strălucitoare şi căzătoare – care căzu pe Pământ începând a se colora în galben, apoi în roşu tot mai intens spre Est Unde îşi făcea apariţia ea, ardea tot ce putea fi ars. În ordine enumerate: grâne, pădurea, iarba şi multe case… Noi am salvat, ce-am mai putut salva. După aceea am privit în jurul meu: priveam cât de departe puteam; peste tot zăream numai fum. În această perioadă însă, la noi nu exista încă nicio stare de război. Datorită frontului tot mai schimbător la noi nu va mai exista nicio casă deja înainte de finalul bătăbei. Aceasta are loc în principal la început

între uniunile comuniste şi China, posesoarea unui însemnat număr de tancuri mobile, pe şi în jurul teritoriului sovietic”.

Aceleaşi previziuni le-a avut şi preotul Franz Sales Handwercher (1792 – 1853):

Ei priveau cu toţii spre cer.

Unul altuia îi spunea: Priveşte!

Eu, însă, am plecat din tabără, în genunchi pe pământ am căzut.

Dumnezeu, astfel grăiam eu, a apărut

Upsit de valoare sunt eu, numai şiretul

Pantofilor să-i să-l desfac reuşesc

Lui jertfă şi glorie i se cuvin.

Daria aceeaşi oră

Când acestea în spiritul nostru se-ntâmplă.

Un semn de foc îngrozitor

Pe firmament a fost văzut

Asemănător unei feţe de masă Atârna în jos de la stele şi era coborât

Din a cerului îndepărtare profundă.

Din năframă ceaţă se coboară cu fum fin şi flăcări de foc la o bârnă şi

Brusc se-mpătureşte năframa.

Pe unul dintre capetele bârnei o diademă împărătească l-a înconjurat.

Însă la celălalt capăt se vedea Atârnând biciul lui Dumnezeu.

Timp îndelungat se zărea această bârnă Orizontală pe cer strălucind şi bicele agitate în aer Scântei de foc împrăştiau.

La sfârşit bârna se mai zărea Transformându-se într-o sabie de luptă.

Care purpurie ridicată Peste oraşe şi ţări atârna.

În baza acestei viziuni putem să presupunem că este vorba despre o cometă sau un planetoid ce vine din adâncurile Universului şi se lasă văzută şi de pe planeta noastră.

Şi acum partea introductivă a lui Nostradamus referitoare la aceste profeţii: … Din cer cad cantităţi uriaşe de foc şi stele căzătoare, aşa încât nu poate rămâne nimeni care să nu he atins de ele. Acestea se vor întâmpla înaintea ultimului dezastru (al Treilea Război Mondial), încă în perioada în care planeta Marte îşi încheie ciclul de o sută de ani, după care o ia de la început Unele (planete) stau mai mulţi ani în Capricorn şi altele în semnul Racului".

IZBUCNIREA ÎN GERMANIA MARŞUL ATACATORULUI DIN EST

Bătrânul Jasper (1764 – 1833) a văzut cel de-al Treilea Război Mondial cam aşa: „Din Est va izbucni foarte rapid. Seara se va striga „Pace! Pace!" – şi nu este pace, şi dimineaţa deja duşmanii vor sta în faţa uşii; însă totul se termină rapid şi este sigur numai cel care ştie o ascunzătoare bună pentru câteva zile. Şi fuga va fi una foarte rapidă. Să se arunce carele şi rodie în apă, altminteri duşmanii grăbiţi vor lua cu ei tot ce este mijloc de transport. Înaintea acestui război

îşi va face apariţia o neîncredere generală, oamenii vor considera răutatea drept virtute şi respect, înşelăciunea drept politeţe. În anul în care izbucneşte războiul, va fi o primăvară atât de frumoasă încât vacile vor putea paşte iarbă grasă deja din aprilie. Grâul va mai putea fi recoltat, însă nu şi ovăzul”.

Tânărul orb: „Un nou război va izbucni, acesta va fi cel mai scurt Oamenii vor distruge lumea şi lumea îi va distruge pe oameni”.

Fratele Adam, un alt vizionar, ne anunţă că în anul 1949 ar fi avut o viziune cu Fecioara Maria. După ce ea s-a plâns că omenirea nu s-ar fi conformat avertismentelor ei de schimbare, a mai spus următoarele: „Şi acum vine asta, ceea ce eu am vrut să împiedic: marele eveniment se va împlini curând, foarte curând. Războiul va izbucni în Sud-Est, dar aceasta nu constituie decât un şiretlic. Prin aceasta trebuie să se indus în eroare duşmanul; Rusia şi-a pregătit de mult timp planul său de atac. Fiecare ofiţerrus are deja în buzunar ordinul de marş şi nu mai aşteaptă decât cuvântul-cheie”.

Paulussen: „Rusia va fi umbrită de o foamete uriaşă. Poporul rus va pune mâna pe arme…”

Lothringen „Rusia invadează relativ rapid Sudul Germaniei!”

Şi mai departe în cuprinsul textului: „Căci pe parcursul celui de-al Treilea Eveniment Mondial, Rusia trebuie să pătrundă în Germania, şi mai

exact în partea sudică până în apropierea localităţii Chemgau…”

Ţăranul din Krems mărturiseşte următoarele: „El a văzut tancuri cu ţevile alungite şi drepte. Şi tot el a mai văzut tancuri echipate cu şenile rezistente pe care erau montate pentru atac rachetele cu rază medie de acţiune”.

În continuare afirmaţiile vizionarei Erna Brandt „Am zărit tancuri ruseşti mărşăluind prin oraşul Rottenburg (pe cursul Neckar). Se întâmpla într-o zi ceţoasă şi răcoroasă, străzile erau umezite, ceaţa plutea deasupra naturii, dar nu era nici ploaie nici zăpadă. Când m-am trezit eu zgomotul şenilelor de tanc încă-mi mai stăruia în urechi. Auzeam, de asemenea, vuietul avioanelor care se apropiau în zbor”.

La rândul său, Onife, JZece milioane de bărbaţi vor pleca cu 800 de divizii de tancuri dinspre Est spre Vest până în apropiere de Calais şi Italia”.

Autorul anonim:

„Rusia acaparează oraşul Belgrad.

Franţa, Roma se amestecă şi ele.

Foarte brusc biruie Armata Roşie

Pământul german, de groază fără nicio apărare.

Panica paralizează puterea prietenilor îi înconjoară în tunericul nopţii”.

Mühlhiasl spune: „Din Straubing peste muntele Piâms este construită o şosea lungă. Şi pe

stradă ies ei dintr-odată, cei Roşii, vestele roşii… şi vor trece peste Creasta Găinii şi peste Piatra Şoimului şi peste Rachel… Peste noapte se va petrece… munţii vor fi negri de oameni… într-o cârciumă în Zwiesel, la un pod vor sta mulţi oameni laolaltă şi pe afară vor mărşălui soldaţii. Dacă însă vor veni trebuie să fugiţi de ei”.

La întrebarea dacă ar putea fi vorba de francezi, care pe vremuri purtau pantaloni de uniformă roşii şi care ar fi potenţiali atacatori, vizionarul a răspuns: „*Nu sunt francezi, dai poartă veste roşii, cei Roşii sunt*”.

Bernhard Bouvier este de părere că astăzi, cu două sute de ani mai târziu, putem spune fără niciun fel de greutate cine sunt „Roşii” care vor ataca negreşit pe timp de noapte graniţa cehă: trăgători de elită, infanteria rusească, forţează accesul peste lanţul muntos de graniţă, mai exact peste Marea Piatră a Şoimului (în nord-estul localităţii Zwiesel) şi peste Rachel (în sud-estul localităţii Zwiesel) în direcţia DN 85. Acolo nu îi aşteaptă nimeni, vor fi neîntâmpinaţi. Noi ne permitem să spunem că scopul urmărit de ei îl constituie Dunărea între localităţile Deggendorf şi Passau. Astfel, dintr-o singură lovitură ar putea fi luată sub ocupaţie şi singura şosea de legătură de la graniţă, situată la nord de Dunăre, anume între Weiden (în nordul lui Oberpfalz) şi oraşul Passau. Soldaţii călare se vor confrunta cu infanteriştii plasaţi în tancuri de luptă şi de apărare, care

circulă spre Vest şi Sud-Vest Posibil ca acest lucru să se întâmple la sfârşit de săptămână, căci în Zwiesel se vor aduna şi vor petrece fericiţi foarte mulţi oameni într-o cârciumă. Tânărul orb numeşte tancurile sugestiv „*caii de fier*”.

Preotul capucin din Düsseldorf face următoarea declaraţie: „Un război greu va izbucni în Sud şi se va lărgi spre Est şi Nord. Monarhii (conducătorii de stat) vor fi omorâţi. Cetele sălbatice vor invada teritoriul Germaniei şi vor veni până la Rin. Vor ucide din plăcere, vor pustii dând foc, aşa încât de disperare pentru că peste tot văd numai moarte, mamele se vor arunca în apă împreună cu bebeluşii lor”.

De la ïrimaier aflăm următoarele: „Ţ>e început, va începe pe la răsăritul Soarelui (dinspre Est). El va avansa repede. Ţăranii stau şi joacă cărţi într-o cârciumă, iar soldaţii străini stau pe la uşi şi ferestre şi privesc înăuntru. În întregime neagră, se apropie o coloană mărşăluind dinspre Est, dar totul se petrece foarte repede. Eu văd un trei, dar nu ştiu dacă vor fi trei zile sau trei săptămâni. Porneşte din Oraşul de Aur (Fraga). Primul vierme (atac) pleacă de la apa cea albastră (Dunărea) spre Nord-Vest până la graniţa elveţiană. Până în dreptul oraşului Regensburg peste Dunăre nu se mai află niciun pod, în partea sudică a apei albastre (Dunărea la nord de Chemgau) nu ajung ei”.

Bernhard Bouvier interpretează pentru noi

conţinutul previziunii făcute de Irimaier. „După o perioadă de criză, ce pare a nu fi recunoscută în mod evident de către Occident ca fiind cauza unui posibil război, cu siguranţă în primăvară apare primul conflict, fără a avea însă o perioadă premergătoare de încordare. Planurile NATO pleacă, însă de la o perioadă de încordare, aşa încât în acest termen uniunii occidentale i-ar rămâne destul timp pentru alarmarea trupelor disponibile şi să se poată încă înainte de începutul războiului lua măsurile necesare pentru mobilizare, toate acestea într-un timp util. Situaţia prezentă ar fi fatală pentru NATO în cazul în care această criză nu există Este evident că atacul nu este îndreptat împotriva unui anume apărător pregătit de luptă. Nici pentru acest fapt nu se găseşte de fapt o explicaţie plauzibilă. Atât de naivi, de neexperimentaţi şi de încrezători nu pot fi însă nici politicienii Vestului, ai Repubucii Federale Germania!” Sau cumva acţionează ei conform unei înţelegeri bine-stabilite?

Cel puţin citatul de mai jos dă de gândit cine pe cine protejează aici: „Nouă nu ne este permis să privim NATO drept o alianţă între cele două părţi. În realitate, ea este ca o lesă de câini cu care este ţinută în frâu Germania. Dumneavoastră veţi înţelege, desigur, la ce mă refer”.

(Richard Cohen, redactor al ziarului „Washington Post”, la 18 iulie 1990.)

Dacă atacatorul venit din Est ar reuşi, într-

adevăr să lovească surprinzător la sfârşit de săptămână, şi pe timp de noapte, apărarea Germaniei nu ar arăta prea bine, mai degrabă dă de gândit acest fapt. Dacă prezicerile s-ar împlini conform celor enumerate aici, atunci surpriza le-ar reuşi într-adevăr atacatorilor.

Referitor la aceasta poate fi citat şi versetul IV/22 scris de Nostradamus:

„Marea forţă militară este trimisă acasă, însă cu puţin înainte are nevoie de ea stăpânul.

Credinţa promisă cu mult timp în urmă este uitată.

Singur se va vedea el (stăpânul) în deplorabilă derută.

Pornind de la premisa ca acest verset este ordonat corect, se pare că este vorba de SUA în ceea ce priveşte puterea militară care se retrage din Germania în curând. Însă cu puţin înainte Germania pare să aibă nespus de mult nevoie de ea şi anume când atacatorul din Est invadează teritoriul Germaniei. Se pare însă că SUA nu îşi va ţine promisiunea făcută în privinţa unui posibil ajutor şi Germania trebuie să încerce să se descurce singură după puteri. Se spune destul de convingător „singur”.

Ca dovadă avem versetul XI/29 al lui Nostradamus:

„Condorul (RFG) poate/trebuie să se pregătească să i se împotrivească duşmanului şi armata să şi-o întărească bine.

Căci altfel elefantul va veni.
Care îl va surprinde cu o lovitură.
Şase sute şi opt, mare incendiată”.

Specialistul în prezicerile lui Nostradamus Konrad Klee, a descifrat acest vers pentru noi. Condorul este animalul de pe blazonul Republicii Federale Germania. Elefantul constituie însemnul „tăvălugului” rusesc şi în alte pasaje scrise de Nostradamus apar cifre care fac, de asemenea, referire la puterea rusească. Chiar imaginar prezentat şi totuşi această comparaţie se potriveşte perfect asemănător unui grup de elefanţi turbaţi invadează ei pământul german. Ca trompele elefanţilor stau ridicate ţevile de tun.

Şi în versetul V/94:

„În marea Germanie va trece el Brabant şi Flandra, Geneva, Bruxelles şi Bologna Armistiţiu simulat, conducătorul cel mare al Armeniei va ataca Viena şi Köln”.

În traducere liberă s-ar putea spune: Se trece prin marea Germanie, apoi spre Brabant şi Flandra, spre Geneva, Bruxelles şi Bologna. Armistiţiul încheiat este evident doar o înşelătorie. Marele stăpân al Armeniei (Rusiei) atacă Viena (Austria) şi Köln (Renania).

Mai departe o completare realizată de viziunea lui Mühlhiasl.* *„Munţii vor ajunge negri de oameni*. „Oamenii se refugiază în munţi. Oamenii ce se găsesc în Fuchsenriegel sau în Falkenstein vor rămâne neatinşi. Nu se poate

împărtăşi părerea că populaţia Germaniei ar rămâne protejată de acţiunile atacatorilor invadatori din Est Cine nu se refugiază, moare negreşit. *„Atât de mult foc şi atât de mult fiernu s-a mai văzut până acum*

Bernhard Bouvier interpretează astfel: „Se poate pleca de la această idee. Ca şi mai înainte, în ciuda promisiunilor de dezarmare, numai Rusia singură dispunde de un număr impresionant de soldaţi, peste şaptezeci de divizii pe timp de pace, iar după mobilizare de aproximativ o sută cincizeci; Ucraina la rândul ei de alte cincizeci, iar pe timp de război cu peste jumătate mai mult o supraputere enormă care s-au din care numai câteva părţi pot ţine pe nepregătite piept sau birui cele şase divizii ale Germaniei alături de care se observă participarea cu mult mai scăzută a Statelor Unite – numai câteva resturi nesemnificative. În total NATO dispune între Marea Baltică şi Alpi de un efectiv militar foarte scăzut, adică, mai exact de cincisprezece divizii.

O divizie se compune din trei părţi în Est numite regiment, iar în Vest, brigadă. Din punct de vedere al numărului de soldaţi înrolaţi, fostul Tratat de la Varşovia dispune de 10.000 până la 15.000 de soldaţi într-o divizie şi în Vest de 15.000 până la 17.000 de soldaţi”.

Fratele Adam: „Ciocnirea principală are loc mai întâi împotriva Suediei şi apoi se îndreaptă împotriva Norvegiei şi Danemarcei… în acelaşi

timp părţi ale armatei ruse se vor îndrepta spre Rusia de Vest, Saxonia şi Turingia şi Rinul Inferior pentru ca spre sfârşit trecând prin Calais să ia cu asalt coastele canalelor. În Sud armata sovietică atacă graniţa iugoslavă. Trupele lor se vor reuni pentru a invada împreună Grecia şi Italia”.

Erna Stieglitz declară: „Atacul principal îndreptat împotriva Europei de Vest se desfăşoară pe trei segmente de bază, foarte ample. Primul va avea ca punct de plecare zona Stettin-Berlin şi se va îndrepta spre Hamburg, Lubeck şi Olanda. Cel de-al doilea va porni din zona Saxoniei şi a oraşului Dresda având ca direcţie zona industrială nord-vestică. Al treilea atac va izbucni în Boemia îndreptându-se spre Bavaria şi Oberrhein. Un număr incredibil de tancuri rulează la poalele lanţului muntos elveţian până spre Lyon în jos. Trupele NATO se vor retrage în câteva zone de apărare. Zonele de apărare sunt următoarele: zona industrială şi Olanda, mai apoi Bavaria, zona Alpilor şi Elveţia, precum şi zona sudică a Rinului din partea franceză”.

Mmaien „Totul se întâmplă atât de neaşteptat încât populaţia cuprinsă de panică incredibilă se va refugia spre Vest Foarte multe maşini vor bloca străzile – dacă măcar ar fi rămas ei acasă sau ar fi pătruns pe străzile lăturalnice. Tot ceea ce constituie un adevărat impediment pentru vârfurile coloanelor de tancuri pe drumurile naţionale şi pe autostrăzi va fi înlăturat într-un

timp relativ scurt”.

Stockert „Tancuri uriaşe invadează Germania... Aceste tancuri vin dinspre Est şi vor circula cu viteză foarte mare spre Vest în locurile unde ele întâmpină anumite greutăţi nu vor ezita să culce totul la pământ Trei mari coloane se vor îndrepta spre partea vestică, adică spre Marea Nordului, mai apoi spre partea centrală a Germaniei, iar cea de-a treia coloană spre Sud de-a lungul Alpilor, dacă îmi pot aminti eu corect Plini de teamă, oamenii se refugiază spre Vest în Franţa, străzile vor fi mai mult decât, Jnundate” de refugiaţi şi maşini şi nu va mai exista niciun „înainte” sau un „înapoi”. Bărbaţi şi femei vor fi luaţi în mod violent prizonieri de către armata duşmană; cine încearcă să opună rezistenţă este împuşcat pe loc. O, câtă suferinţă se abate asupra Germaniei. Pe străzi va curge mult sânge vinovat şi nevinovat Alimente şi toate cele necesare armatei duşmane vor fi luate cu violenţă de la populaţie. Coloanele de tancuri ale ruşilor vor veni până pe malul Rinului. Întreg teritoriul german va fi plin de soldaţi străini şi fiecare dintre ei va ucide şi va viola orice femeie după bunul său plac. Poporul nu va mai avea nici avere nici altceva asemănător; mulţi oameni nu vor mai avea locuinţe şi se vor refugia în ascunzători cât mai nebănuite”.

Sepp Wudy mărturiseşte în anul 1914 despre profeţiile cu o sută de ani mai vechi, ale lui

Mühlhiasl, care i-au stat la îndemână, următoarele: „Va veni, după cum a afirmat Stormberger, dar el nu a spus totul sau ei nu l-au înţeles pe el. Căci va veni o perioadă cu mult mai grea: Pădurea Boemiei va arde ca un balot de paie. Nu fugi de aici când vor zbura păsările cenuşii (culoarea standard a avioanelor de luptă militară), căci peste tot este şi mai rău”.

În continuare, Nostradamus: „De la Marea Neagră şi din zona stepei tătarilor va veni până în Franţa un stăpânitor care va străbate Munţii Caucaz şi Armenia şi care în Turcia va lăsa urme sângeroase. „... „Conducătorul din Est va porni din ţara sa pentru a străbate Munţii Apenini şi va ajunge în Franţa. El va străbate cerul pentru a-şi face tributare râurile toate, zăpada şi toate ţările”. (Versetul V 54; 1129).

Urmărind previziunile prezentate anterior vom constata că vor avea loc trei atacuri principale şi toate vor străbate Europa Centrală. Conform profeţiei făcute de Mmaier îşi fac apariţia trei lanţuri armate ce vor arăta în modul următor: „Invazia se va porni din Est; începe peste noapte şi se întâmplă rapid. Primul „vierme” trece prin Berlin spre Vest, cel din mijloc va pleca din zona Saxoniei şi se îndreaptă tot spre Rin. Al treüea va porni din apropierea oraşului Praga, trecând prin Pădurea Bavareză. Acesta nu va traversa apele Dunării, ci o ia prin direcţia nord-vestică”.

În acelaşi timp un al patrulea atac care va izbucni în Iugoslavia având ca scop partea superioară a Italiei. Acolo, însă, el se va despărţi în două: în timp ce o parte a trupelor îşi continuă marşul spre sudul Franţei, cealaltă parte va avea ca ţintă oraşul Roma.

Elena Aiello: „Rusia va mărşălui prin toate ţările Europei, în special pe teritoriul Italiei, şi steagul său va flutura pe cupola domului din oraşul Sfântului Petru”.

Rosa Kolumba Asdente: „Ruşii şi aliaţii lor, prusacii, vor lua în stăpânire teritoriul Italiei pe cale războinica. Ei vor da bisericilor alte destinaţii, mai exact le vor transforma în grajduri pentru cai; până şi în biserica mănăstirii din Taggia îşi vor adăposti caii”.

Q:

Mai departe Nostradamus: „După atacul asupra oraşului Paris şi după invadarea oraşului Roma va avea loc şi pe mare o serie de jafuri îngrozitoare”.

Johansson ne dezvăluie: „Traversând Ungaria, Austria, Nordul Italiei şi Elveţia potopul roşu va avea ca ţintă Unală teritoriul Franţei. Depozitele amerir cane de armament, ce se găsesc acolo, vor pica în mâinile Estului. Germania va fi atacată de Est Germanii vor lupta împotriva fraţilor lor germani”.

Locul de desfăşurare: Germania – Faza I

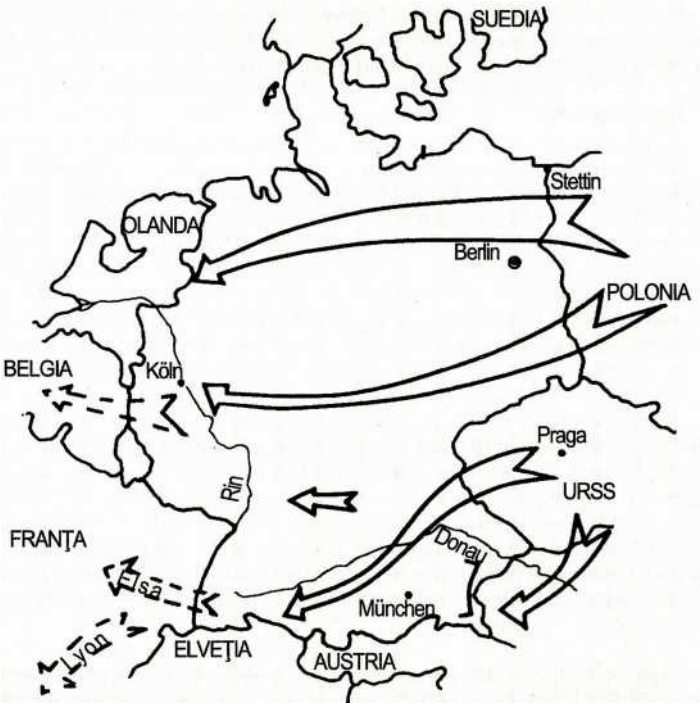

Marşul dinspre Est, împărţit în trei *faze* conform descrierii făcute de Bouvier

COMPARAŢIA PROFEŢIILOR CU STRATEGIILE NATO ACTUALE CONFORM SPECIALISTULUI BERNHARD BOUVIER

Conceptul strategic de tip surpriză:

Este total necunoscut modul în care îşi vor îndeplini planul de apărare soldaţi armatei federale germane pe parcursul celui de-al Treilea Război Mondial. Se poate pomi de la ideea că pe timpul verii foarte mulţi soldaţi se găsesc în concediu de odihnă. Părţi importante ale trupelor militare – mai exact şapte din cele douăsprezece Divizii – trebuie, în afară de aceasta, să ţie trecute

în rezervă conform planificării actuale şi de aceea, ele devin dependente în mod considerabil de procedeul de mobilizare. Acest procedeu necesar nu va fi, însă pus discuţie în cazul Germaniei, deoarece războiului nu-i precedă nicio criză sau vreo stare de încordare.

În cartea sa intitulată sugestiv *Lumea în flăcări*, generalul Sir John Hackett, fost comandant al trupelor nordice din cadrul NATO, descrie posibilităţile adecvate unui atac din partea unui potenţial rival estic:

Varianta A

…Prima fază (Durata: 24 de minute): Un atac neaşteptat cu arme nucleare asupra întregului teritoriu european pe care se desfăşoară războiul, inclusiv asupra celui al Spaniei şi Portugaliei până în cel mai retras ungher. La această primă bătălie ar trebui să participe următoarele forţe armate: prima armată a forţelor armate specializate pe rachete, brigada de rachete a celor treisprezece trupe de tancuri şi a unor părţi din cadrul trupelor de tancuri de avangardă (în total 26 de brigăzi de rachete), brigăzile de rachete ale trupelor reunite şi ale trupelor de tancuri (în total 28 de brigăzi de rachete), batalioanele de rachete ale tuturor motorizatelor şi ale tuturor diviziilor de tancuri şi de artilerie ce se găsesc în zona de acţiune, submarinele-rachetă ale flotelor din Marea Nordului, Marea Baltică şi Marea Neagră şi acele ale celei de-a cincea escadre marine.

Toate unităţile ar trebui să tragă în acelaşi timp din poziţiile lor de bază sau din cele actuale. Dintre batalioanele de rachete ale diviziilor care sunt dotate cu rachete de rază de acţiune de maxim 150 km, ar trebui să participe la atac numai cele care s-ar găsi în imediata apropiere a graniţei. Prima bătălie trebuie să scoată din funcţiune, adică din luptă toate forţele armate ale duşmanului de la divizie, brigadă şi până la regiment, fără a pierde de sub control supravegherea cartierelor generale cu bazele lor militare dotate cu rachete, aeroporturi, cele mai importante centre de informaţii şi de administraţie, precum şi sistemele de apărare aeriană.

Faza 2 (Durata: 96 de minute) se include nemijlocit în prima fază. Opt armate de aviaţie, avioanele a trei flote de aviaţie militară, două corpuri de avioane cu zboruri pe distanţă lungă (strategice pentru această fază), subunităţi ale companiei civile Aeroflot şi toate avioanele militare de transport participă la această faza. În aceasta faza se depun toate eforturile posibile pentru întărirea rezultatelor obţinute în urma primului atac cu arme nucleare. În acelaşi timp atacuri grele vor fi îndreptate împoùiva tuturorţ intelor care au rezistat atacului deschis din prima fază. Acestea ar fi în primul rând ţinte mobile precum unităţile de artilerie şi cele de apărare aeriană.

Vor fi utilizate arme periculoase, adică cele nucleare şi cele chimice. În acelaşi timp, vor acţiona transportoare militare şi avioane de transport ale unităţilor de gherilă, Aeroüot" (şi anume comandouri speciale) în zonele care nu au putut fi atacate cu arme chimice sau nucleare. Imediat ce începe atacul din cea de-a doua fază, toate aruncătoarele de rachetă, care au fost întrebuinţate la primul atac, vor fi reîncărcate şi rachetele tactice care nu au fost folosite în prima bătălie vor putea fi utilizate, toate acestea pregătesc încet, dar sigur, atacul principal. Subunităţi de rachete îşi primesc informaţiile legate de ţel direct de la avioanele trimise în recunoaştere.

Faza 3 (Durata: 30 minute): Toate subunităţile dotate cu rachete pornesc, din nou, un posibil foarte greu atac cu arme nucleare, imediat ce avioanele sunt pregătite de start. În această operaţiune trebuie să fie distruse ţintele stabilite anterior, care au scăpat numai cu pagube uşoare de pe urma celorlalte două atacuri. Raidurile aeriene, în timpul cărora avioanele vor fi echipate cu arme chimice vor sta în prim plan, chiar dacă vor mai fi folosite în continuare multe mijloace nucleare de incendiere.

Faza 4 (Durata: şapte zile): Succesul acestei faze de intervenţie va depinde foarte mult de momentul surpriză. Majoritatea forţelor armate sovietice şi din cadrul Tratatului de la Varşovia nu

vor fi puse să se pregătească încă de la prealarmă. Semnalul de alarmă pentru aceste diviza se va da abia de la primul atac cu arme nucleare. Cele două ore şi jumătate, care sunt întrebuinţate pentru primele trei atacuri, sunt îndeajuns pentru pregătirea escadrilelor şi pentru a le lăsa să avanseze. Planurile exacte de acţionare necesare pentru fiecare divizie, armată sau front, sunt pregătite înainte şi sunt păstrate sub sigiuu. Comandanţilor nu le rămâne de făcut nimic altceva decât să deschidă pucurile corespunzătoare şi să execute ordinele scrise. Toate celelalte sunt distruse. Chiar dacă diviziile nu au avut timpul îndeajuns să-şi pregătească escadroanele de atac, ele trebuie, totuşi, să înainteze spre luptă. În acest caz diviziile rivale vor fi în avantaj. Furtuna realizată în acelaşi timp de primele divizü expediate pe cel mai larg front posibil are loc pentru a câştiga cât mai mult teren, în special în zonele în care apărarea duşmanului slăbeşte. În a doua sau a treia zi a acestei acţiuni sunt expediate trupele de blindate de avangardă acolo unde s-au înregistrat cele mai mari succese. În cea de-a patra zi în toate zonele, unde rezistenţa rivalului a fost efectiv anihilată, sunt introduse grupe ale armatei de tancuri ucrainene pentru a pătrunde transversal în Europa până la coasta Atlanticului. În cea de-a patra fază, subunităţi ale aviaţiei şi de rachete întreprind atacuri de eliberare în cazul în care forţe mihtare

terestre şi marine cer ajutorul, în toate aceste trei zile, divizü de paraşutişti vor fi lăsate la sol cu paraşuta. Dacă capacitatea camioanelor muitare şi ale altor maşini de transport din cadrul flotei aeriene o permite atunci toate diviziile ar putea fi lăsate la sol în acelaşi timp chiar din prima zi. Însă acest lucru nu este posibil.

Faza 5 ar putea fi pusă în funcţiune numai dacă marşul forţelor armate sovietice şi est-europene în vestul Germaniei ar fi întrerupt şi dacă ei ar fi implicaţi în operaţiuni de lungă durată. Aceasta ar putea duce la dezvoltarea unui Font bine detinât cu o înaintare lineară a forţelor armate NATO de la Nord spre Sud. În acest caz, grupări ale armatei de tancuri ucrainene avansează extrem de repede din Ungaria, prin Austria (fără a ţine cont de statutul de ţară neutră) pe axa Unz-Frankfurt-Dunkiimehen".

Varianta B:

„... este aproape identică cu varianta A, doar că nu sunt utilizate arme nucleare. În loc de arme nucleare toate formaţiunile şi unităţile militare purtătoare de rachete, mobilizate în cazul unui atac concentrat, vor purta de această dată arme chimice sofisticate şi în acelaşi timp vor fi pregătite să intervină şi cu arme nucleare. Varianta B presupune existenţa înainte de începerea operaţiunilor militare a unei perioade de încordare în Europa care poate dura numai câteva zile, câteva luni sau poate chiar un an.

Trupele, aparţinând ambelor părţi, se vor găsi în această perioadă în continuă pregătire şi vor face exerciţi foarte aproape de liniile rivale. Cu cât durează mai mult această perioadă de criză şi încordare, cu atât mai bine pentru Uniunea Sovietică.

Dezgust, plictiseală şi alarmă falsă tot mai des repetată vor împiedica vigilenţa. Astfel, formaţiuni sovietice şi componente ale Tratatului de la Varşovia pot fi transpuse cel mai repede posibil în stare de alarmă şi conduse neîntârziat spre atac. Reacţia forţelor militare NATO este cu siguranţă una întârziată, aproape inertă. Varianta B prevede şi un eventual atac fulger plecând de la poziţie pacifiste fără utilizarea de mijloace de luptă chimice. Cel mai potrivit ar fi să aibă loc când Vestul poate fi rănit cel mai bine, de exemplu, în luna august în perioada vacanţei

La Hackett, biroul politic s-a hotărât pentru varianta B. „O lume a cărei cea mai mare parte s-ar mai compune numai din ruine arse sau din pustiu infestat atomic n-ar mai avea deloc valoare pentru a fi stăpânită… Arme nucleare au fost prezente numai pentru a ne ameninţa cu ele, nu pentru a le folosi în luptă… Cel puţin pe moment majoritatea s-a decis pentru un debut fără arme nucleare… Cu toate că atacul ar trebui să acopere întreg teritoriul Europei, ţelul nemijlocit ar consta în ocuparea Germaniei… apoi inevitabil ar duce la ruperea Alianţei Atlantice”. „Acest Plan a primit

aprobarea”.

Timpurile în care un regat sau un principat cu declară război unui altuia şi două regate mici se bat cinstit pe un câmp de luptă dinainte stabilit, au trecut de mult Anume din motivul că de mai bine de o sută de ani este de mare însemnătate ce stat îşi pregăteşte primul armata pentru atac şi respectiv, apărare. În 1870 când francezu au declarat război Uniunii Nord-germane au fost învinşi printre altele din simplul motiv că germană aveau posibihtatea să facă mobilizarea cu câteva zile mai devreme decât francezii. În ziua de azi se renunţă, de fapt la declaraţia de război ca, de exemplu, în războiul din Ţara Şoimului – Anglia – împotriva Argentinei. Mobilizarea se face în mod invizibil şi codificât sau chiar deloc şi atacă în mod surprinzător cu ceea ce are în dotare. Aceasta şi numai aceasta contează.

Corespunzător acestei variante B în profeţia Vizionarului anonim, despre cel de-al treilea război mondial se spune: „Pământgerman rămas de groază fără apărare. „Tratate de pace şi continuări de prietenie ale unor conducători moderni, nelegaţi de tradiţie din anumite state sunt de valoare numai atâta timp cât ele servesc interesului sau avantajului propriu. Asta presupune că fiecare politician este dispus să susţină oricând acest fapt Cine ar putea să spună ce conducători vor guverna pe viitor în ţările Uniunii Sovietice?...

…în analiza sa despre strategia militară sovietică Joseph D. Douglas notează referitor la asta următoarele: „Va fi văzut… drept necesar a se pregăti un război modern chiar pe timp de pace, căci încă din faza de debut se poate lupta cu mare intensitate… Pentru scenele de război europene Uniunea Sovietică vrea să obţină deja din perioada de pace un grad înalt de pregătire a trupelor şi echipamentelor sale. Toate mijloacele necesare purtării unui război trebuie să se conform teoriei sale deja înainte de izbucnirea duşmăniilor de la faţa locului… O pregătire poate avea implicit drept urmare o înfrângere. Pentru a folosi avantajele unui atac surpriză trebuie împiedicat şi înlăturat tot ce ar putea atrage atenţia vigilentă a duşmanului. Acestui criteriu cu aparţin mobilizarea şi schimbarea unităţilor operative mai mari în zona de luptă prevăzută. De aceea, pregătirile de luptă trebuie să se restrânse la minim”.

Niciodată un atacator nu-şi va face cunoscute intenţiile sale războinice şi implicit să avertizeze victima…

…Paralele făcute cu imaginile din primăvara anului 199? sunt foarte evidente. Şi în această perioadă NATO şi-a pregătit trupele de graniţă deja cu câteva luni mai devreme. Dar soldaţi s-au întors înapoi acasă, „cu Ûori de cireş înţ evile armelor”, după cum ne informează vizionarii. Este primăvară. Criza pare că a luat sfârşit Toţi respiră

uşuraţi şi fericiţi de faptul că au împiedicat un război înfiorător. Pace! Pace! se strigă cu bucurie. Ursul rusesc a mâncat însă îndeajuns de multă cretă, oamenii vor mai fi din nou înşelaţi şi chiar îngrozitor de rău.

Rezumat „Prin aceasta pentru judecarea situaţiei militar-politice este foarte corectă constatarea că noi nu putem aprecia îndeajuns de bine pericolul de a fi atacaţi prin surprindere în perioada de pace. Corespunde concepţiei de strategie modernă o inducere în eroare în asemenea mod. Însă noi vom fi paralizaţi şi orbiţi. La noi se spune de altfel cam aşa: „Pacel Pace!” Războiul îşi face brusc apariţia la sfârşitul săptămânii majoritatea celor obhgaţi să-şi satisfacă stagiul militar se află acasă: în Essau cei care sunt staţionaţi în Luneberg; în Karlsruhe cine-şi satisface stagiul militar în Weiden şi cine stă în timpul săptămânii în cazarma din Augustorf îşi petrece sfârşitul de săptămână în Frankfurt cu logodnica Disponibili vor rămâne doar soldaţi în termen care au fost înrolaţi în apropiere de casă. Cum se poate juca skat dacă lipseşte cel de-al treilea A partener de joc, cum se poate avansa pe câmpul de luptă fără şofer şi ochitor? însă să încercăm noi calcululpotriwt: din procentul de sută la sută al armatei federale germane trebuie să ûe încadrate până la un procent de cincizeci la sută; din cincizeci de procente ale efectivului de trupe blindate o jumătate se găseşte în concediul

de odihnă în zone turistice ca Teneriffa şi Rimini. Mai rămân disponibile doar douăzeci şi cinci de procente, care însă nu sunt pregătite pentru o eventuală intervenţie militară în forţă!

Se va ajunge uşor aici aşa încât Estul va putea pătrunde foarte adânc în teritoriul Germaniei, chiar dacă se încearcă o apărare disperată din partea câtorva grupări armate, care sunt staţionate în Vest, sau care s-au arătat extrem de rapide

Posibile axe de atac ale Pactului de la Varşovia în zona centrală NATO

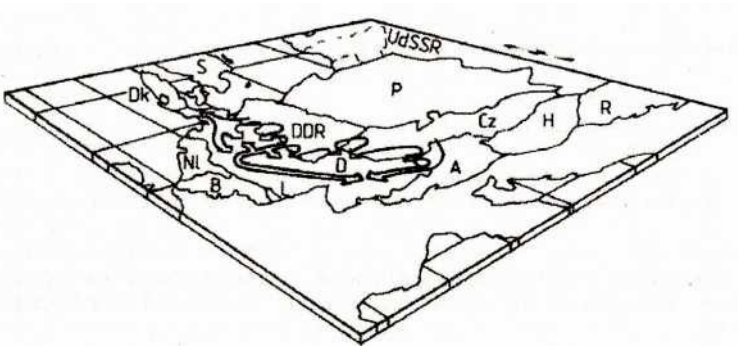

Faza 2: Atacul forţelor armate estice în Europa Centrală cu trei coloane armate.

Câmpia nordgermană dinspre Canalul Mânecii

Prin Saxonia şi Turingia spre Rin

Atac dinspre Cehoslovacia spre Oberrhein de-a lungul malului dunărean.

Invazia din punct de vedere militar văzuta de Bouvier

CONDUCEREA RĂZBOIULUI CU ARME

CHIMICE

O femeie din zona Fussen al cărei nume nu ne este cunoscut vedea de fiecare dată în călătoria cu trenul la rudele ei următoarele imagini cutremurătoare: răsturnări, tancuri incendiate cu tunurile aruncate pe câmpul de la Lechfeld, în partea sudică a oraşului Augsburg. Coloane de refugiaţi pe jos sau cu biciclete, supra-încărcaţi se retrag din Augsburg spre Sud, în direcţia Munţilor Alpi. Nu se zăreşte nicio maşină. Pe liniile ferate din apropierea terenului gării din Augsburg stau şiruri de transportoare ce au cărat tancuri. *„Ciudat”* spune ea, *„toţi soldaţii poartă costume de scafandri”*.

Expertului Bernhard Bouvier îi este foarte clară această chestiune. El scrie *„*... Soldaţii poartă echipamente grele de protecţie împotriva armelor de tip A, B şi C, echipamente de cauciuc şi măşti. Măştile de protecţie ale trupelor; foste membre ale Pactului de la Varşovia, nu au filtrele ca soldaţii noştri prinse direct de corpul măştii, ci ei poartă filtrul la cuplu. Masca şi filtrul sunt legate între ele printr-un furtun de aer, asemănător celui de la costumul de scafandru.

Până în dreptul oraşului Regensburg pe Dunăre nu se mai află niciun pod în stare de funcţionare. Dar în ultimă instanţă atacatorii vor avansa la Vest de Augsburg, posibil în zona Ingolstadt şi de asemenea, în partea sudică a Dunării. Greutăţi întâmpinate la traversarea

curentului nu există pentru ei, căci fiecare divizie a forţelor armate ruseşti dispune de material îndeajuns pentru ridicarea de poduri provizorii sau pentru crearea de mijloace de traversare a unei asemenea ape.

Astfel, este ocupată mai întâi regiunea Augsburgului, apoi cea a oraşului Ulm, până ce ating zona Bodensee”.

Folosirea costumelor de protecţie face referire la un război cu arme chimice din partea atacatorului estic. Indicii asupra intervenţiei cu arme chimice vom descoperi noi şi la vizionarul Sepp Wudy:

J\erul pătrunde în pielea oamenilor ca şi otrava. Puneţi totul pe voi ce aveţi VOI în dotare şi nu vă lăsaţi la vedere vârful nasului. Tu ai mâncare în faţă şi nu îţi este permis s-o mănânci pentru că ea presupune moarte sigură, şi TU ai apa în ulcică şi nu ai voie să o bei căci ea înseamnă tot moarte.

Din Osser, vine un izvor din care TU poţi să bei. Aşază-te într-o hrubă şi aşteaptă până se termină totul. Mult nu va dura să-ţi găseşti o peşteră în munte, de asemenea, pentru a te ascunde. Dacă începe să-ţi cadă părul înseamnă că te-a lovit şi pe tine”.

Călugărul de la mănăstirea Maria Laach a declarat despre cel de-al treilea război mondial următoarele: „Nu va mai exista deloc pâine pentru oameni şi nici furaj pentru animale; nori otrăvitori

provocaţi de mâna omului scufundându-se totul în distrugere. Spiritul omenesc va fi invadat de nebunie”.

COMPORTAMENTUL UMAN ÎN TIMPUL RĂZBOIULUI

Erna Stieglitz: „Deja din primele zile ale luptei se va întrerupe curentul electric. Totul va trebui făcut instantaneu, din nou, cu mâna. Niciun aragaz electric nu mai funcţionează în această perioadă, niciun frigider, niciun aparat de radio, niciun aparat de televiziune, nicio pompă de apă, nicio încălzire centrală, nicio maşină de muls, niciun cântar electric, nicio cameră frigorifcă de la abator sau de la cârciumă, nicio pompă de benzină, nicio lumină electrică, niciun lift, niciun tren, nici vorbă de maşinile de scris, maşinile de calculat sau computerele. Pe de altă parte nu va mai exista niciun future şi nici oameni care să mulgă vacile, nu mai există nici cai pentru plug şi nici boi, nu mai există nici roibi şi nici spălătorii. Şi totuşi: greutăţile… sunt ţinute sub control la ţară. Nu, însă, în blocurile de la oraş. Acolo izbucneşte haosul. Problema apei rămâne nerezolvată. De asemenea pe străzi nu vor circula nici cisterne de tip tanc cum ar fi necesar în cazul lipsei de apă potabfă. Şi la fel şi la ţară; în cazul acelora care nu sunt conectaţi la o reţea hidrocentrală! Fântânile sunt, iarăşi folosite ca în săptămânile înainte de sfârşit aurul propiiu-zis.

Ce se concretizează cel mai bine: nimeni nu

este pregătit efectiv pentru eventuala apariţie a unei catastrofe. Nici statul şi nici individul în particular... Spre sfârşit măsurile se vor suprapune – prea târziue (.

Mai departe, Irimaien „Foametea îi îndeamnă pe orăşeni către viaţa de la ţară. Ei vor să le ia ţăranilor vitele, apoi ţăranul trebuie să se aşeze concret pe proprietatea sa să-şi ţină sub pază bunurile, căci altfel îi fură şi cămaşa de pe el”.

Mühlhiasl ne transmite: «în oraş totul se va desfăşura la voia întâmplării. Fratele nu-şi va mai cunoaşte fratele, iar mama copiii săi. De la oraş vor veni oamenii la ţară pentru a-i spune ţăranului „Pleacă! Lasă-mă pe mine să ar!”, însă ţăranul îi va bate cu hamul de la plug. Ţăranii vor ridica în jurul caselor lor grajduri înalte şi vor trage cu puşca de la fereastră în oameni. Această nenorocire durează însă numai două zile».

Un alt vizionar necunoscut scrie cam aşa: „Acolo unde îşi fac apariţia cei Roşii, viaţa îşi pierde valoarea. Mai domneşte numai groază şi teroare sălbatică. O sclavie necunoscută va deveni viaţa oamenilor”.

Korkowski împărtăşeşte următoarea părere: „Pe cealaltă parte a fuviului Rin totul era numai o ruină şi totul mai ardea încă. Războinicii formau un popor mixt, însă nu polonezi sau est-germani. Mulţi vorbeau ruseşte şi aveau trăsăturile feţei asiatice... ei şi-au clădit cabane şi şi-au înălţat corturi... câţiva bărbaţi munceau şi cărau anumite

obiecte… aceşti barbari se distrau cu… femei tinere şi copii în diferite moduri cum se mai întâlneşte astăzi doar… în revistele sexi. Dar era şi mult mai rău… Aceştia au încercat fără nicio obligaţie să îndeplinească dorinţele de-a dreptul extremiste ale barbarilor…

…Apoi mai vedeam că aceia care nu se mai puteau ridica, erau luaţi de mâini şi picioare şi căraţi în spatele unei uşi. Acolo stătea un european care îi luă pe muribunzi şi apoi îi căra mai departe”.

Epidemiile, foametea şi extinderea ciumei prevăzute de viziunile amintiţilor profeţi nefiind excluse, se va ajunge ca în mai toate regiunile de război, şi la fărădelege şi jafuri.

În continuare Erna Stieglitz, care s-a dedicat întreaga viaţă iubirii aproapelui, ne dezvăluie: „Legea pumnului se reîntoarce, fărădelege, haos! Metropolele înfometate devin jefuitori ai ţăranilor. Bande înarmate, de asemenea fanatici, criminali, psihopaţi şi alţi oameni răi străbat ţara întreagă. Totul este mai rău ca niciodată, eventual în afara Războiului de Treizeci de ani, o groază enormă! Şi într-un final norii de otravă provocaţi de utilizarea de arme nucleare, care au provocat moartea unei treimi din populaţia globului”.

De la Vega: „Foamete chinuitoare găseşte teren fertil în această perioadă determinând la asasinate şi jaf hoarde întregi de canibali”.

Vizionara Emelda a prevăzut „Mulţi bărbaţi şi

unele femei sunt spânzuraţi în copaci, alţii pe stâlpii de iluminat, de zidurile caselor, într-o biserică şi chiar în faţa uşilor bisericilor”.

PRIMELE ÎNFRÂNGERI ALE ATACATORILOR

În total războiul va fi de foarte scurtă durată.

Mühlhiasl: „Însă dacă vor veni trebuie să fugim cât mai putem şi pâine ca provizie pe drum să luăm, şi trebuie să ne ascundem cu trei bucăţi de pâine. Cine are trei pâini cu el şi pierde una în timpul alergatului nu are voie să se aplece, dacă se pierde şi a doua bucată trebuie lăsată în urmă, căci se poate supravieţui şi cu o singură bucată pentru că nu va dura mult”.

Jaspen „Se termină rapid şi sigur este numai cel care ştie o ascunzătoare bună pentru câteva zile. De asemenea, fuga va fi foarte rapidă… cine reuşeşte să se ascundă numai pentru o perioadă, va scăpa de pericol. Trebuie să se ascundă şi să se puse în siguranţă toate mijloacele de transport căci altfel nu va mai putea scăpa niciodată”.

Mühlhiasl continuă: „Totul va fi alandala. Cine supravieţuieşte trebuie să aibă un cap (o voinţă) de fier”.

Motivele eşuării atacului rusesc pot fi multiple: să ascultăm părerea lui Bernhard Bouvier din punct de vedere militar: „Pe de o parte franceză, chiar dacă nu se integrează în domeniul militar al NATO, tot nu vor putea privi deloc în linişte cum sunt invadate una după alta ţările vest-europene. Pe timp de pace forţele

armate ale Franţei dispun de aproximativ zece divizii; aceasta constituie un sprijin considerabil pentru Occident Pe de altă parte operaţiunea de desfăşurare a unui război nu decurge niciodată aşa cum a fost gândită la masa verde şi în cadrul şedinţelor de planificare. Dimpotrivă! Foarte normal apare faptul, că peste tot există altercaţii încât nimic nu se desfăşoară după cum a fost gândit şi plănuit Trebuie să se improvizat şi conducătorii inferiori în grad trebuie să ia la faţa locului hotărâri şi măsuri rapide şi conform planului iniţial. Şi tocmai în aceasta nu constă neapărat puterea de educare şi instruire a trupelor ruseşti.

Mai departe ar trebui să ne aşteptăm la faptul că SUA, respectiv NATO, vor introduce cândva pentru apărare arme nucleare pentru a distruge vârfurile atacului şi trupe duşmane ce trebuie să se adunate şi masate pentru a ataca cu succes. De aceea, să urmărim profeţia vizionarului Sepp Wudy: «Şi-apoi se va porni focul de jur-împrejur.» în afară de asta oamenii nu se pot aştepta la faptul că cehii, ungurii şi polonezü se vor lupta foarte curajoşi pentru interesul ruşilor.

Strategia doctrinei militare estice preferă ca un atac să se purtat în cadrul a două ciocniri. Ele se numesc schimburi. Primului schimb operativii va urma al doilea. Amândouă împreună formează primul schimb strategic. Lui cu urmează cel de-al doilea schimb strategic pornit din depărtare –

adică din îndepărtata

Rusie. În cazul unui atac surpriza primul schimb strategic nu se va putea prezenta în forţă fără alte măsuri de mobilizare. Aşadar pe teritoriul Germaniei nu vor ataca 120 de divizii una lângă alta sau în acelaşi timp. Este de ajuns ca cei aflaţi în defensivă să separe cele două schimburi unul de celălalt, respectiv să-i întrerupă primului schimb aprovizionarea cu muniţii şi alimente, el va avea de-a face cu forţe mult mai slabe şi poate, în aceste condiţii, să învingă mai întâi primul schimb strategic şi în timp util să se pregătească de apărare împotriva celui de-al doilea şi să-l înlăture".

Referitor la asta, ţăranul din Krems ne spune: „Polonia s-ar putea ridica împotriva ruşilor, ar putea deveni aliat al Occidentului. Ruşii vor pătrunde în Germania prin acţiuni fulger.

— El mi-a împărtăşit apoi o viziune de-a sa personală astfel: vedea tancuri cu turele plate, mai vedea şi transportoare cu şenile pe care erau montate rachete cu rază medie de acţiune. Ele au staţionat în partea sud-vestică a regiunii sale de baştină pe lângă Zwettl şi Grossgerungs.

În timpul marşului lor spre Iugoslavia ruşii au străbătut şi zona împădurită. De-abia în cazul în care s-ar implica China „continuă să povestească ţăranul, războiul se va extinde pe teritoriul Germaniei, în special asupra Bavariei. China s-ar îndrepta spre Vest Chinezul ar fi dispus să-i ajute

pe occidentali. Însă oamenii nu s-ar arăta tocmai fericiţi de prezenţa acestora pe teritoriul lor. (Există temerea de a fi un cadou „Danaer”; observaţia lui Bekh). Această ultimă parte a războiului îngrozitor ar dura numai câteva zile”.

Ţăranul din Krems povesteşte mai departe că la mijlocul anilor şaptezeci ar fi văzut deja actualele tancuri moderne ruseşti cu turelele lor plate, tancuri ce au fost cu mulţi ani mai târziu introduse în cadrul forţelor militare ale Pactului de la Varşovia. Pe atunci erau folosite, în principal, tancuri T-55 cu turelă rotundă şi de aproape trei metri înălţime. Cele mai noi variante ale tancului T80 prezintă, din contră, un turn plat Astfel constructorii lui şi-au putut atribui o reuşită considerabilă deoarece au scăzut înălţimea aparatului la doi metri şi prin aceasta au îmbunătăţit considerabil modul de acţionare la aceeaşi greutate a mijlocului transportor. Ţăranul din Krems a prevăzut în continuare:

Intervenţia multor tancuri ale de talie mică;

Un aparat de zbor care poate să stea liber în spaţiu şi să arunce fulgere. Este unica cu adevărat calculată armă pe care Occidentul o are în dotare. Ea singură în măsură să protejeze Germania de o înfrângere totală. Cu ajutorul ei ar putea fi combătute chiar şi armele teleghidate – anume rachetele teleghidate de apărare a tancurilor – (ar putea fi vorba de discuri de zbor).

Avioane de capacitate mică telecomandate,

adică fără pilot. Ceva intermediar între avion şi rachetă. Asemenea avioane, despre ele discută locuitorii din sat – nu pot dăuna când stai pe stradă, căci ele nu pot observa pe nimeni şi, implicit, ele nu reprezintă un pericol direct pentru omul de rând;

Război în partea superioară a Africii plecând de la Nord la Sud;

Fisurări în scoarţa Pământului în partea vestică a Uniunii Sovietice. Prima placă desprinsă a fost deplasată cu 100 km mai departe sau poate chiar mai mult;

Ură de nedescris îndreptată împotriva ruşilor. Ultimii invadatori sunt omorâţi cu toţii… Populaţia fusese incitată să simtă o plăcere majoră în a ucide.

SUPLIMENTAR ÎNCĂ O SCURTĂ ISTORISIRE

În anul 1985, Bernhard Bouvier a avut ocazia să cunoască în Şvabia un subofiţer de 26 de ani din cadrul trupelor blindate care a avut cinci viziuni, care-l priveau pe el, scene din Cel de-al Treilea Război Mondial. Pe atunci el avea 13 ani. Într-o viziune el s-a văzut drept un comandant cu răspundere plecat în intervenţie cu tancurile sale. Într-un alt astfel de film, îi descrie el expertului, lupta aeriană dintre avioanele de vânătoare la care se putea observa că cele vestice aveau aripi de o formă mai degrabă neobişnuită, nu cele triunghiulare (cel mai nou concept folosit în zilele

noastre, conceptul – Stealth de origine americană).

Într-o altă imagine de pe o pătură de nori îşi ia zborul un obiect de zbor rotund şi argintiu deplasându-se orizontal: „La început credeam că ar fi un satelit care se prăbuşeşte” aşa mi-a comunicat el, „Obiectul arăta ca o mină marină, căci în partea inferioară avea un fel de coadă. Ca mărime semăna oarecum cu un pian”.

Un obiect de zbor rotund şi argintiu „plutea” printre nori şi s-a deplasat brusc orizontal. Şi această formulare poate indica existenţa unei farfurii zburătoare.

Bernhard Bouvier are pregătită o altă explicaţie: „Că tânărul subofţer a comparat foarte corect obiectul de zbor cu un pian este fascinant. Într-adevăr aparatul de recunoaştere fără echipaj la bord, numit şi aparat de observaţie şi ale cărui prime poze au apărut abia în aceste zile în presa de specialitate, este format ca o dublă aripă de pian. Chiar şi mărimea corespunde cu cea a pianului”. În continuare, acelaşi Bouvier: „… că în anul 197 zân momentul observării, asemenea aparate autonome lipsite de piloţi, încărcate cu microcipuri, senzori şi electronică ar fi putut exista, rămâne o utopie chiar şi pentru persoanele de speciahtate! însă introducerea în cadrul trupelor armate ale unor asemenea aparate armai dura încă o perioadă bună”.

Bărbatul de 26 de ani i-a povestit la acea

vreme lui Bernhard Bouvier următoarele: „viziunea i-a acaparat în 1972, când el avea doar vârsta de 13 ani, zile întregi atenţia, încât mergea la şcoală îngândurat fiind total absent

El nu a putut să şi le explice aproape deloc. În ultimul său fim vizionar deasupra regiunii se lasă ca un zid nori de culoare albastru-roşie intensă şi totul se petrece cu o viteză ameţitoare, încât totul îi stârneşte lui o frică îngrozitoare, întunericul ce urma acestui incident avea ca rezultat o stare de necesitate în a respira şi era urmat de moarte clinică. El şi-a trăit din plin moartea”.

LINIA GALBENĂ

După cum tocmai am aflat atacatorii şi-ar face apariţia pe mai multe linii de atac strategice. Astfel forţele armate vestice şi-au făcut în mod natural griji cum s-ar putea aranja separarea uneia de cealaltă a acestor linii de atac strategice. În următoarea viziune prezentată mai jos este descris un eveniment despre care se poate presupune că ar putea constitui soluţia ideală.

Mai exact, acest fapt este expus în următoarea viziune a lui Irimaien „Eu văd Pământul ca pe o sferă deasupra căreia zboară acum porumbei (avioane) albi şi cu foarte mult nisip (deşert) pe ea. Şi apoi plouă cu un praf galben pe o linie. Oraşul de aur (Praga) este distrus, aici începe totul. Ca o linie galbenă se întinde mult până la oraş în dreptul golfului marin. Va fi o noapte senină, când vor începe ei să tragă.

Tancurile vor mai avea încă viteză, dar cei care stau în interiorul lor sunt deja morţi. Acolo unde pică nu mai trăieşte nimic, niciun pom, nicio tufă, nicio vită, niciun Gr de iarbă, totul devine veştejit şi negru. Casele vor mai sta încă întregi. Ce este asta, nu ştiu şi nici nu pot spune. Este o linie care se întinde pe o foarte mare distanţă. Cine trece peste ea va muri.

Cei care se găsesc aici nu vor putea trece în cealaltă parte şi cei de dincolo nu vor putea veni pe această parte, apoi va izbucni totul, coloanele armatelor se vor pune în mişcare. Ele cu toatele vor trebui să se îndrepte spre Nord. Tot ce au cu ei soldaţi, totul va G aruncat de ei. Nu mai există „înapoi" pentru niciunul dintre ei".

Descrierea aşa-numitei „linii galbene" o găsim şi la alţi vizionari remarcabili:

Erna Stieglitz: „Formaţiunile militare estice care au pătruns în Europa vor G izolate una de cealaltă precum şi de bazele de administrare printr-o acţiune fulger vestică. În spatele armatelor estice, care au înaintat mult în partea occidentală a Europei, se va lăsa o perdea galbenă. Poate G oare vorba de un perete de raze radioactive? Altfel nu se poate explica acest fenomen eventual numai prin moarte pur şi simplu".

Contesa Reliante: „Întreaga Europă va G învăluită de un abur galben. Toţi care inspiră acest abur vor muri. Casele şi bisericile vor arde şi

vitele de pe câmp vor muri datorită acestui abur”.

Părintele Johannides: „Dinspre Est se va ridica un nor galben şi se va opri la curentul (Elba) foarte mare şi puternic. Un mal imens se va deplasa pe distanţe mari scufundând şi inundând şi va distruge totul, dacă îi va sta în cale”.

Posibil ca soluţia propusă de forţele militare implicate, în special a Statelor Unite, să fie un mijloc de luptă chimică care să fie foarte potrivit ca mijloc de lupta terestru. De asemenea (sau unele asemănătoare) mijloace de luptă au dispus şi germanii în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Unul dintre ele era aşa-numitul „Lost”, o substanţă vâscoasă şi pe jumătate lichidă, care prin contact direct poate provoca cele mai grave răni posibile şi după scurt timp poate să pătrundă chiar şi în pielea de la bocanci. Însă ea nu a fost folosită atunci. Conform informaţiilor noastre este vorba de o substanţă de luptă ce poate fi împrăştiată din avion care poate fi activată la nevoie prin satelit”.

Bernhard Bouvier scrie despre linia galbenă: „Referitor la linia galbenă pare a fi vorba despre o altă nouă armă. Efectul este distrugător. În alt pasaj se spune că otrava liniei galbene este atât de puternică, încât un an şi jumătate după aceea nu va mai putea fi călcat terenul otrăvit, care este la fel de întins ca şi Ţara Bavariei. „Mmaien „Praga va fi la pământ datorită bombelor nucleare. „Autorul anonim al unei poezii scrie despre acest

mijloc:

Dungă a morţii trage Occidentul De la Marea Neagră până la coastă Pe jumătate la fel de întinsă ca Bavaria Tot ce-i viaţă acolo dispare.

Sofia, Praga şi oraşul hanseatic
Mâna Domnului le-a lovit
Către Est praf galben adie
Moarte şi molimă îl însoţesc.

Sfârşitul oraşului Praga l-a prevăzut şi Sibylle von Prag care a murit în 1658 la vârsta de nouăzeci de ani. Ea descrie evenimentele în modul următor: „… încă mai durează domnia ta, iubită Praga, dar şi ţie ţi-a sosit ceasul din urmă. Din Est îşi face apariţia un dragon, îngrozitor de urât, care va scuipa fulgere mortale din cei „nouă ori nouăzeci şi nouă" de ochi ai săi (Septembrie 1999) şi gura sa larg deschisă va vărsa aer otrăvitor pentru fiinţa umană.

Praga, draga mea Praga, îţi vei găsi un sfârşit îndorător cum rar s-a mai văzut. O adiere îţi străbate uliţele, dulce şi cald; oamenii îl vor simţi ca pe ceva neobişnuit cu feţe străbătute de groază îşi vor găsi liniştea mü de oameni şi în ciuda căldurii (este vară) de afară ei vor tremura. Sfârşitul se apropie încet, dar cu paşi siguri. Zece bătăi în surdină ale clopotelor de la ultima biserică scâncesc în aer. Încet şi tulburi se scurg valurile Moldei la vale – un uragan groaznic scutură ţara,

oraşul. Nori de praf de culoare gri-gălbui şi aburi negri, otrăvitori le taie respiraţia oamenilor şi animalelor. Oraşul se află în dăcări, în oraş se crapă zidurile, peste tot focul pustieşte întinderea. Pământul se cutremură, zguduit de cutremure înăbuşite, se cască crăpături şi înghite tot ce-i mort şi ceri viu. Gropile se deschid, mântuite de spirite ascunse şi scheletele adşează un zâmbet îngrozitor. Totul se schimbă într-un abis negru şi nebănuit

Din Vişegrad se apropie o minge imensă de foc (planetoid), stânci zboară prin aer şi peste tot ardea marea de foc. De tot ce-a fost creat prin hărnicia oamenilor praf şi cenuşă s-a ales, nu se mai aude decât vuietul furtunii. Viaţa a fost dizolvată, nu mai văd decât ruine şi cadavre. Încet se împrăştie norii, însă numai acolo unde a stat odată mândrul dom mai văd o minge de foc de un roşu sângeriu (atac nuclear?).

S-a sfârşit! Praga, soarta ta s-a împlinit! Unde-ţi sunt casele, mândru oraş? De ce valuri tulburi spală ţărmurile pajiştii pustii? Corp şi spirit lasă să se întrevadă o creatură înfiorătoare. Buruiană şi mocirlă, plină de aer otrăvit, domină împrejurimile. Este cumva recolta saturaţiei umane…?”

Şi vizionarul anonim din Boemia spunea referitor la cele anterioare: „Oraşul Praga va fi distrus. Un căruţaş va trece pe lângă un morman de pietriş plesnind din bici şi spunând: «Vedeţi

ruinele: aici a fost odată oraşul Praga!» Oamenii care vor supravieţui războiului din Boemia vor fi atât de puţini la număr, încât vor începea sub o şa de cal sau într-o căruţă mânuită de un birjar. Ţinutul Boemiei va rămâne nepopulat; de departe vor veni oameni să vadă prăpădul”.

RĂZBOIUL DIN SCANDINAVIA

Johansson: „În acest timp socialiştii deţineau puterea politică în întregul Nord. Şi în Suedia ţineau ei hăţurile conducerii în propriile mâini… le reuşise să reducă forţa armatei şi să producă slăbiri esenţiale în corpul de apărare al ţării… în mare grabă va fi apoi aranjat totul.

Războiul: … Atac cu bombe deasupra Göteborg-ului… cele mai crâncene şi mai însângerate lupte aveau loc la vest de râul Gota şi pe coastă… Capitularea Suediei… Peste întreaga coastă de vest suedeză până în jos spre Halsingborg şi Malmö plutea un fum înţepător şi auzeam că oraşele aflate aici fuseseră şi ele expuse atacurilor aeriene. Chiar şi Stockhoam-ul fusese supus atacurilor aeriene. Acestui oraş i-a reuşit mai bine apărarea decât oraşul Göteborg…

În nordul Suediei au atacat ruşii dintr-o parte a ţării în Tomea… şi o parte a mării şi anume din Kvarken. Suedezii luptau aici şi imediat la nord de Stockholm cu mult curaj şi îndârjire, ruşii suferea pierderi nemăsurate, dar trimiteau, totuşi în continuare trupe pe câmpul de luptă. Şi spre sfârşit întreaga Suedie nordică va fi cucerită de

ruşi. Auzisem că Gavle a fost jefuit… Chiar şi sudul Suediei, probabil în apropierea portului estic suedez; Vastervik, debarcaseră trupele ruseşti… mai înainte ele cuceriseră Ţara goţilor şi Olanda… atinseseră aproape toate teritoriile vecine.

În Norvegia ruşii invadaseră partea nordică a Finnmark-ului norvegian… prima mare ciocnire am văzut-o eu între Valijok şi Poschd pe râul Tana… frontul se întindea aici pe o distanţă de 20 km şi bătălia devenea extrem de însângerată. Lupte… la Gaggangajsama şi în partea inferioară a Skoganvaravattnet… în sudul Norvegiei, la Oslo norvegienii luptă cot la cot cu suedezii… întreaga coastă norvegiană de la vârful sudic până spre Trontheim era expusă atacurilor aeriene. Drammen, Stavanger, Bergen şi Oslo erau afectate… Küstiansund (de asemenea) era un adevărat morman de ruine… înfrângerea Suediei pecetluia şi înfrângerea Norvegiei”.

Preotul Birker Claesson din Cerebro, Suedia, a prevăzut următoarele: „Cinci locuri de desfăşurare am văzut eu cu ocazia unei «apariţii», care trăiau din plin urmările unui atac aerian comun: Umeaa, Göteborg, Malmö, Stockholm şi Vastervik. Cerebro semăna cu un morman de ruine. Fiecare localitate pe care am văzut-o în timpul unei şedinţe spirituale mi-a fost numită de o voce foarte clară. Astfel urmau Tagersta, Avesta, Sandviken, Borlänge şi multe alte localităţi care

fuseseră distruse în cea mai mare parte”.

ATACUL ASUPRA AMERICII

Mmaien „Eu văd o invazie a oamenilor galbeni peste Alaska către Canada şi Statele Unite ale Americii. Însă masele vor biruite”.

Maica Stieglitz: „Unităţi sovietice atacă Alaska”.

Johansson: „Rusia va îndrepta un atac masiv asupra Americii şi Canadei, în timpul căreia o mare parte a trupelor americane va împiedicat să se grăbească a-i ajuta Europei presate”.

Veronika Lueken: „Toţi trebuie să ştie că momentan există în Rusia un plan împotriva Statelor Unite şi Canadei. Naţiunea ta şi Canada vor încercuite... se pregăteşte o foarte mare invazie asupra Statelor Unite şi Canadei”.

Mmaien „în America o metropolă va distrusă printr-un atac cu rachete”.

INTRODUCEREA ARMELOR NUCLEARE

Erna Stieglitz: „Drept răzbunare urmează contraatacul nuclear îndreptat împotriva tuturor oraşelor din Statelor Unite”.

Onit „Triunghiul industrial american Detroit-Chicago-New York împreună cu simbolurile lor, blocurile zgârie-nori, vor fi în sfârşit devastate. Canada va fi, din nou, singură şi părăsită ca pe vremuri”.

Johansson: „Dintre oraşele nord-americane, afectate în mod deosebit mi-au fost comunicate: Chicago, Minneapolis, Washington, New York;

ultimul a fost afectat cel mai rău. Astfel au rezultat ruine... totul era învăluit de nori de fum, obiective mici şi mari au fost avariate de furtună, chiar zburau necontrolabil prin aer. În acelaşi timp, în multe cartiere ale oraşului izbucneau incendii violente... multe vapoare au fost aruncate la mal, altele s-au scufundat în port Nu numai în oraşul New York, ci şi în regiunile sale mai îndepărtate incendii mari pustiau totul, cerul era asemenea unei mări de flăcări. Chiar şi în zonele împădurite ale Canadei vedeam eu incendii distrugătoare... Pusttirea prin (tr-un) uragan în această regiune devenea tot mai amplă".

Are Johansson într-adevăr dreptate cu imaginaţiile sale, atunci se presupune ca după intervenţia „armelor noi" se va ajunge la catastrofe naturale considerabile: incendii şi uragane, care străbat cu viteză ameţitoare continentul american.

Veronika Lueken: „Rusia plănuieşte să cucerească teritoriul Statelor Unite şi Canadei prin intermediul rachetelor. Eu văd un foarte mare război, dar şi îngrozitor. Eu văd... că arată ca o ciupercă. O explozie violentă şi totul este distrus".

Maica Stieglitz anunţă că Statele Unite vor răspunde cu un contraatac nuclear. Drept urmare pentru tot ce se întâmplă se va ajunge apoi la o contrarevoluţie în Rusia care înlătură sistemul existent până atunci.

DISTRUGEREA NEW YORK-ULUI

Ţăranul din Krems (născut în anul 1939) vede la începutul celui de-al Treilea Război Mondial un conflict limitat în Balcani şi distrugerea oraşului New York: „Inundaţiile din zona Mării Mediterane vor fi provocate de mari explozii armate începând din zona adriatică. New York-ul va fi deja distrus în acest moment critic şi anume de intervenţii cu mijloace explozibile, care explodează foarte jos. Astfel, se creează impresia că blocurile ar fi măturate de o furtună puternică. În explozii nu am putut zări nimic de tip incendiar. Ar trebui să se întâmple cam prin perioada prânzului.

Eu am văzut toate detalnle clar şi neobişnuit de reale. La noi (în Austria), în această perioadă nu există niciun război. Când a fost dată ştirea la radio tocmai doream să iau o gustare”.

În viziunea sa, el se vede stând împreună cu alţi locuitori ai satului său natal şi comentând evenimentul. Ce ar fi făcut americanii, nu ar fi fost prea frumos. Însă a se distruge un oraş întreg este hotărâtor că se merge prea departe. Aşa discutau oamenii din sat.

Şi în continuare: „În timpul distrugerii oraşului New York eu am văzut amănunte care niciodată nu ar fi putut fi percepute cu ochiul Über. A fost, de asemenea, şi urmarea concretă a unuia mai complex, mai lent Am văzut acest oraş în cel mai mic detaliu. Un obiect întunecat a picat din cer peste o linie ce se încovoaie. Înmărmurit m-am uitat la acest obiect până ce s-a crăpat Mai

întâi au rămas bucăţi mari, după care au dispărut şi acestea. În acel moment eu tot nu puteam să înţeleg ce se întâmplase. Primul obiect explozibil a explodat câteva case mai departe, în spatele unei case mai mari cu deschidere la ocean, celelalte, privite dinspre ocean, erau aşezate ceva mai în spate la sud.

Casele nu picau la pământ sau să se prăbuşească în sine, ci erau legate în întregime, foarte puţine aveau greutatea necesară pentru a opune rezistenţă, şi purtate de cuptorul cu material explozibil. Ele se smulgeau pur şi simplu de jos în sus. Din faţă arătau de parcă s-ar scufunda în pământ".

Şi oraşul Paris pare a fi afectat în legătură cu acest oraş Nostradamus scrie în versetele 11/81 şi ÎN/84, precum şi în versetele V/8, VI/43 următoarele:

Versetul II/81 sună astfel:

„Prin focul din cer oraşul (Paris) aproape praf făcut

Urna ameninţă şi Deukalion (Grecia).

Maltratată Sardinia de biciul punic/libanez.

După ce balanţa (semn zodiacal) pe Phaeton (Soare) l-a lăsat.

După cum a aflat încă de la început, Nostradamus numeşte Parisul adesea numai *„PAR" sau „oraşul"*. Uma ar reprezenta simbolul unei bombe nucleare. Deukalion, părintele

grecilor, este fiul lui Phaeton, care drept conducător al carului solar scoate Soarele de pe linia normală şi provoacă, astfel, un incendiu catastrofal însoţit de o eclipsă de Pământ. Ultimul rând pare să divulge data legată de timp; la sfârşitul lui octombrie Soarele stă în zodia Balanţei.

În versetul III/84:

„Marele oraş este distrus în întregime.
Dintre locuitori numai unul va supravieţui;
Ziduri, oameni, biserici şi feciori răniţi.
Datorită focului, epidemiei, canoanelor moare poporul".

Şi în versetul V/8 se spune:

„Focul rămâne aprins, moartea ascunsă pe furiş în sferele groazei înfiorătoare.
Pe timp de noapte Parisul este făcut praf de către flotă.
Parisul în flăcări spre bucuria duşmanului".

Parisul este atacat pe timp de noapte, posibil dintr-un submarin al Marinei militare, cu rachete nucleare şi transformat în praf în întregime. Apoi Parisul şi zonele învecinate nu vor mai fi locuibile.

În versetul VI/43 scrie:

„Mult timp va rămâne nelocuit.
Unde Sena şi Mama udă pământul:
Din Themsa atras chiar pe plan războinic Biruite pazele care voiau să tragă /lovească înapoi".

Chiar şi Londra pare să fie distrusă.

Înarmarea nucleară a Angliei nu a putut fi de mare ajutor ţării.

DETONAREA DE BOMBE ATOMICE ÎN MAREA NORDULUI

Mai mulţi vizionari ne informează despre un eveniment ce priveşte nordul Germaniei, Belgia, Olanda şi, în principal Anglia; atacul cu bombe atomice din Marea Nordului!

Ţăranul din Krems: Aceasta (bomba amintită mai sus) este îndreptată împotriva Angliei! Marea care se saltă până la 80 m înălţime provoacă inundaţii colosale".

Stockerfe „Dinspre Est zbura un avion peste Marea Nordului către Vest Când s-a apropiat de Anglia, am crezut că ar putea să pice în mare, deoarece a coborât dintr-odată la joasă înălţime. De fapt eu vedeam că a fost aruncat ceva din avion. Avionul a zburat cu foarte mare viteză mai departe. Imediat după aceea a urmat o detonare îngrozitoare. Apa mării a fost săltată sus în aer şi sub mine nu mai vedeam decât spuma mării şi aburi fierbinti de apă. Ea pătrunsese adânc în interiorul uscatului şi îngropase totul sub ea. Nu mai vedeam nicio urmă de uscat; credeam că se scufundase. Apoi am văzut rachetele cu forţă de start incredibilă care goneau, însoţite de demoni şi dorinţe bolnave de a pulveiiza totul când îşi atingeau scopul".

Irimaier: „Un singur avion, ce vine dinspre Est, aruncă în largul mării un obiect Atunci, apa se

ridică dintr-o bucată în sus la înălţimea unui turn şi cade, din nou, la loc. Totul este inundat Va fi un cutremur. Partea sudică a Angliei se scufundă sub ape. Trei mari oraşe se vor scufunda: unul se dărâmă sub ape (Londra), cel de-al doilea stă la înălţimea unui turn în mare (Marsilia) şi cel de-al treilea oraş se prăbuşeşte (New York)".

„Ţările cu deschidere la mare sunt foarte ameninţate de furia apelor, marea este foarte neliniştită, valurile ei capătă înălţimea unei case; spuma este tot mai deasă, ca şi cum ar fierbe în subteran. Dispar insule şi clima se schimbă. O parte din mândra insulă (Anglia) se scufundă, când pică acel obiect în mare, care-l face pe avion să zboare cât mai repede".

Johansson: „Mai departe am fost condus de către spirit către marile oraşe de pe coasta estică engleză unde violenţa natură crease cele mai mari pagube posibile. Întreaga coastă estică englezească stătea până adânc în teritoriu sub apă... Scoţia trebuia să se expusă unei ciocniri deosebit de puternice, că se părea, că s-au scufundat mari părţi ale teritoriului în mare. Apoi mi-a apărut Londra. Catastrofa părea aici să-şi fi atins punctul culminant...

Şi părţi ale Olandei, Belgiei şi ale coastei germane de la Marea Nordului au fost devastate enorm. Printre oraşele care au suferit pagube deosebit de grave se numără şi oraşele Anvers şi Hamburg. Pe ultimul l-am văzut eu şi mi se părea

că a suferit după Londra cel mai mult”.

„Toate oraşele de la Marele Nordului au fost atrase simţitor în suferinţă, însă nicio ţară nu era la fel de mult afectată ca Marea Britanie, mai ales coasta sa estică. Vocea îmi spunea că această nefericire abătută asupra ei ar fi o pedeapsă pentru trufia Angliei”.

Conform viziunilor lui De la Vega regiunea aflată pe o linie dreaptă între Bruxelles şi insula Rügen a fost scufundată sub ape. Un alt vizionar spunea că în Köln se auzea marea cântând, un altul auzise acest lucru în Hanovra.

ATACATORII ESTICI SUNT ÎNVINŞI

Conform viziunilor lui Johansson schimbul de bombe atomice între cele două superputeri nu face decât să abată asupra lor lovitura morţii. Mari părţi ale Statelor Unite trebuie apoi să fie infestate atomic, metropolele distruse şi statul se va împărţi în patru sau cinci ţări mai mici. În Rusia trebuie să se ajungă la revoluţii de mari proporţii: aparatul puterii şi cel militar vor fi dărâmate.

Lothringer: „În Rusia toţi deţinătorii de putere vor fi distruşi. Acolo cadavrele lor nu vor fi îngropate, ci vor rămâne pe pământ Foamete şi distrugere reprezintă în această ţară pedeapsa pentru faptele grave comise”.

Onife „Chiar în Rusia va izbucni războiul civil, tocmai când sunt împărţite lovituri de labă groaznice împotriva lumii occidentale”.

Conform planului lui Onit războiul nuclear nu

se va limita numai la ţările puternice, ci şi în America de Sud şi în Africa de Sud trebuie să cadă bombe atomice, după ce acolo puterea a fost preluată de rasa neagră. Dar şi Europa trebuie să fie atinsă: „*Metropole vor fi transformate în praf şi cenuşă*”, spune Sora Nativaitas.

Erna Stieglitz: „În septembrie are loc o ultimă încercare disperată a unităţilor de submarine sovietice de a devasta nuclear Europa. În timpul acestui atac multe oraşe franceze şi germane vor fi transformate într-o mare de trăcări”.

Un alt vizionar anonim spune că şefii ruşi s-ar aşeza împreună la o masă rotundă în cartierul lor general de la Naab, la un pahar de vodcă şi vor bea pentru victoria lor – apoi brusc se va porni atacul roşu.

Şi un alt pasaj: „În Polonia Soarele răsare într-o dimineaţă şi toate orizonturile sunt acoperite de arme şi aparate de război. Totul rulează spre Occident, spre patria poeţilor şi gânditorilor (Germania). Dar acolo vor fi învinşi, apoi nu se mai întoarce niciunul”. Prin aceasta sau în acest moment, Germania trebuie să se deja în totalitate distrusă. Şi în continuare: „Rusia… însă va fi şi ea atacată şi în partea sudică a Germaniei va exista un loc unde trebuie să aibă loc evenimentul, unde vor călători oameni din lumea întreagă pentru a privi”.

Părintele Mattay: … Stăpânitorul Rusiei, în fruntea unei armate puternice, va veni numai până

la Rin, pe care însă nu-l traversează pentru că-l reţine o mână invizibilă. El vede degetul lui Dumnezeu. Şi într-un anumit moment întreaga Europă va sta în trăcări. Întreg teritoriul va fi acoperit de trupe militare; focul ajunge de la Sud la Nord şi se vor duce lupte timp de şase săptămâni şi ultimele paisprezece zile, zi şi noapte…”

Erna Stieglitz: „Atacul Armatei Roşii în Europa este întrerupt Mai mult, armata sovietică va fi biruită şi distrusă. Uniunea Sovietică, singură, va înregistra pierderi catastrofale: peste şapte muioane de oameni. Ţările catolice în acest război vor avea o misiune hotărâtoare. Trupe bavareze şi austriece, elveţiene şi franceze se vor deplasa spre Nord după biruinţele distrugătoare de la Lyon şi Ulm, pentru a participa la bătălia împotriva trupelor sovietice şi prusace încercuite acolo”.

„În Ulm are loc o gigantică bătălie de încercuire îndreptată împotriva armatei estice care îşi avansase coloana sudică de-a lungul Dunării către Elveţia şi partea centrală a Franţei”.

Lothringen „în timpul celui de-al treilea eveniment Rusia trebuie să invadeze Germania şi munţii aflaţi aici trebuie să scuipe foc şi rusul trebuie să lase în urma sa tot ce reprezintă aparat de luptă. Până la Dunăre şi hm totul va fi pus la pământ şi distrus. Apele sunt toate atât de scăzute încât nu mai sunt necesare poduri pentru a le

traversa. Din Isar oamenilor nu li se va întâmpla nicio suferinţă, vor sălăşlui numai stări de criză şi sărăcie. Oamenii răi se vor duce de râpă ca atunci când ninge iarna şi chiar şi religia va fi curăţată şi purificată. Însă, Biserica obţine triumful bătăliei”, spunea el.

Lothringer continuă: „În Rusia sunt distruşi toţi deţinătorii de putere şi acolo cadavrele nu vor fi îngropate ci vor rămâne pe pământ Foamete şi distrugere reprezintă în această ţară, pedeapsa pentru faptele grave comise… „Şi: „Rusia vafişi ea atacată, pentru că natura atacă, şi în partea sudică a Germaniei va exista un loc unde trebuie să aibă loc evenimentul, unde vor călători oameni din lumea întreagă pentru a privi. Papa va fi, apoi, de faţă la încheierea păcii. Mai înainte însă el trebuie să fugă, deoarece este declarat trădător. El vine la Köln unde mai găseşte numai un morman de ruine, totul este distrus”.

Evenimentul natural pomenit prin care sunt oprite trupele estice ar putea fi căderea unui meteorit, dar şi o erupţie vulcanică, posibil însă şi „*o ruptură în pământ*”, după cum se pomeneşte în *Cântecul Teiului*.

Irimaien „Datorită unei catastrofe naturale sau ceva asemănător ruşii se vor retrage brusc spre Nord. Pentru oraşul Köln se duce ultima bătălie”.

Lothringen şi omului blestemaţi se va arăta că există un Dumnezeu, care va pune capăt

acestui dezastru”.

Fratele Adam: „Mai apoi vor încerca să pătrundă prin Spania şi Franţa către zona de coastă a Atlanticului pentru a se unifica eu armata care luptă în Nord şi să termine cu împrejmuirea militară a uscatului european. Cea de-a treia armată rusă are misiunea de a ocupa teritoriile scăpate de gheara rusească şi să întărească comunismul la nivel european. Reşedinţa puterii comuniste mondiale nu Moscova trebuie să fie, ci Bamberg – nu se va ajunge la o intervenţie, deoarece datorită revoluţiilor din Sud, care izbucnesc în aceste ţări, armata va fi împiedicată în marşul ei şi dizolvată în foarte scurt timp, în timp ce mani monarhi aleşi de Dumnezeu care atacă în Nord pe Rinul Inferior armata aflată acolo şi cu cele mai moderne arme, cum nu mai posedă niciun alt stat, o vor birui (eventual discuri zburătoare?). În Saxonia, unde armata retrasă învinsă mai încearcă o ultimă lovitură, va fi biruită şi distrusă definitiv. Prin aceasta războiul de pe teritoriul Germaniei ia sfârşit Resturile armatei biruite vor fi urmărite până adânc în inima Rusiei şi vor fi hărţuite. Imperiul voinţei cereşti îşi va face apariţia pe Pământ”.

BĂTĂLIA DE LA BIRKENBAUM

Chiar şi Spielbäum din zona Spielbahn avea harul celei de-a doua feţe, a viziunii. Conform scrierilor la începutul secolului al 18-lea el era curier bisericesc în sectorul benedictinilor şi lui i-

au fost transmise următoarele profeţii: „Oraşul sfânt, Köln va vedea mai apoi o bătălie îngrozitoare. Foarte mult popor străin va fi omorât aici, iar bărbaţi şi femei vor lupta pentru credinţa lor. Şi nu va putea fi împiedicată, nici până va mai trece o fecioară (zodia), pustiirea oraşului Köln. Şi oamenii se vor scufunda peste tot, pe aici până la gleznă în sânge. La sfârşit se va ridica un rege şi va pune la îndoială victoria nemeritată. Restul duşmanului se refugiază la Birkenbaum. Aici se poartă ultima bătălie pentru o cauză dreaptă în continuare: Acesta constituie începutul perioadei însângerate, când oraşul Köln va vedea o bătălie îngrozitoare”.

Prin intermediul lui Henri Schnyder aflăm despre viziunea lui Jasper referitoare la această bătălie: „J3 ătălia va avea loc la Birkenbaum, între Unna, Hamm şi Werl”, acolo unde se găseşte astăzi intersecţia Dortmund-unna, „popoarele unei jumătăţi de lume îşi vor sta acolo faţă în faţă. Dumnezeu îi va speria pe duşmani cu o furtună groaznică. Din ruşii prezenţi pe câmpul de luptă se vor mai întoarce acasă doar foarte puţini pentru a-şi face cunoscută înfrângerea”.

Schlinkerfe „La Birkenbaum armata vestului va lupta împotriva armatei estice într-o bătălie crâncenă şi va avea parte de câştig cu multe victime. Războinicii estici îşi vor pune în mare grabă latrina la spinare şi când locuitorii satelor noastre vor vedea apoi arzând satul Rune din

Weder Haar, trebuie cât mai rapid posibil să se reîigieze în Pădurea Amsberg… şi o altă luptă are loc pe podul Ruhr în Obereimer, însă aici se va lupta numai cu artileria şi cu această ocazie primele trei case ale Amsberg-ului din apropiere de Obereimer vor fi cuprinse de flăcări. Câteva zile mai târziu are loc între soldaţii din Est şi din Vest, cea de-a doua şi ultima mare bătălie pe pământ german, şi anume în satul Schmerlecke la aşa-numitul Lusebrinke. Armatele Estului se vor bate până ia ultima sudare şi numai câtorva sărăcăcioşi supravieţuitori îi se va permite să ducă vestea înfrângerii dezastruoase în patria lor. O suferinţă enormă, vai ţie, drum de ţară! în Soest, va arde o stradă întreagă până la biserica cea veche…”

Călugărul Antonjas: „Francezii îi urmăreau pe prusaci peste Rin în mai multe direcţii. Într-o bătălie care a avut loc la Frankfurt au fost, din nou, învinşi prusacii. Ei se retrăgeau până în Siegburg, unde s-au lovit de armatele ruseşti. Ruşii au făcut pact cu prusacii. Mie mi se părea că austriecii îi ajutau pe francezi. Bătălia de la Siegburg a fost ceva cum nu s-a mai văzut din punct de vedere al cruzimii. Ceva asemănător nu se va mai întâmpla niciodată. După câteva zile ruşii şi soldaţii prusaci se retrăgeau şi mergeau o milă şi jumătate pe malul Rinului în direcţia Bonn-ului. Presaţi tot mai mult de duşmani, ei s-au retras în

Köln. Oraşul a fost bombardat, numai un sfert din el scapă nevătămat în timpul retragerii resturile armatei prusace s-au salvat intrând în Westfalia. Acolo a avut loc ultima bătălie, tot în defavoarea lor. Oamenii se bucurau nespus să fi scăpat, în sfârşit de prusaci. Ei aplaudau şi feţele le străluceau de bucurie. Acum a fost ales noul împărat al Germaniei. El părea să aibă aproximativ 40 de ani. Noul împărat şi Papa aveau o înţelegere… După bătăba de la Westfalia, franceză s-au întors în ţara lor".

Uimitoare apare declaraţia că prusacii ar invada alături de trupele estice atacatoare Occidentul. Aşadar, din punctul de vedere al vizionarului (1820) se presupune că prin Prusia se face referire la partea nord-estică a Germaniei, respectiv a marelui Imperiu German, mai exact zona din partea superioară a Pommem-ului şi o parte din nordul Poloniei. Astfel ar putea fi explicată această afirmaţie.

Însă şi altor vizionari de-ai noştri le sunt cunoscute deoarece se spune că după căderea Zidului de la Berlin o parte a fostei Germanii de Est va fi în favoarea comunismului, respectiv PDS ar putea deveni cel mai tare, deoarece nu este de acord cu sistemul monetar al Vestului. În acest caz cu siguranţă s-ar putea spune că o parte a acestor oameni n-ar înota întocmai în lux şi, de aceea, s-ar alătura dorinţei fierbinţi a trupelor estice şi ar jefui restul Germaniei. Îndeajuns de multă

descurajare şi dezamăgire s-a adunat în sufletele lor încât nu vor mai putea suporta această ţară a dezmăţului care este Germania de Vest.

Şi din viziunile următoare vom primi informaţii despre soldaţii prusaci care luptă alături de trupele estice.

Un preot catolic din sudul Baden-ului a prevăzut în anul 1923 următoarele: „... Nordul Germaniei va deveni bolşevic. Şi Westfalia vă pica în mâinile bolşevicilor. Pe Rinul Inferior vor avea loc lupte grele cu franceză, în timpul cărora oraşul Köln va fi foarte afectat Din partea sudică a Germaniei va pleca o armată de ordine formată din soldaţi germani sudici şi austrieci, care la început este mică, dar cu timpul se va dezvolta tot mai mult în asociere cu trupele de pe Rin, şi cele franceze vor reuşi să-i biruie în întregime pe bolşevici, ruşi şi prusaci. Ultima bătălie va avea loc între oraşele Essen şi Münster. Ca rezultat va avea loc încoronarea unui nou împărat în oraşul Köln de pe Rin, operaţie efectuată de Papă. Acest nou împărat este cel care a condus trupele. Apoi împăratul îl va duce înapoi pe Papă la Roma şi va face ordine în staţia... u

Despre distrugerea unei armate estice noi găsim informaţii până şi la Nostradamus, mai precis în versetul VI/40:

„Puternic din Magog să-şi potolească setea mare, îşi va pierde marea demnitate:

Cei din Köln foarte tare se vor plânge, încât

grupa (armatei) cea mare este aruncată în Rin”.

Bernhard Bouvier interpretează acest catren: „Pe Gog şi Magog noi îi ştim din Vechiul Testament – plecat din Israel şi împământenit în Nord (Rusia) – drept popor şi pământ al suferinţei. Foarte plastic şi plin de imagini descrie Nostradamus cum este mânată în apele Rinului o grupă (armată). Drept urmare conducătorului ei îi piere cu totul şi foamea şi setea. Köln va fi după aceea, în timpul tratativelor de război, atras foarte mult de suferinţă. În şi către Rin vor fi atrase şi împinse trupele lui Gog probabil după retragerea lor din Belgia.

Mai înainte trupele Vestului apăraseră bazinul Ruhr-ului. În faza de atac, duşmanul nu va ajunge în această situaţie fatală. Asta înseamnă: Köln şi Renania, ţineţi minte! Războiul va trece de două ori peste voi. Ei vor avea tot motivul pentru a se plânge. „Despre faptul că izbucneşte atacul ruşilor asupra Renaniei, şi că restul trupelor din cadrul Armatei Roşii este înconjurată şi distrusă în întregime acolo, povestesc şi alţi vizionari.

Mai departe la Spielbähn se spune: „Străini au adus cu ei moartea cea neagră în ţară. Ce menajează sabia, va măcina ciuma. Ţinutul muntos va fi de nelocuit şi terenurile arabile fără stăpân, aşa încât cine vrea va putea cultiva victoria până la poalele munţilor. Cei care stau ascunşi în munţi vor reface culturile”.

Călugărul din Werl (1701) a prevăzut astfel:

„Îşi va face apariţia un război îngrozitor. De-o parte vor sta toate popoarele Occidentului, de cealaltă parte ale Răsăritului. În hoarde enorme vor veni aceştia din urmă. Se vor purta mult timp lupte cu mai mult sau mai puţin noroc, până ce se va ajunge în sfârşit în ţinutul Rinului. Acolo se vor purta lupte trei zile încheiate, până ce se va ajunge apoi la bătălia de la Birkenbaum. Aici vor lupta soldaţi albi-albaştri (culorile trupelor NATO) şi cenuşii (uniforma elveţiană) cu atâta forţă şi furie încât acele hoarde vor fi distruse în întregime şi apoi va fi pace şi linişte”.

Că va ataca şi armata elveţiană pomeneşte şi Lothringer. Despre cel de-al Treilea Război Mondial propriu-zis spune acesta: „că niciunul nu va primi nimic de la celălalt şi dacă se implică şi Elveţia, alăturându-se Germaniei, atunci nu va mai dura mult şi războiul se va termina”.

Vizionarul anonim din Sauerland declară: „Secara va fi călcată în picioare de bătălia de la Birkenbaum, însă ovăzul nu… Când vestitorii vor veni din posturi înalte pentru a vedea călătoria (înălţarea la cer a Mariei, la 15 August), în jurul bisericii va sta soldat lângă soldat”.

Ţăranul din Elsa de lângă Paderborn a profeţit astfel: francezii vor veni ca prieteni… La ţărm stă o mare armată cu semn dublu (ciocan şi seceră)… Duşmanul se va refugia către Salzkotten”.

În Westfalia, conform tuturor informaţiilor,

trupelor estice le este prezisă înfrângerea.

Lothringen „Până la Dunăre şi Inn totul va fi pus la pământ şi distrus. Apele sunt toate atât de scăzute, încât nu mai sunt necesare poduri pentru a le traversa. Din Isar oamenilor nu li se va întâmpla nicio suferinţă, vor sălăşlui numai stări de criză şi sărăcie”.

Ţăranul Wessel D. Eilert „Bătălia va avea loc la Birkenbaum, între Unna, Hamm şi Werl. Popoarele unei jumătăţi de lume îşi vor sta acolo faţă în faţă. Dumnezeu îi va speria pe duşmani cu o furtună groaznică. Din ruşii prezenţi pe câmpul de luptă se vor mai întoarce acasă doar foarte puţini, pentru a-şi face cunoscută înfrângerea.

Polonezii vor cădea la început Ei se vor împotrivi însă asupritorului lor şi vor primi în sfârşit un rege.

Franţa va fi despărţită în interiorul ei în trei părţi.

Spania nu va participa (nu va lupta). Spaniolii vor veni însă pe urmă şi vor lua în stăpânire bisericile.

Austriei îi va merge bine, dacă nu va avea prea mult de aşteptat.

Scaunul sfânt va sta o perioadă gol”.

Şi părintele capucin din Düsseldorf: Atunci când mizeria va atinge punctul ei culminant, va veni un salvator din Sud; el va învinge hoardele soldaţilor duşmani şi va face fericită Germania. Apoi în unele locuri oamenii vor fi atât de rari,

încât va trebui să te sui în copac pentru a căuta în zare oameni”.

Renumitul Trimaier prevede acelaşi lucru: „Jfpoi este războiul. Datorită unei catastrofe naturale sau ceva asemănător ruşii se retrag brusc spre Nord. La Köln se poartă ultima bătălie. După victorie va fi încoronat de către Papa refugiat (pus pe fugă) un nou împărat... Când totul s-a terminat o parte a populaţiei nu mai există şi oamenii ştiu de frica lui Dumnezeu”.

Conform previziunilor aproape că s-ar putea spune că mai ales partea sudică a Germaniei ar fi lovită de catastrofa naturală pomenită, ceea ce are drept consecinţă că, trupele militare duşmane trebuie să se retragă spre Nord. În acelaşi timp, atacatorii vor fi învinşi în părţile centrale şi nordice ale Germaniei de către trupele NATO (francezi).

Locul de desfăşurare: Germania – Faza II

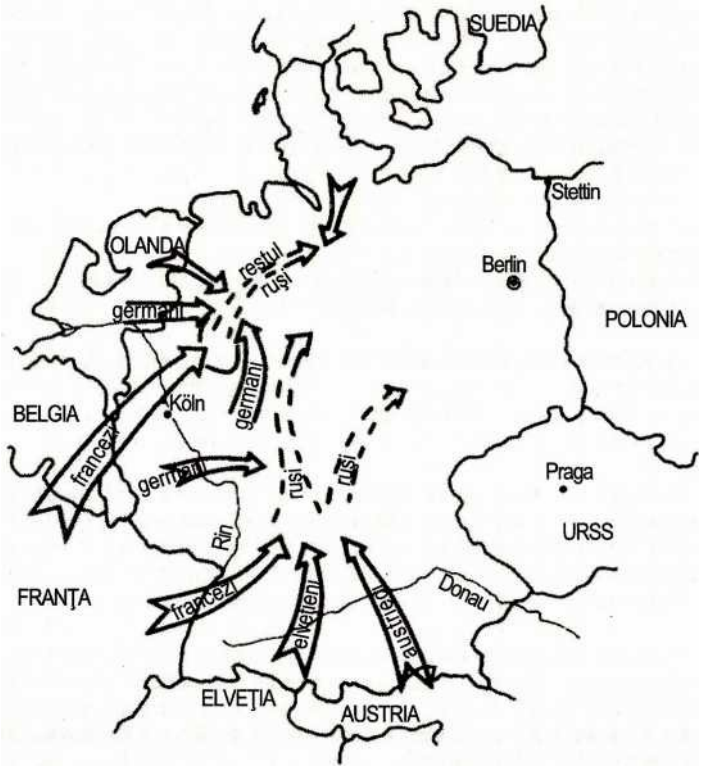

Desfăşurarea războiului în Germania şi bătălia finală conform presupunerilor lui Bernhard Bouvier

PLANETOIDUL

Veronika Lueken: „Pedeapsa se va compune din două părţi. O parte o vor provoca chiar oamenii cu mâna lor: un război care va fi atât de mare că aproape ar curăţa Pământul dacă n-ar interveni inima mărinimoasă a părintelui etern; şi cea de-a doua parte o constituie pedeapsa cerului prin sfera liniştii”.

AbdRu-shin: „Oamenii de ştiinţă vorbesc deja de ani de zile despre venirea acestei stele deosebit

de importantă… Se presupune că va aduce schimbări radicale în anumite zone… Pământul se cutremură, când îi vor atinge razele acesteia… sigură şi neîmpiedicată cometa îşi va urma cursul şi va sosi exact în momentul potrivit…

Vor mai trece ani până la acest punct, şi ani până ce pământul se va vindeca de urmările lui.

Şi apoi planeta noastră va fi curăţată şi împrospătată din orice punct de vedere spre bucuria şi mântuirea locuitorilor ei. Niciodată nu a fost mai frumos ca atunci când va fi, de aceea, credinciosul trebuie să privească cu încredere liniştită spre viitor; să nu se sperie de ceea ce pare să vină în anii următori. Dacă poate să privească plin de speranţă către Dumnezeu nu-i se va întâmpla nicio suferinţă". (Abd-Ru-shin, în lumina adevărului, extras din capitolul „Cometa cea mare".)

Unul dintre cele mai importante evenimente care este întâlnit în multe viziuni îl constituie apariţia acestui corp ceresc. Referitor la el nu este vorba nici de o cometă, planetoid sau despre cea de-a zecea planetă a sistemului nostru solar, după cum cunoaştem noi conform tăbliţelor sumeriene. Acest corp ceresc trebuie în viitor, după cum aflăm noi din diferite viziuni, să treacă de două ori pe lângă Pământ. La primul zbor, el trebuie să atingă cu coada sa planeta noastră. Şi la întoarcere, după încercuirea Soarelui, se va îndrepta în linie directă către Pământ Noi presupunem că descoperirea

acestui astru ceresc pare a fi ultimul semnal pentru cumpăna dintre timpuri, însă el va fi mascat prin intervenţia mass-media, respectiv el va părea pur şi simplu demn de ignorat Desfăşurarea luptei continuă. Conform viziunilor, primul său zbor aduce începutul celui de-al Treilea Război Mondial.

Chiar şi H.J. Andersen îl numeşte „*sfera liniştii*”.

Jakob Lorber îl descrie drept „duşmanul pe care îl voi trimite eu din îndepărtatele spaţii aeriene ale Pământului”.

Şi vizionara Berta Dudde a văzut „că o stea s-a desprins de pe cursul ei şi se îndreaptă cu viteză colosală spre Pământ”.

Sibylle von Prag: „Din Vişegrad se apropie o minge imensă de foc (planetoid?). Stânci zboară prin aer şi peste tot ardea marea de foc. De tot ce s-a creat prin hărnicia oamenilor praf şi cenuşă s-a ales, nu se mai aude decât vuietul furtunii”.

Tribul Hop anunţase în profeţiile sale despre o stea de un albastru de smarald care trebuie să-şi facă apariţia înainte de izbucnirea Celui de-al treilea Război Mondial, dar care se află încă departe şi trebuie să fie încă invizibilă. Evenimentul este prezis într-un cântec ce a fost cântat în 1914, 1940 şi apoi din nou, în anul 1961 la marea ceremonie a ciclului de iarnă anual. Ei spun că o să vină, când dansatorul, la sărbătoarea „stelei albastre” va dansa data viitoare la Piaza.

Chiar şi Ramatis, spiritistul brazilian, a prevăzut că s-ar apropia o planetă rece şi uriaşă din adâncul Universului. Chiar dacă nu a fost numită această planetă şi nu a fost prevăzut că întretaie cursul alteia, aceasta ar putea declanşa, conform spuselor lui Ramatis, dereglări grave ale sistemului nostru solar.

Cercetătorii încearcă să descopere dacă, referitor la această planetă care va lovi din plin Pământul, este cumva vorba despre satelitul planetei Marte, Phobos. Phobos înseamnă în traducere liberă „teroare”. Ar putea să fie într-adevăr „regele groazei” despre care vorbeşte Nostradamus în versurile care vor urma puţin mai târziu? Phobos înconjoară centrifiigal planeta Marte şi păstrează cursul. Deoarece este un corp foarte dens, el pătrunde în centrul sistemului solar, ar putea să treacă foarte aproape de Pământ sau chiar să se ciocnească cu acesta, şi de aceea, posibilitatea unui planetoid nu ar trebui exclusă.

Despre Phobos circulă chiar zvonuri că ar fi o lună artificială creată de fiinţe şi care trebuie să servească drept „staţie de observare extraterestră”. Dacă ar fi într-adevăr aşa, ar fi, cu siguranţă, uşor să fie îndreptată această lună la momentul potrivit pe direcţia Pământului pentru a declanşa scenariul prevăzut anterior şi a pune capăt distrugerii pe Pământ. Aceasta este însă numai o presupunere.

Într-o carte plină de poezie s-a rătăcit în mod

evident un vers mai degrabă cu sens lucid: „Un corp din adâncurile Universului goneşte spre noi, el vine exact la momentul potrivit, dirijat de spiritul care-l împlineşte”.

Dacă referitor la acest corp ceresc este, într-adevăr, vorba de un planetoid, de satelitul lui Marte, Phobos, sau despre „cea de-a douăsprezecea planetă” descrisă în carte de Zecharia Sitchin, adică de cea de-a zecea planetă a sistemului nostru solar, se va descoperi într-un final. Vizionarii au prevăzut despre acest corp ceresc, în orice caz, următoarele:

Nostradamus pomeneşte în cele aproape o mie de versete ale sale numai de trei ori date exacte despre diferite evenimente. Două dintre ele s-au petrecut deja, numai unul urmează a se mai întâmpla în viitor. Deoarece în versul următor vizionarul dă o dată exactă, pare să fie vorba despre un eveniment cu totul deosebit Este versetul X/22, care sună astfel:

„În anul 1999 şapte luni
Din cer va veni un mare rege al groazei.
Din nou va lăsa el să se ridice marele rege din Angoulême.
Război înainte şi după domneşte fericit”.

1999 şapte luni (sept mois) reprezintă ori luna septembrie 1999 ori a şaptea lună, aşadar iulie 1999. În această lună trebuie să vină marele rege al groazei, planetoidul care va trece razant cu Pământul şi care trebuie să provoace pustiiri

groaznice, deoarece câmpul său magnetic îl întâlneşte pe cel al Pământului.

Nostradamus în versetul III/34:

„Când apoi greşeala va G lângă Soare Ziua în amiaza mare va G văzut monstrul cu totul altfel este explicat în privinţa scumpirii, nicio grijă, nimeni nu a prevăzut asta”.

Greşeala din Soare face referire foarte intens la o eclipsă solară care va avea loc în august 1999. Apoi trebuie să se facă foarte scurt întuneric şi în afara stelelor se va mai vedea şi monstrul, planetoidul, care se apropie de Pământ Cercetătorii le vor explica total altfel şi în întregime acest eveniment neştiinţific oamenilor. După părerea acestora va fi o cometă obişnuită, însă apoi va veni greul.

Acest rezultat este descris în catrenul V/32:

„Unde este totul bine, totul sub Soare şi Lună.

Când domneşte abundenţa, se apropie ruina:

Din cer vine el să-ţi distrugă norocul, în aceeaşi stare ca şi cea de-a şaptea stâncă”.

Din cer vine distrugătorul care ruinează tot ce au ridicat oamenii cu succes.

Cesarius von Heisterbach: „Multe şi îngrozitoare semne vor apărea pe cer, Soarele se va întuneca şi va arăta de culoare roşu sângeriu. Vor G văzute două Luni întregi înconjurate de lucruri ciudate timp de patru ore. Mai multe stele se vor ciocni între ele ca un semn al distrugerii ce

se va abate asupra tuturor oamenilor. Calea normală a aerului va G schimbată datorită bolilor grave, precum ciuma; oameni şi animale vor muri foarte rapid... Niciodată de ia apariţia omenirii nu s-a mai auzit de ceva asemănător".

Sepp Wudy spune: „... Cu credinţa se va merge la vale şi totul va fi schimbat Nimeni nu se va mai cunoaşte. Cei pe sus nu vor mai crede deloc în ceva anume, cei mici vor fi induşi în eroare. În biserică ei vor lăsa să se cânte muzică de dans şi preotul cântă şi el. Apoi vor începe chiar să danseze, dar afară va sta semnul ceresc, care anunţă începutul marelui dezastru...!

Dinspre Nord se va vedea o apariţie cum nu a mai fost văzută niciodată şi apoi de jur-împrejur va izbucni focul".

Muzica de dans în biserică – asta trebuie să fi fost de nedescris pentru mulţi creştini ortodocşi. Însă, înclinarea creştinismului către cele lumeşti va continua Deja din zilele noastre există un preot care cântă la chitară şi în unele biserici germane sunt invitaţi cântăreţi de muzică modernă.

Şi în această perioadă trebuie să se vadă *semnul ceresc* – planetoidul, dar nimeni nu va şti să bănuiască corect şi să prezică ce mare necaz se va abate asupra omenirii.

Să vă dăm însă mai multe informaţii despre planetoid. Nostradamus, în versetul 1/84:

„Luna ascunsă în cele mai mici întunericuri.

Fratele ei trece pe-alături de culoare roşu-

ruginiu.

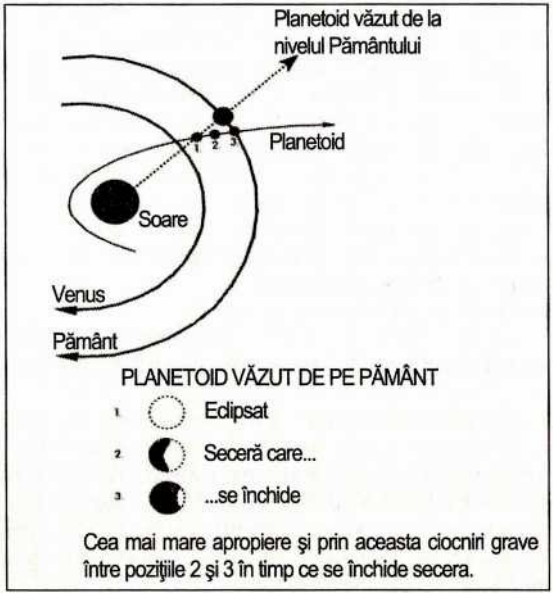
Planetoid văzut de la nivelul Pământului
Planetoid
1 2 3
Soare
Venus
Pământ
PLANETOID VĂZUT DE PE PĂMÂNT
1 Eclipsat
2 Seceră care...
3 ...se închide
Cea mai mare apropiere şi prin aceasta ciocniri grave între poziţiile 2 şi 3 în timp ce se închide secera.

Traseul posibil al planetoidului conform lui Bouvier

Cel mare ascuns între eclipse.

Ţine Gerul în rana (care) sângerândă".

Luna nu pare deloc vizibilă. Eventual este acoperită de praful din atmosferă, însă fratele ei, planetoidul, este vizibil când trece pe lângă Pământ Războiul pare în acest moment sau prin aceasta să înceteze.

Evanghelistul Ron White a avut la 15.06.1976 următoarea viziune: „În acest război european vor G amestecate toate ţările Europei, însă numai Germania şi Norvegia vor fi ocupate... Războiul din Europa nu va dura mult, căci eu am văzut că se apropia altceva. Eu am văzut cum venea din Rusia altă armată şi se ridica împotriva Sudului în

direcţia munţilor din Israel. În cadrul acestei armate existau mulţi soldaţi călare, în afară de asta, tancuri şi alte maşini motorizate – o armată puternică – Dumnezeu mi-a arătat că Rusia va trimite această armată pentru o scurtă perioadă în Israel.

Şi exact în acest moment, în care se părea că armata era pregătită să ia sub control Israelul, eu am văzut cum cerul se deschidea, cum o mână imensă se întindea din cer şi cu o lovitură cutremurătoare se lasă asupra acestei armate ruseşti puternice. Şi printr-o puternică lovitură a acestei mâini, mâna Domnului (planetoidul), întreaga armată rusească a fost distrusă. Dumnezeu mi-a arătat mie marea sa dragoste pentru poporul său, pentru Israel. În acelaşi timp, pe când se întâmplau toate acestea, am văzut eu trupele ruseşti care se aflau în Europa cum se retrăgeau rapid şi am întrebat De ce, Domnul nostru? Am văzut apoi în viziunea mea cum armata chineză încalcă cu violenţă graniţa rusească şi pătrunde adânc în interiorul ţării, unde ucide şi distruge totul. De aceea se retrage armata rusească din Europa, anume pentru a lupta împotriva armatei chineze şi pentru a o învinge. Însă, în aceeaşi perioadă, în Europa s-a întâmplat cu totul altceva. Lipsa hranei prinde forme acute şi cea a apei creşte pe zi ce trece. Din acest motiv au apărut probleme foarte grave în Europa Centrală. Referitor la întrebarea mea: De

ce va avea loc aceasta? mi-a răspuns Domnul: eu le întind lor mâna şi sunt dispus să fac uz de aceste lucruri pentru a-i face să se întoarcă la mine. Am intenţia să aduc naţiunile din nou, în genunchi. Asta vrea să facă Dumnezeu cel atotputernic... Eu am văzut din cer picând Găcări asupra întregii Europe, deasupra Gecărei naţiuni... Eu am văzut foc picând asupra ţării noastre (Statele Unite ale Americii)..."

Forţe mai puternice atacă pentru a împiedica sinuciderea oamenilor cu arme nucleare. Foarte convingătoare şi imaginea descrisă de Veronika Lueken din Bayside: viziunea ei din 30.12.1972: „Clădiri care se dărâmă – voci care zbiară – Gerbinţeală mare şi persistentă – fulger de foc apoi eclipsă, lumea pare să se oprească în loc, Pământul să nu se mai învârtă – oameni care se mişcă de colo-colo în întuneric.

— Aici se aGă o casă în care arde o lumânare – ca animalele se înghesuie oamenii spre uşi, pentru a intra înăuntru – o altă casă are ferestrele acoperite cu scânduri şi acolo arde o lumânare – nicio uşă nu e deschisă – praf şi bucăţi de piatră încep să cadă asupra oamenilor – peste tot sânge – ţipete şi rugăminţi – un om scufundându-se ţine o cruce – o voce strigă: trei zile, trei zile".

Veronika Lueken descrie mingea de foc în felul următor: „Ea se învârte foarte rapid în jurul axei sale, ea merge în spatele Lunii. Luna arată dintr-o parte de culoare albastră, o parte din ea

pare să se topească. În partea dreaptă a Lunii apare, din nou, ca o stea arzătoare, scântei se iscă rapid ca un joc de artificii. Culorile sunt un roşu închis şi oranj. Acum, deoarece se apropie sfera, se face foarte, foarte cald, părţi ale cerului devin albe. Pe Pământ apa creşte în volum de cincisprezece ori mai mult decât valurile obişnuite... Eu văd cum cerul devine de un roşu strălucitor, aproape portocaliu... roşu-portocaliu. Şi lumina este atât de puternică încât provoacă ochilor mei dureri puternice. Şi eu văd această sferă imensă... în timp ce goneşte tot mai repede pe cer se desprinde o parte din ea. Şi acum ea dispare în spatele Soarelui. Eu văd această sferă enormă şi apare o explozie... totul apare ca paralizat... Şi acum eu văd acest negru, fum din cel mare şi cel gros... Luna este în întregime acoperită, nu o mai pot vedea, ea nu mai reflectă nicio lumină. Acum Soarele pare să pulverizeze particule... O bucată încinsă de foc urmează imediat; este foarte mare, cade în apă, apa este mai mult abur, aburi ţâşnitori şi cred că bucata care a căzut în apă era foarte mare, căci apa se ridică foarte sus”.

Viziunea din 10.02.1973: „Maica noastră (Maria) îi arată Veronikăi un glob şi indică regiunile Asiei, Egiptului şi Africii. Este plănuit un război cutremurător, mulţi mor, printre ei milite suflete sunt încă nepregătite. Apoi atenţia Veronikăi este îndreptată spre o altă parte a

globului; aici pluteşte o sferă cerească violetă, ca un soare strălucitor; deasupra Pământului, ea trage după ea o coadă de foc, se năpusteşte vuind asupra Pământului împrăştiind o Gerbinţeală insuportabilă. Oraşe încep să ardă în flăcări uriaşe, oamenii fug pentru a-şi salva vieţile, se prăbuşesc, aerul este sufocant, peste tot lipsă de oxigen. Sfera se răsuceşte cu viteză extraordinară, împrăştie nori uriaşi de praf (Veronika capătă crize puternice de tuse), praful se lasă în jos, bucăţi de piatră pică, oamenii aleargă în toate direcţiile, nu mai există niciun loc unde să se poată salva. Se vor ridica valuri imense, inundând Pământul, afectat şi oraşul New York”.

18.03.1973, Maria: „Peste Pământ se va abate o eclipsă mare, aerul va de-a dreptul sufocant Nu va exista nicio lumină, vor mai arde numai câteva lumânări. Voi veţi avertizaţi de pedeapsa ce se va abate asupra voastră cu o bună perioadă mai înainte. Apoi căinţa va veni mult prea târziu pentru mulţi oameni: Tatăl a lăsat sfera să vină spre voi”.

27.12.1975, Iisus Cristos: „Moartea va veni asupra multora. Apropierea sferei liniştii va aduce cu ea schimbări ale climei, pentru omenire de-a dreptul violente”.

12.06.1976, Maria: „... Toţi primesc un avertisment îndreptăţit şi apoi vine sabia. Aşa cum ziua îi urmează nopţii, tot aşa se va împlini foarte curând avertismentul. Nu priviţi spre cer, feriti-vă

de fulgere. Închideţi-vă ferestrele, trageţi draperiile, rămâneţi în case. Dacă îndrăzniţi să ieşiţi pe vreo uşă, nu veţi mai putea reveni. Culcaţi-vă la podea, rugaţi-vă cu braţele larg deschise şi cereţi milostenie Tatălui vostru”.

Laponul şi pescarul înzestrat cu capacităţi vizuale Anton Johansson (născut în anul 1929) ne informează, de asemenea, despre pustiirile provocate de catase trofe ale naturii. El nu vede exact planetoidul, însă descrie catastrofele despre care ne putem închipui că au fost provocate de acesta; erupţii vulcanice, cutremure zguduitoare: şi un uragan la nivel mondial cu urmări grave. Noi găsim la Konrad Klee următoarele: „... Aproximativul aceeaşi perioadă cu acest cutremuram trăit în suflet un uragan îngrozitor, care gonea peste două mări importante. Deoarece aproape în acelaşi moment am văzut erupţia vulcanică, nu sunt sigur care dintre aceste catastrofe va izbucni prima. Îmi venea greu să le diferenţiez unul de celălalt; eu cred însă că uraganul a avut întâietate. În ce măsură există o legătură între cele două catastrofe nu pot spune încă. În orice caz şi această catastrofă trebuie să aibă loc toamna sau primăvara, deoarece nu se afla nicăieri zăpadă. Eu am fost condus să văd liniştirea oceanului, şi anume în zona canalului din Panamá, unde îşi are punctul de plecare uraganul. Numele acestor regiuni mi-au fost împărtăşite mie foarte clar şi din locul unde mă aflam în spaţiu am

putut diferenţia destul de bine caracterul şi trăsăturile ţării: lanţuri muntoase abrupte, deserturi stâncoase şi insule se despărţeau unele de altele.

Din această zonă se porneşte uraganul în direcţie nordică şi nord-estică peste continentul nord-american. În statele de pe coastă, cu metropolele lor; plantaţii, porturi, şi multe alte obiective importante, uraganul a trecut cu o asemenea violenţă încât regiuni întregi au fost pustiite şi culcate la pământ. Clădiri erau transformate în adevărate mormane şi ruinele se învârteau prin aer neajutorate. Pe marile plantaţii totul era pustiit, ţinuturi interminabile stăteau sub inundaţii şi valuri tot mai mari se revărsau asupra uscatului. Peste tot pe coastă se scufundau nenumărate vapoare sau erau aruncate la ţărm. Utilaje din porturi şi mari vapoare de marfă fuseseră distruse în aşa măsură, încât – aşa mi-a explicat vocea, – ar putea fi pus la îndoială faptul că armai putea fi vreodată reconstruite. Mai departe am aflat că americanii nu ar fi în măsură să reconstruiască din nou totul şi că comerţul şi navigarea în aceste zone vor fi pe o perioadă îndelungată ca şi paralizate. Dintre statele cu plantaţii, Virginia a fost cea mai pomenită, dar am văzut că şi alte state au fost foarte afectate. Nici Golfului Mexic nu-i mergea mai bine şi nici celorlalte state învecinate, printre ele şi Florida. Uraganul gonea pe un cordon lung de pe coasta

atlantică până pe Valea Mississippi şi se sucea apoi spre nord unde creştea în intensitate deasupra lacurilor canadiene. Dacă referitor la acest uragan era vorba de unul singur, sau de mai multe provocate de el, în faza de început nu pot spune eu cu exactitate. În statele Văii Mississippi uraganul s-a dezlănţuit cu aceeaşi violenţă ca pe coasta Atlanticului; între cele două regiuni am văzut o zonă extrem de stâncoasă ce a rămas în mare parte neafectată.

Dintre oraşele nord-americane au fost enumerate următoarele ca Hind deosebit de afectate: Chicago, Minneapolis, Washington şi New York. Ultimul oraş părea a fi cel mai afectat. Se puteau vedea ruine şi clădiri prăbuşite; uraganul trecuse urlând pe străzile marii metropole mondiale şi marii zgârie-nori se legănau puternic. Vocea mi-a mărturisit că aceste clădiri ar fi ameninţate de o distrugere iminentă. Totul era învăluit în nori de fum, obiective mai mici şi mai mari fuseseră smulse de furtună şi pluteau neputincioase prin aer. În acelaşi timp în multe părţi ale oraşului izbucneau incendn violente. În porturi talazurile de înălţimea unei case pătrundeau adânc în uscat Magazii mari şi depozite se prăbuşeau şi deveneau un câştig al apelor furioase. Multe vapoare erau aruncate pe mal, altele se scufundau în port Nu numai în oraşul New York, ci şi în regiunile împădurite ale Canadei am văzut incendii uriaşe.

Eu am aflat că teritoriul Canadei va deveni de mai multe ori victima unor mari catastrofe incendiare; eu am văzut în repetate rânduri focul arzând acolo. Dar şi devastările făcute de uragan erau enorme în această ţară; vedeam cum dispar pădurile federale. Ţinuturile din jurul marilor lacuri fuseseră răscolite foarte mult Dintre oraşele aflate acolo şi foarte avariate fusese pomenit Québec-ul în special, şi anume de mai multe ori. Din America de Nord şi Canada, uraganul şi-a continuat drumul către Est, peste Atlantic spre Europa ale cărei state din zonele vestice şi sud-vestice au fost cuprinse primele de febra vremii mai mult decât violentă.

Toate ţările de la Marea Nordului fuseseră simţitor atrase de această suferinţă, însă nicio ţară nu mi s-a părut mie atât de grav afectată ca Marea Britanie şi, mai ales, coasta ei estică Vocea spunea că aceasta ar fi pedeapsa îndreptată împotriva trufiei de care a dat dovadă Anglia.

Peste toate statele de la Marea Nordului se lăsa apusul. Nicio stea nu mai putea fi zărită şi dinspre mare bătea un vânt puternic. În munţii norvegieni nu picase încă zăpadă. În plan spiritual eu am fost condus în apropiere de Trondheim. Eu stăteam pe ştrand şi priveam spre mare. Brusc începea să se cutremure pământul cu mine. Casele oraşului tremurau ca frunzele de plop, unele foarte înalte din lemn de pe coastă se prăbuşeau. Imediat după aceea se auzea din mare un sunet

de-a dreptul groaznic şi un val furtunos se apropia cu viteză enormă de coastă şi smulgea bucăţi din pereţii stâncoşi. În zonele de câmpie apa pătrundea adânc în interiorul uscatului, inunda întinderi mari ale Trondheim-ului şi provoca pagube considerabile. Magazii şi depozite mari se prăbuşeau şi erau spălate de apele mării. Inundaţiile cuprinseseră întreaga coastă norvegiană, din sudul Norvegiei până departe în ţinutul Bodö. Eu primeam numele mai multor oraşe aflate acolo.

Mai departe spiritul mi-a îndreptat atenţia spre coasta de Est engleză unde forţa naturii provocase cele mai mari pagube posibile. Infreaga coastă estică engleză până în adâncul teritoriului stătea sub apă. Foarte mult de suferită avut oraşul Hull şi zona învecinată lui. Scoţia trebuie să fi fost expusă unei puternice lovituri, căci se părea că întinderi mari de pământ se scufundaseră în mare. Apoi mi-a atras atenţia oraşul Londra. Catastrofa părea să-şi fi atins aici punctul ei culminant Portul şi obiectivele de la ţărm erau, în totalitate distruse, nenumărate case prăbuşite, suprafaţa apei acoperită de bucăţi de vapoare dezmembrate. În port multe vapoare se scufundaseră, altele fuseseră de-a dreptul aruncate pe uscat peste case. În largul mării vapoarele se scufundau şi nenumăraţi marinari mureau înecaţi. Cantităţi uriaşe de peşte mort, în special hering, pluteau la suprafaţa apei.

Apoi valurile furtunoase se năpusteau pe canal şi distrugeau acolo pe ambele părţi porturi şi oraşe. Foarte afectat era oraşul Rouen, dar şi alte oraşe de pe coasta de Nord a Franţei suferiseră mari pierderi. Chiar şi părţi importante din Olanda, Belgia şi ale coastei nordice germane fuseseră afectate puternic. Dintre oraşele care prezentau pagube considerabile fuseseră enumerate Antwerpen şi Hamburg. Pe ultimul l-am văzut eu şi mi se părea că suferise aproape la fel de mult ca şi Londra. Mie mi s-a mai spus că acolo se pierduseră cantităţi uriaşe de mărfuri. Până şi coasta daneză nordică şi vestică şi oraşele aflate acolo, precum şi întreaga coastă suedeză de Vest în special Göteborg, Hälsingherg şi Malmö au avut de simţit urmările catastrofei.

Dintre celelalte state ale continentului şi de această dată au fost expuse Belgia, Olanda şi coasta germană de Nord care fusese expusă unei pustiiri enorme. Din nou părţi importante ale uscatului se aflau sub apă. Şi în partea vestică a Germaniei inundaţiile puseseră stăpânire pe întinderile de uscat, alături de ele, însă, şi dezastrul provocat de uragan…

Italia fusese şi ea afectată foarte serios, şi mai ales, regiunea Sicuiei. În afară de asta, Italia mai fusese supusă şi unei alte suferinţe; ce fel de suferinţă era nu mi-a fost mie comunicată. Am mai auzit că şi Austria, în special zonele învecinate oraşului Viena au trebuit să sufere şi ele datorită

uraganului. Nici Franţei nu-i mergea mai bine unde cele mai afectate erau coasta sudică, vestică şi malurile canalului. Drept oraşe cu foarte mari pagube erau numite Marsiua şi Rouen.

Spania, la rândul ei, fusese şi ea atrasă în acest lanţ al suferinţei. Angua fusese la fel de expusă uraganului ca şi continentul nord-american. În porturi şi de-a lungul coastei se scufundau nenumărate nave. Mai ales Southampton de pe coasta sudică a Angliei, precum şi oraşele de pe ambele părţi ale canalului fuseseră descrise drept foarte afectate.

Peste Franţa, Spania şi Maroc trecea uraganul pentru a pătrunde în Marea Mediterană. Aproape toate ţările avuseseră de suferit de pe urma lui. Acest uragan se năpustea apoi asupra Mării Negre, Krimeei şi părţii sudice a Rusiei… De acolo uraganul puse stăpânire pe nordul Rusiei, coasta Murmansk şi asupra Siberiei. În drumul său el a mai devastat şi zona lacurilor Ladoga şi Onega”.

Dacă privim legendele diferitelor popoare, arată de parcă s-ar fi petrecut deja o situaţie asemănătoare. La germanici găsim lupta zeilor Raganrök (arderea lumii). În lumea greco-romană avem de-a face cu mitul lui Phaeton. Dacă vom încerca o interpretare a acestei informaţii antice transpuse în limbaj me dem, vor ieşi la iveală următoarele trăsături:

Regiunile polare de altă dată se încălzesc

Asteroid /Cometă îşi urmează cursul foarte aproape de Lună

Ziduri se dărâmă, păduri ard

Erupţii ale vulcanilor întunecare datorată cenuşii din aer

Aluviuni în matca râurilor

Cutremure la nivel mondial

Creşterea nivelului mărilor

Căderi de meteoriţi

Trei zile de întuneric

Soarele pe un nou curs

(observarea subiectivă a deplasării polilor)

DEZECHILIBRUL AXEI TERESTRE (DEPLASAREA POLILOR)

„Şi cel de-a treilea înger s-a coborât în Posaune. Aici a căzut din cer o mare stea care ardea ca o făclie. Ea a picat pe o treime a murilor şi izvoarelor. Steaua se numeşte «amărăciune». Atunci o treime a apelor au devenit amare şi mulţi oameni au murit din cauza aper, deoarece era otrăvită.

Şi am văzut cum s-a rupt şi cel de-al şaselea sigiliu, şi-a Meut apariţia un cutremur violent, Soarele a devenit negru ca o cămaşă de păr îndoliată, întreaga Lună a devenit ca sângele şi stelele cerului au căzut pe Pământ, la fel cum un smochin îşi aruncă fructele necoapte, când este scuturat de un vânt puternic. Cerul a fost dat la o parte ca o fi de la carte şi toţi munţii şi toate stelele au fost mutaţi de la locul lor”.

(Mărturisirea lui Ioan, 8, 10 – 11; 6, 12 – 14)

Conform legendelor, dar şi a dovezilor istorice şi a însemnărilor geologice noi ştim că în timpul celor trei milioane şi jumătate de ani de când există Pământul s-a ajuns de mai multe ori la deplasări ale polilor. Ele au provocat schimbări catastrofale, transformări, continente întregi au fost inundate, munţii s-au ridicat din pământ, civilizaţii întregi au fost distruse în doar câteva zile şi planeta a căpătat o nouă imagine.

Deplasarea polilor magnetici este o constatare geofizică recunoscută. De exemplu, Albert Einstein spunea referitor la asta: Asemenea mişcări pot avea loc ca urmare a unor forţe relativ scăzute care sunt exercitate pe scoarţa terestră, şi care se pornesc odată cu mişcarea de rotaţie a Pământului, care la rândul lui va încerca să deplaseze axa de rotaţie a scoarţei terestre. „G, The Path of the Pole”, de Charles H. Hapgood.)

Ce a provocat schimbarea polilor magnetici? Moira Timms ne dezvăluie: „Ştiinţa tot nu ştie cum şi de ce se schimbă polii magnetici; ea ştie numai că ei fac acest lucru. Un schimb polar în cadrul unui aranjament poate fi obţinut, dacă este schimbată direcţia sensului de rotaţie; un fulger dacă loveşte într-un magnet, poate să aibă teoretic acelaşi efect Planeta este un magnet mare, aşa încât un scurtcircuit între ea şi un alt corp ceresc, care trece pe lângă Pământ ar putea avea ca urmare schimbarea polilor magnetici. De exemplu,

noi ştim că între Jupiter şi unul dintre sateuţii săi, Io, au loc în permanenţă descărcări electrice violente. Dacă în cazul Pământului, sfera care trece pe lângă el, ar fi o cometă, ar fi putut fi încărcaţi electric norii denşi provocaţi de bucăţile de piatră desprinse din coada acesteia, de a cărei încărcătură depinde puterea câmpului magnetic. Asta ar expuca teoretic creşterea numărului de cazuri în care s-a ajuns la deplasări ale polilor, precum şi secretul stâncilor cu polaritatea schimbată care sunt de 100 de ori mai încărcate magnetic decât cele normale". (109, S. 74 şi 75)

În acest context este interesant şi indiciul că odată cu schimbarea polilor au fost vizibili şi numeroşi meteoriţi. Şi în vechile transmiteri se spunea adesea că înainte de o asemenea catastrofă, cădea câte un bolovan din cer, respectiv căzeau stelele de pe cer.

Ştiinţa recunoaşte de asemenea că resturile cosmice, după cum au fost descoperite pe mai multe mii de kilometri în faţa coastei Americii Centrale şi de Sud, sub forma unor meteori şi tectide căzătoare pot încetini rotaţia Pământului şi chiar să-i influenţeze cursul. Referitor la aceasta mai pot fi indicate şi deplasările succesive atât geografice, cât şi magnetice ale polilor.

Astfel, în Biblie se spune: „Stelele cerului căzeau direct pe Pământ, la fel cum un smochin îşi aruncă fructele sale, când îl scutură furtuna. Cerul dispărea ca o rolă de carte, pe care o rulăm, şi toţi

munţii şi insulele fuseseră mutaţi de la locul lor”. (Ioan 6: 13 – 14).

„Şi un pietroi puternic, foarte greu se năpusti asupra oamenilor… căci plaga era foarte mare”. (Ioan 16: 21) şi:

„Imediat după zilele năpăstuiii… stelele vor cădea din cer şi forţele cerului vor fi scuturate (Matei 24: 29)

Chiar şi foarte mici schimbări ale axei Pământului, aşa-numitele „rulii, pot influenţa în foarte mare măsură clima de pe suprafaţa planetei, precum şi forţele şi încordările din interiorul acesteia. Aşa s-a descoperit, de exemplu, că un cutremur cu intensitate 7, 5 pe scara Richter poate fi ori cauza ori efectul unei mişcări neconstante a polului geografic nordic. Că un experiment cu bombe atomice, în urma căruia se poate ajunge la un cutremur undeva în lume poate avea influenţă asupra mişcării planetei Pământ este, de asemenea, uşor de închipuit Pentru un organism viu cum este Pământul un experiment cu bombe atomice are acelaşi efect ca un şoc electric asupra unui om.

Dacă axa Pământului s-ar înclina în prezenţa unei foarte puternice influenţe magnetice şi rotaţia ei s-ar continua neafectată, atunci ar putea să arate de parcă Soarele şi-ar pierde pentru câteva ore drumul său zilnic.

La Konrad Klee noi găsim o altă catalogare a unor asemenea urmări:

Schimbarea câmpurilor magnetice terestre
Căderi de curent electric
Fulgere
Cordonul „van Allen” se prăbuşeşte
Ploaie de scântei care arde totul în regiune
Cutremure terestre şi marine
Talazuri uriaşe
Inundaţii
Erupţii vulcanice
Schimbări ale solurilor agricole
Infestarea râurilor /deşeuri aruncate în matca lor / schimbare a direcţiei de curgere
Schimbarea cerului stelar (observată subiectiv de pe Pământ)
Cursul Soarelui schimbat (observat subiectiv de pe Pământ)
Ruperea scoarţei terestre pe direcţia îmbinărilor plăcilor tectonice
Ridicări de teren
Alunecări de teren
Topirea gheţii polare
Poli noi, noi calote de gheaţă
Modificări ale climei
Urmări grave asupra vegetaţiei

Conform previziunilor lui Trimaier putem presupune că după război la noi trebuie să crească fructe tropicale. Datorită deplasării polilor se ajunge şi la o decalare a climei.

Edgar Cayce a prevăzut şi el o viitoare înclinaţie a Pământului care este pe cale de a se

petrece.

Ultima deplasare a polilor pare să fi avut loc acum circa 13.000 de ani, când mamuţii din partea nordică a Siberiei au intrat sub gheaţa veşnică. Se pare că aceştia nu au fost îngheţaţi, cum presupuneau unii cercetători, căci în stomacul lor s-a găsit hrană verde încă proaspătă, ceea ce arată că ei nu au îngheţat pur şi simplu, ci s-au sufocat datorită gazelor otrăvitoare şi apoi au fost îngheţaţi în mod spontan.

Sfânta Hildegard von Bingen: „Eu am privit mai departe – şi am văzut cum toate elementele şi toate creaturile au fost zguduite de o mişcare aproape violentă. Foc, aer şi apă au apărut dintr-odată, aşa încât Pământul a început să se clatine. Fulgere şi tunete se dezlănţuiau, munţi şi păduri se prăbuşeau şi tot ce era muritor îşi dădea sufletul. Toate elementele erau curăţate, aşa încât tot ce fusese murdar în ei până atunci dispărea…” (Hildegard von Bingen în opera sa profetică Scivias, 7. s. 5)

Nostradamus: „Va fi luna octombrie când va putea fi observată o mare acumulare, încât fiecare va crede că forţa de greutate a Pământului şi-ar fi pierdut mişcarea ei naturală şi lumea ar fi ajuns în întunericul etern… Apoi, însă, imaginea stelelor cereşti va reapare şi ele se vor întoarce la începutul mişcării lor. Această mişcare în sfere mai înalte va face ca Pământul să se din nou, puternic şi stabil”. (Scrisoarea lui Nostradamus

către Hernie cel Fericit).

Delavega: frăxa Pământului se deplasează şi Soarele îşi schimbă cursul său solar". (97, s. 183).

El va răsări, apoi, în Vest şi va apune în Est în Cântecul Teiului apare:

„Ia cumva Pământul brusc un alt curs".

Moira Timms despre sensul mai adânc al deplasării polilor: „Tema mutării polilor se oferă definiţiei reale, observaţiei filosofce şi oricărui domeniu abstract care se ascunde în spatele acestui punct din care dispar lucrurile: „locul unde se topesc foarte repede intuiţia şi logica, înainte ca ele să se transformate în energiile mai subtile ale unei alte realităţi. Conform analizei finale, nu ni se întâmplă nouă lucruri, ele se întâmplă DATORITĂ nouă. Dumneavoastră credeţi eventual că... majoritatea catastrofelor sunt părţi ale unei epopei întâmplătoare, fără nicio legătură cu vreo oarecare structură recunoscută pe care o identifică atât de comod perspectiva istorică. Însă omenirea, care se deplasează liberă pe parcursul cicluiilor, poartă răspunderea pentru evenimentele din trecut şi ea va repeta din nou aceste erori. Asta-i situaţia". (109)

Ea ne arată că se va ajunge destul de des la o stare de haos dacă lanţul format din gând-cuvânt-faptă, spusă pe scurt, legea cauzei şi efectului, este folosit în mod eronat, respectiv legile naturii vor fi ignorate în continuare.

Moira Timms continuă: „Sau altfel: toată

energia, care scapă forţei vitale evolutive, este polarizată negativ. Ea se abate la momentul potrivit, asupra vieţii fără tonus, distructive (când viaţa dă senzaţia de uzură) şi creează noi forme de energie asemănătoare. Energia negativă colectivă (a gândurilor, a cuvintelor şi a faptelor) creşte în cele mai diferite forme şi intensităţi ale ei pornind de la formele mai scăzute corespunzătoare frecvenţelor. Ea poate, de exemplu, să trezească la viaţă bacterii şi paraziţi şi să le încarce cu energie, provocând astfel epidemii sau schimbări ale vremii sub formă de furtuni, potopuri şi uragane, tulburări geografice în interiorul Pământului şi dereglări venite din exterior, din Univers – prin toţi purtătorii de energie negativă, karmică. Acesta este faptul la care făcea referire Edgar Cayce, când a spus că anumite vieţi ar putea rămâne intacte datorită conştiinţei raţionale a locuitorilor planetei. Acesta reprezintă şi motivul pentru care se presupune că amestecarea în legile naturii – pentru a schimba o stare a vremii nedorită sau a o elimina – este periculoasă şi lipsită de folos. Acest proces este asemănător cu luarea de medicamente pentru tratarea simptomelor, care apoi dispar, sau poate nu şi cu care ocazie pot apărea efecte secundare foarte periculoase. Energia negativă se va manifesta, pur şi simplu, mai puternic în alt loc şi în alt moment.

Efectele fizice, după cum trebuie să recunoaştem, sunt provocate de mijloace fizice.

Asta este tot ce putem observa noi direct însă, aceste cauze nu sunt altceva decât prelungiri vizibile ale unei lungi linii de greşeli plin imperiile subtile ale căror origine şi rădăcină se află în conştiinţa şi câmpul energetic al indivizilor şi ale grupărilor umane.

Crizele cotidiene ale lumii terestre: provizii de alimente, nereuşita economiei, lipsa de energie, creşterea populaţiei şi rezerve tot mai scăzute de materie primă, toate acestea nu reprezintă „violenţa supremă”. Neştiinţa şi groază au fost vinovatele, împreună cu toţi companionii lor: lăcomia, necinstea şi pur şi simplu, prostia firească – o conspiraţie a inconştientului, ai cărei membri suntem noi, oamenii. Calităţile negative ale fiecăruia se dovedesc a fi, avantaje. Când au intrat în joc puterea şi profitul şi când revoluţia industrială a fost folosită drept pretext, necesară pentru a avea succes cu orice preţ-aceasta reprezenta economia liberă. Mulţi începuseră să vadă tehnologia drept o minune care era folosită drept materie de schimb pentru preţul exorbitant – distrugerea naturii şi suferinţă umană, pentru înstrăinarea a tot ce este natural – comoditate, performanţă ridicată şi profit Hrăniţi din surse naturale, copiii tehnologizaţi vor aduce drept puncte de susţinere revoluţiei industriale corporaţii, asocieri de firme şi opere de captare a fiscalităţii care devin atât de puternice încât foarte curând vor schimba aspectul Pământului. Sistemul

lor nervos computerizat este supra-încărcat cu inteligenţă supraomenească şi aceasta pretinde acum şi mai multe din energiile consumate foarte mult, care au făcut odată posibilă apariţia ei. Ea inspiră chiar şi joc agresiv de poker cu miză mare: petrol şi dependenţa de puterea nucleară.

În acest moment, poate că cea mai periculoasă dintre toate ideile este credinţa că politica sau tehnologia potrivită poate rezolva problemele noastre. Printre datele greşite despre direcţia pe care o apucă societatea nu numai că au clacat până acum, ci au mai şi mărit problemele. Este caracteristic acestei culturi ca modul corect, conform căruia funcţionează natura, să fi fost văzut drept irelevant şi să fi fost pur şi simplu ignorat Efectele fizice îşi au originea întotdeauna în cauze spirituale. Cum poate fi aşa de manipulată cu succes o acumulare de „efecte", încât să fie corectată o „cauză"?

Dacă se porneşte alarma de foc de ce o optim întotdeauna în loc să căutăm focul?" (109, s. 87 – 89)

TREI ZILE DE GROAZĂ

Henri Schnyder notează următoarele: „În timpul deplasării polilor se prăbuşeşte câmpul electromagnetic al Pământului, nicăieri nu va mai fi electricitate; o pătură groasă de nori încărcată cu „Fall-Out" atomici, cu cenuşă vulcanică şi praf de cometă, precum şi cu zece mii de meteoriţi mici întunecă cerul; gaze otrăvitoare provenind în cea

mai mare parte din coada stelei Typhon (termenul său pentru corpurile cereşti), particule provenite de la explozii solare şi tot mai multe cantităţi de abur furios: cele trei zile negre au venit, trei zile de schimbări radicale pe planeta Pământ, trei zile în care Pământul geme, în care suprafaţa terestră îşi schimbă faţa, dar şi trei zile în care Pământul se curăţă de otrăvurile pe care i le-a provocat omul" (97, s. 184)

Vizionara Anna Maria Toigi (1769 – 1837) a avut în timpul unei apariţii a Maicii Domnului următoarea viziune: „Dumnezeu va pregăti două pedepse: una va pleca de pe Pământ, şi anume războaie, revoluţii şi alte răutăţi Cealaltă pedeapsă va pleca din cer: peste întreg Pământul se va abate o eclipsă mare, care va dura trei zile şi trei nopţi. Aceasta va face în întregime imposibil să vezi ceva. Mai departe eclipsa va avea legătură cu infestarea aerului, care nu este exclus să fie provocată, în principal, de duşmanii religiei (!). Atâta timp cât durează eclipsa va fi imposibil să se facă lumina necesară. Cine în timpul acestei eclipse va deschide fereastra şi se va uita afară sau va ieşi din casă va muri pe loc imediat. În aceste trei zile oamenii vor trebui să stea mai mult prin casele lor şi să se roage făcând mătănii şi să-l implore pe Dumnezeu pentru milostire". Şi mai departe ea vede: „cum mâna Domnului pune în mişcare cerul şi pe oameni îi aduce în stări de derută groaznică datorită meteoriţilor şi din nou, a

văzut ea milioane de oameni murind”. (125, Nr. 9, s. 2)

Irimaien „întuneric se va face în ziua înainte de război. Apoi apare o lovitură de pietroi însoţită de fulger şi trăsnet şi un cutremur scutură Pământul. Atunci nu mai pleca din casă. Luminile nu ard, în afară de lumina unei lumânări, curentul electric este întrerupt Cine trage pe nări praf primeşte o durere şi moare. Nu deschide ferestrele, acoperă-le cu hârtie neagră. Toate apele rămase libere devin otrăvite, precum şi toate mâncărurile care nu se află în doze închise. Nici mâncărurile din sticlă nu vor fi ferite de otravă. Afară domneşte moartea provocată de praf, mor foarte mulţi oameni. După 72 de ore, totul se sfârşeşte. Dar vă mai spun încă o dată:

Nu ieşiţi afară, nu priviţi pe fereastră afară, lăsaţi să ardă lumânarea sfântă sau candela. Şi rugaţi-vă. Peste noapte vor muri mai mulţi oameni decât în cele două războaie mondiale. Cumpăraţi câteva doze de conserve de orez şi de fasole păstăi. Pâinea şi făina se păstrează, cei umed se strică, ca şi carnea de altfel, în afară de câteva conserve lipite cu cositor. Apa de pe conductă este potabilă, însă nu laptele. La drept vorbind, oamenii nu vor suferi propriu-zis de foame în timpul catastrofei şi eclipsei. Nu deschideţi nicio fereastră, în timpul celor

72 de ore. Râurile vor avea atât de puţină apă încât pot fi traversate uşor. Vitele mor, iarba

devine galbenă şi aspră, oamenii morţi devin galbeni şi se înnegresc apoi. Vântul plimbă norii ucigaşi către Est”. (13)

Aici nu poate fi vorba de un praf iradiat nuclear, căci în urma unei iradieri nu se moare imediat, ci cu câteva zile mai târziu, sau chiar săptămâni. Chiar organismul nostru este în stare să se refacă. Nu pare să fie vorba nici de o substanţă de luptă, terestră. Şi ambele cazuri, cerul nu se întunecă. Mai degrabă poate fi vorba de cenuşă vulcanică, de praful unui planetoid, însoţit de gaze eruptive.

Sfintei călugăriţe Elena Aiello i-a fost atribuită următoarea viziune: „Lumea va fi zguduită de un nou război îngrozitor. Cele mai mortale arme vor distruge popoare şi naţiuni... Nori cu aspect de foc vor apărea până la urmă pe cer şi o furtună de foc va începe pe întreg Pământul. Cea mai înfiorătoare situaţie, care n-a mai existat niciodată în istoria omenirii va dura 70 de ore. Cei Upsiti de Dumnezeu vor fi făcuţi praf şi mulţi vor muri sufocaţi datorită păcatelor lor. Apoi se va vedea puterea luminü strălucind peste cea a întunericului... Şi dacă oamenii nu vor recunoaşte în acest flagel strigătul Milei Dumnezeieşti, şi nici nu vor să se întoarcă către Dumnezeu printr-un mod de viaţă creştin, va veni un alt război dinspre Răsărit către Apus şi Rusia va lupta cu armele sale împotriva Americă şi va invada Europa, şi mai presus de tot apele Rinului vor fi pline de

cadavre”. (113, s. 160 – 163)

O altă voce de vizionar ar fi cea a Mariei Julie Jahenny de la Faudais, din anul 1891: „Vor apărea trei zile de întunecare a naturii; în timpul acestor trei nopţi şi două zile va fi o noapte neîntreruptă. Numai lumânările din ceară vor mai da lumină... fulgerele (radiaţiile) vor pătrunde în casele voastre... nori roşii ca sângele vor străbate cerul... Pământul va fi scuturat până în adâncurile sale... într-un cimitir imens va fi transformat Pământul, corpurile neinsufletite ale celor Upsiti de Dumnezeu şi ale celor drepţi vor acoperi toată întinderea. Apoi va urma o mare foamete. Totul va fi distrus şi trei sferturi ale omenirii vor muri. Această criză va izbucni aproape brusc şi va fi la fel în lumea întreagă...”

Mühlhiasl: „În întreaga pădure (a Bavariei) nu va mai arde nicio lumină”.

Şi Alois Irimaier spune: „Vor mai arde numai lumânări”.

Johannes Friede: „În zilele apropiatei apuneri vor fi văzute în aer fulgere care lasă să se vadă... norul întunecat... Când în a patra zi pe la vremea răsăritului de soare fruntea vă va străluci din plin, iarăşi, atunci pe Pământ se va afla o pătură de cenuşă, precum cea de zăpadă care se aşterne iama, numai cu diferenţa că această cenuşă va fi de culoarea sulfului. De pe urma cutremurului se va ridica ceaţă (gaze-otrăvitoare)... în împărăţia morflor vor ajunge mai mulţi decât numărul de

victime provocat de ultimele războaie la un loc… Şi în a şaptea zi după reapariţia luminii, se va curăţa Pământul de cenuşă şi va fi atât de fertil cum nu l-au mai văzut niciodată oamenii". (18)

De asemenea, şi Josef Stockert din München a văzut în timpul unei viziuni apocaliptice aceleaşi imagini care l-au marcat profund: Astfel eu vedeam îngeri ai morţii coborându-se şi golindu-şi coşurile cu otravă peste întreaga omenire. Popoare întregi vor muri… Marea catastrofă va începe în mod natural şi se va sfârşi în mod supranatural. Gândiţi-vă ce înseamnă acest lucru: natural şi supranatural! Dumnezeu însuşi se va implica. Pământul va fi scos de pe ruta sa normală şi Soarele nu-i va mai dărui nicio rază. (Deplasarea polilor) Eclipsă va fi timp de 72 de ore pe întregul glob pământesc. În acest întuneric nu va arde nicio lumină afară de lumina credinţei şi cea a unei lumânări sfinţite, pe care o va avea fiecare care a îndeplinit credincios rugămintea Maiou Domnului. Adevăraţii creştini vor închide în aceste zile uşile şi ferestrele şi se vor aduna pentru rugăciune în faţa Crucii şi a Icoanei santei Fecioare… Nu priviţi afară şi nu fiţi curioşi să vedeţi ce se întâmplă afară, căci altminteri trebuie să muriţi!… Două treimi din populaţia globului vor dispărea de pe suprafaţa acestuia… Acum va veni o perioadă de pace fructuoasă".

Cuvântul de încheiere al vizionarului va fi următorul: „Când am privit îngrozitoarea

pedeapsă a Domnului, am fost de-a dreptul zguduit în interiorul meu. Treceau zile, săptămâni şi ani şi de câte ori mă gândeam la acea noapte groaznică am fost din nou zguduit".

Ţăranul din Krems ne mărturiseşte că ar avea de gând să-şi construiască în timp util un buncăr: „*Numai* câteva *persoane, care stau în acest buncăr, supravieţuiesc. Şi în afară de ei încă o mână de locuitori care se adăpostesc la celălalt capăt al satului într-un defileu. În rest mor toţi.* „De vină pare a fi arşiţa de culoarea sulfului de deasupra părţii sud-vestice a Boemiei pe care el o descrie drept explozie de bombe atomice. Cele mai distrugătoare par a fi, însă, gazele otrăvitoare care trebuie să fie eliberate de o înspăimântătoare erupţie la sud de oraşul Fraga. El ar putea să-şi explice acest fenomen numai cu o ruptură produsă în scoarţa Pământului. El ar vedea un fulger pătrunzător. Apoi ar cădea din cer mii de bucăţi care ar arăta ca ramura atârnată în jos a unui mesteacăn zbuciumat. Scuturarea pare a fi atât de puternică încât cutremură incredibil de tare Pământul. „*O zi întreagă tremură şi se cutremură* Pământul să nu ne închipuim că ceva oarecare s-ar putea opri. Cutremurul începe pe seară şi durează până a doua zi. Lamina difuză, care se va împrăştia apoi şi otrăvirea atmosferei vor ţine considerabil mai mult de trei zile. Cine îşi va părăsi ascunzătoarea după cinci sau şase zile, încă va mai avea de suportat pagube.

Vizionarul din Voralberg: „... Trei zile şi trei nopţi durează întunericul. Începe cu un tunet îngrozitor sau un cutremur. Nu va arde niciun foc. Fulgere vor pătrunde în case. Cutremure terestre şi marine... Aburi şi miros de sulf persistă în aer... Pământul stă părăsit ca un cimitir imens. Speriaţi ies oamenii de prin case. Sunt adunaţi morţii şi îngropaţi în gropi comune. Pe străzi domneşte liniştea şi în fabrici nimeni nu mai lucrează i, nicio maşină, pentru că nu mai este nimeni aici. Bunurile sunt împărţite între supravieţuitori. Oamenii se strămută în zonele cel mai puternic depopulate. Oamenii coboară din munţi pentru a trăi la câmpie, unde munca nu este atât de grea...”

Jahenny: „Vor apărea trei zile de întuneric în natură; în timpul acestor trei zile şi trei nopţi va fi o noapte neîntreruptă. Lumânările de ceară sfinţite vor fi singurele care vor mai da lumină. O singură lumânare va ajunge pentru trei zile.

În casele celor lipsiţi de Dumnezeu şi în cele ale bârfitorilor să-i vor apărea spiritele rele sub cele mai dezgustătoare forme. Ei vor lăsa să se audă în ceruri cele mai grave injurii la adresa lui Dumnezeu. Fulgerele vor pătrunde în casele voastre, dar nu vor stinge lumina lumânărilor sfinţite, nici vântul, nici furtuna şi nici cutremurele nu o vor stinge. Nori roşu ca sângele vor apărea pe cer; zgomotul tunetului va zgudui Pământul. Fulgere aducătoare de necaz vor lumina sfrăzile şi asta într-o perioadă în care ele

nu-şi fac apariţia. Pământul va fi scuturat până în adâncurile sale. Marea va arunca talazuri înspumate peste întinderile uscatului…”

Maica Graf „Ca un tunet uriaş urla Pământul… Apoi venea o pătură neagră imensă sau nişte noii şi aducea asupra lundi o noapte înnegurată. Eu ascultam mai departe: un întuneric îngrozitor va îmbrăca Pământul… în acest întuneric nu va arde nicio lumină, în afară de cea a credinţei adevărate… Un miros înţepător de nesuportată simţeam eu în gât încât am simţit nevoia să vărs…”

În Cântecul Teiului” se spune: lamă vine, întuneric treizăe.

Trăsnet şi tunet şi-a Pământului ruptură.

Roagă-te acasă, casa n-o părăsi!

Nici la fereastră tu groaza n-o privi!

O lumânare stă singură în tot acest răstimp.

Pentru ce ea vrea să ardă, ţie lumină.

Otrăvit edem presează din al prafului întuneric.

Molimă neagră, supremă bătălie omenească.

La fel tuturor pământenilor ameninţă însă cei buni de o moarte divină mor.

Multe credinţe rămân minunat

Libere de a respiraţiei durere şi-al ciumei pericol.

Părintele Ho: „Din nori sunt împrăştiate pe Pământ uragane de foc. Furtună şi vreme rea, tunete şi cutremure se vor urma unele pe altele

neîncetat, de neîncetat va fi ploaia de foc ce se va abate asupra planetei noastre. Va începe o noapte foarte rece. Tunete şi cutremure vor zgudui timp de două zile Pământul. Acestea vor dovedi că Dumnezeu este mai presus de orice. Ei, care speră în Mine şi care cred în Mine, nu au de ce să se teamă, pentru că Eu nu îi voi părăsi…

Pentru ca să vă puteţi pregăti pentru acest eveniment, Eu vă voi da următorul semn: noaptea este foarte rece, vântul bate puternic şi după o perioadă va începe tunetul. Atunci încuiaţi toate uşile şi ferestrele şi nu mai vorbiţi cu nimeni din afara casei. Îngenuncheati în gând în faţa Crucii şi suferiţi pentru păcatele voastre. Rugaţi-ne pe Dumnezeu şi pe mine să vă ajutăm. În timp ce se cutremură Pământul, nu priviţi afară; căci furia Domnului trebuie primită cu groază şi tremurat. Cine nu urmează acest sfat va pieri în câteva clipe… în a treia noapte, cutremurul şi focul vor înceta şi în ziua următoare va răsări, din nou, Soarele… O treime din populaţie va muri”.

Higginson: „Eu m-am văzut părăsit într-un loc înalt de unde puteam observa nederanjat Pământul. Mai întâi am văzut eu nu nor negru care îmbrăca Pământul; era într-adevăr un întuneric material dens… apoi am auzit şi eu puternica eliberare a tunetului, vedeam apărând fulgere şi mie mi se părea că pe Pământ se rostogoleau sfere de flăcări… cu această ocazie eu am auzit zgomotul violent al valurilor”.

Palma von Oria: „Va apărea un întuneric ce va dura trei zile. Nici măcar un demon nu va rămâne în ascunzătoarea sa; toţi vor fi plecat de acolo şi văzduhul va împânzit de ei. Aceasta va ultima plagă”.

Maria Baourdi: ... într-un întuneric care va dura trei zile, vor muri oamenii care s-au dedat la bârfă, aşa încât va mai supravieţui doar un sfert al omenirii”.

Kugelbeen: „Întuneric de trei zile şi trei nopţi. Început cu un trăsnet îngrozitor şi cutremur. Oamenii nu vor putea nici să mănânce, nici să bea, ci numai să se roage. Ard numai lumânări sntite. Fulgere pătrund în case, se aud blesteme dezgustătoare ale diavolilor. Cutremur, tunet, mugetul mării. Cine va privi curios pe fereastră va lovit de moarte. Să le preţuit sângele lui Iisus Cristos şi chemarea Maicii Domnului. Dracn îi vor chinui pe viu pe cei Upsiti de Dumnezeu. În zadar vor cere aceştia prelungiri ale vieţilor lor. Peste tot domneşte ciuma, apar pete mari şi negre pe mână, aburi de sulf plutesc peste tot de parcă ară dezlănţuit tot iadul” (36, s. 149)

Keririnen: „Brusc veneau din stânga şi din dreapta mingi de foc care loveau Pământul şi provocau un incendiu de proporţii mari. Pământul părea, după aceea, împărţit în bucăţi. Acolo unde aveau loc exploziile se arătau, după aceea, terenuri fertile... Aveau părţi ale Pământului... se cutremurau şi se scufundau. Apoi venea un

întuneric dens”.

Porto Stefano: „Fiule, în timpul celor Trei Zile de Groaza vor fi omorâţi toţi duşmanii Bisericii. Cerul şi Pământul se vor apropia unul de altul şi foc va pustii întreaga planetă. Ea va acoperită de cadavre... va fi o mare apăsare asupra tuturor... Aerul va împrăştia distrugere (otrăvitoare) mortală. În lumea întreagă va domni un întuneric total. Numai un sfert al omeniră va supravieţui”. (76, s. 37)

Veronika Luekem „într-o scufundare se vede un bărbat care scoate dintr-o crăpătură o cruce şi o voce urlă răscolitor: Trei zile! Trei zile!”

De la Vega: „Marea zgâlţâire şi cele trei zile de groază. Axa Pământului se deplasează şi Soarele îşi schimbă cursul ceresc. Ape uriaşe ameninţă coasta, în interior, însă domneşte o secetă mortală. Apar noi deserturi, iar cele vechi îşi măresc teritoriul... Vulcanii izbucnesc din pământ şi acoperă terenul, şi aşa chinuit, cu cenuşă. Şi Luna priveşte supărată de culoare roşu-sângerie şi stelele îşi retrag strălucirea”.

Nostradamus într-o discuţie cu regele Henric cel Fericit: ... Mai înainte („mai înainte” face referire la o altă temă) însă se va petrece o eclipsă de Soare, cea mai întunecată şi cea mai înnegurată eclipsă care a existat de la crearea lumii... până astăzi. Va avea loc în luna octombrie când se va observa o mare aglomerare (înclinare a Pământului, sau o deplasare a continentelor), aşa

încât fiecare va crede că forţa de greutate a Pământului şi-ar fi pierdut mişcarea ei naturală şi lumea ar fi ajuns într-o întunecime eternă”.

Jakob Lorber povesteşte în Marea sa Evanghelie următoarea viziune: „Puţin înainte de anul 2.000 mândrilor oameni nu le vor mai fi deloc de folos armele lor aducătoare de foc şi moarte. Şi nici oraşele şi fostele lor drumuri pe care merg cu viteza săgeţii. Căci toate vor fi stricate, deoarece ei au provocat tot timpul numai rău. Şi eu cu voi distruge pe toţi meschină – şi cămătari cu ajutorul duşmanului pe care-l vor trimite din spaţiile îndepărtate ale atmosferei ca pe un fulger cutremurător însoţit de un vuiet puternic. Cu siguranţă că vor lupta în zadar cu ele toate armatele Pământului! însă puţurilor mei prieteni mult prea puternicul duşman invizibil nu le va pricinui niciun rău şi cu va menaja pentru o nouă şcoală de fertilizare din care vor ieşi oameni noi şi mai buni…”

În această viziune noi găsim rezumate cele mai importante evenimente:

timpul: puţin înainte de cumpăna dintre milenii tehnica armamentului: bombe şi rachete circulaţia: cale ferată şi autostradă situaţia economică: prăbuşire situaţia politică: Cel de-al Treilea Război Mondial cosmosul: planetoid care emană foc perioada de după război: o nouă omenire.

EXTAZUL?

San Antonio: „Când veţi vedea voi un mare semn pe cer, imaginea de groază va provoca teamă şi plânset... O stea va apărea pe cer... Eu voi veni cu această stea la voi”.

În legătură cu aceste evenimente referitoare la cumpăna dintre milenii apar două teme de tratat, mai degrabă critice: un semn pe cer în forma unei cruci şi aşa-zisul „extaz”. Pe ultimul dorim să-l explicăm mai întâi.

„Şi apoi el îşi va trimite îngerii şi-i va aduna pe aleşii săi din toate cele patru direcţii”. (Marcu 13: 27)

„Când însă aceste lucruri încep să se întâmple, priviţi astfel şi ridicaţi capetele voastre în sus, pentru că vi se apropie mântuirea”. (Luca 21: 28)

Şi în alte pasaje ale Bibliei mai apare: „Căci DOMNUL însuşi se va coborî din Cer; când ordinul este emis, arhanghelul strigă şi fanfara lui Dumnezeu răsună. Mai întâi se vor scula cei morţi creştini; apoi noi, cei în viaţă, care am mai rămas, suntem dispăruţi împreună cu ei în NORI în întâmpinarea DOMNULUI. Apoi vom fi întotdeauna la DOMNUL”.

„După aceea vor fi doi pe câmp; primul dispare, celălalt rămâne. Două femei învârtesc piatra morii, una dispar, celălaltă rămâne”.

Despre ce este vorba aici se bănuieşte, anume întoarcerea înaintaşilor noştri extratereştri care au locuit cândva această planetă, şi care

momentan observă cu îngrijorare ce au provocat copiii lor.

Tema vizitatorilor extratereştri şi contactele lor cu conducerile noastre a fost deja foarte precis tratată în alte publicaţii. Astfel, noi dorim să le creăm pe scurt o imagine tuturor acelora care nu cunosc asemenea cărţi şi care poate să servească celorlalţi cititori şi cititoare drept o scurtă împrospătare a gândurilor.

Referitor la partea preistorică, aşadar la fosta populare a planetei noastre de către rase extraterestre, precum şi la vizitele acestora, contactele cu oamenii, intervenţiile lor în evenimentele importante ale Pământului, noi găsim indicii în tăbliţele sumeriene, în culturile vedice (vezi, de exemplu *A douăsprezecea planetă* a lui Zecharia Sitchin sau William Bramley *Zeii din Eden*).

Activitatea diferitelor grupe extraterestre a devenit însă, de abia în acest secol, mai activă, deoarece observatorilor noştri nu le-a scăpat în ce direcţie ar merge dezvoltarea planetei noastre. Astfel, în toate colţurile lumii se ajunsese mai întâi la contacte telepatice, apoi vizitatorii se anunţau prin intermediul persoanelor „medium” şi ei au pregătit oamenii în mod facil (prin „solii”) pentru apariţia lor. S-a ajuns la contacte fizice individuale în lumea întreagă şi există chiar dovezi că în două cazuri trebuie să se fi ajuns la un contact fizic între reprezentanţii guvernului şi cei ai

extratereştrilor în Germania şi America.

Aşa găsim noi, de exemplu, la Peter Moon („întoarcerea la Montauk”, „Piramidele de la Montauk” şi „The Pleiadian Connection”), precum şi la Virgil Armstrong, Al Bielele şi Vladimir Terzisky, indicii asupra faptului că societatea Vrii (înfiinţată în anul 1919), o societate esoterică din Germania, trebuie să fi primit încă din anii douăzeci acces „medium” şi telepatic la ştiinţa spirituală şi tehnică a unei grupări extraterestre. Deoarece datele, care în mare parte au fost pe înţelesul nostru, au fost foarte explicite şi detaliate (acestea sunt păstrate astăzi de Ordinul Templului „Societas Templi Marcioni”) ele i-au pregătit pe oameni în mare parte pentru contactul fizic. După ce în anii treizeci trebuie să se fi prăbuşit în Pădurea Neagră o farfurie zburătoare (se presupune în mod intenţionat acest lucru) a fost comparată tehnologia acesteia cu datele deja existente şi, conform informaţiilor a început preocuparea pentru construirea de asemenea aparate de zbor (alte surse, precum N.J. Ratthofer „Proiectul Vrii”, susţin chiar că fuseseră construite asemenea discuri zburătoare deja de mai demult).

La sfârşitul anilor treizeci trebuie să se fi ajuns în mod evident la un schimb deschis cu reprezentanţii societăţii Vrii. Conform informaţiilor trebuie să fi fost vorba de o grupă de fiinţe foarte frumoase şi înalte, cu păr blond şi

ochi albaştri care susţineau că ar fi strămoşii rasei albe de pe planeta noastră. Ei trăiau, printre altele, pe planeta Venus, în sistemul solar Aldebaran, în nebuloasa Andromeda şi aveau staţii în mare parte în interiorul Pământului, în ţinutul înalt al Tibetului, la cei doi poli şi pe fundul tuturor oceanelor, pe cealaltă parte a Lunii. Ei aveau contact cu grupele de indieni albi din Munţii Matto-Grosso din Brazilia. În urma contactului trebuie să se fi ajuns, după cum am mai pomenit, la un schimb al ştiinţei şi tehnologiei spirituale. Conform textelor lui N.J. Ratthofer şi ale lui Vladimir Terzisky există documente şi numeroase fotografii care arată că s-ar fi ajuns la construirea unor farfurii zburătoare germane pentru întrebuinţarea proprie care i-au ajutat pe esoterici să fugă în Antarctica (Noua Şvabie) şi în alte locuri de pe suprafaţa Pământului, unde ei au construit, se pare, noi baze care trebuie să existe până în zilele noastre.

Despre un contact de mai târziu al acestor extratereştri cu chipuri umane cu americanii noi găsim informaţii la Michael Hesemann (*Afacerea secretă OZN*, pagina 121) şi la William Cooper (*Călăreţii apocaliptici*), conform cărora preşedintele Eisenhower ar fi refuzat în anul 1954 oferta acestei grupări extraterestre de a-i ajuta pe americani din punct de vedere spiritual şi tehnologic, deoarece aceştia pretindeau demontarea tuturor armelor nucleare. Mai

departe, conform acestor documente, americanii ar fi fost avertizaţi de către aceştia că ar mai încerca şi altă grupă să ia contact, însă aceasta ar fi de natură distructivă şi că nu ar trebui să ia legătura cu ea. Puţin timp mai târziu şi-a făcut apariţia într-adevăr, această nouă grupă de extratereştri, în acest caz fiind vorba de o grupă mai mică, compusă din fiinţe asemănătoare insectelor, gri de culoare şi de 1, 20 m înălţime care, după cum se pare, căutau un nou domiciliu. Trebuie să le fi oferit americanilor tehnologii în schimbul dreptului de arşi amenaja baza în interiorul Pământului şi a face experimente genetice pe oameni şi animale, pentru a-şi putea alimenta cu material genetic nou propria rasă muritoare.

Ambele contacte trebuie să mai fie încă valabile. Desigur, există contacte în toate culturile lumii, însă despre alte contacte fizice, care să fi avut loc între reprezentanţii unui guvern şi cei ai extratereştrilor nu suntem în măsură să ne pronunţăm. Dacă aceste informaţii sunt, într-adevăr, reale, vom descoperi noi foarte curând.

Prin intermediul industriei de film de la Hollywood oamenii sunt pregătiţi încet pentru contactul oficial, însă filmele science-fiction ale americanilor îi arată aproape în totalitate pe micuţii cenuşii cu calităţi negative şi cu care au chiar ei de-a face. (Interesant este de remarcat aici serialul TV german „Nava spaţială Orion” care

a prezentat aventurile piloţilor germani la bordul farfuriilor zburătoare: de asemenea pregătire?). Că există, însă, fiinţe asemănătoare nouă la chip, aproape imposibil de deosebit, cu rol de îngeri care vor să ne ajute nouă, oamenilor de pe Pământ în dezvoltarea noastră (ei sunt aşa-numiţii „îngeri" ai multor scrieri religioase) nu se pomeneşte aproape nimic. Oamenii ar putea să aibă brusc mai multă încredere în aceşti străini (posibilii noştri strămoşi) decât în politicienii care îi conduc. Dacă, însă, masei îi vor fi arătaţi la televizor aceşti micuţi, în mare parte ciudaţi, aşa-zişii Greys, va creşte sentimentul de frică faţă de aceştia şi automat va fi căutată şi dorită protecţia conducerii. Se încearcă cu toate mijloacele posibile păstrarea structurilor politice actuale, însă nu va fi de mare folos. Dragostea este întotdeauna mai puternică.

La întrebarea de ce extratereştrii nu se amestecă în cursul evenimentelor terestre şi eventual să facă o aterizare în masă nu pot fi decât repetate cuvintele lui Jakob Lorben „Cu toată libertatea de voinţă umană de pe Pământ contează mai întâi ce vor zice oamenii înşişi şi cum acţionează ei mai apoi. Eu nu vă pot prezice drept sigur pe viitor doar că asupra voastră va veni asta sau cealaltă, dacă voi vreţi aşa sau aşa sau acţionaţi... Eu ştiu, de asemenea, ce se întâmplă drept urmare, însă nu-mi este permis să intervin cu puterea mea dumnezeiască. Aş face

asta, atunci însă omul ar înceta să mai să o fiinţă cu voinţă liberă, şi ar fi doar o maşină însuăeţită”.

Acest principiu este valabil pentru toate fiinţele fizice sau nefizice care respectă legile divine şi libertatea sufletului. Însă, va fi foarte normal, după cum s-a putut presupune din diferite taxe şi profeţii, ca după curăţenia cea mare în mod sigur să se ajungă la un contact deschis cu fiinţele din afara planetei noastre şi după câţiva ani să fie atât de normal acest lucru, chiar să convieţuim cu extratereştrii, aşa cum trăim astăzi cu oameni de altă limbă şi culoare a pielii. Bucuraţi-vă de acest lucru. Va fi o perioadă foarte interesantă.

Acum se poate face referire la unul dintre citatele biblice pomenite anterior despre intervenţiile separate ale unor grupări de extratereştri. Însă nu numai că s-a pomenit de foarte multe ori în Biblie, ci există astăzi contacte prin intermediul unor persoane, medium” cu asemenea vizitatori şi pare să fie vorba despre următoarele:

În cea mai grea perioadă a evenimentelor descrise aici trebuie să se fi „anunţat” în baza unei faze de levitaţie pe acele nave cu raze de lumină (farfurii zburătoare) oameni îndrăznind să facă acest lucru datorită unui comportament îndrăzneţ şi foarte inimos şi care au păşit pe asemenea nave care se găseau într-o stare eterică, ireală pentru noi, chiar în apropierea Pământului. Referitor la aceasta se pare că le stă în putinţă acestora, prin

intermediul tehnologiei lor să „sorteze” oameni, asta înseamnă să le citească toate centrele lor de energie şi câmpurile magnetice cu toate informaţiile lor pentru a constata cine a ajuns la maturitatea necesară, respectiv a atins frecvenţa sau treapta de conştientizare pentru a fi luat de către aceştia. Astfel, în înscrisul, Apel către locuitorii Pământului” se spune: *„Navele de salvare ne duc pe noi la navele-mamă care aşteaptă oprite demult deasupra Pământului. În aceste nave-mamă, dar şi pe planeta unde suntem duşi* noif, *evacuaţii pe perioada schimbării, avem acces la o ştiinţă spirituală şi tehnică mai înaltă pentru a repopula Pământul curăţit şi repolarizat din nou. În timpul acestei «perioade de ucenicie», Pământul este supus unei curăţenii generale prin intermediul focului deoarece focul este cel mai puternic element care poate declanşa negativul. Întreg Pământul va arde şi nimic nu va mai arăta cum ştim noi astăzi”*.

Dacă urmărim aceste informaţii pare mai degrabă a fi vorba despre un fel de răpire şi nu de un „control istoric”, în baza căruia oamenii să fi fost aleşi, ci ei Srau sortat singuri. Cu cât un om îşi şlefuieşte tot mai mult comportamentul etic, cu atât mai ridicată îi devine raţiunea. Cu cât este mai ridicată raţiunea, cu atât mai rapid şi mai înalt îi va fi câmpul magnetic, care poate fi la rândul său recunoscut pe monitoarele „vizitatorilor”. Numai aşa se poate înţelege că

unul va fi preluat şi celălalt, care stă lângă el, nu. Criteriul de sortare este treapta frecvenţei, adică raţiunea respectivei persoane, pentru care este chiar ea răspunzătoare.

Următorul pasaj face referire la voinţa liberă. „Ceva este foarte important pentru toţi oamenii în timpul acestei acţiuni de salvare. Niciun om, indiferent de cine sau ce este el în viaţa lui, nu va fi evacuat împotriva voinţei sale libere! Voinţa liberă le-a fost dată oamenilor de către Dumnezeu pentru a se hotărî «de bunăvoie» să calce înapoi pe drumul spre lumină".

Şi adesea se vorbeşte în legătură cu apariţia planetoidului şi despre un „semn" pe cer, despre o cruce, care trebuie să le dea oamenilor vestea despre pedeapsă. Irimaien „în timpul acestui eveniment eu văd o cruce stând pe cer şi va fi un cutremur sub fulger şi tunet care distruge totul şi lumea întreagă urlă: există Dumnezeu!"

Jeane Dixon face următoarea descriere: „Foarte curând am văzut şi eu o cruce ca o cometă apărând pe cerul estic".

Astfel scriitorul Wolfram Fragner scrie în opera sa: împăratul din Europa: „Pe cerul însângerat acolo, se presupune că trebuie să stea Soarele, se formase o cruce clădită din lumină, dar clar o cruce compusă dintr-o linie verticală şi una orizontală. Era mare şi strălucitoare".

Acest indiciu îl găsim şi în aproape toate apariţiile Maicii Domnului, în informaţii vizuale

individuale, dar mai ales în toate informaţiile despre OZN-uri. În acest context, se spune adesea despre fiinţele extraterestre că ne-ar observa de mii de ani şi că ar şti ce s-ar întâmpla cu planeta noastră în cazul în care noi nu ne-am schimba. Ei, însă, nu ar avea voie să intervină, deoarece noi manifestăm voinţa liberă şi am fi provocat toate aceste stări existente pe Pământ şi se spune că omenirea ar mai fi încă o dată avertizată printr-un semn pe cer lăsând să se vadă o cruce formată din nave spaţiale.

Pentru ca omul de rând să nu se sperie, spun ei, vor apărea deja mai înainte în aşa-numitele apariţii ale Maicii Domnului la creştini, în apariţiile lui Buddha la budişti, ca îngeri la mormoni (Joseph Smith) sau ca în Vechiul Testament sub forma unui „înger” şi a unor „zeităţi” pentru oamenii simpli din trecut, pentru a trezi în mod nemanipulat impulsuri şi să dovedească prin reguli simple o direcţie etică constructivă. Şi când oamenii ar fi pregătiţi mental pentru apariţiile vecinilor extratereştri, aceştia ar putea într-adevăr ateriza aici. Propoziţia sus-pomenită din cadrul apariţiei Maicii Domnului de la San Damiano este şi aşa foarte convingătoare: *„O stea va apărea pe cer… Cu această stea voi veni eu la voi…”*

Scenariul descris aici, cel al răpirii este, cu siguranţă, posibil. Că suntem vizitaţi de extratereştri putem susţine cel mai târziu de la

căderea lui Roswell (1948). Că aceştia nu au aterizat în masă, vorbeşte în favoarea lor. Numai o grupare cu gândire inferioară ar putea ateriza aici fără acordul oamenilor şi ar încerca să li se impună acestora. În ce măsură apare, însă, acest scenariu expus (cel de-al Treilea Război Mondial) va fi un criteriu foarte important dacă ar trebui să se ajungă realmente la aceste evacuări. Rostul şi scopul vieţii pe Pământ este, desigur învăţarea legii cauzei şi efectului şi de a te dezvolta în baza acesteia.

Între timp, există grupări la nivel mondial care se pregătesc deja pentru preluarea lor. Se încearcă prin diferite ritualuri captarea atenţiei acestor extratereştri. Dacă aceasta se va întâmpla prin asemenea metode punem la îndoială noi, autorii acestei cărţi. Asta creează starea de suspiciune ca în cazul Martorilor lui Iehova, totuşi, poate să aleagă fiecare. Extratereştrii ar avea interesul să evacueze numai asemenea oameni care s-au dovedit a avea un comportament curajos, cinstit şi gata de risc, care posedă frecvenţa de raţiune necesară, care reprezintă o îmbogăţire pentru viaţa pe Pământ, şi de aceea, ar fi de valoare, ar menta să reprezinte lumea şi după purificare.

În cazul unui atac nuclear totul ar apărea într-o altă lumină. În cazul distrugerii Pământului poate fi vorba de un efect negativ asupra întregului sistem solar. Însă, acest lucru poate fi

împiedicat Noi credem că nu am venit pe Pământ pentru a fi evacuaţi în momentul potrivit al procesului de instruire. La provocarea evenimentelor viitorului am participat cu toţii într-o mai mare sau mai mică măsură şi presupunem, de aceea, că vom avea şansa să participăm la efectele acestor cauze.

III. ŞANSA

Perioada de după război şi Epoca de Aur

Nostradaimis le descrie în versul 11/95:

„Locurile populate vor deveni nepopulate.

Din cauza terenurilor va Ho mare confruntare:

Afacerile puterii sunt în mâinile incapabililor inteligenţi

Chiar şi la fraţii (mai mari) apare crima şi omorul”.

Tânărul Orb din Praga: „Germania va fi o grămadă de ruine şi numai zona pietrelor albastre va fi cruţată (Alpi). Bavaria are mult de suferit „Mai ales Franconia.

Despre ceea ce se va petrece imediat după război în Rusia, Irimaier spune următoarele lucruri: „... Se va declanşa o revoluţie şi un război civil. Cadavrele sunt atât de numeroase încât nu pot fi duse de pe străzi. Poporul rus crede iar în Cristos, iar crucea este din nou respectată. Cei mari din conducerea partidelor se sinucid, iar prin sânge se va spăla păcatul existent de mult timp. Eu văd o masă roşie, amestecată cu feţe galbene

(atacul chinezilor), o răzvrătire generală şi crime înăorătoare. Apoi cântă cântece de Paşti şi aprin lumânări în faţa icoanelor cu Fecioara Maria. Prin rugăciunea creştinătăţii moare monstrul din iad, iar tinerii au iarăşi încredere în intervenţia Fecioarei Maria…" (98)

Veronika Lueken: „Ceea ce văd seamănă cu Vestul sălbatic. Văd oameni care sapă pământul şi plantează cartof sau ceva asemănător. Îi văd, iar lucrul ciudat este că, deşi sapă în pământul murdar, ei sunt totuşi îmbrăcaţi elegant. Şi unul dintre ei comandă: el arată cum trebuie înfipt aparatul de foraj, în pământ fi vorbesc de apă, de apă (!)… Aici arată ca un deşert". (73)

Poezia Autorului Necunoscut, tipărită de J. Bekh, prezice pentru perioada de după război, îndeosebi secetă, lipsa apei şi sete:

„Îngerul arată cu mâna lui
Deşertul care luase fiinţă.
Lipsa apei, nevoi multe.
Un tablou al groazei mi se oferea". (18)

Korkowski: „Era o noapte întunecată… Fulgerele distrug tot ce mai rămâne după război. Pământul se clătina ca marea în timpul furtunii… (Apoi am văzut) că mai departe, în spate devenea tot mai luminos. Pământul era aburit, de parcă era cald, şi Soarele ieşea după câtva timp din noii. Nu se vedeau nicăieri pomi sau ruinele caselor, se vedea numai pământ proaspăt. Se părea că pământul fusese luat de jos în sus. Când Soarele

strălucea din nou dârla orizont, şi după ce aburii se retrăseseră, eu am văzut deodată cum apăreau id şi colo câţiva oameni. Se întrebau cum s-au salvat şi au început să muncească. Pământul se înverzea din nou şi ici, colo, ciiipea chiar şi câte o păsărică. Chiar şi unele animale ieşiseră la vedere”. (65, pagina 23)

Şi Mühlhiasl a spus: „Cine a trecut peste marea distrugere, va spune către omul străin pe care-l va întâlni: «Frate, unde ai stat ascuns?

— Soră, unde te-ai retras?» Dacă stai pe munte, nu vei mai vedea în toată pădurea nicio lumină. Cel care va găsi o vacă peste Dunăre va primi «un premiu». Ciobanul îşi va înfige toiagul în pământ şi va spune: «Aici a apărut un sat…»

Atunci când oamenii se vor maturiza, vor veni din nou vremurile bune. «Lăudat fie Iisusiristos» va fi din nou un salut. Se vor ridica marii oratori ai credinţei, iar oamenii sfinţi vor face minuni. Oamenii au din nou credinţă şi va sosi o perioadă lungă de pace. Cel care mai trăieşte, va primi cadou o casă şi teren, atât cât doreşte. Cu cât are mai multe mâini, cu atât va valora mai mult Vor urma veţi scurte şi nu vom mai deosebi iama de vară. Pentru că şi dincolo de Dunăre totul a devenit pustiu şi necultivat, vor fi mutaţi acolo oamenii pădurilor… Zwiesel şi alte locuri din pădure vor fi pustii… cu toate că acum s-ar fi făcut, din nou, frumos în pădure, căci tot răul s-a sfârşit şi a fost depăşit tot necazul”.

Stockert, Acum, soarele luminează totul din nou, cu nouă frumuseţe şi vor deveni după această victorie cei aleşi o turmă şi-un păstor... Două treimi din populaţia globului va fi luată de pe suprafaţa sa. Dumnezeu le va fi oamenilor părinte grijuliu şi iubitor. Acum va fi o perioadă de pace fertilă..."

Jakob Lorben „Mai înainte vor trebui încă mulţi copaci să-şi lase să cadă fructele necoapte de pe ramuri, căci nu se va reuşi decât coacerea unei treimi".

În „Cântecul teiului":

„Numeri Tu toţi oamenii din lume, vei descoperi Tu că lipseşte o treime".

Şi Franz Kugelbeer a spus în 1922: „O cruce apare pe cer. Acesta este sfârşitul întunericului. Pământul este un câmp cu cadavre, ca un deşert Oamenii ies foarte şocaţi de prin case. Cadavrele sunt adunate în căruţe şi îngropate în gropi comune. Nu circulă nici trenuri, nici vapoare şi nici maşini în prima perioadă. Fabricile stau liniştite, pentru că nu există oameni care să folosească maşinile. Goana nebună a timpului trecut a încetat... Oamenii care au supravieţuit sunt ca sfinţi... numai ode lui Dumnezeu şi cântece sfinte se aud. Pământul este ca un paradis... în opt zile de-acum vor fi făcute mai multe rugăciuni decât într-un an trecut la auzul clopotelor munca este lăsată deoparte şi oamenii se grăbesc la biserică. Bunurile fără stăpân sunt reîmpăiiite.

Într-o migrare a popoarelor vor fi trimişi oamenii acolo unde este nevoie de ei. Comunele de la munte vor fi folosite ca păşuni. Oamenii se mută pe văi şi pe câmpir, unde este mai uşoară munca”.

Şi în continuare Irimaien „Când se întomneşte (octombrie) se vor aduna oamenii în pace… La început va mai fi încă foamete, dar apoi vor apărea atât de multe alimente că vor fi cu toţii săturaţi. Orăşenii merg la ţară la grajdurile de vite lipsite de stăpân şi le scot afară acolo unde nu este nicio mână de lucru… Dar şi mai mulţi oameni sunt morţi decât în cele două războaie mondiale la un loc. Oamenii fără pământ se întorc acum acasă unde a apărut pustiul şi fiecare poate să se stabilească unde doreşte pentru a avea teren cât poate el să cultive… Zona la Est şi la Nord de Dunăre este repopulată, clima se schimbă (urmare a deplasării continentelor). La noi se va cultiva din nou viţa şi vor creşte fructe tropicale, este cu mult mai cald ca acum… Cine supravieţuieşte, aceluia îi merge bine, poate să se considere fericit…”

Perioada de după război va fi, conform tuturor vizionarilor, o perioadă de pace deosebit de lungă şi fericită.

Cu altă ocazie, Irimaier continuă: „Când înfloresc florile – aşadar primăvara după război – se va întoarce Papa pentru a-şi încununa fraţii. Legile care le aduc copiilor moartea vor fi abrogate. Trei coroane vor fi şi un moşneag bătrân şi încărunţit devine rege. Lumea a depăşit

perioada rea şi va fi pace până la final. Dar la început oamenii trebuie să înceapă acolo unde au început şi strămoşii lor”.

Vizionarul din Zona Pădurii completează: *Acest bărbat pe germanii şi-l vor face împărat, a ascultat în perioada educaţiei sale discursurile lui Hitler*”. Actualilor democraţi li se pare ireal sau aproape imposibil şi de neînchipuit că Germania trebuie să aibă, din nou, un împărat. Dar acest lucru a fost profeţit de mai multe ori.

Irimaier conform Dr. C. Adimaien „4 poi însă se întoarce Papa înapoi şi el va mai încununa trei coroane, cea ungurească, cea austriacă şi cea bavareză”.

Sau de exemplu, Vizionarul din Zona Pădurii: „Trei bărbaţi stau cu spatele la zidul dinspre Sud, în centru cel care va ajunge împărat german, unul ajunge împărat austriac şi celălalt, după câte îmi amintesc, ungur”.

În continuare, exemplul din „*Cântecul Teiului*”:

„Pe exilat la Roma tu-l conduci
Mare sfinţire împărătească priveşte un dom”.

Apoi este ales un nou Papă: părintele îngerilor!

În „Cântecul Teiului” se spune:

„Dacă al popoarelor păstor cu chip angelic
Ajunge ca Antonius călător
Celui lovit de soartă desculţ el predică îi ţine.
Primăvara nouă zâmbeşte lumii întregi”.

Cesarius von Heisterbach scrie: „Va fi ales un Papă din cei care au scăpat din prigoanele împotriva Bisericii. Voinţa lui Dumnezeu îl va numi şi îngerii sfinţi (extratereştrii?) îl vor încorona pe acest bărbat credincios şi împlinit şi fraţii săi, care au supravieţuit prigoanelor împotriva Bisericii şi torturii, îl vor aşeza pe Sfântul Scaun... Acesta va reaşeza lumea în poziţia sfintei credinţe şi toate spiritele le va transforma în moduri de viaţă adevărată ale tinerilor creştini şi toţi vor fi respectaţi pentru credinţa şi sfinţenia lor. El va ţine predici desculţ şi nu se va teme de nicio putere a vreunui prinţ El cu va mântui pe aproape toţi necredincioşii... Şi va exista O Lege, O Credinţă, Un Botez şi o Viaţă. Toţi oamenii se vor iubi între ei şi pacea va dura ani lungi”.

După catastrofă, cu siguranţă că Germania o va apuca pe o cale lungă şi fericită:

În „Cântecul Teiului”:

„Nume german, tu greu ai suferit

Din nou străluceşte în jurul tău vechiul respect.

Creşte în jurul dublei apăsări întunecate Pe a cărei umbră o caută unii nedoriţi.

Bogate recolte privesc eu în fiecare an.

De-al bărbaţilor un mare cârd.

De epidentii şi războaie zguduită lumea este.

Cine supravieţuieşte timpului este suprafeiicit.

Aceasta anunţă bărbatului german Suferind

odată cu Pământul bătrânul tei că încurajarea nu-i ajunge masei.

Iar cel drept a dispera nu trebuie!”

Nostradamus în versetul V/74: „Din sângele troienilor se va naşte inima germană care se va ridica cu o putere foarte mare”.

Tot Nostradamus: „Sfântul Imperiu se va forma în Germania”.

În Apelul către locuitorii Pământului putem citi: „Va fi o perioadă lungă a păcii, a dragostei şi a armoniei (imperiul de o mie de ani), cădân noua existenţă oamenii nu mai pot fi stăpâniţi de războaie sau de idei distructive. Nu va mai exista nicio asuprire a vreunui popor”.

Jakob Lorben „Voi nu trebuie, însă, să fiţi de părerea că apoi această lume naturală va dispărea şi va fi preschimbată într-o alta nouă, ci numai oamenii vor fi creaţi prin acceptarea din plin în inimile lor a adevărului ca fraţi şi surori în Numele Meu să formeze un Pământ nou spiritual. Pe acest nou Pământ voi fi Eu, însumi, şi-mi vor deschide Mie calea şi nu mă vor mai pierde pe Mine niciodată din priviri”.

Şi un alt pasaj: După purificare, oamenii nu vor deveni nimic altceva decât „*lumini pe cer* ((Ce sunt aceste lumini pe cer? Citind mai departe vom descoperi că este vorba de nave spaţiale ale unor vizitatori extratereştri care au observat Pământul deja de mult timp însă care nu au avut voie să intervină. Totuşi, „*acum vine perioada când eu le*

voi… deschide ochii locuitorilor unor planete mai mari asupra Pământului. Apoi se va auzi un strigăt puternic prin întregul Univers, de la Venus până la Urca”.

„Pornind de la această ţară (America) oamenii vor fi martorii mai întâi ai unor lucruri şi evenimente de proporţii şi acestea vor apărea şi în partea vestică a Europei. Astfel vor rezulta din aceasta o rază şi o reflectare, căci luminile se vor întâlni pe cer, vor fi observate şi se vor întretăia”.

Şi în continuare: „La cea de-a doua întoarcere Eu nu voi mai fi născut ca fiu al unei femei, căci acest «Corp al Meu» va rămâne ascuns pentru totdeauna, rămânând Eu, spirit al eternităţii… Eu nu voi veni singur, ci toţi ai Mei din Ceruri vor veni în hoarde uriaşe şi îşi vor întări fraţi din lumea materială. Şi, astfel, între ei, va apărea o comunitate pură, ce va conduce omenirea la o puternică resemnare”.

Şi mai departe viitorul nostru trebuie să arate cam aşa:

Vechile metropole vor fi reconstruite parţial de-a lungul anilor. Edgar Cayce s-a văzut în timpul unei transe transpus în anul 2100 în interiorul unui fel de zepelin metalic (aparat de zbor antigravitaţional de forma unei ţigări, numit încă în zilele noastre „OZN”) deasupra continentului american. La bord se aflau învăţaţi cu bărbi lungi, chelii şi ochelari cu lentile groase. Edgar Cayce descrie scena: „*Noi ajungem într-un oraş uriaş.*

Casele sunt aproape în întregime din sticlă cu *întreb cum se numeşte oraşul şi ei spun*: «*Acesta este noul New York*. *Vechiul oraş a fost distrus*. *El a fost reconstruit*.»”.

Koikowski: „Un secol al violenţei de orice fel, al războiului şi al catastrofelor naturale s-a sfârşit acum. Când s-au îndepărtat norii de praf de pe locurile marilor oraşe n-am mai văzut eu decât ruine. Apoi am văzut sub mine cum au fost construite case acolo, şi în câteva momente şi-a făcut apariţia un oraş mare. Vocea spunea: «Au trecut aproape o sută de ani.»

Deoarece Pământul este încă neliniştit, aşadar încă se cutremură, se construiesc numai case mici. Aceasta este însă capitala bătrânei Europe. Aici se găsesc reprezentanţii tuturor guvernelor din toate statele europene. Nici măcar o treime din populaţie nu a supravieţuit luptelor şi catastrofelor din trecut Simptomele trecutului infracţional – corupţie, asuprire, jaf, urmărire, maltratare ş.a.m.d. – nu mai au niciun loc aici… Toate religiile creştine s-au reunit într-o singură Biserică…

Omenirea pământeană va deveni o populaţie cosmică. Datorează această schimbare în parte evenimentelor vizibile de pe Pământ, dar în principal luărilor de contacte oficiale ale vecinilor cosmici paşnici să supradezvoltaţi (extratereştrii) …

Priveşte capitala noii Europe şi a omenirii

reuniticate…

Apoi am ajuns eu la capitala noii Europe. Era un oraş alb, minunat, case înalte de cel mult două etaje, zone ale oraşului înzestrate cu frumoase spaţii verzi, în centrul oraşului stătea o clădire asemănătoare unei piramide, care însă avea ferestre, balcoane şi terase, toate albe…

Omenirea a luat acum în întrebuinţare energia solară. Însă şi multe alte energii cosmice vor fi făcute utile…

…Aceste maşini (pe care le-a văzut în viziunile sale) funcţionează ca un generator de energie curat! Oamenii care au supravieţuit vor face acum descoperiri încât îşi vor putea supune energii cosmice pure. Originea acestei posibilităţi este mai exact – cu siguranţă – de natură extraterestră. Voi veţi recunoaşte curând multe referitor la lucrurile de natură extraterestră…”

Şi din nou un alt pasaj: Aproape că nu vor mai fi necesari medici pentru vindecarea de boli, ci numai pentru accidente. Nici terapeuţi nu vor mai fi întrebuinţaţi pentru că fiecare om ştie ce sau cine este. În familie sau la şcoală copiii sunt informaţi corect despre spiritul lor nemuritor. Nu există nici spitale şi nici biserici, ci numai clădiri piramidale destinate vindecării totale. Cine se simte oarecum bolnav, slăbit sau epuizat, fizic sau sufleteşte şi intră în această clădire, va fi întărit cu energii cosmice şi va ieşi fericit şi încărcat cu puteri nenumărate…

Acum pluteam în direcţia Estului, asta înseamnă Noul Est, în trecut era Nord-Vest, aproape la Vest Eu puteam să văd că între Angua şi vechiul continent european nu mai era deloc apă, era vizibilă doar o vale mai adâncă... în dtecţia Islandei apăruseră multe insule noi. Apoi m-am îndreptat pe deasupra ţinutului tânăr către Olanda, Belgia, Franţa şi Portugalia, mai departe către interiorul actualului Atlantic, unde-şi făcuseră apariţia multe ţinuturi noi. Vegetaţia era în plină floare. Acolo creşteau printre altele orhidee şi palmieri, căci clima devenise tropicală... în sfârşit, omenirea a cunoscut adevărata cale a vieţii şi nu o mai preocupă decât creaţia. Astfel, pe ea o aşteaptă un drum al dezvoltării fără margini, fără înfrângeri demne de enumerat”.

Moira Timms despre aceşti vizitatori: „Fiinţe de pe planete mai dezvoltate decât a noastră au vizitat Pământul pe când noi eram încă protoplasmă, unificări premature de molecule ce fierbeau în nucleu. Însă motivul principal al nenumăratelor vizite şi contacte din partea OZN-urilor din ultimele decenii îl constituie observarea. Este de interes universal, cosmo-geologic când o anumită specie, o planetă şi un sistem solar se găsesc în criză şi dacă în acelaşi timp devin deschise unor schimbări rapide şi drastice. Nu credeţi că pe una dintre aceste planete îndepărtate înfloreşte în armonie şi pace o cultură asemănătoare celei umane? Pare într-adevăr naivă

încercarea de a-ţi închipui că există o planetă a cărei istorie este lipsită de naţionalism şi de restricţii ideologice? Unde să existe numai graniţe geografice între uscat şi apă, şi nicidecum graniţe de ordin politic? Nu există o posibilitate, se ea şi mai îndepărtată, în loc să ne închipuim guverne regionale centralizate să ne imaginăm un guvern unitar care să păstreze în permanenţă contact cu problemele şi cerinţele populaţiei de pe respectiva planetă? Statul industrial ar putea fi cumva înlocuit de un stat spiritual, şi n-ar putea satisfacerea nevoilor, în loc de cea a dorinţelor umane să ne facă mai fericiţi şi cu mult mai mult decât o economie în dezvoltare? Şi o tehnologie puţin mai avansată decât a noastră n-ar putea să facă utilă energia universală dătătoare de viaţă pe care o emană Soarele, vântul sau fluxul (apei sau al conştiinţei) şi chiar aerul – pe o planetă oarecare, undeva în cosmos? Rasa umană tocmai devenită emancipată este pregătită să înveţe una dintre importantele lecţii pe care trebuie s-o înveţe fiecare copil: că fiecare este responsabil pentru propriile fapte. Dacă un copil îşi strică jucăriile, nu mai are nimic cu care să se joace şi jeleşte, şi dacă bagă orice în gură pentru o satisfacţie de moment, poate să se îmbolnăvească. Această observaţie este plauzibilă şi ne îmbolnăvim dacă ne uzăm toate forţele. Planeta suferă. Noi suntem planeta şi nu există nicio existenţă separată!”

Totuşi în perioada „de după” nu se va ajunge numai la contacte deschise cu extratereştrii, ci după cum se desprinde din mărturisirile făcute în cartea lui Charles Berlitz, şi cu cei din interiorul Pământului. Berlitz ne povesteşte, de asemenea, o legendă nu tocmai credibilă pentru unii cititori şi cititoare: „În inima Asiei, în deşertul Mongoliei şi în munţii Tibetului circulă deja de multe sute de ani legenda ţinutului Agarthi şi a conducătorului său, regele lumn. Agarthi este, conform credinţei multor oameni, o lume în interiorul Pământului care trebuie să se compună din peşteri uriaşe sub ţinutul înalt din centrul Asiei în care trebuie să fi pătruns prin intrări secrete vechi triburi şi care se pare că trăiesc până în ziua de astăzi o viaţă secretă. Acest Shangri-La subterestru trebuie să mai existe încă sub ţinuturile conduse de comunişti şi de fiecare dată când regele lumii ordonă, Pământul este invadat brusc de păsări şi de alte animale. Cu sute de ani înainte acest rege al lumii a făcut o profeţie, care – calculându-se din momentul în care a început să se împlinească – ca multe alte profeţii face referire la cea de-a doua jumătate a secolului XX Oamenii îşi vor neglija sufletele tot mai mult Cea mai puternică nenorocire va domni pe Pământ Oamerm vor fi ca animalele însetate de sânge, vor tânji după sângele fraţilor lor. Semiluna se va întuneca şi susţinătorii ei se vor prăbuşi în minciuni şi război interminabil… Coroanele regilor vor pica… Va

avea loc un război îngrozitor între toate popoarele lumii… Naţiuni întregi se vor scufunda… Foamete… Infracţiune, care nu cunoaşte legea, incredibil de prematur pentru lumea noastră… cei urmăriţi vor cere atenţie din partea întregii lumi… Vechile străzi vor fi umplute de masele populare care se mută dintr-un loc în altul… Cele mai mari şi mai frumoase oraşe vor fi înghiţite de flăcări… Familiile se vor destrăma… Credinţa şi iubirea vor dispărea… Lumea va fi golită… după cincizeci de ani nu vor mai exista decât trei naţiuni… Şi cincizeci de ani mai târziu va avea loc un război de optsprezece ani şi catastrofe şi apoi popoarele din Agarthi îşi vor părăsi peşterile subpământene şi vor ieşi la lumina zilei…”

Se pare că ne aşteaptă o perioadă interesantă. Doriţi să fiţi şi dumneavoastră de faţă?

Annie Kirkwood care a primit, de asemenea, mesaje din partea Fecioarei Maria, ne anunţă următoarele despre această perioadă: „Este perioada când începe o nouă treaptă evoluţionistă pe Pământ. Epoca viitoare reprezintă pentru oameni o perioadă de evoluţie, o perioadă a marii creşteri nu numai pentru rasa umană, ci şi pentru multe specü de animale. Unele specii de animale care trăiesc acum pe Pământ nu vor supravieţui schimbărilor de pe Pământ Vor muri la fel ca şi dinozaurii şi mamuţi de odinioară. Chiar şi fiinţa umană îşi va modifica structura. Omul se va

dezvolta într-o nouă specie.

Acest proces de dezvoltare se întâmplă deoarece omul trebuie să se acomodeze unor noi condiţii de viaţă. Atmosfera se va compune din alte structuri. Sistemul solar va fi altfel. Va apărea un nou «Soare» şi veţi avea un sistem solar binar. Aceşti doi aştri vor activa celule ce-şi procură hrana din razele solare. Voi vă veţi primi o parte din hrană prin intermediul razelor solare.

Omul va deveni o Hinţă mai spirituală. El va auzi sunete pe care momentan nu le poate percepe. El va putea vedea prin particulele solare pe care actualmente nu le observă. El va putea vorbi şi asculta mental (telepatic)…

Prin telepatie veţi putea comunica cu multe lumi – cu sferele spirituale, cu alte planete şi dimensiuni, cu animalele şi chiar cu natura…

El (omul) îşi va putea utiliza mai bine capacităţile safe spirituale. Aceasta, pe care noi o numim intuiţie, va fi puternic activată în toţi oameni, Oamenii vor trebui să se cinstiţi, căci veţi avea posibilitatea să auziţi gândurile celorlalţi. Momentan, omul încă mai poate să-şi ascundă sentimentele şi gândurile; totuşi, în perioada care va veni, nu o va mai putea face (toate acestea sunt semne clare ale creşterii frecvenţei)… El nu va mai avea nici măcar posibilitatea să se inducă singur în eroare. Sentimentele şi gândurile voastre vor fi transparente. Voi veţi fi nevoiţi să nu-i mai judecaţi pe ceilalţi după defectele lor, căci

dacă veţi putea citi gândurile altora nu veţi mai putea manipula cu uşurinţă. Copai se vor naşte cu capacităţi spirituale superioare celor din această vreme într-o nouă şi mare familie şi ei îşi vor instrui părinţii să acţioneze şi să conducă paşnic şi cu dragoste…

…Dragostea va constitui soluţia pentru toate greutăţile căci ura şi teama vor fi recunoscute imediat şi oamenii vor deveni mai atenţi şi mai iubitori, iertarea va fi mod de comportare general. Dacă un om se arata drăgăstos şi pios şi ceilalţi se vor comporta ca atare. Dragostea şi credinţa atrag tot mai multă dragoste şi credinţă… Voi veţi descoperi noi mijloace de locomoţie şi noi tehnici dătătoare de energie. Necesităţile omenirii vor fi altele. Schimbările vütoare vor fi foarte mari. Vor fi descoperite noi elemente. Se vor descoperi alte căi de comunicare cu alte planete. După ce Pământul îşi schimbă poziţia în Univers şi după ce noul Soare şi-a ocupat poziţia vine perioada de pace, care a fost prevestită. Oamenii de pe Pământ vor avea capacitatea să comunice cu locuitorii lumii spirituale şi pe această cale vor câştiga mai multă experienţă – de exemplu despre cum funcţionează Universul sau care le este menirea pe Pământ Teama de moarte va fi de domeniul trecutului.

Vă puteţi închipui cum aţi sta de vorbă cu dragă voştri care nu se mai găsesc pe lumea noastră, care sunt «morţi»? Gândiţi-vă numai câtă

ştiinţă vă stă la dispoziţie! Se va putea comunica cu fiinţe care le vor împărtăşi oamenilor date despre civilizaţii trecute şi capacităţile acestora... Chiar şi întrebările dumneavoastră cu privire la viaţă, spirit, suflet şi realitate se pare că vor putea primi răspunsurile corespunzătoare. Nu mai este necesar să rămână întrebări fără răspuns... Prin comunicarea cu spiritul dumneavoastră vă veţi putea conecta la energia vindecătoare a cosmosului. Oamenii vor comunica cu dinţe de pe alte planete care cu vor ajuta cu multe informaţii importante. Aceste fiinţe vor instrui noua civilizaţie să trăiască în pace şi dreptate. Fiinţele de pe alte planete vă vor instrui să vă îmbunătăţiţi tehnologia rămasă.

Prin toate acestea, nu doresc decât să vă ajut să vă faceţi o imagine asupra perioadei „de după”. Nu este mesajul pentru care am venit eu. Noi trebuie să ne îngrijim pentru ziua de astăzi. Oamenii care trăiesc astăzi în lume trebuie sa de pregătiţi”.

O altă profeţie interesantă despre timpul „de după” vom primi şi de la Ioan din Ierusalim. Ea este atât de convingătoare încât ar fi putut fi singura care să compună acest capitol.

„Când se va termina mileniul care vine după acest mileniu

Va avea loc o a doua naştere pentru fiinţa umană.

Spiritul se va întări în rândurile maselor

populare.

Care sunt un întreg în fraternitate.

Atunci va fi făcut cunoscut sfârşitul perioadei barbaric.

Va fi perioada unei noi întăriri a credinţei.

După zilele negre de la începutul mileniului.

Care vine după acest mileniu.

Vor începe zilele fericite.

Omul va regăsi drumul omenirii şi Pământul îşi va avea din nou ordinea sa.

Pământul va fi ca o grădină.

Omul va fi atent la tot ce este însufleţit El va curăţa ce a murdărit El va primi întreg Pământul ca locul său natal şi va gândi cu inteligenţă la ziua de mâine.

Când se va termina mileniul care vine după acest mileniu.

Omul va şti că toate fiinţele însufleţite sunt purtătoare ale luminii şi că ele sunt creaţii ce necesită respect El va înfiinţa oraşe noi în cer, pe Pământ şi pe mare.

Ei îşi va reaminti ceea ce a fost odată şi va şti să indice ce va fi.

El nu va mai avea nicio teamă de propria moarte.

Căci el trebuie să ti trăit mai multe vieţi de-a lungul existenţei sale şi el va şti că lumina va străluci întotdeauna”.

Edgar Cayce: „Când ceea ce a fost promis de profeţii şi de înţelepţii lumii; când se sfârşeşte

perioada şi încă o jumătate din ea s-a împlinit, în această zi şi la această generaţie şi când pe acest Pământ va domni din nou uniunea, când mulţi ne vor chema calea pentru întâmpinarea Lui. Atunci va veni Domnul, exact aşa cum Daţi văzut plecând".

S-ar putea presupune că Iisus Cristos care a plecat atunci cu ajutorul unui nor, acesta poate că n-a fost deloc un nor, ci un nor special, argintiu, de care am auzit prin intermediul tăbliţelor sumeriene, cu care obişnuieşte să zboare Dumnezeu (zeităţile?) – o farfurie zburătoare?

Aşa se spune, de exemplu, în prima Scrisoare către Thessalonideni 4: 16 – 17: „Căci chiar Dumnezeu va cobori din cercând va veni vremea, arhanghelul strigă şi fanfara lui Dumnezeu răsună. Mai întâi se vor scula cei morţi creştini; apoi noi, cei în viaţă, care am mai rămas, suntem dispăruţi împreună cu ei în NORI în întâmpinarea DOMNULUI. Apoi vom fi întotdeauna la DOMNUL".

Moira Timms ne explică o altă posibilitate: „Există mulţi care cred că Cristos, conform literelor, va cobori plin de fală din nori, aşa cum e prezis şi în Biblie, dacă El se va reîntoarce. Biblia spune că fiecare ochi îl va vedea, în acelaşi timp în întreaga lume. Nu e foarte probabil că în această perioadă să funcţioneze acoperirea prin mass-media, aşadar trebuie să existe o altă explicaţie. Când va veni timpul ca Pământul să fie cuprins de

toate vibraţiile negative şi când toate datoriile destinului vor fi plătite (legea „cauză-efect”, „însămânţare-recoltă” va fi echilibrată) atunci cei ce vor supravieţui vor ajunge la o mare stăpânire de sine interioară. («Imperiul se află în noi» Luca 17: 21). Dacă asta se va întâmpla lumea va fi început să intre într-o altă vibraţie care are legătură cu următoarea fază revoluţionară, a patra dimensiune. Materia reală a lumii materiale va fi mai fină pentru a fi clasificată drept o vibraţie subtilă nouă, drept spirit De aceea a doua apariţie a lui Cristos în lume va fi văzută de toţi oamenii în acelaşi timp, dar într-o conştiinţă superioară de toţi cei care au reuşit trecerea în acest nivel.

Conştiinţa lui Cristos se va manifesta drept conştiinţa lui Dumnezeu şi de aici mai departe asupra tuturor vieţuitoarelor. Deşi există multe apariţii mari care manifestă conştiinţa lui Dumnezeu, Iisus a fost acel profesor care implica titlul «Cristos», pentru că El era cel mai perfect exemplu cu chip uman şi pentru că El s-a jertfit, asumându-şi prin moartea lui destinul uman. Nu avem voie să uităm că Cristos este o PUTERE universală, pe care trebuie să o VEZI... fiecare dintre noi va face asta mai devreme sau mai târziu”. (109, pagina 172)

Pirăl-Wahshi, maestrul Sufi ştia: „Dezvoltarea raţiunii noastre se reflectă în lumea înconjurătoare. Lumea pe care o vedem noi este o oglindă a propriilor noastre personalităţi – numai

dacă ne vom schimba noi se va schimba şi lumea. Nu ne putem, pur şi simplu, schimba, dacă schimbăm lumea; dar lumea poate fi schimbată dacă ne schimbăm noi”.

În încheiere să citim sfatul lui Carlos Castenada: „Dacă ne vom schimba părerea despre lume, se va schimba şi lumea”.

PENTRU DATARE

Problema unei datări exacte. Despre asta scrie Josef Angerer în Roata de foc apocaliptică: „Clarvăzătorii receptează de obicei imagini nedatate şi nelocalizate şi pot nota o perioadă în general doar prin simboluri sau prin alte combinai proprii. Dumnezeu lasă neatinsă libera voinţă a omului şi nu-i dezvăluie clar viitorul. Dacă într-o previziune sunt numite date exacte în ani, luni şi zile, atunci aceste profeţii sau acest supliment nu provin din iluminare divină. Dacă clarvăzătorul notează o dată exactă, ea este valabilă condiţionat «dacă… atunci».

«Imediat» şi «în curând» pot însemna perioade de ani. Data exactă pe care a anunţat-o de exemplu profetul Jonas, nu era potrivită, pentru că premisele s-au schimbat plin căinţă!

Datarea exactă serveşte la satisfacerea curiozităţii. În schimb profeţiile lui Dumnezeu au un alt scop: să facă oamenii mai buni. Sări îndemne pe oameni să se întoarcă din calea lor, să-i instruiască pe oamenii buni în vederea unei iminente lovituri a destinului, sau să le dea curaj

în caz de nevoie, arătându-le valorile constante. Pentru asta nu e nevoie de date exacte. Datele nu corespund niciodată!” (6, pagina 31)

Dar să facem totuşi o mică analiză asupra profeţiilor care ne stau la dispoziţie şi vom vedea măcar în ce direcţie indică previziunile. Un indiciu important este, după cum am mai afirmat, faptul că întregul scenariu se va desfăşura abia după căderea zidului. La Nostradamus citim în versetul 11/57:

„Înainte de conflict va cădea marele zid…”

În acest caz este însă neclar care este perioada între căderea zidului şi începerea războiului.

Date mai exacte transmite Nostradamus. În versetul 1/48 noi citim: „Douăzeci de ani ai stăpânirii Lunii vor trece, în al şaptelea mileniu posedă alţii stăpânirea ei.

Când Soarele va avea zilele lui întunecate.

Atunci se va împlini profeţia mea şi va depăşi”.

Dacă Kurt Aligeier are dreptate în cartea sa *Profeţiile lui Nostradamus* şi dacă datarea începe la Nostradamus în jurul anului 4.000 î. Hr., atunci începutul mileniului al şaptelea începe cam în anul 2000 d. Hr.

Luna reprezintă la Nostradamus Islamul, al cărui stindard arată o semilună. Stăpânirea lui a început odată cu Ayatollahul Khomeini. Şi douăzeci de ani mai târziu, în anul 1999, urma să

vină noul conducător al Europei.

Şi în prefaţa sa adresată centurienilor Nostradamus pomeneşte de cumpăna mileniului: „Eu... văd mai departe până la evenimentul care, după socoteli exacte, va avea loc la începutul mileniului al şaptelea (2000 d. Hr.). Apoi... vor începe să mişune rivalii lui Iisus Cristos şi ai bisericii sale... Va fi declanşată a treia inundaţie cu sânge uman (al Treilea Război Mondial). Războiul nu se va abţine mult timp. Fiica va fi sacrificată pentru salvarea bisericii creştine. Ea îl doboară pe conducătorul sectei păgâne (comunismul) a noilor credincioşi... Acela, care este împotriva ţărilor nordice (ruşii) va mai înfrâna încă o dată pe satana conform voinţei lui Dumnezeu. Între popoare se va încheia la nivel mondial pace. Biserica lui Iisus Cristos va fi eliberată de toate necazurile, indiferent de câtă fiere vor vrea să toarne azostainii (anagramă pentru satanişti/cei răidiabolici) în miere cu arta lor de ispitire contagioasă. Toate astea se vor întâmpla în jurul mileniului al şaptelea (2000 d, Hr.). Sfântul suprem, Iisus Cristos nu va mai fi călcat în picioare de necredincioşii din nord (ruşii)". (18)

Din alte versuri importante ale lui Nostradamus reies, conform interpretării lui Bouvier, următoarele date (interpretările ar ocupa prea mult loc aici): versul al III-lea/52: august 1999 versul al VI-lea/24: 10 iulie 1999 versul al X-

lea/74: 1 septembrie 1999 versul al VI-lea/4: iulie 1998 şi 2005.

Iar în cuvântul înainte al lui Nostradamus, despre profeţii: 1998.

Augustin Quack a ajuns, prin încercarea sa de a descifra numărul 666, în opera sa *Secolul apocahptic*, în anul 1998.

Jeane Dixon a prorocit războaiele din Europa pentru anul 1999, iar războiul din Orientul Apropiat pentru anul 2000.

La Lothringer se spune: „În acest timp, spune el, se va naşte anticristul în Rusia extremă… dar el apare doar în anii ’50. Apoi el a spus în ziua în care Sfântul Marcus pică în ziua de Paşti”. Aceasta se întâmplă la 25 aprilie 1998.

Don Bosco, un preot italian (1815 – 1888) a prevăzut în legătură cu anul în care Papa va fi nevoit să fugă din Roma că va avea două luni pline în luna florala Faptul că ar fi două luni pline în 30 de zile nu este frecvent iar într-o lună floralăeste şi mai rar. Următoarea dată în care va fi de două ori lună plină într-o lună floralăeste martie 1999. (18)

Mai departe există un indiciu că profeţiile piramidei lui Keops ar înceta la 17 septembrie 2001. Dar nu putem fixa o dată exactă.

Necunoscutul clarvăzător din Sauerland indica anul în care va începe războiul: „Războiul urmează după o iarnă, în care nu cade zăpadă de câţiva centimetri (3 – 5 cm). Ciubotica cucului va

înflori devreme în acest an, iar vacilor le va ajunge deja din aprilie iarba până la genunchi”.

Clarvăzătorii sunt însă atât de aproape de aceeaşi părere în ceea ce priveşte desfăşurarea evenimentelor dinaintea războiului, prin care se deduce că se apropie momentul respectiv. Bouvier a rezumat aceste evenimente:

Înaintea războiului va fi un talmeş-balmeş general, poate un război în Golf, şi după aceea mari probleme economice.

Iama dinaintea războiului este neobişnuit de blândă.

Război începe primăvara în Orientul Apropiat /Balcani şi se pare că nu va atinge centrul Europei.

Criză /mobilizare parţială în primăvară, urmând o destindere politică – pace fictivă.

Papa fuge din Italia cu puţin timp înaintea războiului.

Războiul din centrul Europei a sosit absolut surprinzător şi este foarte scurt. Se pare că faza de război a durat doar trei luni, de la mijlocul lunii iulie până la sfârşitul lui octombrie. (18)

Şi Moira Tlmms explică în cartea ei *Limbile arătă*toare *ale Apocalipsei* datarea exactă:

„Prezicerile sau profeţiile au în acest secol o reputaţie proastă, mai ales pentru că ştiinţa a acoperit prin propriul ei aspect al previziunii nevoia din psihicul uman. În afară de asta, profeţiile aveau, în general, renumele de a nu

corespunde realităţi sau de a se referi la un moment sau la un loc total diferit, în condiţii absolut diferite. Uneori se pare că ele greşesc în totalitate. Asta pare să nu deranjeze popoarele primitive, cu credinţa lor în Omen, care nu argumenta logic: zeii şi-au schimbat părerea. Chiar şi în culturile şi societăţile care sunt doar puţin mai complicate decât ale noastre, profeţiile îşi mai păstrează încă locul lor, respectat ca o prelungire a impulsului religios. Dar la aceste suflete cuminţi, care sunt prizoniere în epoca tehnicii moderne, se pare că nu există loc sau nevoie de mesajul unui asemenea medium…

…Deseori viziunea profetică era prea avansată în ceea ce priveşte conţinutul, pentru a se potrivi în matricea culturală a acelei perioade. Drept rezultat, descrierea viziunii a fost realizată într-un limbaj atât de limitat, încât a rămas indescifrabilă, chiar şi contemporanilor din vremea prezisă. Povestirea despre roata lui Ezechiel din Biblie poate reprezenta fie o relatare a unor impresii subiective, sălbatice pe care le-a avut Ezechiel în timp ce mânca ciuperci otrăvite, fie o întâlnire cu fiinţe din cosmos, care au venit cu un obiect rotund din cer.

…Dacă profeţiile au o funcţie benefică, atunci aceasta este faptul că se poate privi de probă în viitor. Nu trebuie să ne uităm la un Ulm dacă nu ne place reclama anterioară care i-a fost făcută. În acest caz trebuie doar să aşteptăm până se

termină. În legătură cu profeţiile, acest lucru nu e atât de simplu. În cazul unei previziuni care produce frică, am putea să o ignorăm şi să încercăm să înţelegem ce legătură are cu realitatea. Asta ar însemna: a) să fii avertizat, b) să te pregăteşti şi c) să cauţi în prezent posibilităţi de a schimba viitorul.

„Soarta unei naţiuni poate fi modificată prin voinţa liberă şi colectivă a oamenilor ei, iar soarta unei planete poate fi schimbată prin voinţa liberă, colectivă a naţiunilor sale”. (109, pagina 103)

„EXISTĂ O SCADENŢĂ?”

Ultima propoziţie a Moirei Timms nu este numai de o importanţă majoră, ci conţine şi esenţa absolută a unei previziuni. Şi ea coincide şi cu afirmaţiile clarvăzătorilor.

Să ne amintim de cuvintele lui Biemacki: „Tot ceea ce tocmai am descris se va petrece în curând şi se va desfăşura exact aşa cum am prezentat eu. Dacă apare destulă căinţă, atunci va fi posibilă o micşorare a intensităţii pedepsei…”

Sau Dannkm Brinkley: „Brinkley fusese atenţionat de acea fiinţă că viitorul nu este săpat în piatră, ci că se schimbă odată cu comportamentul omului”.

În Garabandal: „În ce măsură se realizează (purificarea), depinde de străduinţele fiecăruia”.

„Însă înainte să aibă loc o purificare a Pământului, se poate să mai asistăm din nou la un avertisment şi apoi la o minune, pentru a da

omenirii o ultimă somaţie pentru a se întoarce din drumul ei”.

Jakob Lorben „Dacă cei bogaţi vor avea grijă de cei săraci, şi vor opri camătă lor, atunci se vor opri şi judecăţile”.

Fecioara Mana, prin Jarinta, unul dintre copiii de la Fatima, la 22.05.1958: „Însă dacă lumea şi decide să se căiască totuşi, atunci draga noastră Fecioară ne va veni în ajutor*!

Josef Angerer. „Dacă clarvăzătorul dă un termen, atunci el este valabil în mod condiţionat «dacă… atunci». Ei au după părerea sa scopul „de a-i soma pe oameni să se întoarcă din calea loru.

Este absolut posibil să se modifice ceva, iar în diferite transmisii mai recente se pomeneşte deja că destui oameni s-ar fi trezit şi că această creştere a frecvenţei (conform lui Gregg Braden – *Awakening to Zero*-Pointfrecvenţa Schuhmann se află între timp la aproape 9 hz cu tendinţă crescătoare, iar câmpurile magnetice scad cu viteza mare) ar fi schimbat deja ceva în gândirea lor datorită trecerii în „noua epocă”. Drept urmare ar fi posibil, de asemenea, ca scenariul scris aici să se îndrepte într-o altă direcţie. Astfel, clarvăzătorul Korkowski care afirmă că are contact cu un grup de extratereştri, consideră că scadenţa omenirii a fost prelungită şi că ea s-ar amâna cu ani întregi.

Şi alţi clarvăzători raportează că o parte din oameni s-au schimbat deja spre binele lor şi că de

aceea evenimentele descrise se vor petrece într-un alt mod, dacă se vor mai petrece.

În calendarul tribului Maya se spune că perioada de tranziţie ar dura din anul 1986 până în anul 2012. Deci şi aici ar exista indulgenţe.

O variantă total diferită găsim în cartea lui Bob Frissell, *înapoi în viitorul nostru*, în care se relatează că sirianii (fiinţe de pe planeta Sirius), care conform cărţii ar întreţine o legătură strânsă cu Pământul şi cu locuitorii ei, ar fi realizat o creştere a frecvenţei. Bob Frissell relatează că în anul 1972 a existat o explozie solară atât de puternică încât ar fi stins viaţa de pe toată suprafaţa Pământului, dacă sirianii n-ar fi crescut în mod artificial rata de vibrare a Pământului. Datorită acestui precedent, autorul, respectiv persoana pe nume Drunvalo Melchizedek, ajunge la concluzia că nu se va trece neapărat „paşnic" în noul timp, dar că amploarea va fi mult mai redusă – e posibil să nu fie niciun al treilea război mondial şi nicio mutaţie a polilor. Drunvalo consideră, de când cu experimentul sirianilor în 1972, că cele mai multe preziceri sunt exagerate şi afirmă că profeţiile lui Nostradamus şi Edgar Cayce au fost până atunci foarte exacte, dar că acum nu mai corespund realităţii. (Mai multe despre asta în cartea numită mai sus).

Oricum ar fi, scopul acestei cărţi nu este de a se ţine de scenariile descrise şi de a observa cum se împlineşte un punct după altul, ci de a

împiedica desfăşurarea lor, eventual să nu mai aibă loc. Noi, autorii, vedem profeţiile ca pe nişte avertismente şi nu ca pe o realitate absolută sau ca un viitor bine stabilit Noi vrem să trăim, nu să se trăiască pentru noi.

PRIVIRE DE ANSAMBLU

Deci, dragi cititori şi cititoare. După cunoaşterea acestor viziuni aproape că nu mai pare posibil să speri fără griji şi să plănuieşti viitorul. Cel puţin pentru materialişti, deci pentru oamenii care văd sensul existenţei lor exclusiv în satisfacerea nevoilor lor materiale. Deci, noi presupunem că acesta a fost şi sensul şi scopul pentru care ne-au fost transmise aceste viziuni prin aceşti clarvăzători. Şi anume pentru a ne atenţiona pe toţi, respectiv pentru a ne aminti că materia trebuie să reprezinte doar spaţiul în care noi, fiinţe spirituale prin substanţa noastră primordială, să ne putem dezvolta prin cunoştinţe. Şi nu că noi am reprezenta materia, aşa cum cred mulţi dintre pământeni între timp, datorită unei credinţe pedagogice absurde. Însă vom explica imediat mai pe larg.

De fapt fiecăruia ar trebui să-i fie clar că nu este o coincidenţă cea care ne-a adus aceste mesaje şi care ni le transmite în continuare. Să aflăm scopul. De ce are un fermier neajutorat sau un păstor de păşune pe neaşteptate o viziune despre întâmplări viitoare – în cazul nostru al treilea război mondial – şi scenarii despre

catastrofe naturale?

Acestea sunt întrebările spre care vrem să ne îndreptăm deocamdată atenţia, înainte de a trata alte întrebări, ceea ce putem face acum sau ar trebui să facem. Să analizăm întâi ce sunt de fapt aceste viziuni, ce e viaţa şi de ce ne aflăm aici. Trebuie să privim totul din mai multe perspective, pentru a putea înţelege mai târziu că ceea ce îi sperie pe cei mai mulţi oameni în primul moment este eventual lucrul cel mai bun care se poate întâmpla planetei noastre şi locuitorilor ei.

Se poate ca pe de altă parte să pară complicat în primul moment, să explicăm „viaţa” aici, însă, după cum vom putea constata şi singuri imediat, viaţa se bazează pe o ordine foarte simplă şi clară, pe care fiecare o înţelege. (Şi astfel, se dovedeşte şi corectitudinea ei, căci adevărul este întotdeauna simplu.) în acest sens apare o repetiţie a lucrurilor de bază de la începutul cărţii, însă acesta este nucleul propriu-zis al subiectului şi el este explicat aici mai profund şi clarificat mai bine prin exemple.

Deci la început constatăm:

Viaţa nu este o coincidenţă, cum vor să ne convingă cei mai mulţi cercetători „pedagogi”, ci, aşa cum dovedeşte fizica, o ordine absolut perfectă. Construită pe legi foarte clare care sunt vizibile şi repetabile. Viaţa e un „cosmos” şi anume o ordine perfectă. Iar ordinea se bazează pe legi. Legile materiei, ale vieţii psihice, sunt

elucidate de fizică. Însă viaţa nu se desfăşoară numai în cadrul materiei, ci şi într-o a doua componentă şi anume în lumea spirituală. Lumea spirituală are şi ea legile ei care sunt expuse prin metafizică.

Deci noi avem lumea fizică şi metafizică, lumea de aici şi cea de dincolo. Aşa cum corpul este însufleţit prin spirit, tot aşa animalele, plantele şi mineralele sunt însufleţite prin spirit Aşa şi planeta noastră are spirit şi ca orice om şi o memorie.

Ambele, şi lumea fizica şi cea spirituala, sunt conservate şi unite prin aceleaşi legi. Este aceeaşi ordine ca şi în exterior şi în interior, ca în mare aşa şi în mic.

Cele mai importante legi care formează această ordine şi pe care se bazează şi toate celelalte legi sunt legea cauzalităţii şi legea rezonanţei, respectiv a vibraţiei. Celelalte legi, cum ar fi legea gravitaţiei sau a căderii, derivă din legea cauzalităţii. Legea cauzalităţii este denumirea generală pentru „cauză-efect”. E cunoscută şi ca legea „ce cultivi, asta recoltezi”. Sau simbolizată de zicala „*ceea ce strigi în stânci, asta auzi prin ecou*”. Legea rezonanţei se completează cu legea cauzalităţii, pentru că nu se reîntoarce la cei afectaţi decât ceea ce a avut rezonanţă, respectiv ceea ce vibrează în acelaşi mod. Asta înseamnă că el primeşte înapoi doar ceea ce deja a cultivat înainte.

Aşadar e de reţinut: este lege că dacă cultivi secară recoltezi secară şi nu grâu. Deci nu trebuie nici să te miri, nici nu este o coincidenţă, dacă după cultivarea unei sămânţe de secară răsare chiar secară. Aşa i se întâmplă fiecăruia care strigă printre stânci cuvântul „rău”. Şi nu trebuie să se mire că nu aude prin ecou cuvântul „drag”. Asta ca exemplu pentru lumea fizică.

Atât în viaţa metafizică, cât şi în viaţa pământeană s-ar realiza legea în felul următor dumneavoastră primiţi înapoi de la viaţă ceea ce aţi „strigat” anterior, respectiv comportamentul pe care l-aţi avut până atunci.

Exprimându-ne figurat Dacă o persoană este agresivă, atunci acesta este efectul pe care l-a cauzat Atunci, conform legii cultivării şi a recoltei, ea primeşte înapoi ceea ce a cultivat şi anume agresiune. Nu e nicio coincidenţă, ci e logic, legal şi drept

Pentru a explica totul mai pe larg, vrem să mai dăm în acest pasaj un nou exemplu din domeniul computerului, prin care ordinea şi perfecţiunea vieţii, în mic sau mare, pot fi reprezentate foarte frumos.

Ordinea reprezintă ordinea perfectă. Orice notează respectiva persoană prin tastatură pe calculator, e vizibil şi pe monitor şi după comanda de tipărire va fi scos şi pe imprimantă. Indiferent ce notezi pe această tastatură, va apărea fără împotrivire şi pe monitor, respectiv va deveni

„realitate”, prin hârtiile scoase la imprimantă.

Şi dacă aţi făcut înainte o greşeală în mod inconştient, atunci o veţi găsi imediat acolo. Nu din coincidenţă, ci conform normelor. Dacă scrieţi cuvântul „dragoste”, atunci computerul va imprima chiar acest cuvânt.

Însă computerul în sine este neutru. Îi este indiferent dacă scrieţi cuvântul „dragoste” sau „ură”, el doar imprimă aşa cum trebuie. Şi nu trebuie să confruntaţi computerul, respectiv să-l faceţi responsabil dacă mai târziu veţi găsi numeroase greşeli de ortografie în textul pe care l-aţi scris chiar dumneavoastră.

Transpus asupra vieţii, asta ar însemna că tot ceea ce cultivăm prin gândurile, sentimentele, cuvintele şi faptele noastre, asta şi recoltăm. Şi apoi nu trebuie să învinovăţim viaţa că e rea şi nedreaptă cu noi. Viaţa e neutră. E ordinea prin care noi învăţăm, adică prin care suntem atenţionaţi asupra rezultatelor noastre, prin faptul că viaţa ne oglindeşte ceea ce am realizat prin cauzele noastre.

Dacă un om este bolnav, atunci boala nu a apărut din întâmplare, ci în mod logic, pentru că respectiva persoană a creat premisele corespunzătoare.

Aşa este şi cu banii, sănătatea, succesul şi insuccesul, cu toate componentele pe care le oferă viaţa. Nu sunt din întâmplare, d datorită rezonanţei, după lege.

Şi aşa cum un computer are o tastatură fixă şi o memorie, la fel are şi fiecare om şi fiecare altă fiinţă.

Fii atent la gândurile tale, căci ele devin cuvinte, fii atent la cuvintele tale, cad ele devin fapte, fii atent la faptele tale, cad ele devin obişnuinţe, fii atent la obişnuinţele tale, cad ele devin caracterul tău, fii atent la caracterul tău, cad el îţi devine soartă.

Talmud

Tot ceea ce cauzează un om şi în ce mod, de-a lungul duratei vieţii sale, respectiv ce gândeşte, ce simte şi ce face este înregistrat automat în câmpul său magnetic şi tipărit – adică: el este confruntat cu cauzalitatea sa.

Asta nu e nici „bine”, nici „rău”, e pur şi simplu aşa şi este în ordine. Viaţa este absolut neutră şi nu judecă ceea ce cultivă oamenii. Pur şi simplu îi dă omului posibilitatea să privească ca într-o oglindă ceea ce a cultivat el. Aşa-zisul „liber-arbitru” este un privilegiu, de care însă cei mai mulţi oameni se sperie. Le e frică să fie liberi, să poată decide ei înşişi, da, să li se permită să poarte răspunderea, să poată crea şi realiza ceva singuri, să fie un mic „zeu”. Oamenii care n-au priceput toate astea, deşi Iisus şi Buddha le exprimaseră deja atât de simplu şi de clar, mai au un drum lung de parcurs. Şi aici e valabilă legea rezonanţei, dar cine vrea să scape de propria lui responsabilitate va fi „strivit” de viaţă.

Şi aşa cum oamenii au câmpurile lor magnetice, aşa îl are şi Pământul pe al lui. Câmpul magnetic al Pământului, care e numit în partea asiatică a lumii „cronica Akasha” a înregistrat toate gândurile, toate sentimentele şi toate acţiunile fiinţelor care îşi petrec viaţa pe Pământ, sau şi-au petrecut-o de-a lungul ultimelor milenii. Această cronică Akasha ar putea fi comparată cu tastatura unui computer. Cititorii şi cititoarele critice se vor fi întrebat la penultima propoziţie de ce doar ultimele milenii, şi nu ultimele milioane de ani? Acest lucru e corect aşa, deoarece câmpul magnetic al Pământului se prăbuşeşte după anumite cicluri temporale. În acelaşi timp se ajunge apoi la deplasarea polilor, prin care sunt provocate din nou catastrofe (deriva continentelor, furtuni electromagnetice, inundaţii…). Şi la o asemenea prăbuşire a câmpului magnetic se petrece acelaşi lucru ca atunci când iese din funcţiune computerul – totul este şters din memorie.

Aşadar, Pământul a înregistrat tot ceea ce dragii, micuţii şi atât de cuminţii omuleţi au semănat de-a lungul mileniilor prin dragele lor gânduri, sentimente şi acţiuni. Şi totul e înregistrat într-un mod aproape penibil. Fiecare gând în parte!

Întrebare pentru dumneavoastră: V-aţi putea imagina cum ar arăta oare toate gândurile adunate de la întreaga populaţie? Cum ar arăta

colectivul nostru pământean? Ei bine, arată aşa cum este suprafaţa Pământului în această clipă, după ceea ce s-a întâmplat şi în ultimele secole. Războaie, războaie şi iarăşi războaie. Căci după legea afinităţii, ceea ce se petrece în interiorul oamenilor, regăsim în întregime şi în exterior. Altfel spus: ceea ce gândesc oamenii se va petrece şi pe Pământ Căci ceea ce avea statut de idee în mintea lor, a fost pus în practică mai târziu. Prin urmare, ce au oamenii în interiorul lor? Război.

Starea de pe Pământ este un produs al gândurilor oamenilor, care au existat întâi în mintea lor, apoi s-au transformat în cuvinte, au răsărit ca nişte acţiuni, s-au dezvoltat ca tabieturi, până ce au devenit în cele din urmă, caracterul nostru colectiv, iar acum sunt SOARTA noastră!!!

Ca în interior, aşa şi în exterior. Aşa cum arată în mintea oamenilor, tot la fel, ca o consecinţă logică, este făurită şi lumea din afară.

Ceea ce ne-au descris clarvăzătorii în viziunile lor, cu care suntem noi confruntaţi acum, este soartă, coincidenţă, judecata lui Dumnezeu sau a Satanei? Sau ce este asta?

Nu este nimic altceva decât confruntarea noastră, a tuturor, cu „creaţiile” noastre atât de minunate.

Nimeni altcineva nu a cauzat starea actuală de pe Pământ decât noi înşine. Şi în acest caz nu avem nevoie nici de Dumnezeu care să ne ajute şi nici de extratereştri, ci avem nevoie doar de noi

înşine.

Ştiind asta, se poate explica acum ce erau viziunile „clarvăzătorilor”. Nu erau în niciun caz „viitor obligatoriu”. Vizionarii nu au văzut „viitorul”, ci toţi au receptat în clipa în care au avut viziunea respectivă o imagine instantanee a cronicii Akasha, o privire asupra memoriei Pământului şi asupra lucrurilor cauzate până atunci de către omenire. Şi ca urmare, ceea ce au cauzat pământenii se va întoarce din nou asupra lor, dacă… şi acum vine propoziţia decisivă a cărţii…

DACĂ NOI TOTÏ NU REALIZĂM PREMISE CONSTRUCTIVE, FĂURINDU-NE ASTFEL O NOUĂ SOARTĂ

Aceste viziuni nu ni s-au arătat pentru a ne spune: „*Ia uitaţi-vă aici*, *aşa veţi muri cu toţii*, *ha*, *ha*, *ha*!” Nu, viaţa nu este sadică. Ca şi un computer, ea este absolut neutră. Însă în lumea spirituală, care se supune şi ea marii ordini, există fiinţe care colaborează cu noi, indiferent dacă noi suntem conştienţi sau nu de asta, care ne iubesc şi care tocmai din acest motiv, adică din dragoste, ne arată prin diverse persoane medium sau prin intermediari, felul în care arată momentan situaţia noastră. Şi asta pentru ca noi, pe baza noilor cunoştinţe dobândite prin ei, să putem crea cauze noi, pentru a putea să ne schimbăm propria noastră soartă şi în general, soarta Pământului.

Să ne amintim încă o dată de Dannion Brin

Mey: „Brmidey a fost atenţionat de către aceste fiinţe că viitorul nu este săpat în piatră, ci că el se schimbă prin comportamentul oamenilor

Asta ne arată din nou caracterul dual al profeţiei: Ea este un avertisment şi previziune în acelaşi timp. Dacă are succes ca avertisment şi dacă produce o reîntoarcere a oamenilor de pe drumul lor, atunci nu e necesar să mai aibă succes ca previziune. Dacă omul îşi recunoaşte prin previziune modul de a se comporta şi îşi schimbă din acel moment activitatea, atunci el a produs premise noi şi va suporta consecinţe noi, iar previziunea şi-a îndeplinit scopul ca avertisment şi nu se va mai îndeplini.

Din această perspectivă viitorul este un mozaic permanent schimbător, transformându-se prin gândire, simţire şi prin activitatea oamenilor. Viitorul nostru nu este o soartă arbitrară, plănuită de un Dumnezeu şi neschimbător, ci viitorul nostru este efectul cauzelor pe care le-am produs acum.

De aceea, o viziune apocaliptică nu este numai un viitor care poate fi modificat, ci care trebuie modificat.

Însă înainte de a ne îndrepta atenţia asupra felului în care să acţionăm, vrem întâi să prezentăm ceea ce se petrece în sistemul nostru solar. Pentru că noi ştim acum că viaţa se supune proceselor ordonate, sistematice, atunci ar trebui să le regăsim şi în galaxia noastră. Nu numai

scurtul scenariu de pe planeta Pământ, ci şi cel superior din sistemul nostru solar, căci „*cum e în mic, aşa e şi în mare*”.

Analizând din punct de vedere astrologie, din perspectiva zodiacală, noi ne aflăm azi, în secolul al XX-lea, la sfârşitul zodiei Peştilor şi la începutul Vărsătorului. Prin rotaţia Pământului, prin rotaţia Lunii în jurul Pământului şi a Pământului în jurul Soarelui, viaţa noastră pe această planetă e supusă unor (cicluri) variate – încă relativ scurte. Rotaţia Pământului ne aduce ziua şi noaptea, rotaţia Lunii ne aduce împărţirea anului în douăsprezece luni, iar rotaţia Pământului în jurul Soarelui ne aduce anul cu cele 365 de zile ale sale. În ordinea naturală, cosmică, totul îşi găseşte corespondenţă, „cum e în mic, e şi în mare – cum e în macrocosmos, aşa e şi în microcosmos – cum e sus e şi jos”. Aşa cum ciclurile noastre scurte (Soare, Lună) numite mai sus ne influenţează vizibil viaţa, tot la fel influenţează ciclurile mai lungi întreaga viaţă din cosmos.

Aşa cum planetele sistemului nostru solar, alături de Lunile lor, îşi urmează în mod repetat orbita în jurul Soarelui, prin rotaţii fixe – dar de durată diferită datorită distanţei variate faţă de Soare, totaşa şi sistemul nostru solar realizează la scară mai mare o rotaţie uriaşă. Este un ciclu imens, şi anume rotaţia în jurul Soarelui Central al galaxiei noastre, care e numită şi „Calea Lactee”.

Aşa cum anul nostru solar, conform celor 12

rotaţii ale Lunii, este împărţit în 12 luni cu cele 12 zodii ale astrologiei, tot aşa şi rotaţia întregului nostru sistem solar în jurul Soarelui Central (nevăzut, dar calculat din Antichitate) se împarte de asemenea în 12 semne zodiacale de aproximativ 2.155 de ani – împreună sunt numite „an platonic”, „an sideral”, „an cosmic” sau „an eon”.

Aşa cum viaţa în mod natural şi obligatoriu este supusă de-a lungul celor 12 luni ale anului, respectiv celor 12 semne zodiacale parcurse, unor condiţii diferite de viaţă, la fel de natural este ca întreaga viaţă în timpul perioadelor zodiacale de peste 2.100 de ani să fie expusă unor vibraţii cosmice diferite, unor influenţe şi unor centre de energie planetară cu efecte variate. În scrierile din templu se spune în mod corespunzător: „*Aici, în aceste sfere cereşti sublime care trebuie să treacă drept centre primordiale de energie; constelaţiile sistemului solar sunt ca nişte arătătoare imense care ne indică ce oră a sortii a bătut pentru popoare şi pentru oameni. O învăţătură care corespunde în întregime simbolisticiiminunate din «Edda»*”.

Nu numai primăvara, vara, toamna şi iarna se lasă caracterizate, ci şi fiecare lună în parte are influenţa sa asupra vieţii noastre şi cauzează – pe lângă devenirea anuală şi trecerea din vegetaţie şi natură – şi diferite stări, sentimente şi energii în noi. Ceea ce e valabil aici în ciclul unic, anual, se

potriveşte, desigur, şi în cel mare.

După cum se ştie noi trăim astăzi la sfârşitul erei Peştilor şi la începutul epocii Vărsătorului (cam din 1962). Marea diviziune temporală cosmică se desfăşoară invers decât semnele noastre zodiacale lunare, de aceea după era Peştilor urmează cea a Vărsătorului.

În perioada de tranziţie de mai mult de 180 de ani noi scăpăm de vechea eră (a Peştilor) şi ne dezvoltăm pătrunzând în noua eră (a Vărsătorului). În timpul acestei perioade de trecere vibraţiile celei vechi scad treptat, iar cele noi cresc permanent.

Aceste influenţe de iradiere şi vibraţie cosmică care sunt schimbătoare şi se răsfrâng asupra omenirii în marile ere zodiacale au ca efect noi curente spirituale şi odată cu acestea în mod obligatoriu urmează: schimbări radicale în ceea ce priveşte perspectiva asupra lumii, politica şi structura conducerii, ele neputând în niciun caz să se desfăşoare pe planeta noastră fără evenimente războinice şi revoluţionare.

Peştii sunt, din punct de vedere astrologie, un semn de apă. Ceea ce a caracterizat cercul nostru cultural din perioada trecută a Peştilor este în domeniul religios, fără îndoială, Biblia şi creştinismul, cu botezul său şi cu mitul migraţiei peştilor. Apostolii lui Iisus au fost în mare parte pescari şi în acelaşi timp pescari de oameni. Pe lângă cruce, „peştele” era simbolul principal al

creştinismului timpuriu. Galerele, călătoriile cu corăbii cu pânze, chiar şi în jurul Pământului, cucerirea mărilor din întreaga lume, invenţia aburului şi a vaporului cu aburi ţin de fosta epocă a semnului acvatic „*peşti*”. Caracterizarea renumită şi scurtă a erei Peştilor sună astfel: „*Eu cred*” iar formula prescurtată pentru semnul Vărsătorului este „*Eu ştiu*”. Deja de câtva timp, în toate domeniile ştiinţei, a intervenit o dezvoltare a cunoştinţelor. Noua Epocă (engl. New Age) ne aduce deja de acum, după zborul pământean, călătoriile în spaţiu şi odată cu începutul cercetării cosmosului şi o concepţie superioară despre Dumnezeu, precum şi o religiozitate care îşi are originea în înţelegerea cosmică – pe lângă cunoştinţele transcendentale metafizice. Urme ale vechii înţelegeri şi ştiinţe cosmice ni s-au păstrat în riturile şi obiceiurile de cult ale popoarelor primitive şi captând tot mai mult interes, de exemplu, faţă de tradiţia discului solar, faţă de dansul solar al indienilor, faţă de tradiţiile legate de solstiţiu şi de foc ale strămoşilor noştri europeni şi centrele de observare a Soarelui şi stelelor din Stonehenge, faţă de bucăţile de meteorit sau de „curtea stelară” din Oesterholz, lângă Detmold.

Timpul nu se înţelegea ca azi în mod greşit, adică progresând linear, dimpotrivă era ciclic. Helena Blavatsky, o persoană foarte controversată astăzi, scria deja în anul 1888 în mod corect faţă

de păgâni: „Timpul, timpul ciclic era abstracţia lor faţă de Dumnezeu. „Şi în alt pasaj: „Aşa cum o dată în fiecare an planeta noastră se roteşte în jurul Soarelui şi simultan, o dată la 24 de ore, în jurul propriei axe, parcurgând astfel cercuri mai mici în jurul unuia mai mare, tot aşa şi opera perioadelor ciclice mai scurte din interiorul marelui Saros (Sar = cerc, Saroc = ciclu) este înfăptuită şi reîncepută. Schimbările radicale ale lumii sunt, conform învăţăturii vechi, însoţite de o schimbare radicală în lumea spirituală – progresul spiritual al lumii se desfăşoară în cicluri, ca şi cel fizic. Astfel noi observăm în istorie o alternanţă continuă între flux şi reflux în mareea progresului uman. Marile regate şi imperii ale lumii, după ce au atins punctul culminant al evoluţiei lor, încep iarăşi să decadă în concordanţă cu aceleaşi legi conform cărora au înflorit; până când ating în cele din urmă punctul cel mai de jos, după care omenirea se impune şi progresează din nou, punctul atins de ea după acest principiu al progresului în cicluri fiind ceva mai înalt decât punctul de unde a coborât ea anterior. Dar aceste cicluri din interiorul sferelor... – nu se referă la întreaga omenire în acelaşi moment” (Teoria secretă, volumul I, pagina 703).

În timpul fiecărei mari schimbări cosmice a epocilor, cum ar fi actuala trecere de la epoca Peştilor la cea a Vărsătorului, omenirea a trecut prin schimbări radicale ale perspectivei asupra

societăţii şi ale structurii puterii politice. Odată cu sfârşitul epocii Peştilor se mai adaugă o situaţie specială. În acelaşi timp ne aflăm şi la sfârşitul unui mare an cosmic cu 12 epoci mondiale de câte 2155 ani fiecare şi în total de 25.860 de ani. Sistemul nostru solar a înfăptuit în aceşti 25.860 de ani o rotaţie în jurul marelui Soare Central al Căii Lactee.

Dr. Sumner din Statele Unite explica: „Aşa cum Pământul şi planetele din sistemul nostru solar se rotesc în jurul Soarelui, tot aşa şi Soarele nostru împreună cu planetele care-l însoţesc parcurge un traseu mult mai lung în jurul marelui Soare Central. Deoarece această orbită este eliptică, intensitatea radiaţiei marelui Soare Central variază în funcţie de distanţa faţă de ea, în cursul rotaţiei". (pagina 106).

În perioada actuală, tocmai am eliminat radiaţia constelaţiei „Peşti" care este cea mai joasă a celor douăsprezece vârste ale lumii, şi am ajuns la cea a Vărsătorului, care e cea mai înaltă dintre toate. Vibraţiile „Peştilor" de exemplu, nu corespund acelora infraroşii cu 15 trilioane de vibraţii pe secundă, în timp ce acelea ale Vărsătorului corespund celor ultraviolete, care sunt formate din 75 trilioane de vibraţii pe secundă, deci care sunt de cinci ori mai mari. Şi apoi, noi am ajuns acum la marginea exterioară a „radiaţiilor de aur", care reprezintă radiaţiile cel mai puternic schimbătoare dintre toate cele cu

care am avut contact în toate epocile anterioare. Această dublă influenţă enormă provoacă o singură dată la un ciclu complet de 25.857 de ani, datorită acestor radiaţii aurii puternice, aşa-zisa „Epocă de Aur”.

Acum este epoca pe care a anunţat-o profeţia, vremea în care dispare vechea ordine şi ia fiinţă o nouă ordine superioară a vieţii „în care toate lucrurile sunt făcute din nou”.

Helena Blavatsky descrie: „Acest Soare Central al ocultiştilor trebuie acceptat chiar şi de ştiinţă din punct de vedere astronomic, căci ea nu poate contesta prezenţa în Univers a unui corp central pe Calea Lactee, a unui punct invizibil şi secret, a unui permanent centru magnetic ascuns care atrage Soarele şi sistemul nostru…”

Şi: „… faptul că Soarele Central este pur şi simplu centrul, pulsul nostru vital, universal”. (Teoria secretă, volumul al II-lea, pagina 250)

«Acum păşim în „Epoca de Aur” a sistemului nostru planetar în legătură cu Soarele nostru Central, pe care îl înconjurăm în aproape 26.000 de ani şi în acelaşi timp ajungem în radiaţiile însufleţitoare ale constelaţiei Vărsătorului, ale cărei vibraţii înalte activează toate vieţuitoarele şi toate procesele de pe planeta noastră». Şi vorbind despre „principiul circuitului”, doctorul Sumner explica mai departe: „Conform acestui principiu, care stăpâneşte mişcarea tuturor planetelor, noi intrăm, pe parcursul evenimentului cosmic, într-o

perioadă în care se dizolvă ordinea existentă până atunci trebuind să se instaureze o nouă ordine, avantajoasă pentru noi. Pământul nostru este însufleţit prin radiaţii spirituale, superioare din Cosmos şi ca urmare va parcurge treptat o transformare puternică.

Pe Pământ trebuie să aibă loc o înnoire puternică. Tot ceea ce nu este destul de evoluat spiritual pentru a recepţiona aceste vibraţii, pentru a fi în armonie cu ele, va înfrânt şi va dispărea, astfel încât energiile constructive să poată atinge scopul lor cantabil fără ca intervenţia unor forţe distructive să le mai împiedice în continuare". (106, pagina 10 şi 11)

Psihologul H.J. Andersen scrie următoarele despre trecerea de la epoca Peştilor la cea a Vărsătorului: „Dacă privim înapoi spre sfârşitul Antichităţii acum aproape 2000 de ani: Ce a mai rămas atunci din lumea antică, odată cu trecerea în epoca Peştilor? Foarte puţin. Odată cu apariţia creştinismului s-au schimbat mult bazele spirituale. Transformarea din domeniul culturii, datorată schimbării epocii astrologice, începe în planul intelectual-religios şi se continuă începând dintr-un anumit moment în plan istorico-politic. Astfel se poate deosebi o fază premergătoare şi o fază principală a schimbării epocii. Unde ne situăm acum? Noi simţim clar că cel puţin faza premergătoare se desfăşoară din plin. Cele două războaie mondiale care au trecut pot fi văzute

drept precursori ai propriu-zisei faze principale, al cărei punct culminant de criză nu se mai lasă mult timp aşteptat”. (7, pagina 9 – 10)

H. J Andersen presimte schimbarea radicală, care fără îndoială ne aşteaptă, deci dărâmarea raporturilor de forţă de pe planeta noastră, în primul rând prin aşa-zisul „schimb al polilor” (răsturnarea sau deplasarea axei Pământului şi legat de aceasta, cutremure, erupţii vulcanice şi inundaţii). El scrie, de aceea, la pagina 108*: „În timpul viitorului schimb al polilor, o putere mondială conducătoare este combătută prin intervenţiile cosmice, exact în momentul hotărâtor în care ea încearcă să câştige dominaţia asupra lumii*! apoi *se apropie ora libertăţii pentru popoarele subjugate. Libertatea de a se decide pentru spiritul unei noi epoci*!” (7, pagina 108)

În cazul acestei „puteri mondiale conducătoare” se pare că e vorba de o adunare a celor mai bogaţi oameni ai acestei planete, conform sloganului de extremă stânga: „Cine are bani, are putere şi cine are putere are drepturi” Bob Frissell formulează astfel această frază: „Indiferent dacă îi numeşti conducerea secretă, Comisia Trilaterală, The Council of Foreign Relations sau Iluminaţi – numele nu are nicio importanţă – conducerea secretă e pur şi simplu formată din cei mai bogaţi oameni ai lumii şi aceşti circa 2000 de magnaţi ţin de mult timp sub control aşa-zisele noastre guverne. Ei hotărăsc

cine, când şi unde este ales; ei hotărăsc când are loc un război şi când nu. Ei controlează împuţinarea alimentelor pe Pământ şi stabilesc rata de inflaţie a fiecărei monede în parte. Toate aceste domenii sunt în mâinile fiuminaţilor. Ei nu au nicio putere asupra forţelor naturii, dar acolo unde pot manipula în favoarea lor, o şi fac", (pagina 44)

Şi încă o dată cuvintele lui H.J. Anderson despre viitorul Ion Aceste „puteri mondiale conducătoare sunt combătute prin intervenţiile cosmice exact în momentul hotărâtor în care ele încearcă să câştige dominaţia asupra lumii! apoi se apropie ora libertăţii pentru popoarele subjugate. Libertatea de a se decide pentru spiritul unei epoci noi!" (7, pagina 108)

Asta e destul de clar şi nu mai necesită alt comentariu.

Ziarul „Die Welt am Sonntag" scria în ediţia din 4.01.1981: „Pentru următoarele două decenii s-au făcut mai multe preziceri decât pentru oricare altă perioadă din istoria umană. „Englezul cu domiciliul în Franţa, Joe Fisher, de 33 de ani, care a verificat în cartea sa Predictions prezicerile profeţilor din toate timpurile, constata: „Toate coincid pentru că perioada până în anul 2.000 va reprezenta un punct de cumpănă cum nu a mai văzut niciodată această planetă".

Expresia folosită de mult timp, „sfârşitul lumii" sau „declinul lumii", „sfârşitul" creştin-

biblic, „apocalipsa”, „Ragnarök”-ul nord este (focul luminilor), în „Inelul Nibelungilor” de Wagner, fiind deja, „asfinţitul zeilor” nu reprezintă nimic altceva decât prezicerile SFÂRŞITULUI pomenit mai sus al unei epoci lungi siderale de 25.860 de ani. Şi odată cu aceasta intervine şi sfârşitul unui principiu de conducere a lumii, a unei concepţii greşite despre lume şi viaţă şi a unor raporturi distructive de dominaţie mondială – deci nu pur şi simplu numai sfârşitul omenirii sau al planetei noastre.

Yugas, aşa cum sunt denumite marile cicluri ale timpului cosmic în scripturile indiene, depind de rotirea Soarelui nostru în jurul Soarelui Central. Cu fiecare rotire completă a Soarelui nostru frecvenţa legii de vibraţie devine mai puternică şi ea transmite mai departe planetei sale această energie superioară. Noi pe Pământ ne situăm la marginea unei spirale care urcă, iar această transmitere de energie a început deja. Această radiaţie cosmică şi ultravioletă creşte astfel încât este favorizată şi înteţită evoluţia pe baza mutaţiilor care apar acum şi a supravieţuirii celui mai capabil din punct de vedere fizic şi spiritual.

Acum se mai adaugă şi un alt aspect şi anume se adaugă ruliul Pământului descoperit abia acum câţiva ani. Noi, adică întregul nostru sistem solar, ne mişcăm pe o spirală din cosmos în aşa fel încât se pare că noi am fi legaţi de ceva. Astronomii

care au putut observa şi ei acest proces caută desigur acest corp. Ceea ce a fost considerat de astronomi întâi constelaţie, s-a dovedit a fi de fapt steaua Sirius A Deci Pământul are la polul opus Sirius A cu care se mişcă prin cosmos pe o spirală. Această spirală corespunde la rândul ei helixului moleculei ADN. De aceea noi împărţim aceeaşi soartă cu Sirius A Pe drumul nostru comun se dezvoltă o conştiinţă, aşa cum genele şi cromozomii moleculei de ADN elimină informaţiile lor într-un anumit loc. Există timpuricheie, în care se poate petrece ceva anume. Timpuri în care iau fiinţă reglări „genetice” critice între Sirius A, Pământ şi restul cosmosului. O astfel de relaţie, foarte specială, se desfăşoară acum.

Frecvenţa sau vibraţia sistemului nostru planetar se va accelera, înălţa, din punct de vedere fizic şi spiritual. Frecvenţa celor mai mici particule se va accelera, aşa şi viaţa în general. Asta ni se întâmplă în acest moment Evenimentele vieţii se petrec mai rapid şi aşa cum am observat deja, în ultimii ani se petrec mai multe decât în ultimele decenii sau secole. Însă asta nu e doar vorbărie spirituală. Ceasurile atomice, care după „afirmaţiile ştiinţifice” merg o mie de ani foarte exact, până la ultima secundă, au trebuit deja de două ori să fie potrivite doar în anul 1992 (după Gregg Braden). Timpul se accelerează, timpul se schimbă.

În lumea exterioară totul se desfăşoară mai

repede, iar în interiorul oamenilor se va schimba în mod corespunzător conştiinţa de sine. Vibraţia mai rapidă înseamnă că la tonurile acustice vibraţia e mai înaltă. În lumea exterioară se vor prăbuşi instituţii cum ar fi bisericile sau alte organizaţii, care mai sunt încă legate de vechi moduri şi forme de gândire. Şi structurile economice existente, organizarea societăţii şi aşa mai departe. Viaţa înseamnă mişcare, viaţa e progres şi dezvoltare, însă instituţiile „forţelor distructive" blochează cu existenţa lor evoluţia omenirii. Acum se pune întrebarea cine e mai puternic? Natura care îşi urmează cursul sau câteva grupări multinaţionale de pe această unică planetă în mijlocul imensului Univers? Singura şansă pe care o au aceştia să-şi instaleze programele de controlare a oamenilor şi a evoluţiei lor este momentul în care Soarele s-a îndepărtat cel mai mult de Soarele Central, în Kali-Yuga, în „Epoca întunecată" aşa cum era numită deja de câteva milenii în indo-germană, fiind aşadar cunoscută. De acum totul se accelerează. Soarele se mişcă în direcţia Soarelui Central, se poate spune simbolic că Dumnezeu a inspirat din nou.

Vrem să vă prezentăm pe scurt ce se va întâmpla peste câţiva ani aici – adică ceea ce se numeşte „vânturarea plevei" sau „marea purificare". Vă veţi mira cât de simplu şi de logic este ceea ce vă voi prezenta. Şi astfel recunoşti

adevărul.

Unii credincioşi susţin că Dumnezeu „sortează”. Martorii lui Iehova spun că numai 144.000 sunt aleşi pentru a supravieţui acestui scenariu. Sau unii susţinători ai lui Ashtar-Sheran cred că ei vor fi evacuaţi după o sortare efectuată de commando Ashtar, o rasă de extratereştri bine intenţionată. (Noi ne îndoim că asta se va întâmpla aşa, căci şi noi am „chiulit” în timpul şcolii de la anumite lucrări, dar a trebuit să le reluăm apoi). Următorul examen vine cu siguranţă!

Stimaţi cititori, toate astea nu există. Căci s-ar interveni în libera alegere a omului şi i s-ar lua responsabilitatea asupra lucrurilor făcute de el. Este mult, mult mai simplu.

Ceea ce se întâmplă cu sistemul nostru solar arată astfel:

Pentru că sistemul nostru solar se mişcă înapoi către Soarele Central, totul se accelerează, influenţând legile spirituale care menţin viaţa, inclusiv legea cauzalităţii, legea „cauză-efect”. Astfel tot ceea ce se transmite în materie de gânduri, acţiuni, ecuaţii, se transmite mai repede creatorului. Comparat cu exemplul computerului, asta ar fi ca şi când ai schimba un model mai vechi cu unul mai nou. Dacă scrii ceva pe un computer mai vechi, mai lent, poate că ar dura 30 secunde până când ceea ce a fost tastat să apară pe monitor şi să devină realitate. La un computer mai performant, acelaşi proces nu durează atât de

mult – poate 10 secunde. Aşadar omul de lângă computer se confruntă mai repede cu ceea ce introdusese pentru că noul calculator lucrează pur şi simplu mai repede. La fel se întâmplă cu legea cauzalităţii. Sistemul nostru solar devine „mai performant”, iar persoana care introduce un gând în viaţă sau l-a introdus, indiferent dacă e constructiv sau distructiv, va fi confruntat mai repede cu „creaţia sa”.

Asta înseamnă pe de altă parte că oamenii distructivi devin şi mai distructivi, iar cei constructivi şi mai constructivi şi tot aşa, după legea rezonanţei, ei îşi înmulţesc numărul. Lucruri asemănătoare se atrag. Aşa lucrurile bune se separă automat de pleavă, însă nu un „Dumnezeu” sau o „Satană” au intervenit, ci fiecare însuşi este propriul său cârmuitor sau călău. Dumnezeirea ar putea fi din nou comparată cu legea cauzalităţii, puterea care face în fond posibilă acţiunea pozitivului sau negativului, şi care o permite. Şi creaţia noastră a preferat acum, în mod simbolic, să apese mai tare pe acceleraţie în ce priveşte instalarea ordinii. Însă depinde de fiecare cum îşi foloseşte viaţa devenită mai rapidă. Cine trăieşte constructiv poate atrage mai repede în viaţa sa elementele constructive, şi invers. E simplu şi poate fi descifrat prin intermediul naturii. Epoca actuală, Kali-Yuga, din care tocmai ieşim, este cea care vibrează cel mai jos şi de aceea este şi cea mai distructivă dintre toate. Adevărata natură a

realităţii este percepută foarte puţin, iar neatenţia cronică faţă de lege (adică legea cosmică, naturală sau divină) pare să reprezinte starea naturală a omului. Însă pentru că toate lucrurile parcurg la momentul potrivit întregul cerc (sau, mai corect, întreaga spirală) şi pentru că noi ne apropiem acum de faza finală a actualei Yuga, o fază de tranziţie umană şi planetară ne atrage din vechile timpuri ale întunericului spre un nou avânt al conştiinţei, spre un nou timp al luminii ca un crepuscul (The Golden Dawn). După cum am mai spus: timpul de aur. În timpul acestei treceri, Soarele e influenţat de energii cosmice schimbătoare iar radiaţiile (vibraţiile) energiilor transformate sunt proiectate asupra întregului sistem solar. Aceasta va fi o perioadă de o mare influenţă pozitivă şi de înţelegere pentru că ea reprezintă punctul culminant al civilizaţiei din această perioadă. Rasa umană rămasă va fi pregătită excelent pentru a încheia restul existenţei pământene într-o stare de perfecţiune.

Viaţa este o şcoală pentru colaboratorii lui Dumnezeu, iar sufletele care nu şi-au învăţat lecţia în legătură cu viitorul „examen de maturitate”, vor fi reţinute după faza de tranziţie pentru a popula din nou un alt Yuga într-o altă perioadă de viitor, în care ei se reîncarnează de mai multe ori, atâta timp până au învăţat lecţia. Într-adevăr este foarte posibil ca majoritatea oamenilor să fie repetenţi care au fost opriţi la ultimul ciclu (Atlantis).

Cei mai mulţi oameni ai Pământului sunt prinşi încă în lupta de supravieţuire după mai multe milenii de culturi dintre cele variate. Asta înseamnă construirea casei, aprovizionarea cu energie, hrană, înmulţirea, deci nevoile principale pentru a supravieţui pe Pământ. Dacă acestea au fost odată împlinite, atunci omul are timpul şi liniştea să mediteze de ce a venit de fapt pe lume şi cum poate începe acum, când e capabil să supravieţuiască, să înceapă să-şi îndeplinească sarcina, misiunea existenţei sale. Însă cei mai mulţi oameni nu reuşesc niciodată în viaţă să treacă peste pragul supravieţuirii şi al muncii şi mor iarăşi, fără a fi trăit de fapt conştient

Dar înainte de a se putea realiza trecerea către starea nouă, armonică, ne mai aşteaptă încă toate evenimentele drastice descrise: haos internaţional, greutăţile naţiunii, foamete, catastrofe naturale şi cauzate de oameni, anomalii geografice, cereşti şi cosmice şi se pare că multe altele. Sunt evenimente prezise de aproape toate religiile şi de multe culturi. E vorba de un proces de purificare a Pământului a cărui „Karma” (soartă) a ajuns la scadenţă şi trebuie plătită înainte ca o nouă fază să fie eficientă. Numai apa cea mai curată poate deveni abur şi astfel se întâmplă şi cu noi oamenii care suntem prizonieri în acest ciclu evoluţionist Aceste şanse de supravieţuire depind de starea interioară şi de relativa ei purificare. Dacă un om doreşte să-şi

cerceteze potenţialul divin mai îndeaproape, atunci trebuie întâi să aibă loc o potrivire pe acea frecvenţa superioară, care este de natură spirituală.

Să ne referim încă o dată la perspectiva globală.

Unde sau cum ne situăm momentan este un efect. Cauza pentru asta este anterioară temporal. Actuala voastră situaţie este un efect al unor gânduri anterioare. Gândurile noastre actuale realizează premisele pentru felul în care vom fi mâine, poimâine, peste 1.000 de ani. Unde ne aflăm azi este cauza gândurilor de mai demult Din calitatea gândurilor reiese un efect corespunzător. Propriile noastre gânduri sunt în principal cauzele pentru urmările pe care le trăim. Dar prin manipulare ne sunt prezentate unele lucruri, care devin apoi gândurile „noastre”. Catastrofe sau veşti proaste sunt pur şi simplu înghiţite de oamenii resemnaţi, cu poli negativi şi sunt transformate în gânduri proprii – spre deosebire de banalităţile vieţii care nu merg mai profund pentru că sunt fără importanţă şi neinteresante.

Cu ştiri senzaţionale şi scenarii înspăimântătoare sunt atraşi oamenii. Cine ştie să relateze aşa ceva, şi pentru viitor, acolo este ascultat, stimulând gândirea şi creând premisele pentru urmările viitorului descris – viitorul tuturor.

Asta ştiu şi folosesc forţele distructive. Căci acestea au un anumit scop în faţa ochilor, şi

anume controlul asupra Pământului, pentru a cărui dobândire orice mijloc e potrivit. Se tinde către un al treilea război mondial în mod calculat după al cărui sfârşit aceştia vor apărea drept salvatori, vrând să ofere omenirii decimate un guvern mondial care să ducă totul spre bine.

Ceea ce nu li s-ar potrivi deloc ar fi desigur oamenii maturi, majori care-şi decid singuri soarta, fără a fi manipulaţi. Propriile gânduri etice şi ordonate trebuie aprofundate pentru a realiza premisele unei lumi paşnice şi sănătoase!

Cu cât recunosc mai mulţi oameni şi odată cu ei potenţialul lor mental, efectele dorite ca pe o realitate, cu atât mai mult cauzele şi circumstanţele vor avea loc! Ar trebui să fim conştienţi că noi, cu puterea gândurilor noastre, putem pune greutăţi pe o parte a balanţei. De secole această greutate este tot mai mare. Prognozele sunt luate drept realitate şi realizează tocmai de aceea realitatea. Aşadar este o parte din scenariu faptul că noi, cei care credem în realitatea profeţiilor, realizăm prin forţa gândurilor noastre premisele pentru ca aceste preziceri să se îndeplinească.

Noi avem de ales! Tot mai mulţi îşi doresc schimbarea necesară, întârziată deja, în politică, ecologie şi în procesele de gândire. Pământul-mamă este la punctul de cumpănă! Doar o întoarcere radicală, o cenzură va schimba totul spre bine. Asta nu trebuie să sfârşească într-un al

treilea război mondial catastrofal din care să supravieţuiască poate doar o treime a omenirii ceea ce ar fi totuşi, chiar dacă sună fatal, o salvare pentru această planetă.

În lumea capitalistă totul, din punct de vedere economic, merge în continuare atât de bine, încât nici nu mai ştim ce să facem cu toate averile noastre. În timp ce mai demult, în lumea necapitalistă, fiecare trebuia să fie recunoscător că-şi primea pâinea zilnică, astăzi noi luăm totul ca o normalitate, primind din plin. La asta se adaugă una, două maşini, motociclete, călătorii în străinătate, îmbrăcăminte nouă după moda fiecărui anotimp. Dar asta nu e de ajuns, următoarea maşină va fi mai mare, mai rapidă, următoarea călătorie duce mai departe.

Mult prea mult se cheltuieşte, se aruncă, se distruge. Şi în acelaşi timp domneşte nerecunoştinţa, aroganţa, invidia, lăcomia şi egoismul.

Ca în povestea despre un pescar şi soţia sa, nu se termină nimic datorită oamenilor hrăpăreţi, a vieţii de risipă şi a muncii cronice. Ne lipseşte meditaţia despre scopul şi destinaţia acestor lucruri. Asta ne face bine? Avem în faţa noastră ca scop al existenţei noastre umane, fără a ne gândi critic, „umplerea burţii” şi consumul, în timp ce tot mai mulţi oameni şi lumea noastră se scufundă, căci nu suntem făcuţi pentru o astfel de viaţă. În sfârşit, se vorbeşte despre cât de prost

merg lucrurile. Dar ce să faci de unul singur? Toţi provoacă aceste lucruri! Omul normal şi-a pierdut echilibrul, a devenit un singuratic, familiile se descompun, apar tot mai multe gospodării de o singură persoană, iar prin comenzi telefonice sunt promovate vânzările la „homebanking”, mâncare „fastfood” la cuptoarele cu microunde. Care este soluţia, dacă ea mai există, sau sfârşitul e sigur? Ce mai contează de fapt? Nimeni nu se mai sperie de sporturi Harakiri, cum ar fi Bungee-jumping, schiatul cu snowboard-ul, surfing cu trenul electric local şi aşa mai departe. Acordarea de ajutor, fidelitatea, modestia, recunoştinţa sau chiar umilinţa? Ce prostii! Lucruri depăşite! Sunt incomode, te reţin doar – la gunoi cu ele! Ne merge tot mai bine şi mai bine, cu cât suntem mai bolnavi. Salariu mai mare, muncă mai puţină! Cine nu participă e out – „mega-out”! Ni se spune ce este „în” (la modă), totul poate fi cumpărat, totul poate fi realizat indiferent, chiar dacă planeta se scufundă, important este ca noi să ne distrăm. Gonim cu putere către escaladare pentru că nu remarcăm, aşa cum afirma deja Jakob Lorber, că ursul înfometat (Rusia) îşi ascute ghearele pentru a lua de la noi lucrurile cu care noi ne fălim aroganţi, ne lăudăm şi pe care le risipim. Sfârşitul violent un Overkill atomic e mai aproape decât ar presupune mulţimea aflată în beţia păcii! Dar să o luăm treptat!

În secolul al XIX-lea Charles Dickens scria

despre aceste lucruri: „Comportamentul uman duce la un final violent Dar dacă comportamentul violent se schimbă, obligatoriu se va schimba şi sfârşitul!”

Indiferent cum ar arăta viitorul nostru, noi avem puterea să-l schimbăm! Responsabilitatea este, aşadar, doar a noastră!

O dată ce am înţeles asta în sfârşit, nu mai ajută la nimic să continuăm ca până acum. Să jucăm jocul pe care cei de sus ni-l fac. Să sperăm că toţi ceilalţi, mulţimea anonimă a celor care gândesc „bine”, care muncesc şi, doar pentru că gândesc la fel de „bine” ca mine, vom scăpa nevătămaţi!

Ajută-te singur, apoi te va ajuta şi Dumnezeu! Nu continua ca până acum şi nu merge pe calea indicată, căci apoi va veni haosul! Trebuie schimbat cursul în mod activ – imediat, nu luna viitoare! Deci încetează să mai susţii societatea prestabilită. E timpul să ne desprindem de simbolurile societăţii medii, manipulate, şi să devenim autonomi şi independenţi! Să intervenim, de exemplu, în mod oficial pentru imediata dare în folosinţă a „adevăratelor energii alternative” descoperite de Nikola Tesla, John F. Moray, Viktor Schauberger şi aşa mai departe! Ridicolele mori de vânt şi colectorii de energie solară nu sunt decât nişte alibiuri de jucărie! Aşa este prostită masa populaţiei, iar toţi colaborează, cei verzi, cei roşii, cei galbeni, cei maronii şi cei negri în

aceeaşi măsură!

Este necesar să ieşim acum din sistemul de sclavie în care fiecare nu mai reprezintă decât un număr. Ar trebui să intervenim cu toţii pentru „energia liberă”, să cerem adevărul despre asta şi despre contactele existente între „guvernele” noastre şi inteligenţele superioare.

E mult de făcut, dacă vrem să trecem în lumea de dincolo, în lumea paşnică, sănătoasă, a epocii de aur. Chiar dacă ne-am stabilit sau stăm în locul nepotrivit, dar dacă am gândit şi am acţionat corect, nu suntem pierduţi. Însă cei care nu vor să schimbe nimic, dar care au destui bani ca să se ascundă în buncăre, vor fi în pagubă!

Lumea nouă nu are nevoie de chiulangii care gândesc limitat Noi avem o sarcină uriaşă, haideţi să o îndeplinim. Să rămânem în permanenţă concentraţi şi să ne amintim de ceea ce se întâmplă de fapt pe această planetă. Nu avem voie să ne permitem să alimentăm modurile greşite de a gândi (deci să analizăm premise) şi să le transformăm astfel în realitate. Să nu propagăm şi noi sfârşitul în haos!

Să propagăm şi să programăm schimbarea în bine. Trebuie să acţionăm conştienţi de asta, căci rezultatele vor influenţa toate planurile vieţii noastre. Aceia dintre noi care au recunoscut că sunt ceva special datorită cunoştinţelor şi capacităţilor lor, ar trebui imediat să capete posturi de conducere. Ei posedă acte importante

şi chei.

Potenţialul, mulţimea celor care ca şi dumneavoastră ştiu cum s-ar putea trăi în continuare paşnic, este mai mare decât credem noi – noi nu suntem singuri!

Spre deosebire de toate celelalte rase inteligente ale universului, omenirea noastră se dezvoltă de repetate ori descendent şi e din nou aproape de a se distruge pe sine şi de a distruge planeta sa. Cu lăcomia noastră dispreţuitoare de viaţă, războinică şi invidioasă nu vom fi niciodată fiinţe inteligene creative şi prietenoase în procesul de progres.

Însă nimic nu e săpat în piatră. Depinde ne noi, căci noi hotărâm dacă mergem prin iadul focului către „Point of a New Chance” pentru această planetă sau dacă alegem rapid răul mai mic al unei „coliziuni pe jumătate” pentru a ajunge la acelaşi rezultat. Noi nu ştim care parte pune mai multe greutăţi pe balanţă. Este o cursă dinamică, iar omenirea mai are încă toţi aşii în mânecă. Trebuie să realizăm doar premise mai bune pentru noi şi pentru cei dragi, în scopul celor mai bune urmări şi să ne băgăm capul în nisip ca struţul!

Viitorul nu e săpat în piatră. Nenumărate profeţii neîndeplinite ale diverşilor clarvăzători confirmă asta. O previziune este doar un scenariu posibil într-o mare masă de posibilităţi variate. Însă, în timp ce noi „urmărim” profeţiile, deci ne

îndreptam conştient către acestea, posibilităţile noastre se împuţinează – iar scenariul luat drept premisă devine tot mai verosimil. Atâta timp cât nu s-a depăşit „the point of no return”, noi mai putem încă alege.

Deasupra se află însă ordinea superioară care a stabilit anumite puncte mari de etapă, iar acestea sunt se pare de neschimbat Anumite lucruri trebuie să se petreacă pentru a atinge un alt ţel superior – la fel de neschimbată este înălţarea frecvenţei.

Să nu trăim în haos, ci ştiind posibilitatea acestui scenariu să trăim în lumină, în aşteptarea unui final care să salveze lumea şi oamenii care merită. Pământul-mamă este o fiinţă vie, ca şi întreg universul. Dacă o parte e bolnavă, atunci tot întregul e bolnav. Prin comportamentul nostru, noi schimbăm Pământul nostru – ca parte a întregului. Dar dacă noi ne vindecăm singuri, atunci vindecăm tot întregul.

Pentru că ştiinţa nu este acceptată, trebuie să se întâmple „ceva” care să ne vindece, astfel încât să se vindece întregul. Ori găsim noi soluţia, ori Pământul nostru se vindecă de rău cu ajutorul întregului. Am atins momentul în care această carte trebuie să ajungă în mâinile dumneavoastră. Lumea spirituală a condus la această carte, nu din întâmplare ci din rezonanţă. Se adresează conştiinţei dumneavoastră şi personalităţii dumneavoastră. Acţionaţi!

Depinde întotdeauna de perspectiva din care priveşti lumea în special situaţia actuală. După cum s-a arătat deja în prefaţă, o prăbuşire a sistemului actual, în special a lumii economice şi a industriei, ar fi pentru inventatorul unui motor cu apă pentru maşini, soluţia problemelor lui şi ale omenirii. După ce a luptat timp de decenii împotriva monopolului asupra maşinilor şi a energiei, această stare ar fi cea mai mare şansă a sa.

Despre tema păstrării sistemului vrem să vorbim aici, pe scurt, pentru cei informaţi, adică pentru cei care cunosc termenul „Proiectul Montauk”.

Preston Nichols este fostul conducător al proiectului Montauk în care s-au experimentat prin câmpurile electromagnetice de rotaţie produse mecanic, invizibilitatea, timpul sau controlarea conştiinţei. El s-a întâlnit anul trecut cu actualul conducător al proiectului Montauk, care i-a comunicat că prin computere se poate ajunge la cronica Akasha, deci la informaţiile din memoria Pământului, iar toate informaţiile pot fi aflate şi memorate. El a afirmat chiar că între timp câmpul magnetic al Pământului e menţinut artificial prin maşinile Montauk. El a spus că altfel s-ar fi prăbuşit de mult timp.

Deci, când citeşti aceste afirmaţii, poţi crede că membrii Montauk ne fac un bine menţinând câmpul magnetic al Pământului. Însă nu este aşa.

Pentru ca pe Pământ să poată începe o nouă epocă pură, câmpul magnetic trebuie să se prăbuşească aşa cum s-a mai întâmplat ciclic, căci toate gândurile şi evenimentele negative sunt memorate acolo. Energiile distructive care conduc astăzi planeta noastră îşi iau, ca şi fiinţele, informaţiile, forţa şi energia pentru ritualurile lor vechi de milenii din câmpul magnetic existent încă. Dacă acesta s-ar prăbuşi, atunci ar lipsi izvorul energiei şi informaţiilor pentru forţele distructive. Şi mai departe: computerele care au fost construite pentru controlarea oamenilor (bani prin computer – carte de credit, mai departe microcipuri sub piele, tatuaje prin laser care pot fi citite prin computer şi prin scanner, verificarea prin sateliţi...) se vor prăbuşi, dacă se va prăbuşi câmpul magnetic al Pământului. Atâta timp cât există vechiul câmp magnetic, vor exista şi vechile structuri de conducere. Cu cât se prăbuşeşte mai repede, cu atât mai repede omenirea va fi eliberată şi va progresa. Prin exemplul nostru, al computerului, se poate spune că forţele distructive încearcă să împiedice înlocuirea unui calculator mai vechi cu unul mai performant

Acum un esoteric al societăţii VEIL a declarat că ei încearcă în Antarctica prin maşinile lor să accelereze artificial câmpul de frecvenţă pentru a grăbi astfel şi procesele de pe Pământ. Se pare că ei încearcă să accelereze procesul de trecere în cealaltă lume şi astfel şi dezvoltarea superioară a

conştiinţei tuturor oamenilor.

Şi după toate aceste puncte de vedere diferite să ne apropiem de întrebarea: Ce putem face?

Pe baza punctului de vedere adoptat ne dăm seama că în cazul temei „profeţii” nu e vorba de „soarta neschimbătoare a planetei şi a oamenilor care o populează”, ci de faptul că previziunile prezentate în carte, în momentul în care au fost descoperite, arătau pur şi simplu ce cauzează oamenii până în acel moment Pământului. Şi conform legii cauză-efect se va ajunge – dacă oamenii nu creează premise noi – la ceea ce au anunţat clarvăzătorii, adică la un al treilea război mondial, la catastrofe naturale… şi aşa mai departe.

Preocupându-ne de aceste situaţii am înţeles că nu ni s-au dat aceste viziuni pentru anise arăta că suntem nişte neputincioşi a căror soartă este aceea de a fi măturaţi din nou de pe Pământ, ci ca o chemare către noi a forţelor ajutătoare pentru a ne face în sfârşit singuri destinul.

Noi personal suntem convinşi că fiecare om în parte poate schimba ceva şi că poate scăpa în vreun fel de aceste evenimente – ceea ce depinde de conştiinţa şi de capacitatea de decizie a fiecăruia – însă dacă masa populaţiei de pe planetă va reuşi aceasta, nu e sigur. Ar fi de dorit şi nu se poate realiza doar teoretic ci şi practic.

Dar dacă gândim în continuare în şabloane materiale, atunci nu vom avansa cu tema noastră.

E clar că se poate exersa de nenumărate ori drama supravieţuirii, dar întregul scenariu nu se desfăşoară doar în lumea materială.

Cititorii noştri se întreabă poate cum să faci să supravieţuieşti într-un război mondial pe câmpul de bătaie. Sigur că după bombardament supravieţuiesc întotdeauna câţiva oameni, însă o astfel de supravieţuire poate fi numită coincidenţă. Sau „a *avut noroc*”. Dar în mod sigur nu este aşa.

Un mic exemplu: când la sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial s-a aruncat bomba atomică asupra Hiroshimei, într-un templu buddhist se adunaseră câţiva oameni pentru a medita. Şi în mod interesant, tocmai acest templu, dintre toate casele din acea zonă, a rămas întreg – iar toate persoanele nevătămate. Însă asta n-a fost îndeajuns. Toate persoanele care au meditat acolo au rămas până azi neradiaţi. Coincidenţă?

Aşa cum totul în lumea noastră materială funcţionează după legea cauză-efect, iar o piatră cade în zona de război (Orientul Apropiat), conform principiului, jos, ca şi în insulele Bahamas, aşa şi oamenii, respectiv câmpurile lor magnetice, reacţionează conform principiilor. Un om care de obicei gândeşte şi trăieşte agresiv, acuzator şi iresponsabil, are aceste gânduri şi sentimente înregistrate în câmpul său magnetic. Să presupunem că el stă seara în faţa televizorului, bând multă bere şi uitându-se la

filme de acţiune, deci violente, astfel încât aceste scene şi cuvinte de la televizor vor fi înregistrate conform principiului în câmpul său magnetic ca şi propriile sale gânduri. Această persoană va ieşi mai târziu în lume şi va întâlni desigur oameni cu preocupări asemănătoare, aşa-numiţii egali. Cu cei egali fiecare se înţelege minunat, căci la cei egali gândurile şi sentimentele corespunzătoare sunt identice şi vibrează la fel. Şi fiecare va întâlni oriunde va merge oameni egali lui şi se va înţelege minunat cu aceştia. Oameni care au alte gânduri şi sentimente şi deci o altă imagine asupra lumii vor prezenta un alt câmp magnetic decât primul nostru protejat, iar cei doi nu vor vibra identic şi nici nu vor putea colabora armonios. Nu e o coincidenţă, ci se întâmplă conform principiului.

Fiecare cunoaşte asta. O persoană intră într-o cameră şi imediat simţi dacă te vei înţelege sau nu cu acea persoană. Cei mai mulţi oameni pot spune de la început dacă vor armoniza sau nu cu acea persoană. Şi cum se întâmplă asta?

Totul funcţionează după acelaşi principiu. Persoane care au gânduri şi sentimente asemănătoare, le-au şi înregistrat la fel, astfel încât câmpurile lor magnetice vibrează la fel. Dacă aceste persoane se întâlnesc pentru prima dată, atunci ele se vor simţi imediat atrase una faţă de cealaltă pentru că vibrează la fel. Asta se întâmplă chiar fără ca persoanele să-şi fi dat mâna, dacă stau şi la mai mulţi metri distanţă una

faţă de alta, pentru că acel câmp magnetic uman nu se limitează la pielea omului, ci radiază în afara ei, chiar şi la câţiva metri depărtare.

Referitor la subiectul cărţii noastre asta ar însemna că:

Dacă o persoană are în general gânduri şi sentimente agresive şi distructive atunci va nimeri în viaţă permanent corpuri de rezonanţă, aşadar oameni şi incidente care îi dau motive să fie agresiv şi supărat, căci ei înşişi sunt agresivi sau supăraţi.

În schimb, o persoană care foloseşte în mod conştient gândurile şi sentimentele sale, prin linişte şi armonie interioară – va nimeri conform principiului corpuri de rezonanţă care vibrează asemănător, deci oameni asemănători cu care convieţuirea se desfăşoară armonios.

Şi aşa cum se desfăşoară asta în viaţa cotidiană, tot aşa se întâmplă şi în caz de război sau de catastrofă. După cum am observat, o piatră cade la fel şi într-o zonă de război şi într-un loc armonios.

Deci, dacă o persoană are linişte interioară, este echilibrată, nutrind gânduri şi sentimente armonice şi frumoase, atunci ea se va afla într-o zonă de război în rezonanţă cu armonia (desigur, în cazul în care comportamentul armonios nu e doar jucat, ci chiar trăit). Aşa s-a întâmplat şi în exemplul nostru cu Hiroshima.

Însă sigur că şi noi am avut îndoielile noastre.

Ceea ce tocmai am descris sună destul de logic, însă ce se întâmplă într-un moment critic? Pentru că ne-a preocupat foarte mult această întrebare, viaţa ne-a răspuns la ea sub forma unui incident.

Peter, soţia lui şi prietenul lor, Jan, voiau să zboare în SUA pentru a-şi vizita acolo separat prietenii. Lui Peter i s-a oferit un zbor convenabil şi anume spre Los Angeles, inclusiv maşina de închiriat. Jan a vrut iniţial să ajungă de fapt la Phoenix, iar Peter cu soţia sa la San Francisco. Însă oferta convenabilă îi atrăgea. Au discutat-o pe scurt, ajungând la concluzia că ar trebui să o accepte.

Ei trebuiau să anunţe agenţia până la sfârşitul săptămânii dacă vor să primească oferta. Însă amândoi au amânat până în ultima zi să facă contractele de zbor. De aceea amândoi au vrut să mai sune o dată în acea după-amiază pentru a se interesa dacă totul este OK. Fără să se aştepte se stricase ceva la telefon şi de aceea nu au putut lua legătura unul cu altul. Apoi Jan a avut brusc sentimentul că n-ar trebui să zboare la LA, ci la Phoenix, aşa cum plănuiseră iniţial. Deşi era mai ieftin spre LA, totuşi vocea lui interioară i-a spus să zboare direct spre Phoenix. Deci şi-a rezervat un loc în acel avion.

În mod interesant, soţia lui Peter şi el însuşi s-au mai gândit încă o dată, respectiv au simţit în interior. Şi ei au ajuns la concluzia să zboare, totuşi, după cum plănuiseră iniţial, la San

Francisco, în ciuda diferenţei mari de preţ pentru zbor şi maşina de închiriat.

După ce şi-au aranjat zborurile, a funcţionat iarăşi telefonul deodată, iar ei au vorbit despre rezervările lor, având amândoi puternicul sentiment că a existat un motiv pentru asta, nemaidiscutând despre acea întâmplare.

Aşadar au pornit la drum. O prietenă pe care Jan a vrut să o viziteze în Sedona, mai era în acea perioadă încă la părinţii ei în LA, vrând să plece dimineaţa pentru a fi punctuală la sosirea lui în Phoenix. Însă în mijlocul nopţii ea s-a trezit şi a avut impulsul de a pleca imediat spre casă. Aşa ceva nu mai făcuse niciodată. De zece ani mergea regulat la părinţii lui şi se întorcea dimineaţa (o călătorie de 10 ore spre Sedona). Dar ea şi-a ascultat vocea interioară şi a plecat la miezul nopţii. Dimineaţa, când au ajuns cu toţii la destinaţia lor, ei au ştiut apoi de ce şi-au amânat planurile iniţiale – în această dimineaţă a existat cel mai mare cutremur din LA

Vă puteţi imagina uimirea lor! Dar exact acest incident le-a arătat tuturor că sunt conduşi perfect, dacă se şi lasă conduşi. Vocea interioară valorează de o mie de ori mai mult decât un zbor ieftin sau gândirea logică.

Pentru soţia lui Peter şi pentru el, pentru prietena lui Jan, Alana şi pentru el însuşi acesta era răspunsul la toate întrebările; şi anume, ce se va întâmpla într-un caz de urgenţă. Exact aşa cum

s-au lăsat conduşi în timpul acestui cutremur şi cum şi-au urmat vocea interioară, la fel se va întâmpla şi când va exista o nenorocire în Germania sau în altă parte.

De atunci ne simţim puţin mai siguri, dar şi într-o lume foarte nesigură.

Poate aţi mai avut şi dumneavoastră un incident asemănător, ia gândiţi-vă. Asemenea întâmplări valorează mai mult decât oricare vorbe inteligente ale guvernelor noastre sau decât prognozele unor institute. Urmaţi-vă vocea interioară, vă va conduce mai bine decât oricare consilier sau străin.

Cu siguranţă există posibilitatea ca următorii ani să se desfăşoare „fără probleme”. Însă asta e doar o iluzie. Avem deja în multe ţări europene războaie şi nelinişti, probleme economice şi aşa mai departe. Escaladarea plănuită poate să se desfăşoare rapid. Însă, dacă noi, milioanele de oameni, am reuşi într-adevăr să creăm premise noi şi constructive în mod conştient, să ne schimbăm viaţa, să permitem noi perspective asupra lumii, atunci este absolut posibil ca să nu aibă loc un al treilea război mondial. Dar natura îşi va spune cu siguranţă cuvântul.

S-ar putea să existe mulţi cititori care sunt orientaţi mai puţin către lucruri spirituale şi care nu pot realiza mare lucru cu „gândurile pozitive” prezentate aici. Pentru aceştia avem de gând să includem aici câteva idei. Dacă lor li se pare

important principiul „mai bine previi decât să repari” şi ei vor, eventual, pe baza acestei gândiri, să-şi investească banii mai eficient, atunci cu siguranţă nu le va dăuna să-şi pregătească mai multe orientări.

Ramtha ne sfătuieşte în cartea *Ultimul vals al tiranilor* să ne facem o provizie de monede de aur, să ne facem aprovizionarea proprie, eventual să închiriem sau să cumpărăm o casă de vacanţă în străinătate (Tessin, Insulele Canare sau America de Sud), pe o păşune alpină sau într-o vale singuratică şi împădurită, pentru a fi în siguranţă în caz de urgenţă. Noi cunoaştem chiar pe cineva care şi-a închiriat un buncăr până în anul 2000.

Simţiţi, dacă vi se pare corect, să închiriaţi o căsuţă în străinătate. Dacă cumva veţi avea azi sau în viitorul apropiat sentimentul neclar să vă mutaţi în alt loc, ca de exemplu în munţi, atunci să vă bazaţi pe acest sentiment şi să-l urmaţi. Planurile materiale nu sunt, bineînţeles, lipsite de importanţă, dar n-ar trebui să fie unicul scop al vieţii. Cine nu-i include şi pe ceilalţi oameni şi se gândeşte numai la binele lui, va păţi din motive de rezonanţă acelaşi lucru în viaţa lui şi nu va deveni fericit. Ajutoarele materiale pot fi o binecuvântare dacă sunt plănuite şi îndeplinite cu responsabilitate socială.

Lăsaţi-vă conduşi de vocea dumneavoastră interioară. Dacă simţiţi că nu trebuie să vă pregătiţi, atunci urmaţi-o pe aceasta. Însă, aş dori

să vorbesc despre asta cu cei care gândesc la fel ca mine. Nici cel mai superficial cetăţean nu poate dezminţi că economia merge tot mai prost, că rata şomajului creşte tot mai mult, că lumea devine tot mai brutală. Doar cei mai puţini îndrăznesc însă să spună cu voce tare ceea ce gândesc oricum cei mai mulţi – că urmează sfârşitul ameninţător şi prăbuşirea. Prin conversaţie îi veţi găsi pe cei egali cu dumneavoastră. Dacă simţiţi nevoia să vă mutaţi sau să vă îngrijiţi singuri, dar banii economisiţi nu vă ajung, atunci adunaţi-vă mai multe persoane, apoi vor fi bani îndeajuns. Asta nu înseamnă că ar trebui să staţi ani întregi închişi în cabană şi să vegetaţi. Dacă se vor împlini previziunile prezentate mai înainte, atunci vremurile cele mai rele nu vor dura decât câteva luni, iar după aceea vor exista destule case în care să vă puteţi muta.

Însă după cum am pomenit deja, aceasta este doar pregătirea exterioară. După cum vrem să arătăm mai târziu printr-un alt exemplu din viaţa noastră personală, nu puteţi fugi de dumneavoastră. Astăzi poţi încheia o asigurare pe viaţă, iar mâine să aluneci pe o coajă de banană şi nu a ajutat la nimic. După cum am spus, ne putem pregăti în mai multe domenii, asta cu siguranţă nu e greşit, însă întotdeauna cu anumite cunoştinţe despre legile cosmice. Pregătirea adevărată se găseşte, de fapt, în interiorul fiecăruia dintre noi.

Persoanele care se despart greu de valorile

materiale ar trebui să suporte în anii următori o transformare foarte neplăcută pentru că aspectele materiale sunt desigur cele mai josnice din tot ce are de oferit viaţa. Omul a fost creat şi înzestrat cu o ştiinţă care-l face maestru asupra polarităţilor. Însă, oamenii au uitat cine sunt şi de unde vin. Omul a fost de mult timp stăpân asupra materiei şi nu avea nevoie de maşini pentru a transforma şi a schimba materia.

Cine se bazează pe lucruri exterioare îşi pierde încrederea în forţele sale interioare. Şi exact acesta este ultimul examen al acestor timpuri. Şi este vizibil faptul că omul comun de azi este dependent de tehnică şi de alte lucruri exterioare.

Soţii Gauch-Keller au scris în cartea *Chemare către pământeni* că mulţi oameni se simt neajutoraţi faţă de aceste schimbări şi că sunt şi incapabili să evadeze din bogăţia lor exagerată, o bogăţie care poate fi însă menţinută doar prin putere (bani şi armată). În parte ei se simt neajutoraţi faţă de situaţia rea, în care se află lumea. Asta e adevărat, căci neajutoraţi înseamnă „fără ajutor” şi fără putere, adică ei trebuie să privească cum se schimbă totul în jurul lor, cum se descompune şi chiar acum se prăbuşeşte.

Şi, totuşi, ei se mai agaţă de instituţii pământene, pentru că ei nu vor să recunoască altceva. Ei se agaţă de legile noastre pământene, care între timp au devenit însă o farsă pentru că

aceste legi folosesc doar pentru câştig, buzunărindu-i şi mai mult pe cei mici şi săraci.

Dacă apar apoi probleme mai mari, care nu mai pot fi controlate prin poliţie, atunci trebuie să intervină armata pentru a menţine „pacea”. Asta e o pace a fraierilor, aşa cum a dovedit istoria noastră de mai multe ori. Nicio pace adevărată şi nicio libertate reală nu poate fi păstrată mult timp cu forţa armelor. Pacea şi libertatea nu pot veni decât din inimă, dar astea sunt cuvinte străine pentru conducerile noastre.

Deşi mulţi oameni simt inconştient schimbările ce vor veni şi strigă de aceea de mult timp după pace şi libertate, totuşi doar puţini oameni sunt pregătiţi să înveţe să-şi controleze gândurile şi sentimentele în aşa fel încât să-şi poată schimba mediul înconjurător şi ca reacţie în lanţ şi întreg Pământul. Cei mai mulţi rămân din comoditate la vechile moduri de a gândi şi de a se comporta pentru a nu trebui să schimbe prea mult din sine şi din mediul obişnuit însă cine vrea să progreseze, trebuie să participe la unele schimbări, altfel ar rămâne pe actuala treaptă de dezvoltare. (47, pagina 58)

O altă chestiune provocatoare ar fi aceea dacă pentru unele persoane va exista o ieşire din acest viitor scenariu. După părerea noastră nicio fiinţă cu conştiinţă proprie nu poate scăpa de soarta sa, asta înseamnă că fiecare va avea de suferit urmările faptelor sale. Însă, dacă îşi

schimbă comportamentul, dacă creează alte premise, atunci şi urmările se vor schimba în mod corespunzător. Şi mai mult chiar: dacă el îşi modifică propria vibraţie, atunci va recepta desigur doar anumite frecvente.

Viaţa în a treia dimensiune, colaborarea ambelor forţe polare ale fiecărui lucru – a da şi a lua, între lucruri constructive şi distructive, între bine şi rău, între esoterică şi exoterică – este armonioasă. Lupta simbolică pe care se pare că o percepem din exterior este jocul forţelor distructive pentru a ne distrage atenţia, printr-o lume exterioară acaparatoare, de la lumea interioară, care ne stă la dispoziţie ca indicator. Mai simplu spus, oamenii sunt făcuţi dependenţi de lucruri din exterior (haine, maşini, televizor, avere, nume, putere...) îi face să fie obsedaţi de asta şi îi distrage de la adevăratele sarcini care sunt de fapt importante în viaţa pământeană.

Materia, numită metafizic şi „a treia dimensiune" este aventura „noastră" – înalţii esoterici spun şi jocul nostru" – de a ne împotrivi tentaţiilor materiei fără a o nega sau a deveni dependenţi de ea. Avem voie să o folosim, dar trebuie să fim şi maeştri. E ca la şcoală. Pentru a ajunge în clasa a VII-a, trebuie să fii instruit în clasa a VI-a. Asta înseamnă că trebuie întâi să fi luat examenele din clasa a VI-a pentru a le putea susţine pe cele din clasa a VII-a. De exemplu, dacă un copil isteţ ar ajunge pe furiş în clasa a VII-a,

atunci el ar eşua la următoarea teză cu un grad mai mare de dificultate pentru că el ar sări peste ciclul de pregătire din clasa anterioară.

Încă o dată: Cine vrea să scape de aici trebuie să fie un maestru al materiei, al dimensiunii a treia, el trebuie să o stăpânească şi abia mai târziu are voie să treacă mai departe. Cheia se află în interiorul omului şi nu în lumea exterioară.

Toate organizaţiile, cum ar fi marile instituţii bisericeşti, actualele forme de conducere, rodatele sisteme educaţionale şi ale societăţii împreună cu fondatorii şi membrii ei construiesc bariere în calea evoluţiei naturii şi a formelor de evoluţie, ca şi viaţa însăşi. De aceea, ele se vor prăbuşi. Ele se vor scufunda din cauza propriilor probleme. Aceste structuri se împotrivesc dragostei, sentimentelor, valorilor spirituale superioare, libertăţii vieţii şi a spiritului – ele se împotrivesc legilor şi principiilor spirituale.

Nbi nu suntem fiinţe umane care parcurg experienţă spirituală, noi suntem fiinţe spirituale, care fiu: o experienţă umană!” (We are not human beings having a spiritual experience, we are spiritual beings having a human experience!”)

Cum au remarcat deja stimaţii cititori, noi, autorii, nu suntem neapărat susţinători credincioşi ai marilor noastre instituţii bisericeşti, însă asta nu trebuie să însemne nimic în ceea ce priveşte prelucrarea temei noastre. Aşa cum aţi putut citi, majoritatea profeţiilor provin chiar din domeniul

bisericesc, respectiv majoritatea lor se referă la un Dumnezeu, la Iisus Qistos, la arhangheli sau la alte fiinţe care vorbesc în numele lui Dumnezeu. În acest caz – şi noi sprijinim asta – este întotdeauna Spiritul – indiferent dacă Sfântul Duh, Spiritul lui Cristos, spiritul tuturor sau pur şi simplu Divinul.

Noi recomandăm în cartea noastră, de fiecare dată, când este potrivit, să se realizeze progresul fiecăruia prin sine însuşi şi prin conştiinţa de sine, ca şi prin asumarea responsabilităţii. Numai aşa, pe „drumul nostru spre interior”, ne îndepărtăm de lucrurile exterioare care ne distrag atenţia şi ne apropiem de propria intuiţie cu care să clasificăm etic gândurile, cuvintele şi faptele noastre, apropiindu-ne tot mai mult de o frecvenţă sufletească şi spirituală superioară – salvarea posibilă pentru anii ce vor veni.

Însă cu siguranţă că mulţi nu sunt potriviţi pentru a adopta drumul singurătăţii şi de aceea ar trebui să ne căutăm parteneri cu aceleaşi preocupări – ceea ce cu siguranţă nu va fi o problemă, conform ambelor legi spirituale ale rezonanţei şi afinităţii, legate cu ceva răbdare şi deschidere necesară. Poţi să găseşti astfel de parteneri egali în zonele spirituale ale grupului „New Age”, ale esotericilor, ale antropozofilor, ale grupului „Newâhought…” şi ale susţinătorilor teoriilor creştine primordiale. Tocmai cei din urmă au evoluat foarte mult în ultimele decenii – în

limitele marilor instituţii bisericeşti ca şi în limitele unor comunităţi mai mici de credincioşi. La radio „Südwest” se spunea (în mai 1996) că doar în Baden-Württemberg au luat fiinţă în ultimii ani aproape o sută de grupări bisericeşti care au la bază gândirea şi viaţa precreştină, astfel încât pentru fiecare dintre noi – ca individual sau în grup – există undeva posibilitatea unei schimbări a direcţiei de mers – dacă am fi pregătiţi pentru asta.

Pe cine nu-l trezeşte această carte, acela cu siguranţă va pierde marea posibilitate a unei evoluţii rapide în cadrul acestui moment de cumpănă şi astfel şi biletul de intrare în lăudata „Epocă de Aur”. Şi cine reuşeşte pe acest drum cu propriile-i puteri, acela poate spune de la sine înţeles: „Tu singur eşti de vină!” Ştim zicala: *„Cine are ureche să asculte…”*

Asta înseamnă: Trebuie să începem să ne dezvoltăm şi să ne desfăşurăm, să ne amintim de ce am venit pe Pământ A trecut timpul să ne jucăm. Noi oamenii trebuie să fim acum conştienţi cine suntem şi cum vrem să ne petrecem în viitor timpul.

Şi aceia care se trezesc din lungul lor somn, n-ar trebui să se ascundă din nou în vreun club sau în vreun grup religios! Nicio organizaţie, niciun guru sau vreun vindecător nu vor putea ajuta în acest moment Fiecare este pentru el însuşi, eventual împreună cu cei „egali” cu el!

Ceea ce vrem să ştim, ceea ce căutăm noi toţi, se întâlneşte chiar în noi înşine, de aceea nu ne poate ajuta nimeni.

Noi vom recunoaşte că noi înşine avem o relaţie personală faţă de viaţă şi faţă de ceea ce numim „creaţie”. Şi că noi toţi suntem o parte a acestei creaţii, de nedespărţit, neputând fi niciodată separaţi de ea, decât atunci când cauzăm noi asta. Numai în mintea noastră ne putem separa de ea. Şi dacă noi credem asta în mintea şi în gândirea noastră, atunci viaţa ne va confirma asta în astfel de moduri de gândire.

De ce ne temem de fapt?

Sistemele de credinţă şi de gândire de pe Pământ au devenit insuficiente şi nimic din asta nu are voie să ajungă între noi şi între creaţia tuturor. Acesta este cel mai mare examen şi are loc pe fiecare planetă populată – ne agăţăm de lucruri ireale. Totul este „MAYA”, iluzie, întreaga materie, aşa cum o percepem noi, este formată din colecţii de energie de molecule-lumină, pe care ochiul nostru le percepe drept corpuri solide pentru că el nu poate recepta decât frecvenţe joase. Iar în frecvenţa 666, cea mai joasă frecvenţă spirituală, materia ne influenţează într-atât, încât vrem să ne agăţăm de tot să nu credeţi că nouă nu ni se întâmplă la fel. Vrem să avem o familie, să ne asigurăm securitatea. Gelozia nu e altceva decât păstrarea ocrotirii, respectiv fiica de a pierde această ocrotire. Posesiunea fizică pe care ai

„câştigat-o” cu mai mult sau mai puţin efort depus, nu-ţi vine uşor să o laşi iar din mână sau chiar să o dăruieşti şi te simţi gol în interior dacă o pierzi. Dă-i drumul! Tradiţia nu e nimic altceva decât fiica de a-ţi pierde siguranţa. Noi, oamenii de pe Pământ ne cramponăm de iluzii, de aspecte religioase care pot fi combătute, de lucruri materiale, de tradiţii, de culturi, toate fiind elemente care se pot stinge într-o secundă (cutremure, schimbarea polilor, boli sau accidente).

Şi tocmai în asta constă examenul. Şi anume să faci totul şi chiar să ai totul, dar să nu te agăţi de nimic în afară de bogăţii interioare (cum ar fi învăţăturile lui Iisus Cristos). Pe acestea nu ni le poate lua nimeni. Cu siguranţă nu este întotdeauna uşor să trăieşti în permanenţă conştient, dar totul se desfăşoară aşa cum ne-a arătat Iisus prin exemplul său. Este calea către libertate. Şi cine vrea să o parcurgă competent trebuie şi respectiv are voie să o parcurgă doar singur. Aşa cum şi noi şi fiecare dintre prietenii noştri trebuie să meargă singuri pe acest drum şi dumneavoastră trebuie la fel. Însă numai începutul e greu. După ce am făcut primele experienţe, că indiferent unde am fi nu suntem singuri, că totdeauna ne stă alături ceva sau cineva invizibil dar care poate fi totuşi perceput, atunci nu trebuie să ne mai temem (suntem siguri că fiecare a trăit cândva o asemenea experienţă,

când aflându-se într-o situaţie fără ieşire, a primit deodată o mână de ajutor, ceea ce numeşti apoi coincidenţă sau minune…) Trebuie să ne încredem – dar nu în oameni sau în învăţături, ci în intuiţia noastră şi în ceea ce se petrece cu gândurile şi cu sentimentele noastre. Căci astfel ne creăm viitorul.

De fapt, principiile vieţii sunt uşor de înţeles. Doar întrebuinţarea e mai dificilă. Însă totul se învârte în jurul acestor simple principii de bază. RESTUL DISTRAGE DOAR ATENŢIA!

Adevărul e simplu. Şi totuşi oamenii au reuşit iar să prezinte lucrurile cele mai simple atât de complicat, astfel încât s-a pierdut simplitatea adevărului. Principiul de derutare!

Omenirea acestei lumi a noastră se pare că a atins punctul critic al existenţei sale. Trebuie să decidem aici şi acum în ce direcţie, în ce realitate urmează să se desfăşoare totul. Ne vom hotărî pentru viitorul paşnic în armonie cu „trupul, spiritul şi sufletul”, deci pentru o altă direcţie sau ne vom decide să nu schimbăm nimic, să urmăm astfel continuitatea comportamentului uman greşit de milenii, lăsând astfel să se îndeplinească cele mai rele profeţii (programe)?

Să fim atenţi: Noi toţi ne supunem legilor naturale – spiritual ca şi material, metafizic ca şi fizic!

Karl Schne Mng o formulează astfel: „să fie însă posibilă salvarea pentru toţi oamenii care au

trăit în dragoste şi credinţă; să supravieţuiască fizic această cumpănă aceia care cred în Dumnezeu şi în nemurirea sufletului şi care privesc fără frică spre transformarea care va veni; ca după schimbarea fizică a polilor şi după trecerea oamenilor de la interese materiale la unele spirituale să fie pace şi bogăţie pe Pământ, să fie apoi posibilă o reconstrucţie rapidă cu ajutorul fraţilor extratereştri care nu vor mai fi tăgăduiţi, iar planeta să înflorească într-o frumuseţe mai mare ca niciodată" (55, pagina 4)

Experienţa noastră din sudul Spaniei (din perspectiva lui Jan):

Acum am vrea să prezentăm un alt exemplu, un incident care s-a desfăşurat cu puţin înainte de terminarea acestei cărţi şi care a reprezentat nu numai pentru noi, dar poate şi pentru mulţi cititori un semn important şi o dovadă a legilor şi forţelor spirituale.

Franz are o casă în sudul Spaniei, la poalele muntelui, într-o rezervaţie naturală. Soţia mea Viktoria şi cu mine am vrut să-l vizităm câteva săptămâni pentru a ne relaxa puţin şi pentru a-i asigura soţiei mele liniştea necesară în timpul sarcinii. Astfel noi am ajuns la el după o călătorie de 16 ore şi ne bucuram de clima minunată, dar şi de linişte şi mai ales de cina din restaurantul satului unde există diferite specialităţi pe care Franz le-a lăudat cu săptămâni înainte.

Pentru a înţelege mai bine situaţia trebuie

adăugat faptul că Franz şi familia lui au cumpărat casa cu şapte ani înainte şi că voiau acum, la sfârşitul lunii, după îndelungate modificări să realizeze acea mutare dorită de mult timp. Astfel el a venit de data aceasta cu un prieten şi cu o remorcă pentru a transporta deja o parte din mobilă. Când am vrut apoi să ne urcăm în maşină, seara devreme, Franz a simţit întâi mirosul de plastic ars şi mai târziu a văzut la câţiva metri depărtare fum pe cer. Astfel eu şi cu Guido am mers în acel loc şi a trebuit să observăm spre groaza noastră că panta împădurită a muntelui era în flăcări. Până ne-am întors acasă, strada fusese deja închisă, iar primele maşini de pompieri şi mai târziu şi elicopterele sosiseră pentru a stinge incendiul. După aceea a venit poliţia şi ne-a informat că trebuie să ne părăsim casele şi că puţinele case din rezervaţia naturală trebuie evacuate. Şi mie şi Viktoriei ne-a trecut acelaşi gând prin minte: „A *început bine, Franz*, care mai asistase cu doi ani înainte la un asemenea incendiu în apropiere a încercat să ne mobilizeze şi pe noi ceilalţi. Astfel am părăsit casa şi am mers cu maşinile şi cu remorca supra-încărcată la câteva sute de metri depărtare şi le-am lăsat acolo la marginea drumului. Strada era deja plină de o mulţime de curioşi. Apoi ne-am întors în casă şi am început printr-un mic aparat de iradiere a aburilor şi prin furtune să udăm cât putem de mult copacii şi tufişurile de pe terenul nostru sau din

împrejurimi. Când s-a întunecat (cam la ora 21.00) avioanele şi elicopterele au trebuit să înceteze pentru că nu aveau echipament de noapte şi astfel nici permis de zbor (incredibil!), între timp întreg povârnişul se afla în flăcări, iar un vânt puternic bătea de mult timp, făcând focul şi mai puternic, încât flăcările (pinii aveau o înălţime medie de 4 – 6 metri) ajungeau la o înălţime de 15 metri (după articolul din ziar 20 m). Această mare de flăcări de 600 m lăţime se apropia tot mai mult de noi, mai ales că acea casă a lui Franz era situată chiar la marginea pădurii, nefiind deloc protejată. Începând din acel moment am stat numai pe acoperişul casei de unde transmiţeam permanent observaţii şi anunţuri către ceilalţi, despre direcţia focului. În timp ce Guido umezea mai departe copacii cu aparatul de iradiere a aburilor, eu şi cu Franz stăteam pe acoperiş, meditam şi ne rugam. Aveam în permanenţă acest enunţ în mintea mea: *trăsta nu se poate*. *Am mers 16 ore cu maşina până aici, pentru a vedea apoi cum arde casa lui Franz*. „Asta nu era nici logic şi nici nu percepeam intuitiv pericolul. Intuiţia mea îmi spunea doar că nu trebuie să ne fie fiică. Însă focul venea datorită vântului puternic în direcţia noastră. Situaţia devenea tot mai dificilă. Spre ora unu dimineaţa, s-au întors şi pompierii foarte repede din pădurea de pini şi ne-au explicat că nu mai poate fi salvat nimic, că nu mai pot ţine focul sub control. Viktoria şi cu Guido se duseseră între timp în

spatele barajului pompierilor unde se aflau şi toţi ceilalţi proprietari ai caselor, curioşi ca şi reporterii, cei de la televiziune şi nu se mai ştia cine. Era un incendiu imens, care distrusese deja mai mulţi kilometri pătraţi de pădure. Întregul eveniment se prelungea în timpul nopţii. Între timp am sunat pe telefonul celular în Germania şi ne-am înştiinţat familiile. Şi după cum am aflat mai târziu, soţia lui Franz a mobilizat o serie de oameni pentru a se ruga sau a medita pentru noi. Fiecare în felul lui. (Multe mulţumiri încă odată cu această ocazie.)

Oricum ar fi, dumneavoastră trebuie să vă imaginaţi situaţia: Franz şi cu mine între pompieri în faţa casei lui, lângă care pădurea era înghiţită de foc. Pompierii se holbează la fel de îngroziţi ca şi noi la flăcările care se apropiaseră între timp la 50 metri distanţă de casă. Se făcuse deja atât de cald încât trebuia să ne apărăm faţa cu mâinile sau cu îmbrăcăminte. În disperarea lor, pompierii au tăiat chiar un copac imens care se afla în faţa casei lui Franz şi care ziua făcea umbră maşinilor pentru a împiedica focul să cuprindă casă, ceea ce sigur era lipsit de perspectivă având în vedere puterea flăcărilor. Astfel Franz stătea în faţa mea, iar în faţa lui flăcările. Franz avea în mână două canistre cu apă şi bâlbâia încet *„Doar o minune mai poate salva* totul *doar o minune*!” Era ciudat Gândirea logica ne spunea: *„Asta este*. S-*a terminată*, dar vocile noastre interioare ne

spuneau încet că nimic nu poate merge prost Eu însumi, îmi spuneam de mai multe ori: „*Nu se poate*. *Nu pot să cred*. „În timp ce Franz stătea tot aşa i-am spus: „*Dacă tot stăm atât de aproape de foc*; *atunci putem să mergem înapoi în casă şi să pornim din nou aparatul de iradiere a aburilor şi măcar să ne prefacem că facem ceva împotriva focului*. „Deci am mers iar înăuntru, pe la spatele poliţiei care ne evacuase şi care stătea neajutorată şi pe lângă pompieri, pornind din nou aparatul. Focul lumina noaptea atât de tare că la ora 2 nu aveam nevoie de lumină electrică. Ploaia de cenuşă şi de scântei era foarte periculoasă, iar noi doi nepricepuţi ne aflam în mijlocul ei. Am mers la marginea terenului nostru şi am văzut flăcările apropiindu-se de noi. Apoi i-am descoperit pe vecinii noştri elveţieni care s-au furişat din nou în casa lor şi stăteau la gard ţinând furtunul în direcţia focului. Însă flăcările nu ajunseseră încă la ei. Aşadar am strigat spre Franz să ia mai multe fortune şi m-am urcat peste gard, în direcţia focului (cu pantaloni scurţi şi cu pantofi uşori). Astfel udam atât de bine cât puteam locurile la care ajungeam, când deodată un copac foarte mare din apropierea gardului a luat foc, iar scânteile au zburat în curtea lui Franz. Imediat a luat foc şi unul din palmierii din curte, dar Franz a reacţionat imediat şi l-a stins. Apoi a strigat *Jan*, *vino*, *hai să plecăm*. *Nu mai putem salva nimicu*. Perdeaua de foc gonea de ore întregi înspre noi,

vântul bătea exact în direcţia noastră, iar al doilea rând de pomi din spatele curţii lui a explodat cu zgomot Căldura şi focul deveniseră insuportabile. Eram exact în direcţia pe care o avea focul de ore întregi, iar el era doar la câţiva metri distanţă de gard. Însă în acel moment, am simţit o încredere absolută şi o linişte interioară (nu frică, deşi de obicei nu sunt chiar atât de curajos) şi i-am strigat lui Franz să rămânem aici şi să continuăm. Dacă ar arde casă, tot am mai putea sări în piscină. Franz s-a gândit o clipă, m-a aprobat, a pornit din nou aparatul pe care îl oprise între timp şi a început să umezească în continuare plantele şi copacii din curte. Eu stăteam în spatele gardului, împotrivindu-mă focului cu un furtun de grădină (de neimaginat!) şi am fost chiar fotografiat de câţiva reporteri care îndrăzniseră să vină până acolo în costume de protecţie. Ei bine, nici eu nu mai ştiu exact cum s-a întâmplat, dar la câteva secunde după luarea deciziei de a rămâne în curte şi de a lupta mai departe, focul se întorsese în unghi drept, în jurul ultimului şir de copaci din curtea lui Franz, arzând la 2 m (!) distanţă de gard de-a lungul lui şi mai departe pe munte.

Guido şi soţia mea s-au întors şi noi am început să lucrăm cu mai multe furtunuri şi cu găleţi în jurul terenului şi am stins focul, ceea ce a mers. Deodată au reapărut şi pompierii, însă au dispărut repede pentru că li s-a terminat apa (pur şi simplu de necrezut). Totul s-a petrecut cam

până la ora 5 dimineaţa, când au început să zboare din nou avioanele şi elicopterele. Focul a mai ars toată ziua şi abia spre seară a fost stins în aşa măsură, încât să se întrerupă zborurile. Noi ceilalţi ne-am culcat pe la ora 5 foarte obosiţi, numai Franz a mai udat până la ora 10 dimineaţa, cu 300 m de furtun, copacii care ardeau în jurul curţii sale.

Niciun pompier nu s-a arătat, ci doar un bătrân, un ţăran care colinda pe povârnişuri printre trunchiurile fumegânde din jur căutându-şi disperat migdalii care erau însă carbonizaţi de mult. Era foarte uimit că doar un singur străin stingea resturile carbonizate ale migdalilor săi, şi a plecat legănat, bâlbâind un „que fuego” încet.

Apoi am descoperit, după ce am parcurs terenul la lumina zilei şi am privit povârnişul de la distanţă, că flăcările au ars cam un kilometru ca un perete înspre aşezarea umană şi exact la 2 m (!) înainte de gardul curţii lui Franz, au cotit în unghi drept, arzând mai departe înspre nord. Foarte ciudat Acele copacilor teferi au atins copacii care ardeau sub formă de explozie, însă doar vârfurile erau puţin pârlite. De obicei, focul ar fi cuprins 1 – 2 şiruri de copaci simultan. Însă aici a intervenit o mână ajutătoare, aşezându-se ca o cupolă protectoare deasupra ultimului şir de copaci.

Şi pompierii erau fără grai.

Am discutat despre ce s-a întâmplat Pentru

noi toţi a fost destul de evident că prin hotărârea de a rămâne în curte s-a format un soi de perete spiritual de protecţie, care a împiedicat ca focul să se apropie de noi. Importantă nu a fost apa din furtunuri, ci încrederea noastră în forţa interioară, încrederea că lumea spirituală ne stă întotdeauna alături. Însă dacă am fi fugit, atunci nu ar mai fi putut să ne ajute. Noi suntem activi aici, în lumea fizică şi numai aşa poate deveni activă, prin noi, şi lumea spirituală.

Şi am priceput imediat că şi acesta este un exemplu important pentru această carte. Pe de o parte ne arată că fuga de răspundere nu ajută la nimic. Noi putem să fugim din Germania de război, dar apoi ne poate distruge aici (în Spania, o ţară destul de sigură) un incendiu obişnuit toată averea.

Însă cea mai importantă este înţelegerea faptului că hotărârea noastră din Spania (care poate să se refere şi la un al treilea război mondial sau la o altă situaţie neplăcută) de a confrunta situaţia neplăcută a fost declanşatorul cu care s-a rezolvat şi problema.

Şi pentru mine, ca autor, acesta reprezintă un mesaj esenţial. Marea de flăcări care se apropia de casă simbolizează situaţia în care mă aflu în acest moment Simbolizează atacul asupra mea, din toate părţile, imensa şi puternica mare de flăcări care pare să mă distrugă şi să mă înghită. Simbolizează examenul. Examenul dacă am avut

încredere, indiferent cât de puternice erau instituţiile care voiau să mă distrugă, indiferent cât de cunoscute le erau numele, să ţin capul sus, să am încredere şi în final să ies totuşi învingător – deşi logic ar părea lipsit de perspectivă.

Adică împotriva oricăror evidenţe să nu-ţi fie fiică, ci să învingi teama din tine şi astfel şi respectiva problemă.

Edgar Cayce spunea despre un asemenea fenomen sau principiu:

JExistă acea stare care păstrează intactă activitatea mor indivizi, oraşe sau ţări, în ceea ce priveşte modul de gândire şi comportament, prin pânerea în practică a mor principii spirituale…”

„Când pe Pământ vor exista acele grupe care şi-au dorit şi au căutat destul pacea, atunci va începe pacea. Trebuie să se întâmple întâi în interior (din notele înregistrate ale lui Edgar Cayce din Association for Research and Enlightenment” din Virginia Beach, Virginia Moira Timms, pagina 147 – 152)

Dragi cititori, noi sperăm că din acest exemplu aţi putut recepta ceea ce am vrut să vă transmitem: Ce forţă există în încredere şi în dumneavoastră înşivă. Acestei forţe a descoperirii abia dacă îi daţi posibilitatea să se dovedească. Dacă noi fugim de ea, atunci nici lumea spirituală, nici nimeni altcineva nu ne va sprijini.

Următorul episod drăguţ face clar faptul că nu poţi fugi nici de cauze, nici de urmările

corespunzătoare acestora, şi nici de soarta pe care ţi-ai creat-o singur prin comportamentul tău:

„Oracolul i-a spus unui comerciant că-şi va întâlni moartea în Bagdad. El nu a vrut ca soarta lui să se îndeplinească repede şi a plănuit să evite întâlnirea. De aceea a călătorit într-un oraş mult mai îndepărtat El a intrat pe poarta de nord şi s-a amestecat un timp în mulţime. Deodată a văzut moartea în mulţime care se holba la el cu ochii palizi. Iar moartea i-a spus: „Dragul meu! Ce surprinsă sunt să te văd aici; tocmai voiam să plec în Bagdad pentru a te întâlni acolo!”

Prin încrederea noastră în noi înşine şi prin divinitatea din noi, putem să creăm cu toţii un potenţial, menit să schimbe multe. Nu avem nevoie de opt miliarde de oameni pentru asta, o parte mică ajunge pentru ca, după legea morfogeneticii (zonele morfogenetice) şi după principiul „celei de-a o sută maimuţă”, care le atrage şi pe celelalte, să putem schimba întregul.

Datorită importanţei vrem să mai descriem o dată principiul celei de-a o sută maimuţă, care are un efect foarte convingător pentru înţelegerea potenţialului din fiecare dintre noi.

Oamenii de ştiinţă au efectuat pe o insulă japoneză experienţe pe maimuţe. Li s-au aruncat cartofi dulci în nisip, pentru a le testa comportamentul. Maimuţele i-au luat şi i-au înghiţit, dar au observat însă neplăcutul efect secundar al nisipului între dinţi. Una dintre

maimuţe a fost ceva mai deşteaptă decât celelalte şi a mers la cartoful său la pârâul apropiat, unde l-a spălat Curioase, aşa cum sunt maimuţele, ele au urmărit-o pe cealaltă pentru a vedea ce are de gând. Când au observat că gustul cartofilor era mai plăcut fără nisip, au început să o imite. Când cercetătorii le-au aruncat mai departe cartofii în nisip, ele i-au dus direct la pârâu şi i-au spălat acolo. Aşa au procedat toate, nouăzeci şi nouă la număr, până când a o sută n-a mai mers cu cartoful la pârâu, ci la mare, şi l-a spălat acolo cu apă sărată. Şi maimuţele şi-au dat apoi seama că acei cartofi sunt şi mai buni cu sare. Însă acum s-a întâmplat ceva interesant Acum nu numai că au imitat-o toate maimuţele, de pe acea insulă, ci şi acelea de pe insula învecinată, la 90 km depărtare. Şi acestea au mers după ce li s-au aruncat cartofii în nisip direct la mare şi i-au spălat acolo. Şi pe continent s-a întâmplat la fel. Prin a o sută maimuţa s-a adunat destul potenţial energetic astfel încât acest gând s-a transmis celorlalte maimuţe. Rupert Sheldrake, care a scris mai multe cărţi despre această tematică, vorbea în legătură cu aceste transmisii de „zonele morfogenetice”.

Referitor la tema noastră asta înseamnă: dacă destui oameni de pe Pământ au atins un proces exact de gândire sau de simţire sau următoarea etapă superioară a conştiinţei, atunci va fi mai uşor pentru restul omenirii să reuşească acelaşi

lucru pentru că s-a creat deja un anumit potenţial prin pionierat, care s-a transmis apoi automat şi asupra restului.

Mulţi oameni vin cu scuza: *„Ce pot face eu de unul singur*?" Noi am ales exemplul de mai sus pentru a vă evidenţia că poate chiar dumneavoastră sunteţi a suta maimuţă într-un proces exact (un gând poate, un sentiment sau o cunoştinţă), asta înseamnă că 99 au lucrat deja înaintea dumneavoastră la o anumită problemă, dar nu au reuşit să o depăşească până acum. Şi poate că mai e nevoie doar de străduinţa unui singur om, posibil dumneavoastră, pentru a umple paharul, pentru a se transmite şi celorlalţi, şi pentru a deveni bun general. Asta pare la prima vedere lipsit de orice importanţă. Poate că veţi reuşi să învingeţi tema geloziei, tristeţii sau a supărării vizavi de o anumită persoană, poate chiar să faceţi o anumită invenţie, cine ştie?

Într-adevăr vă putem spune cu siguranţă, că dumneavoastră chiar sunteţi a o sută maimuţă şi de aceea aveţi să ne şi daţi ceva printr-un proces de experienţă pe care-l parcurgeţi pentru noi toţi. De asemenea, nu este o coincidenţă faptul că citiţi această carte, ci rezonanţă. Nu v-aţi confruntat întâmplător cu acest subiect, ci ca urmare a principiului. Are ceva de-a face cu dumneavoastră. Este un semn al vieţii către dumneavoastră că aceste lucruri nu vor continua aşa pentru totdeauna, aşa cum ni se explică zilnic prin

spălarea creierului. Este o şansă de a ieşi acum din joc. Nu neapărat din cotidian sau din slujbă, ci din perspectiva veche asupra lumii. Puteţi lucra mai departe ca până acum, dar începeţi să vă mai ţineţi gura şi să vă ascundeţi părerea faţă de alţii. Puneţi întrebări neplăcute, ca de exemplu despre conţinutul acestei cărţi. Şi veţi observa cum oamenii se tem de asta. Deveniţi un pionier în lumea dumneavoastră. Deveniţi un exemplu pentru ceilalţi, fiţi un îndrăzneţ. Ceilalţi au cu siguranţă o fiică mai mare decât dumneavoastră, dar când oameni ca dumneavoastră şi ca mine/noi ne ferim de sarcini, atunci ce urmează să se întâmple cu omenirea?

Moira Timms despre asumarea responsabilităţii: „Acei oameni care recunosc că starea de criza va afecta civilizaţia nu pot realiza atât de repede pe cât ar fi de necesare schimbările pentru că soarta generaţiilor pline de egoism şi ignoranţă a zguduit fundamentul planetei. Pentru majoritatea înfometată a cetăţenilor acestei lumi e timpul unor transformări şi sunt absolut necesare acum. Dar oamenii SE POT schimba. Acesta e un adevăr esenţial şi nu ne putem permite să-l trecem cu vederea. Fiecare om poate să-şi asume responsabilitatea pentru el însuşi, poate participa la fapte sociale, la schimbări şi înnoiri paşnice.

Împreună putem schimba viaţa şi lumea noastră. Vom avea nevoie de toate eforturile concentrate pe care le putem oferi, pentru că

suntem atât de mulţi şi pentru că era deja atât de târziu când ne-am trezit Dar aşa se prezintă şederea noastră pe acest glob verde care se roteşte – noi învăţăm şi evoluăm sub conducerea acestui profesor cu efect radical, nevoia. Sigur că asta n-ar fi fost necesar, dar aşa s-a întâmplat pentru că „planul minunat” pentru acest Paradis pe Pământ a fost ignorat să mai verificăm încă o dată legile pe care le conţine şi să cercetăm dacă de aceasta dată putem proceda corect Dacă, aşa cum susţinem noi, catastrofele pe Pământ şi în sistemul solar se petrec ciclic şi după ritmurile cosmice şi divine, atunci responsabilitatea pentru actualul talmeş-balmeş este a omenirii. Noi singuri suntem răspunzători pentru dimensiunea catastrofei potenţiale…

În măsura în care oamenii încep să trăiască după cele mai bune principii de bază (fără a ţine cont de ceea ce fac ceilalţi), scăpând din tiparele de comportament vechi şi păgubitoare şi orientându-se prin cele mai bune capacităţi spre legile naturii şi spre valorile umane, va putea fi îmbunătăţit viitorul. Noi îl îndeplinim acum, minut cu minut „Dacă nu acum, atunci când? Dacă nu tu, atunci cine?” (109, pagina 89 şi 90)

Nu vă asimilaţi această lume, d transformaţi-vă şi înnoiti-vă gândirea”.

(Römer, 12: 2)

CE ÎNVĂŢĂMINTE TRAGEM DIN ASTA?

După opinia noastră, lucrul cel mai

important, aşadar mai important decât emigrarea, este strângerea proviziilor sau construirea maşinilor cu energie liberă, consultarea zilnică a gândurilor şi a interiorului nostru. La ceea ce ne referim acum, nu e neapărat rugăciunea clasică din biserica creştină, ci prin „consultaţie” ne referim la comunicarea cu creaţia. Asta poate fi o meditaţie sau o plimbare prin pădure, când vorbeşti cu natura şi desigur, şi o slujbă la biserică. Forma comunicării rămâne la alegerea noastră, ca şi limba şi formula de adresare, însă convorbirea (religios) cu creaţia, se numim aici „rugăciune”, este extraordinar de importantă. Ea ne ajută să trăim mai conştienţi, mai umili, mai respectuoşi dar şi mai limitaţi şi mai calmi. Comunicarea, permanentă dacă se poate, cu spiritul nostru în gândurile noastre ne poate ajuta enorm în sarcina noastră „de aici de jos”. Ne ajută să trăim mai conştient însă pe de altă parte, depinde de noi să ne deschidem prin rugăciune sau prin „întoarcere spre interior” pentru răspunsurile spiritului nostru. Creaţia vorbeşte în permanenţă cu noi, însă noi ne lăsăm distraşi în permanenţă prin fascinaţia lumii exterioare.

Şi ce am putea afla prin comunicarea cu interiorul nostru?

De exemplu, că motivul problemelor pe care le avem un se află în exterior, ci în interiorul nostru. Şi de aceea lumii noastre exterioare nu-i mai rămâne decât să ne reflecteze nouă aceasta.

Important este în orice caz faptul că prin profeţii ni se reaminteşte că nu va merge mai departe ca până acum cu progresul, luxul, averea şi ocupaţiile cu normă întreagă. Vom învăţa din nou să trăim mai simplu, mai îndestulător, mai respectuos şi fără nevoi. Respectuos înseamnă acum să fim conştienţi că noi, oamenii, existăm doar, adică trăim, respirăm, gândim, râdem, creăm şi realizăm, deoarece corpul şi sufletul nostru sunt însufleţite printr-un spirit care nu provine din această lume. Aceste spirite ne însufleţesc permanent, dar mai ales de bunăvoie, şi ne fac posibilă prin dragostea lipsită de egoism, existenţa noastră. Spirit însufleţeşte tot ceea ce există. Tot ce există este o formă individuală a creaţiei. Şi noi înşine. Cine şi unde este acest spirit? Spiritul se află pretutindeni, şi în noi. Noi suntem formaţi din el şi noi înşine suntem spiritul. Iisus a spus odată: „*Tatăl este mai aproape de tine decât cămaşa ta, decât respiraţia ta*. „Unde ar mai putea fi ascuns dacă nu în propriul nostru eu, în întreaga noastră existenţă? Asta descrie şi cuvântul „păcat” (în germană, în orig, *siindè*). Vine din germana veche: „sinte” = despărţire. Păcatul este separarea de creaţie, adică să nu te vezi ca o parte a creaţiei. Iisus a spus că cerul şi iadul se află în noi. Şi într-un alt loc: „*Toţi pot face ceea ce am făcut eu, căci voi şi cu Tatăl sunteţi unul. Imperiul ceresc este în voi*”.

Ramtha o formula astfel: „Voi vreţi să vedeţi

cum arată Dumnezeu? Mergeţi şi priviţi între oglindă şi L veţi vedea pe Dumnezeu chiar în faţă!”

De milenii oamenii au fost instruiţi că aceasta creaţie se află în afara noastră. Cei mai mulţi au crezut asta şi au acceptat-o ca pe un adevăr. Însă creaţia, izvorul întregii vieţi, nu a fost niciodată în afara noastră – noi suntem creaţia.

Creaţia care suntem noi s-a decis la un moment dat să se împartă în nenumărate părticele, dându-şi astfel posibilitatea să se cunoască pe sine din nou. Fiecare dintre noi este o asemenea părticică, însă noi am uitat asta şi ne mirăm acum ce facem aici, jos”. Trupurile în care locuim aici sunt mijloace de transport perfecte, vehicule alese de noi care ne permit să trăim şi să jucăm pe treapta materiei. Însă între timp, ne-am adâncit în iluzia că aceste trupuri suntem NOI înşine. Noi avem originea noastră, moştenirea noastră pe care am primit-o cu foarte mult timp înainte şi uităm de noi înşine. Am uitat şi negăm cu toată puterea că noi înşine am fi această creaţie şi din păcate am negat şi responsabilitatea noastră faţă de ea.

Noi ne-am înfăptuit toate astea singuri şi mai continuăm aşa. NOI SUNTEM ceea ce gândim. Şi mediul înconjurător este o oglindă pentru noi înşine.

Omul a creat imagini cu Dumnezeu, care îi servesc pentru autoritatea asupra fraţilor săi.

Religiile au fost create pentru a ţine oamenii şi popoarele sub control. Dacă îi iei divinitatea unui om, perfecţiunea lui, şi îi explici că el există separat de creaţie, atunci poţi să-l controlezi uşor. Creaţia nu a realizat nici iadul, nici diavolul. Acestea au fost doar creaţii producătoare de spaimă ale oamenilor, pentru a-i chinui pe fraţii lor. Creaţia este totul – fiecare fir de nisip, fiecare stea din Univers, fiecare fluture, fiecare om. Totul şi fiecare e creaţia. Însă sigur că cei mai mulţi nu sunt convinşi de asta. Şi exact în asta constă aventura vieţii – să devii din nou conştient de originea şi de adevărata existenţă a ta, de divinitatea ta.

Nu avem nevoie să întrebăm niciun alt om sau nicio altă creaţie ce avem de făcut E ca şi cum o picătură de apă ar întreba o altă picătură de apă. Să ne imaginăm că această creaţie este un ocean, şi-i dă unor picături de apă, în număr de 500 miliarde, posibilitatea să se despartă de bunăvoie de el, pentru a aduna diferite experienţe. Picăturile de apă sunt înzestrate de creaţie, de la naştere, cu aceleaşi talente, deoarece ele toate, ca şi creaţia însăşi – oceanul – sunt formate din aceleaşi elemente de bază (molecule, atomi, compoziţie fizică şi chimică). Aceasta ar fi bocceluţa pe care o ia cu ea la drum. Talentele pot fi descrise ca nişte instrumente. O picătură de apă devine abur, următoarea gheaţă, alta apă distilată, una apă Grander, alta vin, una bere, alta apă de

Rin…

Însă, într-o zi picăturile de apă uită că toate au venit din ocean şi că au aceleaşi elemente componente ca şi oceanul, şi încep să se îndoiască de ele însele. Ele încep să se confrunte reciproc: picătura de bere înfiinţează o ligă a berii şi luptă împotriva republicanilor, picături de vin. Picăturile de vin cred că ele sunt picături de rasă pură, elita şi astfel rasă aleasă. Acelaşi lucru susţin şi picăturile de bere despre ele. Mai apoi, există şi „picäturfie-mutanti”, un amestec între bere şi vin, care sunt evitate de celelalte două feluri de picături, deşi sunt formate din exact aceleaşi particule. Picăturile de bere adoră aspectul hidrogen al oceanului, iar picăturile de vin aspectul oxigen. Apoi există verzii care cred că ar trebui să adore sarea. Iar oceanul îşi spune: „Voiproştilor de ce adoraţi ceva din ceea ce sunteţi compuşi voi înşivă dintotdeauna? Dacă nu v-aţi compune din asta, atunci nici n-aţi exista. Aţi uitat totul?”

Însă picăturile de apă se văd separat de creatorul lor, oceanul, şi cred că trebuie să îl adore pe acesta şi să-i ceară ajutorul. Oceanul se gândeşte din nou: „Ce vreţi voi de fapt? Nu pot să vă dau mai mult decât aveţi deja! Nici eu nu am altă compoziţie decât voi, ci aceleaşi particule formative; aşadar depinde de voi. Dacă voi nu faceţi nimic, nici eu nu vă pot ajuta. Pot doar să vă spun că sunteţi exact ca mine, că aveţi totul, dar

trebuie să deveniţi conştienţi de asta. La origine, voi sunteţi toţi egali, absolut egali, şi voi toţi veniţi de la mine şi eu v-am dat această libertate, pentru a trăi această libertate în mod conştient şi nu ca să vă simţiţi mai târziu îngrădiţi. Asta e problema voastră. Dacă priviţi natura şi o s-o înţelegeţi din nou, din ce sunteţi formaţi şi că vă puteţi ridica frecvenţa (Ja abur), atunci veţi putea deveni iarăşi foarte uşori şi să vă întoarceţi pe un noria mine. Dar nu vă pot ajuta la asta. Trebuie să vă descurcaţi singuri. Şi există mii de căi diferite cum vă puteţi mişca sub forma de picături sau accelera moleculele voastre, ceea ce vă înalţă din nou frecvenţa şi vă dă libertatea, însă ştiinţa pentru asta provine din conştiinţă, conştiinţa despre cine sunteţi şi de ce sunteţi acolo unde sunteţi şi că de fapt nu există nicio problemă. Nu trebuie să vă întoarceţi. De ce să faceţi asta? Voi aţi plecat în lume pentru a trăi o aventură. Şi acum treceţi printr-o aventură şi vi se şi face frică, vrând acasă. Poate că vă voi trimite odată o picătură a lui Cristos, una care e conştientă de originea şi de particulele sale, care vă mai aminteşte de voi şi vă arată cum ar putea să fie”.

Creaţia ne-a dat libertatea şi astfel şi posibilitatea să creaţi singuri şi ne-a dat tuturor aceleaşi instrumente pe care le are şi ea, dar în format mic. Cum e întregul, este şi partea! Noi am primit aceeaşi dragoste, aceeaşi umilinţă, aceeaşi linişte, foiţă, încredere ş.a.m.d. şi vom începe în

sfârşit să le şi folosim. Noi suntem oglinda lui Dumnezeu. E însă absolut de prisos să întrebi pe cineva despre ceva ce ai avut dintotdeauna şi ce ai fost la şi când o picătură de apă ar ruga pe alta să-i dea o moleculă de hidrogen. Iar celălalt care e deja conştient că e format din molecule de hidrogen îi va spune celuilalt *„dar o ai deja, tu eşti asta, căci altfel n-ai putea exista”*. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu oamenii. Marii învăţători ai lumii, inclusiv Iisus, ne-au învăţat de nenumărate ori că suntem absolut identici cu ei. Că ei nu sunt cu nimic mai buni decât noi şi că de aceea putem face exact aceleaşi lucruri ca şi ei. Iisus care s-a numit tot timpul „pui de om”, învăţa că cerul şi iadul sunt în noi şi că noi îl găsim pe Dumnezeu în noi şi nu în vreun loc al cosmosului! El ne-a învăţat că noi existăm acum, că am existat până acum şi că n-am putea exista deloc, dacă n-am fi fost asta dintotdeauna.

Asta se deduce şi din povestea celor trei îngeri, cărora Dumnezeu le-a dat sarcina să ascundă „adevărul”. Îngerii s-au dus şi s-au întors după un anumit timp. Primul înger povesteşte cu mândrie: *„Eu am găsit cel mai bun loc, cel mai* înalt munte de pe Pământ, unde o să-l ascundem”. Dumnezeu spune: „În ordine, să auzim ce a găsit al doilea înger”. Acesta povesteşte: „Oh, locul meu e mult mai bun, nimeni nu va ajunge la el. Este locul cel mai adânc din ocean, unde putem ascunde adevărul”. „Nici asta nu sună rău”, spune

Dumnezeu, „însă nu sunt complet mulţumit de rezultatele voastre. Să auzim ce a găsit al treilea”. Şi acesta spune: „Am găsit locul, iubite Dumnezeu, unde să putem ascunde adevărul, fără ca omul să-l găsească vreodată în el însuşi!”

Un alt exemplu frumos cu apa este povestea oceanului care vrea să afle ce este un munte. Deci îi dă unei picături de apă sau mai multora posibilitatea să se despartă de el (s-au anunţat voluntar) şi acestea pornesc spre munte sub formă de abur. Apoi se lasă coborâte ca picături de ploaie şi încep pe vârful muntelui călătoria de cercetare. Astfel întâi au îngheţat pentru a se topi odată mai târziu. Însă fiecare o ia pe altă parte. Astfel ele gonesc în josul muntelui prin cascade şi prin râu, unul mai ocoleşte şi printr-un pârâu, iar altul printr-un loc monoton. Mai târziu s-au reîntâlnit în râul văii învecinate, au înaintat prin vârtejuri, până când s-au vărsat din nou în ocean. Şi toate îi povestesc acum o istorisire despre munte. Însă este acelaşi munte. Nicio cale nu a fost mai bună sau mai rea, ci doar diferită.

Şi la fel se întâmplă şi cu noi, oamenii. Toţi mergem pe căi diferite de evoluţie, însă toţi avem aceeaşi origine şi acelaşi ţel şi putem povesti după aceea povestiri minunate despre cum am trecut noi toţi prin cele mai diferite experienţe. Însă care au fost acum mai bune?

Ceea ce am arătat în această carte a fost posibil doar pentru că o mare parte a oamenilor s-

au bazat pe vocea minţii lor, care foloseşte, după cum s-a dovedit, doar circa 10% din creierul nostru, în loc să asculte vocea inimii lor. Este important să nu-ţi fie frică de ce fac ceilalţi cu tine sau cum ar putea să te influenţeze ceilalţi, ci indiferent unde te afli, să fii prin propriile tale fapte atât de convingător şi de autentic încât să devii astfel un exemplu pentru alţii. Să nu laşi să te influenţeze lucrurile distructive, ci transformă-le! Ieşi din rolul de victimă şi intră în cel al maestrului.

Despre asta încă o dată „regula de aur”: „*Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face*”.

Vreţi să fiţi minţiţi, furaţi sau jigniţi? Nu? Deci nu faceţi asta nici celorlalţi. Şi câte minciuni uşoare ne ies pe gură zilnic. Fiţi sinceri cu adevărat

Şi invers: Vă bucuraţi dacă cineva vă dă un cadou sau vine să vă îmbrăţişeze? Da? Deci faceţi-o şi dumneavoastră cu altcineva şi veţi vedea cum vi se va schimba treptat viaţa…

Şi dacă la început vă lipseşte curajul să mergeţi la cineva şi să-l îmbrăţişaţi sau să-i spuneţi ceva frumos, atunci închipuiţi-vă pur şi simplu scena. Visaţi odată cu ochii deschişi cum puteţi să le faceţi altor oameni o bucurie. Şi veţi constata cum doar prin gândurile voastre vi se va schimba viaţa în bine.

Pretutindeni şi absolut întotdeauna puteţi trăi indiferent dacă sunteţi musulman, creştin,

martorul lui Iehova sau ateist Dragostea dezinteresată nu are dimensiuni şi nu este legată de nicio organizaţie, biserică sau rasă. Ea poate fi întrebuinţată de oricine în lume şi nu costă nimic. De aceea, scopul cel mai înalt este să tratezi în mod corespunzător creaţia care se oglindeşte în tot ceea ce înseamnă viaţă. Când vom fi capabili într-o zi să îl întâlnim pe următorul om pe stradă sau în altă parte, ca şi când ar fi fratele sau partenerul nostru, atunci vom fi capabili din nou să realizăm asemenea „minuni” cum le-a făcut Dsus.

De ce, dragi copii din Germania şi din lume, v-aţi uitat chemarea de a fi egali cu Cnstos în viaţa de zi cu zi?”

Maria prin little Pebble la 26.09.1987

Dumneavoastră, dragi cititori, ştiţi cu siguranţă exact ce vrea să transmită acest citat Ştim şi noi asta, dar totuşi uităm şi apoi viaţa are voie să ne atenţioneze prin câteva „indicii” (de obicei dureroase, asta are cel mai bun efect), că am devenit din nou inconştienţi. Dar ăsta este lucrul cel mai frumos al jocului, şi anume că toţi jucăm acest joc, „marele frate” sau Anticristul ca şi un maestru din Tibet sau Metzger sau Yogi. Noi toţi ne supunem aceloraşi examene. Însă aceste examene se desfăşoară în noi înşine. Nu „a avea” şi „a poseda” este sarcina noastră, ci „a da” şi „a iubi” fratele şi creaţia.

Deci începeţi să „citiţi”. Şi citiţi cu atenţie.

Însă într-o singură carte – cartea vieţii! în această carte a vieţii fiecare om pe care îl întâlniţi este o pagină. Citiţi conştient aceste pagini, ţineţi-le minte şi învăţaţi din ele. Este o carte foarte captivantă – nu putem decât să v-o recomandăm.

Maestrul Eckehardt a formulat astfel: „Cel mai important moment din viaţa mea este cel actual! Cel mai important om este acela care stă vizavi de mine în acest moment şi cea mai importantă faptă este întotdeauna dragostea”.

AŞADAR

E absolut indiferent şi irelevant cine am fost noi în viaţa anterioară, ce meserie am avut până acum, ce instruire avem sau restul în legătură cu cariera.

Lucrul cel mai important pe care Ü avem de dăruit este dragostea. Deci ar trebui să ne întrebăm în ce fel fiecare dintre noi poate îmbogăţi aici şi acum viaţa prin prezenţa sa. Ar trebui să ne întrebăm în ce domeniu nu trăim încă armonios şi ar trebui să ne gândim ce ne-a împiedicat până acum (noi înşine?). Şi prin activităţile constructive începând de acum, imediat, fiecare dintre noi poate decide, respectiv crea, premisele care vor fi hotărâtoare pentru alegerea dacă el face parte dintre aceia care supravieţuiesc sau, dintre aceia care vor avea un rol abia mai târziu, în „Epoca de Aur”.

Şi lucrul cel mai frumos la această poveste, în cazul în care ascultaţi aceste sfaturi bune şi dacă

nu se va ajunge la un al treilea război mondial sau la transformări ale Pământului este că dumneavoastră nu veţi fi avut decât de câştigat prin aceste modificări. Deci nu se poate decât să iasă bine!

Să ne mai dăm o dată seama ce se întâmplă dacă… lipseşte dragostea:

Isteţimea fără dragoste te face ipocrit.

Ordinea fără dragoste te face meschin.

Cunoştinţele fără dragoste te fac cârcotaş.

Mândria fără dragoste te face arogant.

Proprietatea fără dragoste te face zgârcit.

Responsabilitatea fără dragoste te face posomorât.

Răspunderea fără dragoste te face fără scrupule.

Dreptatea fără dragoste te face dur.

Adevărul fără dragoste te face critic.

Educaţia fără dragoste te face să fii plin de contradicţii.

Credinţa fără dragoste te face fanatic.

Puterea fără dragoste te face violent.

O viaţă fără dragoste e lipsită de sens!

Nimeni, nicio organizaţie, nicio putere distructivă nu ne poate împiedica să iubim şi să fim prietenoşi şi drăguţi cu aproapele nostru, să-l tratăm cu respect – pe soţia brutarului dimineaţa, pe femeia de serviciu din fabrică, pe cel fără adăpost de sub pod, pe aşa-numitul „străin” sau pe cel de altă culoare sau de altă credinţă.

Dragostea e cel mai important lucru pe care îl avem de dat noi, oamenii, şi asta ar trebui să facem din plin!

Pe calea dumneavoastră de a pune în practică dragostea, vă dorim multă forţă, multă răbdare, mai ales mult umor (foarte important!) şi în special deschidere, căci veţi avea nevoie de ea pentru a putea recepta toată dragostea care se revarsă înapoi la dumneavoastră.

Jan van Helsing şi Franz von Stein

„Soarta unei naţiuni poate modincată plin voinţa libera şi colectivă a oamenilor ei, iar soarta unei planete poate modificată plin voinţă liberă, colectivă a naţiunilor sale".

Moira Timms

„Te invit la o mare aventură şi în timpul acestei aventuri nu trebuie să repeţi spiritual ceea ce au făcut alţii înaintea noastră, pentru că aventura noastră începe în afara acestui stadiu. Noi intenţionăm o nouă creaţie, absolut nouă, care poartă în sine toate elementele neaşteptate, toate riscurile, toate pericolele-o adevărată aventură... a cărei cale este necunoscută, trebuind să le cercetată pas cu pas pe întuneric Este ceva, ce nu a existât până acum în Universul actual şi nu va mai la fel niciodată. Dacă te interesează asta, atunci intră în horă".

Maica Aurovilla, Indien

ANEXĂ

L Cronologia celui de-al Treilea Război

Mondial – de Bernhard Bouvier

1. Desfăşurarea a) Evenimente generale:

Reunificarea Germaniei.

SUA se implică într-un conflict în Orientul Apropiat.

Eşuează comunismul din Uniunea Sovietică (iunie 1991).

Trupele SUA ŞI URSS staţionate pe teritorii străine se retrag.

Armata federală a Germaniei îşi reduce efectivul.

Tulburări grave în Balcani, în special în Iugoslavia.

Criza economică în Occident, impozite noi.

Erupţie vulcanică în partea sudică a Europei.

Prăbuşiri bancare şi bursiere la nivel mondial.

Incapacităţi de acţionare a guvernelor occidentale.

Război /tulburări în estul Africii.

Rusia câştigă influenţă în zonele cu petrol.

Prăbuşirea catolicilor la Roma, separarea Bisericilor.

Urmărirea preoţilor în Italia şi Franţa.

Atac cu bombă teroristă asupra blocurilor din centrul New York-ului cu urmări grave.

Criză în interiorul Germaniei ducând până la un război civil mascat b) Semnele anului cu război:

Se descoperă un planetoid a cărui traiectorie

o întretaie pe cea a Pământului.

O iarnă neobişnuit de uşoară.

Politica internă din Italia şi Franţa scapă de sub control.

Lupte intense pe străzile Parisului, oraşul arde.

NATO este incapabil să ducă tratative.

Cel de-al doilea război din Golf – eşuarea tratativelor.

În bazinul mediteranean cu privire la poziţia Israelului.

Rusia ocupă Iran /Irak /Turcia.

Sosirea unităţilor de marină în apele Mării Mediterane.

Crimă asupra celui de pe poziţia a treia (în state).

2. Desfăşurarea războiului a) Vară timpurie

Trupele ruseşti ocupă Iugoslavia şi Grecia.

Invazia trupelor ruseşti în nordul Italiei cu direcţia sudului Franţei.

Papa fuge din Roma.

Trupe ruseşti ocupă nordul Scandinavie! Odată cu asta:

Sfârşitul asigurării flancului de atac al Europei.

Germania şi Franţa sunt izolate, la fel şi celelalte state din centrul Europei.

Ultimele încercări de a limita conflictul şi speranţe de pace.

Condiţii ca în timpul unui război civil în Italia

şi în Franţa.

b) Mijlocul verii

Atac surprinzător al ruşilor în centrul Europei cu trei armate:

Câmpia nord-germană în direcţia Rinului de Jos.

Prin Saxonia/Turingia în direcţia Köln.

Prin Cehia în direcţia Rinului de Sus din Alsacia şi în direcţia Besançon/ Lyon.

Distrugerea oraşului Frankfurt pe Main şi a unor zone industriale din nord-vest.

Trupele roşii ajung o singură armată.

Aterizarea trupelor în Alaska şi în Canada.

Trupele franceze contraatacă.

Polonia se luptă alături de vestul Europei.

Forţele armate aeriene din SUA, poate din Orientul Apropiat, despart de-a lungul unei linii Stettin-Praga-Marea Neagră, printr-o barieră chimică, prima escadrilă strategică a inamicului de a doua şi de rezerve, ca şi de mijloacele de aprovizionare.

Bătălii în Lyon şi Köln, ceva mai târziu, la mijlocul lunii august, în Ulm: Atacul trupelor roşii a eşuat

Intervenţia cu bombe nucleare (arme cu neutroni) de exemplu în Paris, Praga, Londra, Münster, Ulm şi în multe alte oraşe.

China ocupă estul Rusiei şi avansează spre vest c) Toamna

Catastrofe naturale în întreaga lume, de

dimensiuni cosmice, provocate de un corp ceresc.

Cutremure în toată lumea.

Moarte în masă a omenirii.

Schimbarea terenului prin înălţări sau coborâri ale crustei Pământului.

Schimbarea polilor – deplasarea flancului de falie – modificarea climei.

Trei zile de întuneric.

Rusia se prăbuşeşte.

Trupele ruseşti sunt distruse în Westfalia. Armata elveţiană intervine în sudul Germaniei.

Bătălie distrugătoare în Israel. (Armageddon).

Revoluţie în Rusia. Pătura conducătoare este ucisă.

3. După Război a) Imediat

Foamete groaznică pretutindeni în lume.

Omenirea e puternic decimata prin război/ cutremure/ otrăvuri/ lipsa apei (!).

Nesiguranţă sau nelinişte; criză.

Lupte între bande şi jafuri.

Clima din Europa va deveni subtropicală.

b) în următorul an:

Restaurarea ordinii publice.

Papa se întoarce primăvara la Roma.

Unirea zonelor de limbă germană.

Republicile devin monarhii, de exemplu Germania, Franţa, Polonia şi Ungaria.

Încoronarea împăratului în domul din Köln.

Unirea ţărilor scandinave, ca şi a Spaniei cu

Portugalia. (18).

Adaosul autorilor în legătură cu viitorul:

Reforma creştinismului (poate fără biserică).

SUA se împarte în 4 state şi devine neimportantă din punct de vedere politic, ca şi Rusia.

Europa înfloreşte în timpul unei îndelungate păci.

Germania ajunge în poziţie de frunte în Europa şi pe plan mondial.

Contacte şi călătorii interplanetare.

II. EXISTĂ PERICOLUL UNUI AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL?

Observaţiile astrologice şi istorice ale lui Elizabeth Schlittmeier

(Elizabeth Schlittmeier s-a străduit să stabilească foarte precis următoarele calcule şi valori. Totuşi se poate ca mulţi cititori şi cititoare să nu poată înţelege uşor această expunere. Totuşi, noi n-am vrut să scurtăm textul, căci există cu siguranţă unii astrologi printre cititori care vor fi desigur recunoscători pentru amănunte. De aceea vă rămâne posibilitatea să citiţi la sfârşitul capitolului un rezumat pentru a vedea la ce s-a aşteptat Doamna Schlittmeier pe baza analizelor sale pentru anul 1999).

Nostradamus a notat în profeţiile sale pentru sfârşitul secolului nostru doar o singură dată mai apropiata. El *a* numit după calendarul iulian luna a şaptea. Asta înseamnă după calculele noastre luna

august şi atunci, la 11.08.1999 va avea loc ultima eclipsă totală de soare din acest secol şi din acest mileniu, cu constelaţii marcante în horoscop la această eclipsă. Nostradamus s-a ocupat intensiv de astrologie, printre altele din care mai făcea parte pe atunci şi astronomia. Pentru că din vechi timpuri eclipsele, în special eclipsele de Soare, provocau teamă, se prezicea cu ajutorul calculelor aceste eclipse, aşa cum a făcut şi Nostradamus, pentru a fi pregătit în faţa influenţelor negative ale acestor fenomene. Aici urmează horoscopul său.

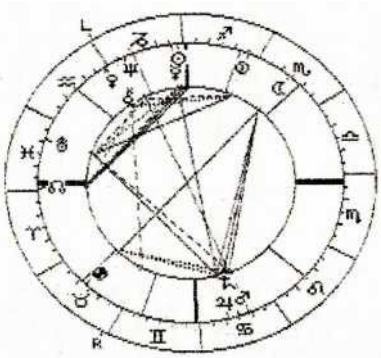

Nostradamus, astrolog şi medicul personal al lui Carol al IX-ïea s-a născut la 14.12.1503 ca al 114.700-lea locuitor al oraşului St Remy, Franţa, într-o perioadă plină de descoperiri şi cuceriri în aşa-zisa perioadă a noului început Deoarece, însă, ca astrolog el ştia că fiecărui început îi corespunde şi un sfârşit a putut să facă cunoscute profeţiile calculate în bază astronomică şi interpretate în mod astrologie în conformitate cu evenimentele perioadei sale.

Perioada în care a trăit el a fost marcată de noutăţi datorate călătoriilor de jaf întreprinse de europenii ce şi-au atribuit rolul de atotputernici asupra unor întregi continente (când Pluto se află în Săgetător) în neliniştita lor dorinţă de cucerire şi din lăcomie. Sub acest semn a stat şi plecarea lui Cristóbal Colon (Columbi din data de 3.08.1492 cu Pluto şi secera crescătoare a Lunii în Scorpion emanând violenţă şi asuprire şi cu Lima descrescătoare în Taur. Cu Uranus în Capricorn vor fi rupte vechile îngrădiri, ceea ce a adus pentru vechea lume mai multă libertate de mişcare, lăsând în urmă tot ce-i strâmt şi conservator în Europa pentru a se realiza însă reducerea libertăţii pentru popoarele noii lumi când Saturn se afla în Vărsător.

Era o perioadă de prăbuşiri, de războaie religioase, de început de comerţ cu sclavi: 1509 începea comerţul cu sclavi negri din Africa, iniţiat de dominicanul Las Casas spre binele indienilor (care fuseseră până atunci singurii chinuiţi), iar în anul 1549 iezuiţii au plecat în Brazilia, „pentru a-i proteja pe indieni”, ca supliment al sclavilor negri – în 1759 iezuiţii au fost goniţi.

Nostradamus şi-a publicat profeţiile, în 1555, în care el făcea cunoscut printre altele sfârşitul Bisericii catolice. La naşterea sa, Pluto se afla în Săgetător 3 grad 37 care, printre altele, face referire la războaiele religioase – bazate pe ideologii – şi la extinderea puterii. Pluto mai

atinge acest grad şi în 1996, aşa cum şi Neptun se va găsi în aceeaşi poziţie cu cea de la naşterea lui Nostradamus în anii 1994 şi 1995. O altă planeta care l-a influenţat, Venus, se găseşte la 2 grad 26, iar Chiron la 1 grad 20, ambele în Vărsător, planete care vor activa în 1996 şi 1997.

Această activare multiplă a horoscopului natal duce, se pare, la preocuparea noastră intensivă referitoare la semnificaţia acestei eclipse de Soare din 11.O.1999.

În anul apariţiei profeţiilor sale, în *Pacea religiilor de la Augsburg*, a fost stabilită libertatea religiilor pentru, cei cu rang, nu şi pentru cei supuşi, sub deviza „Al lui pământ, a lui religie!” Însă reformaţii au fost excluşi.

Eclipsa totală de Soare din 11.08.1999

Să observăm atent horoscopul:

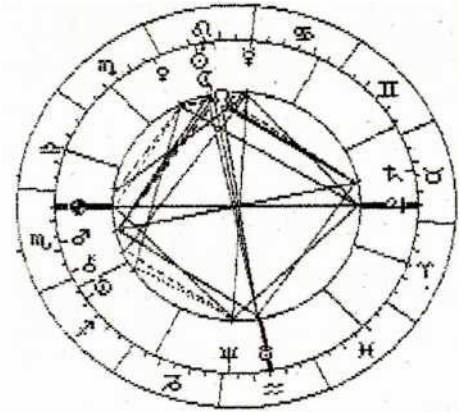

Observăm că eclipsa totală de Soare (Soare/Lună) are loc la 18 grad 21 în Leu, în corelaţie cu Luna crescătoare şi în opoziţie cu Uranus (invers) şi cu Luna descrescătoare

(planete invers şi Lună descrescătoare indică un trecut karmic, respectiv istoric, ca şi IC, care indică adâncul cerului.). O altă opoziţie creează şi Marte, la 16 grad 51 în Scorpion (= antiteza Marte/Pluto) cu Saturn la 16 grad 53 în Taur. Prin aceasta, ambele opoziţii, care se intersectează în unghi de 90 de grade, formează un pătrat plin. Asta înseamnă că planetele şi axele participante formează aspectele de tensiune. Arată de parcă ai sări în pătrat. În plus, Uranus iese din sextilul cu Pluto pe care îl formează el foarte exact în anii 1996 şi 1997 şi asupra căruia vom reveni mai târziu, precum şi asupra opoziţiei Merciir-Neptun, din timpul acestei eclipse solare.

Să studiem mai întâi pătratul de capacitate participant, „Mars Opposition Saturn" şi cele două faze ale Lunii din pătrat, descrescătoare faţă de Uranus, care încordează şi mai mult opoziţia. Asemenea legături între Marte şi Uranus în corelaţie cu Saturn şi /sau Pluto noi găsim în caz de:

cutremure erupţii vulcanice explozii revoluţii răscoale (la multe răscoale ţărăneşti, de exemplu, la cea din 1704, cu legături Marte/Satum/Uranus – asemănătoare cu 1999 – care a însemnat Crăciunul asasin al emisarilor în Bavaria sau neliniştile studenţeşti din anii şaizeci.)

rupturi dacă sunt crăpate străzi (şosele)

la apariţia „pietroiului" cel mare din 12.07.1984 (cu Pluto)

explozii de bombe atomice (de exemplu, prima de la Hiroshima – cu Pluto – la care Uranus ieşea tot din sextilul cu Pluto şi amândouă Uranus şi Pluto (Uraniu şi Plutoniu), au de-a face printre altele cu descompunerea atomică, reacţii nucleare şi încărcături explozibile atomice şi aprinderi. Ne vom întoarce asupra acestor observaţii în cadrul studiului asupra horoscoapelor naţionale).

Structuri învechite sunt explodate – „sparte”. Această pregătire interioară pe care o simt foarte mulţi oameni astăzi, odată cu pătrunderea într-o perioadă nouă, intră în contradicţie cu eclipsa de grad 18 din Leu printr-o anumită idee asupra puterii, la care face referire şi Marte din Scorpion şi care este orice altceva decât paşnic şi care vrea să se delimiteze cu Saturn în Taur, asigurând durabilitatea. Éoziţia lui Jupiter în Taur propulsează această temă în plan internaţional Chiron din Scorpion ne mai provoacă încă o dată din 1997 sa ne transpunem în alt plan joculeţul nostru de putere, leşin, asuprire şi manipulare, de exemplu, în cel privat la care face referire intens şi poziţia lui Pluto în Scorpion din august 1984 şi până în 11 noiembrie 1995.

Aceasta nu este o vorbărie lapidară, ci trebuie luată extraordinar în serios, căci la 11.08.1999 ar putea să se întâmple deja necazul. De aceea, noi ar trebui cel mai târziu acum, acum imediat să începem a scoate carul din noroi, şi nu să aplicăm tactica struţului, cadă ne aflăm deja în

centrul desfăşurării evenimentelor.

De ce? Referitor la asta vă voi da mai târziu câteva exemple din istoria secolului nostru în legătură cu eclipsele. Însă mai întâi câteva

Explicaţii cu privire la termenii astrologiei:

Avem de-a face cu întunecări de Soare sau de Lună (eclipse) când are loc Lună nouă (= conjuncţia Soare-Lună când Luna şi Soarele se găsesc împreună în acelaşi semn al zodiacului) sau Lună plină (= opoziţia Lună-Soare, Luna şi Soarele îşi stau opus, se găsesc în semne ale horoscopului opuse) în apropie rea axei Lunii. De aceea, această axă este reprezentată în mitologia indiană de un cap de dragon şi o coadă de dragon, Rahn şi Ketu, personificările demonice ale axei Lunii, care fac să dispară Soarele şi Luna, apărând astfel o eclipsă de Soare sau de Lună.

Drept axă a Lunii sunt descrise cele două puncte în care se ciocneşte Luna, pe traiectoria ei de rotaţie în jurul Pământului cu ecliptica venită de la Sud spre Nord sub formă de Lună crescătoare şi de la Nord spre Sud este vorba de Lună descrescătoare.

Axa Lunii parcurge o dată toate cele 12 semne zodiacale în 19 ani, în sensul acelor de ceasornic. Asta înseamnă că eclipsele se pot repeta în acelaşi semn al horoscopului o dată la 9 ani, pe axa Berbec-Balanţă, Peşti-Fecioară, Vărsător Leu, Capricom-Rac, Săgetător-Gemeni, Scorpion-Taur. Însă, asta mai presupune că

datorită ritmurilor de nouăsprezece şi nouă ani apar de fiecare dată aceleaşi probleme, atât individual cât şi colectiv, în special la eclipsele de Soare totale care pe o perioadă mai lungă de timp pot activa anumite puncte într-un horoscop.

Cicluri diverse

Noi deosebim ritmuri cosmice diferite ca, de exemplu, deplasarea punctului de primăvară a fazelor Lunii care se mişcă într-o perioadă de aproximativ 26.000 de ani prin tot zodiacul şi care străbate un semn al acestuia în circa 2.160 de ani, fiind răspunzător pentru epoci diferite – epoca Gemenilor, Taurului, Berbecului, Peştilor, Vărsătorului ş.a.m.d.

Un ciclu cu mult mai mare străbate galaxia noastră, la care participăm şi noi, chiar dacă situaţi mai la coadă – Calea Lactee necesită aproximativ 26 de milioane de ani pentru a se învârti în jurul axei sale, aşa cum sistemul nostru solar are nevoie de 26.000 ani. Asta înseamnă că şi galaxia noastră parcurge

12 epoci diferite de câte 216.000 de ani cu calităţi diferite, precum sistemul nostru solar cu cei 12 ori 2.160 de ani.

Cercetătorii au constatat că pentru ultimii 250 de milioane de ani, la fiecare 26 de milioane de ani poate fi dovedită o moarte generală a vieţii pe planeta noastră. Eu pun asta pe seama acestui ciclu mare şi nu, după cum a fost prezentat şi făcut să depindă de un însoţitor „fictiv” întunecat

al Soarelui, cu numele de „Nemesis” care trebuie să aibă aceeaşi traiectorie.

Să rămânem, totuşi, la cicluri ale sistemului nostru solar, cele pe care le înţelegem noi:

Pământul se roteşte o dată pe zi în jurul propriei sale axe şi în 365 zile în jurul Soarelui (această observaţie o avem mulţumită lui Copernicus, care ne-a creat o nouă imagine asupra lumii).

Luna înconjoară Pământul în aproximativ 28 de zile şi odată cu el Soarele.

Mercur şi Venus nu necesită pentru rotirea lor în jâirul Soarelui nici măcar un an.

Marte circa 2 ani.

Jupiter cam 12 ani.

Saturn aproximativ 28 de ani.

Uranus 84 de ani.

Neptun circa 164 de ani.

Pluto în jur de 250 de ani.

Suplimentar specific Pământului, observăm Luna, fazele acesteia, eclipsele de Lună şi de Soare, cu cele 19 cicluri anuale speciale ale sale prin care noi, cei de pe Pământul-mamă – în funcţie de zodia în care are loc – ne confruntăm tot mai adesea cu teme succesive şi parcă stabilite în prealabil, care permit „amorsarea” evenimentelor.

Acest lucru se întâmplă, în special atunci când se întâlnesc mai multe cicluri mai mari după cum trăim noi momentan.: Pluto s-a întors după

aproximativ 250 de ani, înapoi în Săgetător cu care ocazie se accentuează puternic contrastul dintre temele de putere internaţională şi dogmele religioase. În ianuarie 1995, când Pluto a intrat prima dată în Săgetător îl vom găsi pe acesta în Săgetător în conjuncţie cu descendentul său în Scorpion, precum şi pe Venus în conjuncţie cu Jupiter din Săgetător în casa a şaptea, ceea ce reprezintă o provocare pentru aplanarea pacifistă a conflictelor politice şi religioase. Primul-ministru al Israelului, Rabin, a încercat să se menţină pe poziţie, însă el a fost asasinat cu puţin înainte ca Pluto să intre definitiv în Săgetător, ceea ce indică faptul că o aplanare paşnică a unor conflicte va fi greu de realizat. Pluto în Săgetător ar putea, însă, să însemne şi schimbarea de imagine a lumii, ce presupune şi un nou mod de gândire.

Pluto în semnul Săgetătorului

Din 11.11.1995, Pluto se găseşte definitiv în Săgetător şi va rămâne aici până în anul 2008. Astfel, el stă în această perioadă în opoziţie cu poziţia sa din Gemeni din perioada 1884 – 1914. Există mai multe posibilităţi ale efectelor acestei opoziţii:

ori recunoaştem odată cu poziţionarea lui Pluto în Săgetător rostul sau „nerostul” comportamentului nostru din perioada când Pluto se găsea în Gemeni ori el îşi intensifică fostele tendinţe ori distruge radical tot ce a fost clădit în trecut.

Însă, să analizăm ce a adus Pluto în semnul Săgetătorului în trecut: 1749/1750 când a intrat Pluto în acest semn până în 1763.

Jean-Jacques Rousseau participă cu opera *Discours sur les sciences et les arts* la premierea Academiei Dijon ce i-a adus un succes neaşteptat Ideile sale au constituit baza revoluţiei populare franceze.

Filosoful materialist francez Lamettrie se refugiază la curtea de la Potsdam unde domneşte toleranţa internaţională.

Bal Sehern înfiinţează în zona Munţilor Carpaţi o sectă evreiască plină de religiozitate.

Sunt stabilite graniţele definitive între Spania şi Portugalia.

Abolirea proceselor împotriva vrăjitoarelor în Germania.

1751 are loc apariţia primului sanatoriu de nebuni din oraşul Londra.

1751 vrăjitoria mai este încă ameninţată cu moartea în Bavaria (Uraammu, acum 2.100 ani şi Hammurabi, 300 de ani mai târziu scriseseră deja despre vrăjitorie pasaje întregi în codul lor legal, pasaje care au constituit un bun îndrumător al Inchiziţiei cu multe mii de ani mai târziu:

„Dacă un om îl bănuieşte pe un altul de magie, şi nu poate dovedi acest lucru, astfel trebuie ca acela, care este acuzat de vrăjitorie, să meargă la Apa Sfânţă; dacă Răul Sfânt îl respinge, atunci acuzatorul trebuie să ia casa vrăjitorului.

„În special Inchiziţia Spaniolă funcţiona conform acestui principiu).

1752 – şcoala militară din Paris.

1752.1754 – naşterea lui Ludovic al XVI-lea, regele Franţei.

1752.1755 – naşterea Mariei Antoaneta.

— Războiul colonial între Anglia şi Franţa care a durat până în 1763.

— Ultimul bizon se naşte în Prusia Orientală.

— Un cutremur a distrus oraşul Lisabona înregistrându-se aproximativ 30.000 de morţi.

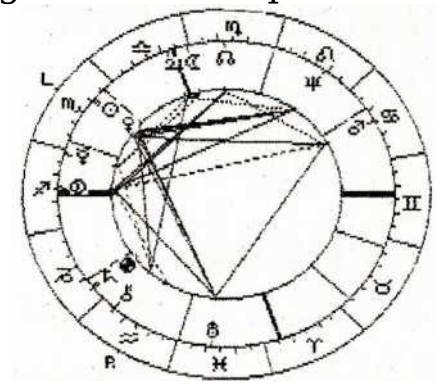

Suplimentar, avem de-a face cu planetele semnificative Marte, Saturn, Uranus şi Pluto, între care există o legătură şi care la rândul ei ultima stă în corelaţie cu eclipsa din 11.08.1999.

1756 – Frederic al II-lea începe Războiul de şapte ani cu Austria, Rusia, Franţa şi axa înconjurătoare în jurul Schlesien.

1757 – China înjoiedică comerţul străin în Canton (1996, China cenzurează o barieră de informaţii).

— Robert Clive întemeiează dominaţia

britanică în India prin victoria asupra prinţilor bengalezi.

— Naşterea lui Joseph de Lafayette, luptător francez pentru independenţa SUA şi în Revoluţia Franceză.

1758 – naşterea lui Horatio Nelson, amiral englez.

1759 – Clăirant descoperă planete noi (Uranus a fost descoperită în 1781).

— Alungarea iezuiţilor din coloniile portugheze.

— Austriecii şi ruşii îl biruiesc pe Frederic al II-lea, criză agravată a statului prusac.

1760 – ruşii ocupă oraşul Berlin.

— Anglia cucereşte Canada.

1761 – China ia sub ocupaţie Estul Turkestanului.

1762 – moare ţarina Elisabeta.

— Catarina a II-a (cea Mare) ajunge ţarină.

1763 – expoziţie de ţesături la Paris (este prima expoziţie de acest gen).

— Pacea de la Hubertusburg între Austria, Saxonia şi Prusia; Prusia suferă enorm de pe urma războiului.

— Pacea de la Paris între Anglia, Franţa şi Spania; Franţa pierde Canada şi colonia indiană în favoarea Angliei şi Spaniei; Spania pierde Florida care devine colonie engleza.

Pluto în semnul Săgetătorului din 1502 până în toamna anului 1516:

1500 – „Mare an jubiliar” al Bisericii, răscoale ţărăneşti în Ger mania până în anul 1525.

1502 – descoperirea continentului american central; înfiinţarea Universităţii Wittenberg de către Principele luteran de Saxonia, Frederic cel înţelept

1503 – naşterea omului de ştiinţă Nostradamus.

1505 – sfârşitul domniei mongole în Persia.

— Luther admis în ordinul monahal al Augustinilor.

1506 – moare Cristóbal Colon (Columb).

— Fabrici portugheze pe coasta estică a Africii.

1597 – încoronarea preoţească a lui Luther.

1508 – portughezii stăpânesc Muskatul din Arabia (1659).

1509 – începutul comerţului cu sclavi negri către America.

1510 – Hamburg devine oraş liber.

— Este descoperită coasta de Est a Americii până în zona actualului oraş Charleston.

— Leonardo da Vinci descoperă roata de apă (principiul turbinei cu apă).

1511 – Papa Iulius al II-lea încheie „Liga Sfântă” împotriva Franţei cu Spania, Veneţia, Elveţia şi Anglia şi cu împăratul, după ce în anul 1508 încheiase o liga împotriva Veneţiei cu împăratul german.

1512 – Ziua Imperiului în Köln; împărţirea

Imperiului în 10 landuri pacifiste (fără Boemia şi Elveţia).

— Învingerea francezilor în Italia, întoarcerea familiei de Medici în oraşul Florenţa.

— Kopernikus: „Comentariolus” (bazele noii sale viziuni asupra lumii: Pământul se învârte cu celelalte planete în jurul Soarelui).

— Portughezii descoperă Molukken (ins. Moluce).

— Şiismul devine religie naţională în Persia (direcţie mahomedană în contradicţie cu sunniţii care sunt foarte legaţi de tradiţie.)

1513 – Răscoala din Köln duce la reforme sociale.

— Răscoala ţărănească din Breisgau.

— Appenzell intră în „tovărăşia” elveţiană pe bază de jurământ

— Núñez de Balboa descoperă Oceanul îngheţat dincolo de Panamá.

1514 – Cassa Fugger preia comerţul cu rabat în mâinile sale.

— Prima navă europeană (portugheză) în apele chineze.

— Ullrich von Württemberg înăbuşă ridicarea la luptă a asociaţiei ţărăneşti „Konrad Săracul”.

— Marele t) uce din Moscova câştigă împotriva Poloniei – Lituaniei Smolensk.

1515 – marele imperiu colonial portughez în Africa şi India.

— Descoperirea revărsării La Plata.

— Apar manufacturi în Franţa – fabrici naţionale de arme şi tapiţerii.

1516 – Liither ajunge la convingerea că iertarea păcatelor vine din bunăvoinţa Domnului, şi nu din „operele bune” (asta stătea în legătură cu comerţul cu rabat care mai târziu a dus la divergenţe pe aceasta temă cu Tetzel) şi

1517 – are loc publicarea celor 95 de teze ale sale în Wittenberg. Acesta a constituit începutul reformaţiei în Germania.

Pluto în Săgetător din 1256 până în 1270:

1252 – apare o hartă a lumii cu oraşul Ierusalim ca punct central al lumii.

— Inchiziţia începe să folosească tortura

1254 – se naşte Marco Polo, el moare în 1324.

1255 – Nicolo şi Mafeo Polo ajung în călătoriile lor comerciale până aproape de Peking, de unde ei se întorc de-abia în anul 1269 înapoi în Italia.

— Folosirea tunurilor cu praf de puşcă de către chinezi.

1258 – mongolii cuceresc Irakul, care din anul 750 s-a aflat sub conducerea casei mohamedane a Abbasizilor din Bagdad.

1259 – Kihublai Han devine stăpân al mongolilor până în anul 1294, când moare.

— Sub conducerea sa se formează cea mai mare putere a imperiului mongol: Burma, Annom, Tibet până la Theiss şi Weichset. Din 1280 el devine împărat al Chinei.

1260 – Cairo devine reşedinţa califului Abbasid (până în 1517).

1261 – în peninsula Pirineilor apar imperiile regale creştine Aragon, Castilia, Navarra, Portugalia şi Granada arabo-maurită cu o puternică înflorire economică şi culturală.

— Islanda şi Groenlanda cucerite de Norvegia şi unificate cu aceasta.

1263 – cod nou de legi, scris de către regele Alfons al X-lea.

Pluto în Săgetător în perioada 1010 – 1024

1.000 – punctul central spiritual al iudeilor se refugiază din interiorul Islamului, Mesopotamia (până în 1492), în Spania (1492 a fost un an politic cu totul special la nivel mondial:

— La 3.08.1492 Cristofor Colon (Columb) pleacă pe mare pentru a descoperi calea spre China.

— Maurii pierd odată cu Granada ultimul lor bastion din Spania.

— Din ordinul Mai Marelui Inchizitor Torquemada (quemada înseamnă ars) evreii credincioşi au fost expulzaţi din ţară şi în 1497 din Portugalia.

— Da Vinci realiza un desen al primei maşini de zbor.

— Înmulţirea proceselor împotriva vrăjitoarelor datorită publicaţiei „ciocanul vrăjitorilor” concepută în 1489 de inchizitorii papali.

1493 – se naşte Paracelsus, Theophrast von Hohenheim (moare în 1541) medic şi filosof.

1004 – 1022 – pelerinajele în ïtalia ale lui Hernie al Mea. Cu ocazia celui de-al doilea pelerinaj al său el este încoronat la Roma ca împărat.

1014 – sfârşitul puterii normande din Irlanda (din anul 795); regatul irlandez decade în secolul al XII-lea când influenţa engleză câştigă tot mai mult teren. În anul 1171, regele Hernie al itiea debarcă din Anglia în Irlanda şi se lasă confirmat de către Papă ca „Domnul Irlandei”.)

— Bulgaria vestică este alipită la Bizanţ.

— Danezii cuceresc Londra.

— La sfârşitul culturii Tiahuanaco aceasta se extinde din ţinuturile înalte ale Anzilor (Perú) până pe coasta.

1015 – este numit oraşul Leipzig (aşezare slavă).

— Olaf al II-lea (cel Sfânt), regele Norvegiei până în 1028, introduce puternic creştinismul şi finalizează preluarea puterii regilor mai mici. El este alungat de regele Knut cel Mare al Danemarcei.

1018 – sfârşitul războiului (din anul 1004), între împăratul Henric al II-lea şi regele Boleslavo (cel Curajos) din Polonia, prin Pacea de la Bautzen: Polonia pierde Boemia, păstrează însă ţinutul de pe partea dreaptă a Elbei.

— Bizanţul recucereşte Macedonia prin

distrugerea Imperiului Bulgar.

1019 – Jaroslav (cel înţelept), stăpân al Kievului, publică colecţia de legi „Russkaya Prawda” („legea rusească”).

1020 – statul normanzilor creştini este pe cale de apariţie în partea inferioară a Italiei.

1022 – împăratul Hernie al II-lea îi învinge pe greci în timpul celui de-al treilea marş al său pe teritoriul italian, în zona Italiei de Jos, (printre altele în Salerno). Datorită acestor pelerinaje, el revigora stăpânirea germană pe teritoriul Italiei.

1024 – Konrad al-II-lea (Francul) devine împărat romano-german; încoronarea are loc în 1027.

Pluto în Săgetător din 764 până în 778

764 – înfiinţarea sectorului benedictin în Ottobeuren.

766 – datorită urmăririi arabe zoroaştrii migrează din Persia (de aceea „parşi”) în India C, credincioşi ai focului”, care îşi depuneau morţii pe „turnul tăcerii” pentru a servi ca hrană vulturilor).

768 – Carol I (cel Mare), rege al francilor, reînnoieşte imperiul roman cu putere centrală foarte dezvoltată (încoronare ca împărat în anul 800).

772 – Carol I începe să-şi supună Saxonia şi să o întoarcă la creştinism (până în 1805). Distrugerea coloanei Irmin („Irminsurj dată de sfântă Saxoniei.

775 – Tibet supune ţinuturile Himalayei şi

încheie un pact de graniţă cu Chină.

778 – regele Carol I (cel Mare) luptă, fără succes, cu arabii pe teritoriul Spaniei.

Uranus în Vărsător

Suplimentar lui Pluto, care se găseşte după o lungă perioadă din nou în Săgetător, la 31.01.1912 la ora zero, Uranus intra în semnul Vărsătorului, adică să ajungă în propriul său semn ca şi în noaptea de 1 spre 2.04.1995 şi din nou, definitiv la 12.01.1996. El intra în Vărsător în anii 1492/1493, 1576, 1660, 1744, 1828, 1912 şi 1916. Uranus stă aproximativ 7 ani într-un semn şi este caracteristic „libertăţii, egalităţii, fraternităţii", mişcărilor reformiste, revoluţie, vântului, furtunii pană la fază de uragan, păsării, avionului, tehnicizării şi industrializării, care fraternizează, totuşi, în căutarea presantă a libertăţii.

Noi am mai enumerat cele mai importante evenimente din anul 1492/1493 care reprezentau pătrunderea într-o nouă perioadă, aşa cum se pretinde astăzi de la noi.

1577 – nobilimea inferioară din partea sud-vestică a Germaniei formează comunitatea de interese împărţită în trei „cercuri cavalereşti".

— Regina Elisabeta a Angliei îl însărcinează pe piratul Drake să atace comerţul spaniol maritim.

— Tycho Brahe susţine" cometele sunt extraterestre", în baza căreia au fost împărţite foi cu zboruri ale cometelor.

— Legea breslei considera tagma morarilor ca fund „necinstită” până acum.

1660/1661 – prin intermediul regelui Carol al II-lea casa Stuarţilor ajunge din nou pe tron (până în 1714).

— Thomas Sydenham („Hypocrate englez”) consideră boala proces şi febra drept necesară.

— Burii olandezi („ţărani”) cuceresc Africa de Sud în lupta hotentoţilor.

— Bombay devine oraş englez.

— Marcelo Malpighi descoperă circulaţia sângelui în capilarele părului; începutul anatomiei microscopice.

— Dizolvarea constituţiilor orăşeneşti prin legea naţională, în Franţa.

— Regele Ludovic al XIV-lea preia controlul suprem asupra Franţei.

— Marile puteri coloniale Anglia, Franţa, Olanda, Portugalia şi Spania importă materii prime de pe plantaţiile cu sclavi şi exportă mărfuri manufacturiere.

Referitor la asta, Eduardo Galeano scrie în *Amintiri despre focul* II, *feţe şi măşti*, următoarele:

„1785, Lisabona – funcţia stăpânirii coloniale.

Coroana portugheză închide ţesătoriile din Brazilia. De acum înainte acolo vor mai fi făcute doar haine pentru sclavi. În numele reginei, ministrul Melo e Castro împarte ordinele corespunzătoare. Ministrul observă că în majoritatea localităţilor din Brazilia, s-au stabilit

diverse manufacturi şi ateliere pentru confecţionarea unor bunuri de postav şi chiar a monedelor de aur şi argint şi care se înmulţeau pe parcurs. Este vorba, scrie el, de încălcări grave ale regulilor. Dacă continua ele să se menţină, atunci ar avea ca urmare faptul că toate veniturile şi bunurile înregistrate ale acestei colonii ar intra la sfârşit în posesia locuitorilor băştinaşi şi astfel, ar rămâne total independente în reîaţia cu ţara-mamă, de aceea este absolut necesar ca aceste manufacturi şi ateliere să dispară".

1744 – vizibilă o cometă mare.

1745 – grad ridicat de muncă în industrie.

— Prusia primeşte prin pacea de la Austria întreaga Schlesze prin înţelegerea de la Dresda, recunoscută de împăratul Franz I.

— Tot prin pacea de la Füssen, Bavaria renunţă la moştenirea şi coroana imperială austriacă.

— Marchiza de Pompadour devine amanta regelui Ludovic al XV-lea şi câştigă influenţă politică.

— Lamettrie: „Istoria naturală a sufletului" (psihologie materialistă franceză; este ars).

— Abd al Walihali înfiinţează mişcarea reformistă islamică a Wahhabiţilor (pătrund mai întâi numai în interiorul Arabici, din 1925, împreună cu Ibn Sand cea mai mare parte);

— În tot mai multe cercuri renumite astrologia este văzută tot mai mult ca o

superstiţie.

Deoarece în perioada în care Pluto intra în 1749/1750 în Săgetător, Uranus se mai găsea încă în Vărsător şi în baza evenimentelor aceasta perioadă este intrarea într-o nouă eră.

1828 – 1829 – apariţia ideilor panslavice în Slovacia (sub influenţa romantismului german).

— Uruguay devine republică independenta cu ajutor argentinian (din 1821 era alipită la Brazilia).

— Pacea ruso-turcă de la Adrianopol: prin intermediul Turciei Grecia devine regat sub conducerea regelui Otto de Bavaria (din 1832 până în 1862).

— Andrew Jackson devine preşedintele Statelor Unite până în 1837. El înfiinţează schimbarea din funcţie a demnitarilor din administraţie după câştigul din alegeri al fiecărui partid.

— Döbereiner descoperă în studiul său asupra triadei asemănarea unor elemente chimice (avangardişti ai „Sistemului periodic”). Unul dintre urmaşii săi, Wolfgang Dobereiner, înfiinţează ca astrolog la München învăţătură ritmului astrologie).

— Britanicii interzic arderea văduvelor în India.

— Primele sindicate apar în Anglia pentru a-i procura clasei muncitoare mai mult timp liber.

1912 – 1913 – eclipsa totală de Soare din data

de 12.10.1912.

(până în 1919) – primul institut german de experimentare în aeronautică din oraşul Berlin.

— Scufundarea Titanicului duce la propunerea ca impedimentele ce apar într-o călătorie cu vaporul să fie observate cu ajutorul ultrasunetelor.

— Existenţa a circa 30.000 de milionari în Germania.

— Reînnoirea Uniunii celor Trei State: Germania, Austria şi Italia (ca şi în 1939).

— Primul salt cu paraşuta dintr-un avion.

— Lenin preia conducerea „Pravdei" bolşevice C Adevărul").

— Începutul războiului balcanic (până în 1913).

— Italia câştigă războiul împotriva Turciei.

— Tibetul se separă de China.

— Sun Yost-Sen înfiinţează Partidul Naţional Kuomintang.

— Rusia încearcă să atace pe fostul şah al Persiei; se ajunge la execuţii capitale în Tebris.v

— Ziua Mamei devine zi de sărbătoare în Franţa.

— New Mexico şi Arizona devin cel de-al 47-lea şi respectiv al 48-lea stat al Statelor Unite.

— „Plan ascuns" pentru războiul cu două fronturi cu atac asupra Franţei executat prin Belgia cu aripa dreaptă foarte puternică.

— Proiect al trupelor, Germania multiplică

puterea naţională cu două corpuri armate.

— An de criza pentru economia germană.

— Introducerea bandei de montare („Banda rulantă”) la Ford.

— George I, regele Greciei, este asasinat.

— Datorită împărţirii fostelor teritorii turceşti se ajunge la neînţelegeri între membrii Uniunii Balcanice şi automat la cel de-al doilea război balcanic. Bulgaria pierde Macedonia în favoarea Serbiei şi Greciei şi numai în cea a Greciei Creta şi Epirus. Turcia păstrează Adrianopolul.

— Woodrow Wilson (democrat), preşedintele Statelor Unite până în anul 1921, anunţă programul de politică interioară al „Noii libertăţi”.

— La 6.06.1912 ora locală, erupe în Canada vulcanul Mount Katmai.

Noi ne vom confrunta aşadar, chiar şi numai datorită schimbului semnului zodiacal al acestor planete, P] uto şi Uranus, cu o serie întreagă de evenimente, care reapar în mod regulat. Însă mai avem şi eclipsele.

Eclipsele de Lună şi de Soare care au avut loc în diferite zodii, au diferite calităţi:

— Pe axa Berbec-Balanţă, ele se prezintă în ciuda Balanţei doritoare de armonie mai degrabă agresiv-spontan-violent; (la 27.09.1996 avem la gradul 4, 17 berbeci şi o eclipsă totală de Lună care activează această axă, cu Lună descrescătoare, karmica în Berbec:

din 1902 până în 1904

din februarie 1921 până în august 1922
din septembrie 1939 până în mai 1941
din iunie 1958 până în decembrie 1959
din ianuarie 1977 până în decembrie 1978

cu Luna crescătoare în Berbec şi descrescătoare în Balanţă: din decembrie 1911 până în iunie 1913
din iulie 1930 până în decembrie 1931
din ianuarie 1949 până în iulie 1950
din august 1967 până în aprilie 1969
din aprilie 1986 până în decembrie 1987.

— Pe axa Peşti-Fecioară potrivit înşelător, sărac, economic, chiar după motto-ul „Strânge cureaua” (aflam deja din 1995, când Saturn se situa de trei ori în conjuncţie cu Luna în Peşti, în horoscopul Germaniei). Următoarele eclipse de pe această axă le avem cu Luna descrescătoare în Peşti din ianuarie 1997 până şi octombrie 1998).

— În Leu-Vărsătorăapare în plus tendinţa de nebunie, dar şi dorinţa de eliberare, după motto-ul „îmi aparţine lumea”. Următoarele eclipse pe axa aceasta cu Luna descrescătoare în Vărsător şi crescătoare în Leu:

Din octombrie 1998 până în aprilie 2000. În 1914 am avut o eclipsă totală de Soare în Leu.

În 1912 Uranus a trecut în Vărsător.

În 1910/1911 a fost vizibilă o cometă mare.

În 1933 nu trebuie uitate eclipsele de Lună din Leu şi că Pluto la începutul celui de-al Doilea Război Mondial tocmai s-a mutat în Leu.

În 1943/1944 eclipsă totală în Vărsător.

În 1961 la 11.08 a avut loc o eclipsă de Soare la 18 grade 31

În Leu, iar în 1961/1962 eclipsă totală de Soare în Vărsător.

În 1979 din nou eclipsă totală de Soare la 29 grade Leu.

În 1980 în Vărsător.

În 1981 la 7 grade 49 Leu.

Ne întoarcem la întâmplările din aceşti ani:

În Leu are loc o eclipsa totală de Soare la 11.08.1999!

— Eclipsele pe axa Rac-Capricom au de obicei un efect de trezire la realitate, cu asprimi pentru popor, cum ar fi Pluto care s-a mutat în Rac în 1914 odată cu începerea războiului mondial au fost distruse patriile multor popoare şi cu Uranus în Vărsător se dorea mai multă libertate şi egalitate.

— În Gemeni-Săgetător ele au un efect curios, expansiv pe plan internaţional (1992 – 1994 cu cuvintele-cheie „multimedia” şi „internet”).

— Pe axa Taur-Scorpion se încearcă să se agaţe de raporturile de posesiune şi de putere.

Noi vrem totuşi să ne ocupăm cu eclipsele de Soare totale care ar putea avea efecte parţiale peste ani.

Cuvinte-cheie pentru fiecare constelaţie:

Pentru o înţelegere mai uşoară a fiecărei constelaţii exacte şi a interpretării:

— Satum/Üranus înseamnă opoziţie şi rebeliune împotriva echipajului, a puterii de stat sau a normei.

— Saturn/Neptun îşi schimbă valorile şi/sau dispar vechile structuri, asta înseamnă că Saturn, tradiţia, vechea structură se dizolvă, se înmoaie, ca şi graniţele rigide ale blocului de Est în 1989/1990.

— Uranus/Pluto indică schimbarea puterii (programarea diferită) şi după cum am spus mai sus, aceste două planete reprezintă energie atomică.

Pluto merge în direcţia opusă a lui Uranus din SUA!

— Neptun/Pluto duc la dizolvarea structurilor puterii de exemplu, când statele ocupate devin independente (de exemplu în 1960 o serie întreagă la sextilul Neptun/Pluto şi în 1917 la semisextilul Neptun/Pluto)

Asemenea constelaţii sunt de obicei activate prin planeta Marte.

Pentru că totul în întregul cosmos se supune unui proces de dezvoltare, cauzele pentru evenimentele viitoare se află deja în istoria anterioară şi ies tot mai mult la iveală. Noi ne rezumăm aici la constelaţiile de eclipse solare din secolul nostru, care prezintă constelaţii asemănătoare ca în 1999, ne jeferim puţin la secolul al XIX-lea şi la câteva evenimente istorice anterioare. În cazul unor evenimente pregnante

includem horoscoapele corespunzătoare ale evenimentelor, eclipselor, ale oamenilor de stat şi ale statelor.

Calatorie în istoria dinaintea anului 1900

În ciuda „păcii religioase" de la Augsburg din 1555, înainte de care, în 1551 au fost repede alungaţi evreii din Bavaria, s-a ajuns totuşi la nelinişti masive în Irlanda catolică în 1598 împotriva conducerii engleze protestante. S-a ajuns la unul dintre cele mai aspre şi dure războaie din cauza credinţei în istoria omenirii, Războiul de 30 de ani care a început odată cu aruncarea pe fereastră a praghezilor, în a zecea casă la Pluto/Marte/Lună ceea ce indică violenţă şi Saturn în conjuncţie cu Soarele în trigon cu Neptun, acesta în trigon cu Lupa crescătoare din Vărsător la 5 grad 47, înspre care se îndreaptă Uranus 1997. În plus Jupiter se afla la semnul Peşti, ceea ce poate fi interpretată drept o derutare a credinţei şi filosofiei. De fapt aceasta este dilema sistemului nostru patriarhal, ale cărui trei religii au aceeaşi rădăcină, care se bazează pe filosofia din Sumer, Islamul, creştinismul şi iudaismul, toate trei răspunzând cerinţei care e astfel prezentată în Biblie: „*... şi faceţi-vă din Pământ un supus*... „Fiecare dintre cele trei religii susţine convingerea că ea e singura religie adevărată şi toate trei necesită „biserici" falnice şi distrag astfel atenţia de la cea mai mare „biserică" şi anume natura. Poate ca Pluto în Săgetător ne

aduce acum într-adevăr o altă perspectivă asupra vieţii, o altă filosofie. Poate că el ne va aduce în colaborare cu Uranus în Vărsător mai aproape de filosofia naturală a indienilor.

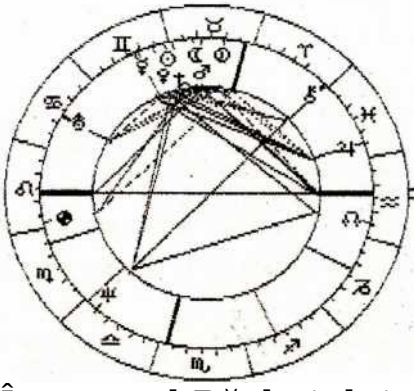

Începutul Războiului de 30 de ani

La sfârşitul Războiului de 30 de ani, la data de 24.10.1648 la ora locală 14.00 au fost semnate la Praga tratatele de pace, cu Uranus la 7 grade Săgetător (acolo stă cam la data de 11.08.1999 Pluto), în conjuncţie Neptun/ Lună descrescătoare şi Chiron în opoziţie cu Pluto/Saturn/ Luna crescătoare. Această opoziţie a lui Uranus în Săgetător în opoziţie cu Pluto în Gemeni o vom regăsi imediat în prima eclipsă totală de Soare din secolul nostru. Pe atunci era vorba de schimbarea puterii prin tratatele de pace, însă ceea ce le-a precedat a fost brutal şi crud.

Populaţia Germaniei a scăzut de la 17 milioane la 8 prin război, foamete, epidemii. În această perioadă, mai ales în perioada între anii 1632 – 1634 au apărut multe cimitire ale celor

loviţi de ciumă. În 1531 a fost vizibilă o mare cometă (numită mai târziu cometa Halley).

La fel de înfricoşător ca şi rezultatul acestui război s-a sfârşit măcelul indienilor a căror exterminare a început între 1648 şi 1651. Războaiele cu indienii au luat sfârşit abia în 1891 cu supunerea indienilor din tribul Sioux, după o rotiţe a lui Pluto, care şi la început şi la sfârşit se afla în Gemeni.

În 1789 au fost anunţate la Paris drepturile omului, un lucru într-adevăr bun, care apare şi prin constelaţii în horoscopul prezicător, însă inconştient sau conştient, Neptun se afla în pătrar faţă de Soare/Mercur/Chiron, iar Saturn în Peşti (= calitatea lui Satum/Neptun) în descendenţă, ambele ipdicând înşelare şi dezamăgire, însă cine a beneficiat de asta în anii următori? în niciun caz, indienii. Ei au fost şi încă mai sunt ţinuţi în rezervaţii în propria lor ţară. Acesta este rezultatul a ceea ce a început b dată cu întemeierea coloniei New England în 1620 de către pelerinii care au sosit cu Mayflower în America.

Un alt tratament îngrozitor şi monstruos, nedemn a urmat în anii Războiului de 30 de ani; în 1619 s-a început „transportul” de sclavi negri către America de Nord.

Aceasta este moştenirea Şomerului, de care suntem atât de mândri? Pluto în Săgetător reprezintă de asemenea fanatism religios şi

dogmatism, iar aceasta duce la intoleranţă şi intoleranţa duce la rasism. („. – las almas no tienen colores…”, cântă Ruben Élaodes). În codexul legal al lui Umammu din anul 2100 î. Hr., existau oameni liberi şi sclavi, la Hammurabi din 1800 î. Hr. existau oameni liberi, sclavi şi aristocraţi.

Moştenirea sumeriană

Cum s-a putut păstra moştenirea lui Sumer, pe care am primit-o, care conţine şi multe lucruri pozitive, până azi şi să se răspândească?

Prin Abraham, care provine dintr-un trib nomad semit şi care a trăit în Sumerul primitiv, înainte de a-l părăsi cam în anul 2100 î. Hr. pentru a se muta în „ţara lăudată”, miturile naşterii, povestea fluxului din epopeea lui Ghilgameş, miturile învierii precum şi filosofia şi legile Sumerului au dobândit o influenţa puternică asupra următoarelor religii/filosofii iudaice, creştine şi islamice.

Cam 1.400 de ani mai târziu, asirienii ocupă Israelul şi circa 30.000 de locuitori sunt luaţi prizonieri la Babilon. Acolo, semiţii au intrat din nou în contact cu concepţiile sumeriene şi s-au ocupat în exil de prelucrarea şi autentificarea „scrierilor lor sfinte”.

Asta însemna în 722 î. Hr. simultan cu ocuparea Israelului prin asiriem: „Cuvintele marilor profeţi israelieni sunt adunate şi tipărite mai târziu în cărţi”.

Roma a fost întemeiată în anul 753 î. Hr. Şi condusă de Romulus până în anul 716 î. Hr. Roma a trebuit să fie întemeiată în perioada în care israelienü erau prizonieri în Babilon şi înfiinţau religia care se baza pe filosofia sumeriană, pentru a face posibilă răspândirea acesteia?

În anii naşterii lui Iisus şi a activităţii sale, romanii i-au învins în Bavaria pe celţi; în anul 9 d. Hr a avut loc lupta din pădurea Teutoburg; între anii 14 – 16 dhr. Germanicus a întreprins trei atacuri în Germania. În acelaşi timp, ei s-au aflat şi în Israel şi în Egipt. Astfel, filosofia noastră celtică a fost cuprinsă de cea sumerică, iniţială, iar religia „creştină" şi-a început cucerirea în întreaga lume, ea fiind de obicei impusă prin violenţă, (aşa cum s-a întâmplat accentuat pe vremea lui Carol cel Mare, între 772 şi 805), ca şi islamizarea.

Din *Sumerienii* de Helmuth Uhling:

„Mărturiile culturii sumeriene – temple, palate, biblioteci, sculpturi – au fost acoperite de nisipul deşertului, au dispărut şi au fost uitate deja total de pe vremea lui Herodot Dar ceea ce s-a păstrat – scrisul, matematica, arhitectura, dreptul, sistemul educaţional, ordinea religioasă – s-a desprins de numele poporului sumerian, a devenit independent şi a durat mult timp, Gând ceea ce noi numim azi civilizaţie, fără a o aduce nici măcar un moment în legătură cu acea lume a deşertului irakian, între Eufrat şi Tigris, unde au

fost gândite şi formulate iniţial cele mai multe lucruri cu care se mândresc atât de mult apusenii.

Este indiferent dacă noi, apusenii, acceptăm sau nu, o moştenire a Răsăritului, a Mesopotamiei bătrâne – moştenirea sumerienilor redescoperiţi abia de 100 de ani şi încă atât de necunoscuţi nouă. Cei mai mulţi dintre cei care au preluat inteligent această moştenire nu le mai ştiu decât numele – dacă îl mai ştiu”.

Cultura lor, miturile, astrologia, filosofia de viaţă/religia a ajuns prin intermediul romanilor în spaţiul european, impregnat de concepţii patriarhale. Europenii o vor răspândi în final în întreaga lume, fără a fi solicitaţi sau a se întreba: „Asta e potrivit pentru noi, respectiv pentru alţii?”

O cunoştinţă din America de Sud, în ale cărei vene curge în principal sânge de indian, a spus odată despre asta: „Concepţia noastră este ca noi trebuie să trăim altfel. Noi ne-am născut acolo sine putem descurca cu asta. ESTE VIAŢA NOASTRĂ!”

„… Fiţi fertili şi înmulţiţi-vă, populaţi Pământul, supuneţi-l şi deveniţi stăpâni peste peştii mării, peste păsările cerului şi peste toate animalele care se mişcă pe Pământ Apoi Dumnezeu a spus: Odată cu asta vă înmânez toate plantele Pământului, care poartă seminţe şi toţi pomii cu tinete purtătoare de seminţe. Vouă să vă servească drept hrană”.

Deşi afirmaţia „supuneţi Pământul”

reprezintă deja o afirmaţie îndrăzneaţă, nu există nicio afirmaţie ca noi, oamenii, ar trebui să ne supunem. De aceea li s-a dat indienilor iniţial un suflet, pentru ca apoi să fie clasificaţi drept „animale”, să li se ia pământul şi să fie conduşi de alţii? Şi femeii i s-a promis abia după un consiliu un suflet.

Astfel, de exemplu, în SUA s-a dăruit străinilor pământ acum 200 – 150 de ani. Care pământ? Pământ furat! Cum poţi dărui ceva ce nu-ţi aparţine?

Tot aşa şi James Cook ocupa în 1770 Australia pentru coroana engleză, ea fiind ţara aborigenilor.

În schimb, la 14.07.1789 sunt anunţate drepturile omului la începutul Revoluţiei franceze; cu Soarele în pătrarul Neptunului, care printre altele indică înşelăciunea!

Este o „coincidenţă” faptul că după trei epoci de Taur, Berbec şi Peşti, trecerea spre era Vărsătorului, Vărsătorul stând în pătrarul Taurului, în era Taurului avem contacte sub forma descoperirii istoriei sumerienilor? Tot ce a început pe atunci (şi a fost înainte) se afla în codul nostru genetic-sufletesc-karmic, ancorat cu potenţialul nostru genetic (Pluto).

Istoria contraatacă. Astfel, în şirul de cruciade ale europenilor, înscenate de creştini, a avut loc la 15.07.1099 prima bătălie de recucerire a Ierusalimului, pentru a elibera oraşul de musulmani. Cele trei religii cu rădăcină sumeriană

se mai luptă şi azi una cu alta, după 900 de ani. Nu e vremea să consultăm această filosofie, în loc să ucidem oameni în lupta pentru întâietatea uneia dintre aceste religii, la care materia, posesia stă în prim-plan (din era Taurului), şi în niciun caz după cum se proclamă „binele sufletului”?

De ce facem o călătorie atât de îndepărtată în istorie?

Winston Churchill spunea odată: pentru a putea stăpâni viitorul trebuie să cunoaştem trecutul!”

Avea dreptate căci numai astfel putem recunoaşte legăturile corespunzătoare şi putem vedea tendinţele.

Cu asta ne întoarcem la evoluţiile din istoria modernă:

Încă la Pluto în Taur:

1870/71 – controverse între Franţa şi Prusia pentru urmaşul la tro nul spaniol – Franţa declară război Prusiei, armate germane atacă Parisul – pacea de la Frankfurt pe Main.

— Parlamentul german adoptă constituţia; Bismarck devine primul cancelar până în 1890.

— Charles Darwin: *Originea omului*.

— Anularea sclaviei negrilor din Brazilia.

— „Treziţi-vă, nenorociţi ai acestui Pământ!”, „Internaţionala”, se naşte un cântec de luptă socialist.

1881 – uciderea evreilor în Rusia.

— Italia cucereşte Eritreea şi Somalia.

— Poliţia secretă rusească „Ohrana” a fost înfiinţată.

1882 – hotărâri severe împotriva evreilor din Rusia.

— Marea Britanie ocupă Egiptul.

— Leopoldville e înfiinţat în Congo belgian.

1883 – răscoala împotriva Marii Britanii în Sudan.

— Explozia insulei vulcanice Krakatau între Java şi Sumatra (mari pagube au fost cauzate în special de maree. Aerul a fost poluat pentru mult timp).

— Includerea asigurării de sănătate obligatorii în Germania. 1884 – Pluto intră în Gemeni

— Africa de Vest franceză ia fiinţă.

— Începutul politicii germane de colonizare.

1885 – Portugalia include colonia Angola.

— Independenţa statului Congo sub stăpânirea regelui belgian Leopold ăl II-lea.

— s-a înfiinţat partidul muncitoresc belgian.

— Annam şi Tongkind din India ţineau de Franţa.

— Războiul dintre Serbia şi Bulgaria, pentru Estul României, care îi rămâne Bulgariei.

— Conferinţa despre Congo de la Berlin împarte Africa.

1886 – întreaga Burma trece la India britanică.

— Nigeria devine colonie britanică.

— Ţara independentă Columbia capătă o constituţie.

— Punerea sub interdicţie şi sinuciderea regelui Ludovic al II-lea al Bavariei.

— Farmacist din SUA anunţă reacţia de bază pentru Coca Cola.

1887 – ia fiinţă Africa de Est britanică.

— Tratat *de* securitate secret între Germania şi Rusia; se stabileşte neutralitatea reciprocă (până în 1890).

— Se înfiinţează Johannesburg, în Africa de Sud.

— Se înfiinţează AEG în Berlin

— Birourile de presă japoneze iau fiinţă.

1888 – revoluţia arabică din Africa de Est este înăbuşită de Wissmann.

— Convenţie internaţională în legătură cu Canalul Suez.

— Cian-Kai-şi se naşte.

1889 – Hitler se naşte la 20.04.1889 la ora 18.14 în Braunau.

— Brazilia devine republică după o răscoală pentru înlăturarea sclavagismului.

— Rhodesia devine posesiune britanică.

— Expoziţie pariziană cu turnul Eiffel.

— Prima expoziţie de maşini în Paris.

— Japonia devine monarhie constituţională.

1890 – Marea Britanie dă Helgoland-ul Germaniei, în schimb primind Witu şi Zanzibar.

1891 – odată cu supunerea indienilor Sioux

iau sfârşit războaiele cu indienii din SUA

— Un an de foamete din Rusia adânceşte tensiunile sociale şi politice.

— Cutremur în Japonia (Mino-Owan) cu 75.000 de morţi şi 130.000 de clădiri distruse.

1892 – epidemie de holeră în Hamburg – ultima din Germania.

— Criza economică în SUA (până în 1896).

— Începutul partidului republican Kuomintang din China.

1894 – război japonez-chinez; Coreea devine independentă de China (în 1910 aparţine Japoniei), Formosa şi insulele Pescarilor trec la japonezi.

1895 – Franţa cucereşte Madagascarul.

— Răscoală cubaneză împotriva Spaniei.

1896 – război între Italia şi Abisinia.

— Război între Grecia şi Turcia pentru Creta

1898 – China trebuie să preia Cantonul Germaniei.

— Văduva împăratului Chinei anihilează reforma împăratului Kuang-Sii.

— Întărirea dominaţiei Marii Britanii prin preluarea Omdurman-ului (Sudan).

— Înfiinţarea partidului social-democrat în Rusia.

— Spania pierde Cuba şi Filipinele în războiul împotriva noii puteri mondiale SUA

1899 – războiul Marii Britanii împotriva burilor din Africa de Sud.

— Cuba, republică independentă, din 1901, devine stat protector pentru SUA vezi 1959 şi 1997. Va avea loc acolo un schimb de putere.

Cu aceste evenimente istorice în rucsac, noi mărşăluim în secolul al XX-lea, care-şi cereau revanşa şi încă o mai cer.

Suntem confruntaţi tot mai des şi mai violent cu aceste teme, pe care le-am adus din secolul al XIX-lea.

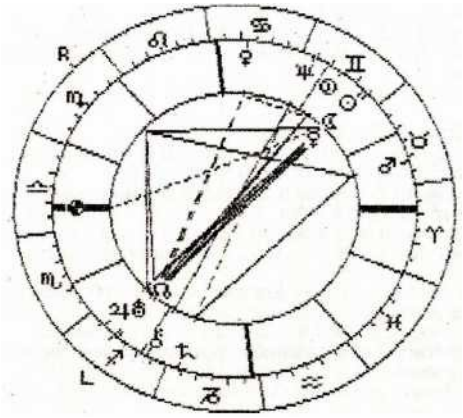

Eclipse totale importante în secolul al XX-lea la eclipsa din 26.05.1900 Uranus ajunge în opoziţie cu Pluto. Marte stă în trigon cu Saturn şi în unghi de 150 de grade faţă de Uranus. Deci şi aici participă planetele marcante din 11.08.1999.

Secolul nostru începe corespunzător:

— Răscoala boxerilor din China este înăbuşită de către marile puteri europene şi Statele Unite este „pentru o politică deschisă în China”.

— Victoria Statelor Unite asupra Spaniei (asemănător în 1898) îi întăreşte poziţia de putere industrială (asemănător în 1955).

— Este un an de criză pentru economia germană.

— Clasa muncitorească se află între lupta claselor sociale şi Parlament

De enumerat ar mai fi că Pluto se găseşte în 1997 la nivelul gradului lui Jupiter din 26.05.1900, când a avut loc o eclipsă. Asta ar putea însemna că dezvoltările debutante atunci, dar foarte expansive ale industriei, distrug poziţia dominantă a naţiunilor industrializate, dar *totodată* şi filosofia lor, deoarece partea umbrită a lui Pluto reprezintă distrugerea. Partea sa pozitivă se găseşte într-o forţă regenerativă a puterii interioare, care nu mai trebuie să se confrunte cu teme de putere – slăbiciune, deoarece ea are această forţă în interior şi nu trebuie confirmată la exterior. Suplimentar, Pluto se află în opoziţie cu poziţionarea sa de la sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea. Pe ătuiţci el se afla în Gemeni, ceea ce a condus la o enormă extindere a comerţului. În Săgetător, Pluto va pune la îndoială rostul permanentei creşteri (economice) dorite. Poate că ne va lăsa să ne sufocăm în mizerie, să provoace mutaţii negative provocate de infestări de ordin nuclear sau ne lasă să ne ucidem între noi în războaie religioase fanatice, în cadrul cărora aparţin şi luptele diverselor ideologii. Un scenariu fascinant pentru credincioşii noştri avansaţi pe care i-am încurcat în multe stări de dependenţă.

În 1901 Uranus se găseşte în opoziţie directă cu Pluto:

— După un secol „al aburului” începe secolul „electricităţii”, al petrolului şi benzinei, al cercetărilor genetice şi radioactive, prin urmare epoca atomului.

— Începutul forărilor din câmpurile petroliere persane.

— Theodor Roosevelt ajunge preşedinte al Statelor Unite.

— Unde teroriste nihilistice în Rusia.

Din 1902 până în 1904 au loc eclipse ne axa Berbec-Balantă

— Erupţia vulcanului Pelée în insula Martinica distruge oraşul St. Pierre şi produce 26.000 de morţi.

— Statul portocalelor, Africa de Sud, devine după război colonie regală britanică (în 1907 primeşte guvern independent).

— Uniunea britanico-japoneză împotriva Rusiei (este reînnoită în anul 1905).

— Leo Troţki fuge din exilul est-siberian la Londra (în 1709 a avut loc pentru prima dată o expulzare de pedeapsă în Siberia); el ajunge în 1905 conducător al Sovietului în Petersburg.

— În 1906 este exilat.

— În 1907 se refugiază în străinătate.

— Cuba devine stat liber şi este protejat de Statele Unite până în anul 1934, compară, de asemenea, 1958/1959 şi vom urmări şi anul 1997.

— Porturile Venezuelei sunt blocate până în 1908 de nave de război străine.

În timpul eclipsei totale de Soare din 21.09.1903 Pluto se găseşte în conjuncţie cu MC (mijlocul cerului, cel mai înalt punct al horoscopului) care indică pretenţii de forţa majoră şi asuprire, în opoziţie cu IC (cel mai jos punct) şi cu Uranus. Uranus în casa a patra indică nelinişti interioare. Şi în 1999 Uraniis se va afla tot în casa a patra în Vărsător, ceea ce ascunde mişcări de eliberare mar sivee care nu vor fi tocmai pacifiste deoarece sunt implicate Marte şi Scorpion în patrar şi Saturn de asemenea în pătrar. Aceste tulburări se bazează pe probleme create „acasă", cu siguranţă că nu vin din afara Pământului şi nici provocate de catastrofe naturale, care vor fi într-adevăr, însă numai semnele perioadei contează, căci în timpul marelui cutremur din San Francisco în anul 1906 şi atunci când a fost aruncată prima bombă atomică asupra oraşului Hiroshima, Uranus se găsea în MC, în centrul universului. În timpul erupţiei vulcanului Mount Katuai din Alaska, în anul 1912, Pluto se găsea în MC şi Uranus tot acolo se afla şi în anul 19Ş6. El se afla în opoziţie directă cu Marte, şi încă în trigon cu planeta Saturn. În cadrul unui horoscop nativ, poziţia lui Üranus în casa a patra aş descrie ca pe o eliberare de familia de origine sau ca pe o „degradare". Oamenii pleacă de asemenea, întotdeauna undeva şi nu neapărat cu plăcere de

acasă. Uranus face, aşadar, şi în această poziţionare, referire la pătrunderea într-o nouă perioadă. Noi am putea descrie această constelaţie şi ca pe un „blestemat al cuibului”. Această industrie se comportă, deja, că atare, plasându-şi producţiile în străinătate.

1903 – înfiinţarea Partidului Revoluţionarilor Socialist din Rusia.

— Panamá se declară independentă, ieşind de sub tutela Columbiei, deoarece aceasta nu aprobă construirea canalului. Stately Unite primesc drepturi de înălţare a canalului până în anul 1990. În anul 1990 a fost alungat prin violenţă dictatorul statului Panamá, Noriega, din vila sa (în 1998 eclipsă de Soare este vizibilă în Panamá, ceea ce face referire la conflicte în această regiune).

— Pogromuri ale evreilor din Rusia, mai târziu, din nou în 1906.

— Cel de-al şaselea Congres al Sionişti lor încheiat prin munca practică a palestinienilor (regiunea autonomă în Africa de Est britanică a fost respinsă).

— „Societatea de provocare a ştiinţei iudaismului” este înfiinţată în Berlin.

— Convenţia internaţională a regulilor împotriva ciumei, holerei şi a febrei galbene.

— Primul tratament german pentru cancer la Berlin (cancerul ca analogie pentru creşterea necontrolată, un semn al timpului).

— Th. Boveri leagă cercetarea la nivelul

celulei de ştiinţa genetică, obţinându-se dezvoltarea rapidă a geneticii (legea moştenirii).

— W. Ramsay şi Frederik Soddy: din gazul radioactiv al emanării de radium apare gazul nobil Helium (indicele german al transformării unui element).

— Greva mare a muncitorilor din industria textilelor pentru obţinerea zilei de lucru de 10 ore eşuează.

— Henry Ford înfiinţează societatea de automobile.

— J.P. Morgan înfiinţează un mare trust de navigaţie marină din Statele Unite.

— Apariţia atelierelor Siemens-Schickert

— Înfiinţarea societăţii de telefonie fără fir Telefiinken.

— Apariţia tovărăşiilor de consum şi uniunea magazinelor şi depozitelor germane.

— Th. Koch-Grünberg cercetează afluenţii Amazonului.

— Seiner cercetează albia secată a râului Kalahari.

— Viceregele Indiei lărgeşte influenţa britanică asupra Tibetului pentru a provoca o ciocnire cu cea rusească din Asia Centrală.

— Lupte grele în colonia britanică Somali între englezi şi călugării musulmani răsculaţi.

— Contract de comerţ britanico persan.

— Contract de comerţ ruso persan.

— Olandezii au supus din 1873 imperiul

acineşilor din Java.

— Apariţia ursuleţului de pluş la Târgul de la Leipzig.

1904 – opoziţia între Marte şi Saturn şi cea dintre Saturn şi Pluto:

— Înţelegere internaţională pentru împiedicarea înarmării" (în anul 1921 are loc Conferinţa de dezarmare de la Washington).

— Răscoala herero din sud-vestul Africii, partea germană; locuitorii herero mor în deşert.

— Răscoala hotentoţilor în partea germană a Africii de Sud-Vest, (biruiţi abia în 1908).

— Începutul războiului ruso-japonez pentru Manciuria şi Coreea (în anul 1921 bolşevicii se ridică împotriva trupelor ţariste în Manciuria).

— Freud: *Pentru patologia psihică a vieţii cotidiene* (un înţeles psihanalitic al realizărilor greşite); în 1921 se exteriorizează C.G. Jung pe tema psihologiei.

— Marie Curie: Cercetări despre substanţele radioactive.

— F. Soody şi E. Rutherford denumesc activitatea radioactivă drept descompunerea nucleului atomic.

— Criza economică din Statele Unite (reapărută în 1907, 1921, 1929).

— Este înfiinţată firma „Rolls-Royce".

— Metrou în New York.

— Arhivă pentru anatomia raselor şi a societăţilor, inclusiv igiena raselor şi a societăţilor.

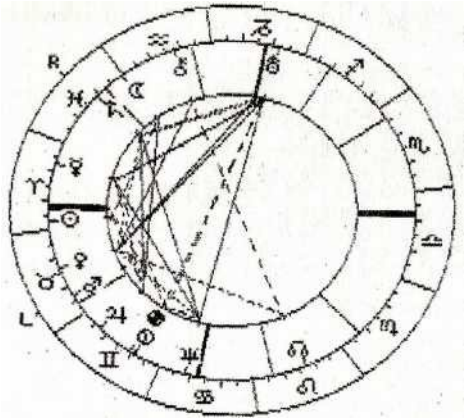

La 30.08.1905 în timpul eclipsei totale de Soare, Marte vine dintr-un semisextil cu Uranus, respectiv se îndreaptă spre acesta şi la 22.06.1906 se găseşte în opoziţie directă cu Uranus, care vine dintr-un pătrar cu Saturn şia intră în opoziţie cu Pluto. În 1996, Uraniis se găseşte în dreptul lui Chiron la 2 grad 16 în Vărsător, reactivând temele din trecut despre libertate, egalitate şi fraternitate.

1905 – revoluţie în Rusia în faţa Palatului de iarnă din Petersburg.

— Ultimele trupe britanice părăsesc teritoriul Canadei, care devine din 1907 independentă şi are voie să încheie singură contracte comerciale.

— Einstein: Teorie specială a relativităţii.

— Greva minerilor din zona Ruhr.

— Epidemie de ciumă în India, soldată cu multe mii de victime (se mai întâmplă din nou, într-o măsură redusă în 1994).

1906 – revolte în Cuba împotriva protectoratului SUA

— Şahul scrie constituţia Persiei.

— Accident minier în Franţa soldat cu 1100 morţi

— Cea mai mare erupţie a Vezuviului (ar putea să se întâmple oricând din nou, privitor la Vezuviu sau Etna, care s-au reactivat deja din 1995).

— Cutremur în Columbia (cel mai greu de la apariţia ştiinţei seismografice – în 1998 linia vizibilităţii marchează şi statul Columbian care lasă să se întrevadă printre altele, o serie de cutremure în această regiune).

— Cutremure şi incendii distrug oraşul San Francisco.

În 1908, Saturn şi Marte formează un pătrar cu Pluto, precum şi Uranus/Neptun/Lună/Soare/Lună descrescătoare care stau în opoziţie cu Neptun ceea ce influenţează viaţa pe Pământ până departe în 1909.

1908 – „Asociaţia germanităţii în străinătate" îşi face apariţia.

— Mannesmann câştigă acţiuni în mina de minereuri din Maroc.

— Austro-Ungaria anexează Bosnia şi Herţegovina pe care le pierde Turcia.

— Statul Congo devine colonie belgiană.

— Prăbuşirea zepelinului la Echterdingen.

— Primul congres neoslav la Praga (în 1909 la Sofia eşuează datorită împotrivirii ruso-poloneze).

— Revoluţia tinerilor turci în Turcia.

— Creta se arată de acord cu alipirea la Grecia.

— Şahul face publică constituţia persană (răscoale, în timpul cărora şahul se refugiază la ambasada rusă şi pleacă în exil, reîntoarcerea sa fiind posibilă în 1909 datorită intervenţiei ruso-britanice).

— Ia fiinţa oraşul Tel Aviv graţie sioniştilor (în 1878 apare prima colonie sionistă în Palestina).

1909 – noi impozite pe consumaţie în Germania.

— Centrul ajunge la acord comun cu conservatorii în privinţa monopolului coniacului; impozitul pe moştenire este respins.

— Prima grevă din oraşul New York.

— Krupp dezvoltă primul tun de 42 cm.

— Alfred Webber: Despre poziţia industriilor.

— Creşteri ale calculelor economice despre familiile cu puţine posibilităţi materiale în Imperiul German.

— Ford se specializezaa pe modelul în serie „T, cu o depreciere de aproximativ 19.000 (în 1920 – 1, 25 milioane).

— Procesul agrar de înaltă trădare împotriva a 53 de membri ai Partidului Sârbilor.

— Revoltă anarhistă la Barcelona.

1910/1911 – vizibilă o cometă mare.

1910 – Japonia anexează Coreea.

— Cel de-al 13-lea Dalai Lama fuge temporar în India de teroarea chineză.

— Tratatul dintre Rusia şi Germania; ambele puteri vor să se ferească de o politică duşmănoasă.

— Prima epidemie ele paralizie infantilă în Anglia.

1911 – revoluţie în China sub conducerea lui Sun Yat-Sen.

— Zona limitrofă a Mongoliei se separă de China.

— Guatemala îşi începe politica de apropiere la Statele Unite.

— Volumul comerţului mondial este de 510% faţă de cel din anul 1850, concurenţa duce la încordări internaţionale.

— Consilierii SUÀ trebuie să părăsească teritoriul Iranului.

— Căderea preşedintelui mexican – în timpul conducerii sale Statele Unite câştigaseră o puternică influenţă asupra zăcământului de petrol până în 1920.

— Foarte fierbinte vară, cu un foarte ridicat grad de mortalitate în rândul bebeluşilor (aproape 20%).

— Cea de-a doua criza în Maroc datorită expedierii navei militare germane „Pantera”, la Agodir.

— Germania renunţă la influenţa asupra Marocului şi primeşte o parte din colonia franceză Congo.

A – tulburări datorate scumpirilor sunt

înăbuşite la Viena.

În 1912 avem din nou legături prin intermediul eclipsei de Soare între Marte şi Saturn, Uranus, Neptun şi Pluto, precum şi între acestea cum s-a întâmplat şi în 1914, însă în altă constelaţie. Mai târziu aii avut loc eclipse Berbec-Balanţă clin decembrie 1911 până în iiinie 1913. Din 1912 până în 1914, la trecerea lui Uranus în Vărsător, am mai specificat noi acest lucru.

Anii de catastrofă dintre cele două războaie, în special anii 1922/1923 ne sunt nouă tuturor îndeajuns de cunoscuţi, cu apogeul inflaţiei în Germania care începuse să se accentueze din nou datorită legăturilor Marte/Satum/Uranus şi Pluto din timpul eclipsei de Soare din 1922. Suplimentar, au avut loc eclipsele din aprilie 1921 până în octombrie 1922, pe axa Berbec-Balanţă, precum şi cele din 1902 până în 1904, din septembrie 1959, din ianuarie 1977 – până în iulie 1978 şi

Din august 1995 până în ianuarie 1997. Eclipse pe această axă duc tot mai des la agresiuni şi chiar la stări de război.

Anul 1921 cu eclipse ne axa Berbec-Balantă până în august 1922

— Prima apariţie a secţiei violente naţional-socialistă să pentru terorizarea rivalilor politici.

— Apariţia Partidului Comunist din China.

— Irak devine regat

— Tulburără muncitoreşti în Japonia, ca

urmare a standardului de viaţă tot mai scăzut.

— Liâpte ale corpurilor libere germane cu Polonia în Oberschlesien.

— Acorduri în Oberschlesien şi împărţire între Polonia şi Germania.

— Tinerii persani luptă cu ajutor rusesc împotriva influenţei britanice în Persia.

— Habsburgii sunt detronaţi în Ungaria.

— Fritziof Nansen duce ajutoare zonelor înfometate ale Rusiei.

— Film rusesc „Foamete, foamete, foamete”.

— C.G. Jung: Tipuri psihologice.

— Statul independent Irlanda (Irlanda de Nord rămâne alipită la Marea Britanie).

— Mica Antantă: URSS, Iugoslavia şi România.

— Fizica şi astronomia sunt reunite în astrofizică.

— Bolşevicii biruie trupele ţariste în Mongolia.

— Tratatul de la Washington interzice conform drepturilor naţionale folosirea de gaz otrăvitor în război.

— Conferinţa de dezarmare la Washington.

1922 – 376 de crime politice în Germania, din anul 1919.

— Conflict imperial în Bavaria.

— Conferinţa economiei mondiale duce la semnarea tratatului între germani şi ruşi.

— Cântecul „Germania” devine imn naţional

din ordinul preşedintelui imperiului.

— Banca imperială devine independentă ieşind de sub tutela guvernului.

— „Ideea Pădurii Deuer” devine teorie (organizată) despre ocrotirea pădurii.

— Printr-o fuziune bancară ia fiinţă Banca Naţională.

— Japonia trebuie să-şi retragă trupele din China.

— Legea chiriei imperiale introduce chiria legală.

— Antanta baltică formată din Polonia, Letonia, Estonia şi Finlanda împotriva URSS-ului.

— Ghandi este condamnat la 6 ani de închisoare.

Eclipsa din 31.08.1932 dovedeşte încă o dată asemenea legături:

Marte, în conjuncţie cu Pluto, stă în opoziţie cu Saturn şi amândouă în pătrar cu. Uranus. Chiar şi evenimentele care au urmat ca atare, le ştim noi îndeajuns. Însă ceea ce mă pune pe gânduri este faptul că Jacques Chirac, care s-a născut la 3 luni după această eclipsă de Soare şi-a pornit experimentele nucleare în ciuda protestelor mondiale, încă în decursul eclipsei de Soare din octombrie 1995; linia vizibilităţii pe 1995 se întindea de la Pacific până în India, iar linia vizibilităţii pe 1999 din India peste Orientul Apropiat, Iugoslavia, Austria, Germania, Franţa până în New York. El însuşi are în horoscopul său

pe anii 1996 şi 1997 constelaţii cu totul critice, care ar piâtea însenina că el este adept al ideilor expansive napoleoniene sau poate că va fi presat corespunzător pe plan politic şi medical. În acelaşi timp, nu ar trebui să subestimăm constelaţiile din horosrcopul Germaniei reunificate, care are ca opozant zodiacal pe Chiron, în conjuncţie cu Pluto al celui de-al treilea imperiu, şi prin aceasta emană multă precauţie în ceea ce priveşte temele politice.

În 1939, în timpul opoziţiei lui Marte cu Pluto şi în al 13-lea pătrat – Orb cu Uranus, eram conştienţi de situaţia forţată. Nu mai era nimic de făcut Şansa de a schimba ceva am fi avut-o în anii dintre 1920 şi 1930. Nu a mai rămas decât o opţiune pentru eliberarea din această situaţie, cea a marelui pătrat al lui Marte cu Uranus, care într-adevăr a apărut, chiar dacă de-abia în 1944, în timpul eclipsei de Soare din 25.01. când au poziţionat împreună Lună /Soare, Marte/Uranus, Pluto şi Neptun în figura marelui dragon, ceea ce a adus japonezilor, suplimentar, la 6.08.1945 o continuare a jocului: prima bombă atomică, care a fost aruncata asupra oraşului Hiroshima (în timpul conjuncţiei lui Marte cu Uranus şi cu Uranus în MC (centrul Universului) şi ambele în pătratul cu Pluto/Soare).

Din septembrie 1939 până în mai 1941 au avut loc, din nou, eclipse pe axa

Berbec-Balanţă.

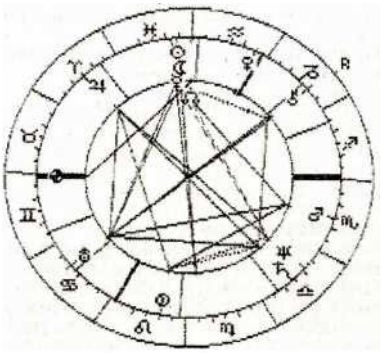

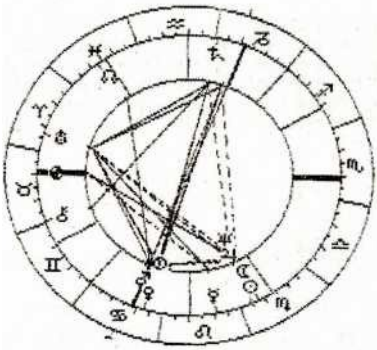

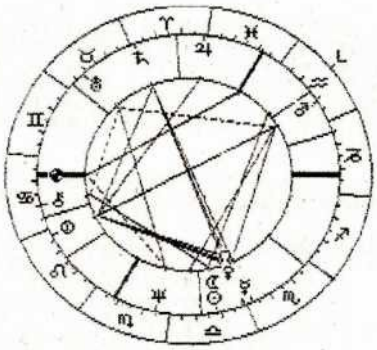

Toate statele care s-au format, respectiv au primit o nouă constituţie din 1948 până în 1950, l-au avut pe Pluto între gradele 15 şi 19 în leu, aşadar între gradele pe care se găseşte eclipsa cu Lună crescătoare în 1999 şi datorită cărora pot fi activate teme plutoniene.

Acestor state aparţin, printre altele, Burma, China, Germania Occidentală (mai avem totuşi un nou horoscop de la reunificare, însă ar putea fi posibil să apară ceva, la care face referire linia vizibilităţii din anul 1999), Irlanda, Israel, India, Indonezia, Coreea de Nord, Coreea de Sud şi Japonia.

În 1932 îl găsim pe Marte în trigon cu

Uranus. În pătrat cu Pluto şi semisextil cu Saturn:

— Primul experiment britanic cu bombe atomice în Australia.

— Politică de separare a raselor în Africa.

— Descoperiri de uraniu în Canada.

— Statele Unite activează prima bombă atomică.

— Mai multe accidente aviatice în Statele Unite.

— Explozie într-o mină de uraniu saxonă; se înregistrează 160 de morţi.

1953 – descoperirea structurii substanţei genetice (ADN).

— Revolta muncitorească în RDG.

— Poluarea cu petrol a mărilor devine o problemă serioasă.

— Cote ridicate de mutaţii genetice prin izotopi radioactivi (ca dovadă experimente pe diferite insecte şi plante).

— Calculator electronic în Statele Unite.

— Anton Zisehkai: „Energie eliberată” – lupta continuă a omenirii în utilizarea forţelor naturale.

— Faisal ajunge rege în Irak (până în 1958).

— Serie de tornade în Michigan şi Ohio.

— Cutremure puternice răscolesc insulele greceşti.

— Potop puternic la Marea Nordului omoară în N-V Europei aproximativ 1.794 de oameni.

— Câteva accidente aviatice şi maritime.

În anul 1956 apar legăturile

Marte/Pluto/Uranus/Saturn:

— Prima lansare din avion a unei bombe pe bază de hidrogen, nordamericană.

— Hitler este declarat oficial mort.

— Avertisment asupra pericolului cu malformaţii genetice datorită radiaţiilor cu raze Röntgen.

— Statele Unite elimină gaz otrăvitor la 100 km înălţime în atmosferă.

— Nasser expropriază societatea Canalului de Suez pentru a obţine bani pentru înălţarea barajului de la Assuan.

— Aceasta duce la criza din Suez.

— Criza din Ungaria.

— Revoluţie în Sumatra (tulburări în Indonezia avem şi în 1996, cu tendinţe de agravare).

— Franţa arestează într-o incursiune la bordul unui avion marocan 5 conducători ai mişcării revoluţionare din Algeria.

— Israelul ţine piept atacurilor transiordaniene (statele arabe exercită presiuni crescânde asupra graniţelor Israelului). Acest lucru nu este de mirat: dacă aşez pe harta lumii horoscopul Israelului (Astro-Carto-Graphy) observam că linia plutoniană a acestuia trece şi prin Iran şi prin Irak.

— Marea Britanie şi Franţa atacă Egiptul. În ciuda protestului accentuat al Partidului Laburist în Camera Inferioară, ONU hotărăşte să trimită

trupe poliţieneşti în Egipt.

— URSS ameninţa cu atacuri Egiptul. Ca urmare Israelul, Marea Britanie şi Franţa încep atacurile.

— SUA avertizează URSS cu privire la atacuri împotriva Austriei, Berlinului de vest şi Turciei. Stare de alarmă în rândurile flotei americane.

— Bombardiere atomice americane şi ruseşti pregătite de atac.

— În diferite secţiuni naţionale ale partidelor comuniste se ajunge datorită atacului sovietic sângeros în Ungaria, la o cnă puternică şi la demisionări, în special în rândul intelectualilor. În numeroase oraşe, oameni înfuriaţi iau cu asalt centralele comuniste.

— Elveţia propune la 6.11.1956 o imediată conferinţă internaţională pentru înlăturarea pericolului iminent de izbucnire a unui război.

În 1958 Marte din pătratul cu Pluto şi Saturn acţionează în trigon extins cu Uranus şi Uranus în constelaţie crescătoare cu Pluto acţionează până în 1965. Atunci este şi mai mult întărită această constelaţie, datorită eclipsei totale de Soare din 30.05.1965 devenind, din nou eficientă de-a lungul multor ani. Anul 1958/1959 l-am catalogat pe axa Berbec-Balanţă. Să urmărim aşadar, anii şaizeci foarte importanţi, căci generaţia care s-a născut în această perioadă, în special aceea care s-a născut în 1964/1965/1966 întruchipează prin constelaţia ei natală calitatea care a fost exprimată în toţi

aceşti ani de către tinerii acestei perioade. Beatles, Rolling Stones şi multe alte trupe au atins apogeul în această perioadă şi care mai sunt admiraţi încă de cei născuţi în anii şaptezeci pentru că ei reflecta păşirea m şi mai multă libertate a acestor ani. Tinerii de atunci au început în felul lor o revoluţie şi această generaţie a anilor şaizeci va fi cea care va continua ce s-a început atunci. Nu este de trecut cu vederea că Pluto, care încă din 1956 „privea” către semnul Fecioarei înainte de a trece în august 1957 în el definitiv şi de a rămâne până la sfârşitul anului 1972, formează un pătrat faţă de constelaţiile sale din 1884 până în 1914, în Gemeni şi din 1995 până în 2008. Această generaţie este, aşadar, generaţia de legătură dintre trecut şi viitor. Ea poartă o moştenire grea (pe care o dovedeşte şi Pluto) şi nu este de invidiat

1960 – începe la Geneva conferinţa de dezarmare a celor 10 puteri.

— Forţa explozibilă a potenţialului nuclear american şi rusesc este estimată la circa 3 până la 4 TNT pe cap de locuitor ai Pământului. La aceasta se adaugă efectul infestării radioactive. Acest surplus de forţă distructivă C, Overkill”) condiţionează patul (= la şah) atomic.

— Începerea lucrărilor la Baraju Assuan din Egipt.

— Fostul comandant SS, Adolf Eichmann, este arestat în Argentina de către agenţii Israelului şi

adus în această ţară.

— Ultimul comandant al lagărului de concentrare Auschwitz este arestat ca muncitor forestier.

— 199.188 de refugiaţi înregistraţi (48, 8% dintre ei sub 25 de ani), părăsesc RDG-ul (1959: 144.000, 1958: 204.000).

— Franţa detonează în Sahara prima sa bombă atomică şi în perioada efectului duce o politică a puterii atomice independente: „Force de frappé" (1995 în Oceanul Pacific, 1997? şi 1999? după ciclul de 19 ani).

— Ciocniri sângeroase între francezii din Algeria şi musulmani.

— Trupe germane pe teritoriul Franţei pentru exerciţii militare.

— Reuniune naţională franceză acceptă unele forţe nucleare franceze (contrazice scopurile NATO).

— Zona comercială liberă latino-americană între Argentina, Brazilia, Chile, Uruguay, Paraguay, Perú şi Mexic.

— În Spania, grevele salariale simt declarate rebeliuni militare; pedeapsa capitală pentru participanţii la atentate sau a unor bande rivale.

— Neînţelegerile dintre Iugoslavia pe de o parte şi China/Albania pe de altă parte se accentuează.

— PCSD anunţă evitarea războaielor vizavi de PC din China care încearcă să trezească forţele

revoluţionare în fostele state coloniale.

— URSS anunţă mărirea reducerilor de trupă de la 1, 2 milioane la 2, 4 milioane de soldaţi, precum şi dezarmarea de rachete nucleare.

— Numărul celor exilaţi pe teritoriul RFG (fără Berlin şi Saarland) este de 9, 7 milioane.

— Semnele unui conflict între partidele comuniste ale URSS şi Chinei (China accentuează acţiunea revoluţionară, în special în ţările în curs de dezvoltare, iar URSS întrecerea între sistemele de coexistenţă).

— Prăbuşirea unui avion SUA datorată URSS-ului deasupra Lacului Barents.

— J.F. Kennedy devine preşedintele Statelor Unite.

— Cuba expropriază şi naţionalizează pământ nord-american, renunţă la pactul de susţinere cu SUA din 1912.

— Ţăranii rebeli brazilieni se împroprietăresc prin violenţă (reforma agrară amânată sau întârziată se dovedeşte a fi în toate colţurile lumii un pas hotărâtor spre radicalism).

— Susţinători ai lui Castro acţionează fără succes în Nicaragua, Guatemala şi Costa-Rica (valabil ca semn al labilităţii sociale în America Latină).

— După grele revolte comuniste, stare excepţională în Venezuela.

— Armata turcă dărâmă guvernul A Menderes (el este condamnat în 1961 datorită

încălcării Constituţiei).

— Prim-ministrul Iordaniei, Maschaidi, asasinat printr-un atentat cu bombă (monarhia rămâne neclintită).

— Camerun devine stat independent.

— Republica Mali independentă.

— Madagascarul independent.

— Coloniile britanice şi italiene ale ţinutului Somali se reunesc sub numele de Somalia.

— Ghana devine republică.

— Dahomey, Niger, Obervolta, Coasta de Fildeş, Ciad, Republica Central Africană şi Gabon devin state independente (toate foste colonii franceze ecuatoriale).

— Nigeria devine independentă

— Fosta colonie Togo devine stat independent.

17 state devin în acest an independente! Marchează în special sfârşitul stăpânirii coloniale!

— Ciocniri sângeroase între băştinaşii de culoare şi poliţie în Uniunea sud-africană (politica de separare a raselor duce la tot mai mari încordări şi proteste).

— Atentatul unui fermier alb asupra prim-ministrului sud-african H. Verwoerd.

— Africa de Sud devine după ieşirea din Commonwealth republică.

— Trupe ONU încearcă să menţină ordinea în Congo.

— Ciombé proclamă independenţa provinciei

congoleze Katanga (datorită minelor sale de uraniu aceasta se afla în centrul atenţiei internaţionale).

— Comandantul suprem al armatei, Mobutu, respinge participări diplomatice ale URSS-ului.

— Cutremur puternic distruge Agadir-ul, înregistrându-se 12.000 de morţi, alţii în Iran şi Chile, precum şi mulţi alţi morţi datorită furtunii din Oceanul îngheţat.

— Două avioane civile se ciocnesc cu puţin înainte de aterizare deasupra New York-ului; 136 de morţi.

— Prăbuşirea unui avion militar deasupra Bisericii Sf. Paul din München peste un tramvai: 50 morţi.

1961 – URSS începe o nouă serie de experimente cu arme nucleare care cresc până la explozii cu un echivalent TNT de 50 de megatone. Infestarea apei şi aerului începe să crească din nou.

— În iunie 30.444 de locuitori părăsesc ilegal RDG-ul (într-o singurii zi ajung în Berlinul de Vest peste 2000 de oameni).

— Datorită experimentelor sovietice preşedintele Kennedy ordonă reluarea experimentelor nucleare subpământene.

— La 13.08. RDG ordonă cu aprobarea statelor membre ale Pactului de la Varşovia ridicarea unui Zid foarte mare între Berlinul de Est şi cel de Vest.

— Puteri occidentale protestează. Vicepreşedintele Johnson şi o trupă de luptă din SUA sunt primiţi cu ovaţii în Berlinul vestic.

— Atacuri teroriste în sudul Tirolului (se repetă în anii următori şi conduc la procese).

— Cel de-al patrulea experiment atomic francez din Sahara (SUA, URSS şi Marea Britanie sunt de acord cu oprirea testului).

— După 1958 politica CE provoacă puternice mişcări populare în industria Franţei.

— După tulburările sângeroase din Teheran, se prăbuşeşte guvernul şi Ali Amâni devine prim-ministru (până în 1962, luptă împotriva corupţiei şi promovează reforma agrară).

— Revolte militare în Siria duc la ieşirea din cadrul Republicii Reunite Arabe. Naşi Qudsi devine preşedinte şi prim-ministru (înlăturat în 1963 în urma unui puci militar).

— Tulburări grave în Angola portugheză.

— Prim-ministrul statului Congo, Lumumba, este asasinat

— SUA întrerupe acţiunile diplomatice cu Cuba.

— Refugiaţi cubanezi debarcă în SUA Statele Unite refuză susţinerea! încercarea eşuează.

— Panamá se străduieşte să revizuiască contractul cu SUA despre zona canalului din 1903 (în 1963 se ajunge la tulburări).

— Raffael Trujillo, dictatorul Republicii Dominicane, este ucis.

— Război civil în Laos. SUA susţine cu trupe guvernul împotriva comuniştilor.

— India pătrunde în fosta colonie portugheză Goa şi o face componentă a sa.

— Puci militar în Coreea de Sud. Este înlăturată Constituţia.

1962 – din 1960 se constată tot mai mult că somniferul Contergan (Thalidomid) duce în primele trei luni de sarcină la handicapuri ale nou-născuţilor.

— Exilaţii cubanezi exercită un asalt incendiar mai mic asupra Havanei.

— SUA blochează Cuba pentru a împiedica ridicarea unor centre sovietice de dărâmare a rachetelor. După patru zile de încordare politică mondială, URSS renunţă la o asemenea construcţie.

— Furtună puternică în Marea Nordului.

— Inundaţii în Barcelona: 700 de morţi.

— Avalanşă în Perú: 3.500 de morţi.

— Cutremur în Persia: 12.000 de morţi.

— Prăbuşirea cursului la bursele internaţionale.

— Pilule anticoncepţionale americane în 1960, în 1962 în RFG.

1963 – accident în Lengede.

— Uragan în Pakistan.

— Taifun în Cuba şi Haiti.

— Erupţie vulcanică în Bali.

— Cutremur în Libia.

— Cutremur în Skopje.

— Congo expulzează toţi funcţionarii ambasadei sovietice.

— Lupte la graniţa algero-marocană.

— Racheta intercontinentală americană cu o deschidere de 10.400 km.

— La 22.11.1963 este asasinat Kennedy.

1964 – Martin Luther King primeşte Premiul Nobel pentru Pace (asasinat în 1968).

— Arafat preia conducerea „Fatah”-ului.

— Atacuri în Vietnam şi Congo, precum şi succesele devin tot mai puternice.

— Nelinişti rasiale în SUA

— Tulburări rasiale în Calcutta şi demonstraţie împotriva foametei în India.

— Prima bombă atomică în China.

— Cutremur în sudul Alaskăi.

— Erupţie puternică a vulcanului Etna.

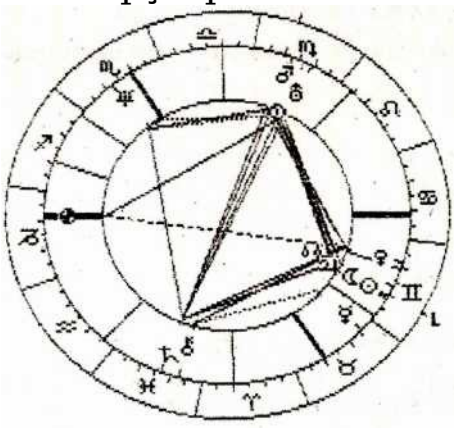

1965 – primul om, un rus, părăseşte pentru un sfert de oră nava spaţială în cosmos.

— SUA – zbor în cosmos de două săptămâni.

— În baza unor noi informaţii vechimea omului pe Pământ este de 1, 75 milioane de ani.

— Moare Churchill.

— Guvernul Ian D. Smith proclamă independenţa Rhodesiei de Marea Britanie australiană, ceea ce conduce la prelungirea sancţiunilor pentru egalitatea rasială a negrilor din colonie.

— Ceauşescu devine preşedintele statului în România (vezi 1989/ 1990).

— Eclipsă de Soare este observată de un avion militar la 1.200 km înălţime.

— Din 50 de milioane de morţi, 35 de milioane se înregistrează datorită foametei şi bolilor corespunzătoare.

— Parlamentul turc îl dărâmă pe Inönü.

— Ciocniri sângeroase la graniţa dintre Israel şi Iordania.

— Gambia devine independentă.

— Singapore se separă de Malaezia.

— Lupte între India şi Pakistan în zona Kashmir.

— Indonezia părăseşte ONU.

— Urmărire comunistă în Indonezia.

— Interdata în New York, cea de-a doua conferinţă internaţională lasă să se întrevadă viitoarea importanţă a computerului (Multimedia şi Internet mai nou).

— Revoluţia culturală în China cu „unda de curăţire”.

— În sudul Vietnamului se anunţă stare de război şi SUA îşi întăreşte prezenţa militară.

— Începutul atacurilor aeriene americane asupra Vietnamului de Nord (întrerupt în 1968 şi reluat în 1972).

— Proteste internaţionale împotriva bombardamentului.

— Tulburări ale negrilor în Los Angeles sunt înăbuşite de garda naţională.

— Conducătorul negrilor, Malcolm Little, este asasinat

— Creşte criminalitatea în Germania.

— Din 1816 până în 1965 au loc 93 de războaie, dintre care 43 coloniale.

— Catastrofe naturale.

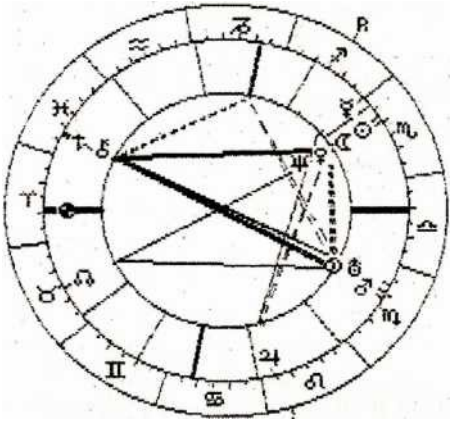

1966 – Franţa îşi continuă experimentele nucleare în Pacific.

— Tulburări grave în zona carboniferă a Belgiei.

— Rebeliuni studenţeşti în Italia şi tot mai multe în RFC.

— Succes cu sateliţi şi sonde spaţiale: SUA 17, URSS 7 şi Franţa 1.

— Apariţia fustei mini.

— 235.000 de soldaţi americani în Vietnam, este bombardat Hawaii.

— Multe catastrofe naturale.

— Tulburări sângeroase în Alabama şi Chicago.

— Partidele politice din Argentina sunt dizolvate.

— Tulburări în Chile – în zona minieră.

— Înlăturat Suharto – Sukarno preia puterea.

— China declanşează 5 bombe atomice.

În 1967 eclipse pe axa Berbec-Balanţă până în aprilie 1969

— Încoronarea cu pompă a perechii imperiale persane.

— Reuşita primului transplant de cord în Kapstadt.

— 3 astronauţi americani mor în timpul probei de start

— În timpul vizitei oficiale a şahului în RFG, este omorât un student de către poliţie – punctul de pornire al revoltelor studenţeşti în RFG.

— Războiul israeliano-arab.

— Regele Constantin vrea să dărâme junta militară din Grecia. Încercarea eşuează şi el fuge.

— Războiul de 6 zile din Israel.

— Începutul războiului civil din Nigeria.

1968 – grave revolte studenţeşti în Paris,

Roma, Copenhaga, Tokio, Germania, Mexic, Pakistan, Varşovia şi Iugoslavia.

— Demonstraţii împotriva războiului din Vietnam şi antidemonstraţii în Berlin.

— Criză monetară, cu precădere în RFG, pentru creşterea cursului mărcii germane.

— Criza în zonele carbonifere.

— Preţuri medii la terenurile intravilane din RFG între 13, 40 şi 87, 60 mărci.

— Marea Britanie împiedică emigrarea celor de culoare.

— Studenţii ocupă Universitatea din Paris.

— Greve în Italia şi Iugoslavia.

— Terminarea barajului Assuan.

— Jacqueline Kennedy se căsătoreşte cu Onassis.

— Foamete puternică în Biafra.

— Preşedintele Irakului înlăturat

— Acte teroriste arabe şi lupte de acaparare israeliene se înteţesc.

— Distrugerea a 13 avioane civile în Beirut.

— Asasinarea lui Robert Kennedy.

— Este ucis conducătorul negrilor M.L. King, fapt ce declanşează tulburări puternice.

— Iarăşi multe catastrofe naturale.

1969 – conform mediilor, la 21.07.1969 ora 3.56 MEZ, Neil Armstrong atinge primul Luna.

— Costurile dezarmării la nivelul planetei sunt calculate la aproximativ 650 miliarde de mărci germane anual.

— Greve puternice în RFG – creşterea salariilor este obţinută.

— Alaska devine tot mai importantă datorită zăcămintelor de petrol descoperite în 1968.

— RFG semnează contractul de interdicţie a bombelor atomice cu SUA ŞI URSS, acesta fiind ratificat şi semnat şi de alte 42 de state.

— Proba de zbor a Concord-ului.

— Prima vizită a Papei în Africa şi Israel.

— Epidemie de gripă puternică din sudul către nordul Europei.

— Uragan în Pakistan.

— Din nou sunt obligate să-şi schimbe cursul avioanele civile datorită utilizării de violenţă.

— În piaţa Wenzel din Praga un student îşi dă foc în semn de protest politic – Primăvara de la Praga.

— Teroriştii arabi exercită atacuri asupra obiectivelor israeliene din străinătate.

— Nixon devine preşedintele Statelor Unite.

— Mai multe milioane de oameni demonstrează în SUA împotriva războiului din Vietnam.

— Grevă generală în Franţa.

În 1976. În timpul conjuncţiei lui Marte cu Uranus în pătrat cu Saturn şi în semisextil cu Pluto sunt eliberate din nou energii pentru mai mulţi ani întotdeauna aceleaşi tematici:

— Puci militar în Uruguay.

— Tulburări rasiale grave în Africa de Sud.

— Moartea lui Mao Zedong.

— Guvernul din Cambodgia anunţă 1 milion de victime ale războiului civil la o populaţie de 8 milioane de locuitori.

1977 – din ianuarie 1977 până în iulie 1978 au loc eclipse pe axa Berbec-Balanţă.

— Procesul Baader-Meinhoff.

— Scăderea dolarului – cursul a scăzut cu 2, 10 DIN.

— Iniţiative civile împotriva energiei nucleare.

— Mare erupţie de petrol în Ecofâsk, teren petrolier în Norvegia.

— Multe catastrofe naturale şi aviatice.

— Voyager începe cu un CD care conţine informaţiile lumii noastre.

— Teroarea din Spania îi îngreunează regelui procesul de democratizare dorit.

— Căderea curentului electric în New York.

— Puci în Etiopia.

— Tulburări la Cairo.

— Bokassa se încoronează în Africa Centrală.

1978 – Premiul Nobel pentru Fizică datorită descoperiri razei de fundal.

— Taifun în Filipine.

— Refugiaţi din Indochina.

— În Brazilia este descoperit un nou comandant de lagăr de concentrare care este acuzat de uciderea a peste 200.000 de evrei.

1979 – scandalul materialelor otrăvitoare de

pe raza unei fabrici chimice.

— Încordări între SUA ŞI URSS datorită personalului sovietic din Cuba.

— Fidel Castro apare ca un lider al blocului independent în faţa adunării ONU din New York.

— Ayatollahul Khomeini, născut în 1902, se întoarce în Persia şi pune bazele Republicii Islamice.

— 20 de lideri kurzi ce se opun conducerii sale sunt condamnaţi alături de susţinători ai şahului.

— Vietnamul atacă Cambodgia.

— SUA întrerupe forările de petrol din Iran

— Numărul refugiaţilor din Indochina creşte.

— Catastrofe naturale şi prăbuşiri de avioane.

— Africa de Nord respinge presupunerea SUA că ar avea material explozibil nuclear.

La sfârşitul anului, mai multe crize umbresc scena politică: schimbări de vreme, criză energetică, conflict Nord-Sud, Irlanda de Nord, Ţara Bascilor, Orientul Apropiat, Iran, Afghanistan.

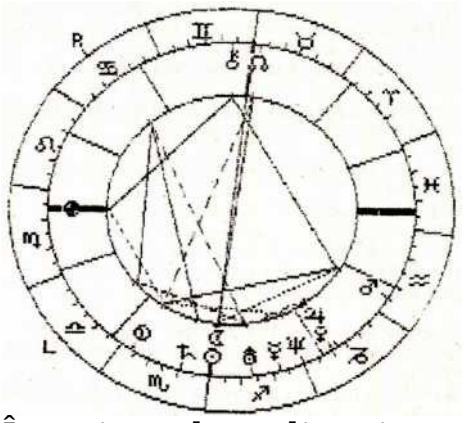

În timpul eclipsei totale de Soare din 22.11.1984 Marte se află în pătrat cu Pluto, Saturn şi Uranus (ca şi în 1999) în casa a patra şi, în plus, în 1999, Mercur în opoziţie cu Neptun – Neptun stă printre altele pentru apă, cât şi pentru otravă, gaz, alcool, dar şi pentru acuzare; Mercur este responsabil pentru bronhii, amândouă însă pentru comunicare neclară, dezamăgiri. Neptun stă pentru horoscopul Germaniei din 3.10.1990, ora „O”, de asemenea pentru refugiaţi din străinătate deoarece provine din casa 9 şi stă în casa 6 şi Luna stă în casa 9 în Peşti, provenind din casa 12. Asta ar putea însemna ca vin refugiaţii din Est, deoarece, de exemplu, Rusia este colorată neptunic/plutonic şi germanii merg în străinătate sau refugiaţii şi germanii trebuie să facă foamea.

1984 – pedepsele cu moartea din SUA cresc cu 13% în 1983/1984, iar în

China sunt 15.000 de acest gen.

— Irakul ester acuzat de folosirea gazului otrăvitor.

— Iranul foloseşte copii în război.

— Tulburări în Perú.

— Apa potabilă infestată provoacă în India, aproape 4.000 de morţi.

— Explozie într-un depozit de gaz în México City.

— Este asasinată Indira Gandhi.

— Atacuri irakiene asupra tancurilor petroliere din Golful Persic duc la o criză internaţională.

— În SUA au fost făcute cunoscute 4.097 cazuri de SIDA, dintre care 1.758 mortale.

— Circa 20 milioane de bolnavi de lepră în lume.

— Catastrofe ecologice ameninţătoare datorită barajelor de pe Amazon.

— Război în Liban.

— 8 state ale zonei sahariene cu 30 milioane de locuitori care sunt ameninţate de foamete cer ajutor internaţional.

— Mare manevră militară sovietică în Atlanticul de Nord.

— În Polonia au loc la 1 Mai demonstraţii ale sindicatului interzis „Solidaritatea”.

— Institutul de medicină german interzice 65 de medicamente care conţin Phenyl şi Oxyphenbutazon şi care sunt folosite împotriva reumatismului.

— Cuba îşi retrage o parte din trupele de pe teritoriul Etiopiei.

Sub această influenta a lui Mercur/Neptun pe care o găsim şi în 1999 stau şi următoarele evenimente:

1985 – palestinienii răpesc nava italiană de croazieră, Achile Lauro”, cu peste 500 de pasageri la bord.

— În Brazilia ia sfârşit dictatura militară de 21 de ani.

— Starea de încordare din Africa de Sud agravează ciocnirile rasiale şi criza economică.

În 1986. eclipse pe axa Berbec-Balantă până în 1987:

— Cea mai mare criză agrară din SUA de peste 50 de ani.

— Invadarea aeroportului „Schönefeld” din Berlinul de Vest de către azilanţi din lumea întreagă.

— Africa e ameninţată cu depopularea în zone întregi datorită bolii SIDA ca urmare a standardului foarte scăzut de viaţă.

— Dictatorul Duvalier fuge de furia populaţiei din Haiti în Franţa.

— Are loc cel mai mare accident spaţial; nava spaţială americană „Challenger” explodează cu 7 membri la bord.

— Cel mai mare accident radioactiv de la reactorul din Cernobîl. Întreaga Europă este poluată radioactiv.

Eclipse pe axa Berbec-Balanţă

Aprilie 1902 o eclipsă parţială de Soare la

grad 13 Berbec.

Octombrie 1902 o eclipsa totală de Lună la grad 22 Berbec.

Aprilie 1903 o eclipsă parţială de Lună la grad 21 Balanţă.

Octombrie 1903 o eclipsă parţială de Lună la grad 12 Berbec.

Martie 1904 o eclipsă penumbrală de Lună la grad 10 Balanţă.

Septembrie 1904 o eclipsă penumbrală de Lună la grad 1 Berbec.

Evenimentele în legătură cu aceste eclipse au fost deja enumerate.

Aprilie 1921 eclipsă de Soare anulară la grad 18 Berbec.

Octombrie 1921 eclipsă totală de Soare la grad 8 Balanţă.

Martie 1922 eclipsă de Soare anulară la grad 7 Berbec.

Aprilie 1922 eclipsă de Lună penumbrală la grad 21 Balanţă.

Octombrie 1922 eclipsă penumbrală de Lună la grad 12 Balanţă.

Evenimentele în legătură cu aceste eclipse au fost deja enumerate.

Aprilie 1939 eclipsă de Soare anulară la grad 28 Berbec.

Octombrie 1939 eclipsă totală de Soare la grad 18 Balanţă.

Martie 1940 eclipsă de Lună penumbrală la

grad 3 Balanţă.

Aprilie 1940 eclipsă de Soare penumbrală la grad 18 Berbec.

Octombrie 1940 eclipsă totală de Soare la grad 18 Balanţă.

Octombrie 1940 eclipsă de Lună penumbrală la grad 23 Berbec.

Martie 1941 eclipsă de Soare anulară la grad 7 Berbec.

1939 – Hitler distruge suveranitatea Cehoslovaciei prin înfiinţarea Pro tectoratului Boemiei şi Möhren şi formarea unei Slovacii dependente sub presiune militară.

— Italia ocupă Albania, alipind-o Coroanei italiene.

— Fasciştii câştigă cu ajutor german şi italian războiul civil din Spania. Nero preia conducerea.

— Izbucneşte cel de-al Doilea Război Mondial.

— Construcţia de autostrăzi.

— Mâncare şi haine pe cartele de raţii în Germania.

— Legea germană a vacilor.

— 500.000 de persoane de naţionalitate germană se mută din Baltica, Rusia şi Balcani înapoi în Germania.

— Atentat eşuat asupra lui Hitler.

— Reber descoperă unde scurte provenite din Calea Lactee.

— Începutul radioastronomiei.

— Cutremur în Antalia, soldat cu peste 45.000 de victime.

1940 – Germania invadează Danemarca, Norvegia, Belgia, Luxemburg, Olanda şi Franţa.

— J.M. Keynes: *Cum este finanţat războiul*? teorie a economiei populare britanice.

— Anihilarea celor bolnavi psihic în Germania.

— Italia cucereşte Somalia, atât partea britanică cât şi cea franceză.

— Japonia ocupă partea nordică a Indochinei franceze.

1941 – generalul Römmel atacă cu corpul militar din Africa britanic aflaţi în nordul acesteia. Este inclus şi Tobruk. Contraatac al britanicilor, sfârşitul Imperiului Italian.

— Germania atacă Iugoslavia. Atacuri aeriene puternice asupra Belgradului; trupele germane şi italiene ocupă întreaga Grecie; trupele britanice se retrag în Creta.

— Este atacată şi Bulgaria.

— Trupele de paraşutişti ocupă Creta.

— URSS mută în decurs de trei luni 1.360 de fabrici importante din zonele ameninţate de război în Siberia.

— Konrad Zuse; primul calculator digital electromecanic.

— „economia la sânge” este la modă. Fiecare locuitor are o cotă aparte pe care trebuie să o economisească.

— C.G. Jung: Introducere în fiinţa mitologiei.

— Trupe britanice şi franceze ocupă Siria (zonă de influenţă franceză).

— Dizolvarea Republicii Germane Volga. Trimiterea locuitorilor ei în zonele dure ale Siberiei.

— Iran este ocupat de trupele britanice şi sovietice, iar şahul Reza Pahlevi, care a domnit încă din 1925, este forţat să abdice. Îi urmează fiul său, Mohamed Reza Pahlevi.

— Churchill repetă cele patru libertăţi (= libertatea opiniei şi religiei, libertatea necesităţii şi groazei).

— Hitler preia conducerea peste armata de Est Crize dificile de iarnă ale acestei armate. Încep luptele tot mai înteţite ale partizanilor.

— Românii îşi recuceresc Basarabia şi participă la Pactul cominternelor.

— Atacul Japoniei asupra bazei militare aviatice a Statelor Unite Pearl Harbor atrage SUA în cel de-al Doilea Război Mondial.

— Prima conferinţă între Churchill şi Roosevelt la Washington.

— Japonezii cuceresc Hong-Kong-ul.

— Thailanda luptă de partea Japoniei în acest război şi recucereşte zonele de ocupaţie franceză ale Indochinei (Calutron).

Aprilie 1958 eclipsă solară la 25 grade Berbec.

Aprilie 1958 eclipsă de Lună preumbrală la

14 grade Balanţă.

Octombrie 1958 eclipsă solară totală la 19 grade Balanţă.

Martie 1958 eclipsă de Lună parţială la 3 grade Balanţă.

Aprilie 1959 eclipsă solară la 17 grade Berbec.

Octombrie 1959 eclipsă solară totală la 8 grade Balanţă.

Martie 1960 eclipsă solară parţială la 6 grade Berbec.

1958 – primul escadron de bombardiere de vânătoare în armata germană.

— Se înfiinţează Parlamentul European în Strassbourg.

— Van Allen descoperă centura de radiaţie a Pământului la înălţimi de peste 600 km.

— Alvarez şi lucrătorii lui descoperă reacţia hidrogenului la nucleul de heliu cu cataliză de mesoni.

— DDR elimină cartelele de alimente, dar până în 1961 existau raţii de alimente.

— Conflict Franţa-Tunisia.

— Multe săpături.

— Se răspândeşte utilizarea pilulelor anticoncepţionale.

— Prăbuşirea unui avion în München peste biserica St Paul.

— Schah se desparte de Soraya.

— Grevă statală în Sudan.

— Preşedintele Africii de Sud face politică rasială (de Apartheid).

1959 – UDSR publică proiectul tratatului de pace pentru Germania.

— Radicali de dreapta pângăresc Sinagoga din Köln.

— În Kalahari se descoperă sculpturi în stâncă.

— Explozia bombei atomice la 400 km înălţime produce o centură de radiaţie artificială.

— Franţa începe să sondeze după petrol în Sahara.

— Revoluţia din Cuba este încununată de succes sub conducerea lui Fidel Castro.

— Săpături la Ierihon circa 3.000 î. Hr.

— Conflict pentru graniţa Iran-Irak şi Schah se căsătoreşte cu Far ah Diba.

— UR înfrânge răscoala din Tibet.

— Trupele VR ocupă graniţa indiană.

— Instalaţie de ardere a gunoiului modernă la Berna (Gunoiul devine o problemă tot mai mare).

— Prăbuşirea unui baraj francez cu 400 de morţi.

1977 – 1978 – eclipsă pe axa Berbec-Balanţă (vezi înainte).

1995 – 1997 – eclipsă pe axa Berbec Balanţă (vezi înainte).

1995 – experimentele atomice ale Franţei în Pacific.

— Cutremur în Japonia.

— A 3000-a sărbătoare a Ierusalimului.

— Un planetoid sau ceva asemănător trece pe lângă Pământ

1995 – 1996 – experimentele atomice ale Chinei.

— SUA după atentatul cu bombă din Atlanta, după ce s-au gândit şi la atentatul din 1972, de la München de la Jocurile Olimpice şi după prăbuşirea unui avion TWA, au înfiinţat din nou o ofensivă Iran/Sudan în lupta împotriva terorismului, cu următoarele cuvinte adresate Europei: „Europe get off", deoarece europenii, pe baza colaborării economice cu Iranul, protestează împotriva aprobării sancţiunilor economice ale SUA împotriva Iranului.

— Inundaţii catastrofale în China.

— Acţiuni reciproce de represalii între Israel şi Hezbollah.

În general înaintea evenimentelor catastrofale, în istorie a fost vizibilă o cometă, ceea ce poate fi considerat un avertisment în 1994 – lovitura unei bucăţi enorme asupra Jupiterului şi în 1995 – planetoidul, întâmplare desfăşurată încă la o distanţa „cumsecade" de Pământ, au existat avertismente masive. „Rănirea" lui Jupiter trebuie să fie un indiciu asupra politicii noastre economice şi mondiale care este expansivă, căci Jupiter este considerat de astrologia tradiţională tocmai evoluţie şi expansiune, dar şi religie. Acest incident cosmic în sistemul nostru solar a vrut să

ne arate clar de ce se îmbolnăveşte sistemul nostru.

Prin analogie, ca posibile interpretări ale lui Jupiter, mai găsim de asemenea: toleranţă (faţă) de culturi şi religii străine, faţă de internaţionalism şi mai ales faţă de evoluţia potenţialului nostru sufletesc-spiritual, ceea ce reprezintă procesul evoluţionist.

Rezumat

Pe baza îmbunătăţirii evenimentelor istorice, a constelaţiilor, eclipselor, în special pentru cea din 11.08.1999, ca avertisment urmărit pe horoscopul federal, la care dacă ne-am referi, am trece de acest capitol, umplând o carte separată, noi putem să ne aşteptăm printre altele la următoarele lucruri:

Cutremure în Orientul Apropiat, California, Japonia, Columbia, dar şi în Europa – Italia şi Grecia.

Erupţii vulcanice, printre altele Vezuviu şi/sau Etna.

Inundaţii şi catastrofe cu gaz toxic.

Pericolul unei contaminări atomice prin accidente în reactor sau prin bombe atomice (câteva ţări posedă material fisionabil).

Nelinişti politice în India, Iran, Irak (ceea ce prin linia lui Pluto, în Israel prin aceste două ţări, va avea urmări asupra Israelului), China, Mexic, Pakistan, Africa de Sud şi în ţările Africii de Nord.

Probleme prin revoluţia din Cuba.

Conflicte pentru zona Canalului Panamá.

Probleme pentru toate ţările care în 1960 au devenit independente.

Criză masivă în ţările industriale, nu numai economică.

Probleme accentuate în ţările fostei URSS.

Conflictul din Iugoslavia se va reaprinde.

Fosta putere mondială SUA va trebui să abdice şi cu ea probabil că şi USD, care a fost bătut în acelaşi an 1519, când Magellan şi-a început primul ocol al Pământului cu o ambarcaţie cu pânze, în Böhmen, ca prototipul unui „taler”. În 1792, acest taler, prin rezoluţia din 6.07.1785, devine moneda Statelor Unite şi USD. Astfel el a început să fie valuta conducătoare pe plan mondial – eclipsa din 11.08.1999 va avea loc în conjuncţie cu Uranus şi în opoziţie cu Pluto în horoscopul USD.

Probleme ale refugiaţilor în Germania din Orient

Pericolul unui al treilea război mondial este prezent datorită schimbării raporturilor de forţă, însă în acest secol, după cele două războaie mondiale, s-a reuşit de câteva ori să se înăbuşe conflicte periculoase, poate că şi acum se va întâmpla la fel. De evitat, nu vor mai putea fi evitate conflictele următoare, căci procesul de regândire, de schimbare nu e destul de evoluat Mai ales, şi de asta sunt sigur datorită liniei vizibile din India peste Orientul Apropiat

Iugoslavia, Austria, Germania şi Franţa până în SUA Germania va fi de această dată din nou afectată direct

Ca suport pentru cercetările mele m-am bazat pe prezentările istorice care sunt cunoscute celor mai mulţi dintre noi, şi am scos datele „marelui itinerarul cultural" de la Werner Stein cu cele mai importante date ale istoriei universale, din *The Book of World-Horoscopes* de Nicolas Campion şi din *Lexiconul Horoscopului universal* de Hans Heinrich Taeger.

Elizabeth Schlittmeier Woldsteig, 3 august 1996

LISTA VIZIONARILOR PREZENTAŢI AICI

1. Părintele Curique a scris în 1872 cartea *Voix Prophétiques*.

2. Părintele Souffrand, viziune din anul 1872.

3. Abd-Ru-shin a scris cartea *în lumina adevărului*.

4. Andersen, Hans-Jurgen, autorul Cumpenei dintre poli, cumpenei dintre vremuri.

5. Anna Maria Taigi (1769 – 1837), Roma, mamă a şapte copii, a fost declarată „medium".

6. Annie Kirkwood, americancă, căreia i s-a adresat Maria din 1987 până în 1991.

7. Antonjas, (1820), pustnic a trăit în apropiere de oraşul Aachen.

8. Astar Sheran, extraterestru şi conducător al comandoului Astre.

9. Augustinus Quack.

10. Barbara Becher, soră a Ordinului din Lasheim, Saarland.

11. Ţăran din Elsen, fiu de ţăran, văzător cu un singur ochi, din satul Elsen de pe lângă Paderborn.

12. Ţăran din zona pădurii (Ţăranul din Krems) (în jurul lui 1976).

13. Ţăran din Bregenz (1922).

14. Berta Dudde (dec. 1968), mitolog german, în tradiţia lui J. Lorber educată.

15. Biemacki (înjur de 1980).

16. Tânăr orb din Praga (1356).

17. Fratele Adam, a avut 1.949 de apariţii ale Mariei.

18. Caesarius von Heisterbach (1180 – 1240).

19. Chet Snow (la mijlocul anilor ’80), psihoterapeut din Statele Unite.

20. Dannion Brinkely (1975), a fost lovit de fulger.

21. De la Vega, Garcilaso, născut în Baldio/Argentina, a trăit în Perú, Spania şi Anglia. Apariţii şi mărturisiri în turn la Maria Laach.

22. Călugăr locotenent german Emmerich (în secolul al XVII-lea).

23. Don Bosco (1815 – 1888), vizionar înzestrat, cel care a pus bazele ordinul salesienilor, Torino.

24. Părintele capuccin din Düsseldorf (1762).

25. Edgar Cayce (1877 – 1945), numit şi profetul adormit, Norfolk, Virginia.

26. Elena Aiellor (1895 – 1961), soră a Ordinului stigmatizată, din Consenza, Rorent.

27. Elizabeth Eppinger.

28. Emelda, vizionara belgiana.

29. Ema Brandt, născut în 1909, vânzătoare din Rottenburg pe Neckar, viziuni în timpul viselor.

30. Ema Stieglitz din Augsburg (1894 – 1975).

31. Evanghelistul Ron White din Sua a avut în 1976 o viziune.

32. Fatima, trei copii au avut mai multe apariţii ale Mariei din 13 mai până în 13 octombrie 1917.

33. Preotul vizionar (circa 1850)

34. Franciscan pe muntele Sinai, de fapt Ludovico Rocco (1748 – 1840) a vizitat locurile sfinte şi a murit acolo.

35. Fuhrmannt (1690 – 1763) ţăran din Boemia de Vest

36. Garabandal (1961 – 1965), apariţii ale Mariei la 4 fete de aproximativ 11

ani.

37. Contesa Reliante, Franziska Maria, prinţesă de Savoya, şi-a povestit viziunile în 1923 prin scrisori.

38. Higginson, Theresa Helena (1880), profesoară din Anglia stigmatizată.

39. Hildegard von Bingen (1098 – 1179), a fost considerată drept cea mai importantă şi

sfântă persoană feminină din Evul Mediu (provenea din zona Rinului).

40. Hopi, trib de indieni din partea sud-vestică a Americii (Arizona).

41. Irimaier, Alois, (1894 – 1959), constructor de fântâni din Freilassing.

42. Jakob Lorber (1800 – 1964) profesor de muzică din Graz, care şi-a pierdut vocea la 40 de ani.

43. Jasper (1764 – 1833), Wessel D. Eilerit, supranumit bătrânul Jasper.

44. Jeane Dixon (circa 1915), agent imobiliar, şi cea mai cunoscută vizionară din Statele Unite.

45. Johannes Friede (1204 – 1257), călugăr austriac din Ordinul Sf. Ioan, a fost cel mai mare vizionar al timpurilor sale.

46. Ioan din Ierusalim (1042 – 1119).

47. Johansson (mort 1922), pescar de peşte marin din Finnmarken.

48. Joseph Stockert (1897.1975), meşter din München, a avut viziuni cu privire la Est în anul 1947.

49. Katharina din Otzal (1883 – 1951).

50. Preot catolic din sudul ţinutului Baden (1923).

51. O serie de apariţii ale Mariei în Bretania, vizionară este Jeanne Louise.

52. Knopp zu Ehrenberg (1714 – 1794), Johann Peter Knopp din Westfalia.

53. Korkowski, Edward (născut 1931),

lucrător chimic înzestrat cu talente de vizionr din Pullach, de lângă Köln.

54. Kugelbeer (prin 1920), ţăran din Lechan, de lângă Bregeno.

55. La Salette (1846), în pustietatea munţilor de lângă Grenoble, doi copii au avut o viziune cu Maica Domnului.

56. *Cântecul Teiului* (aproximativ 120 de ani vechime, a fost găsit în trunchiul gol al unui tei bătrân, în apropiere de cimitirul din Staffelstein). Cuprinde istoria Germaniei.

57. little Pebble, vizionar încă activ din Australia.

58. Lothringer, curier pe câmpul de luptă (1914).

59. Calendarul Maya

60. Maria Baourdi (moartă în 1878), carmelită din Pau, Franţa.

61. Marie Julie Jahenny de la Faudais, vizionară stigmatizată, care la 15 martie 1873, a avut parte de o apariţie a Mariei.

62. Melanie Calvat (1846), apariţie a Mariei.

63. Maica Shipton, a trăit înaintea lui Nostradamus în Anglia.

64. Călugărul din Werl (1701), frate franciscan care şi-a publicat, cu permisiunea ordinului său, cele IOO lde viziuni în Köln.

65. Călugăr din mănăstirea Maria Laach (secolul al XVI-lea), profeţie din mănăstirea Eifel.

66. Mühlhiasl (mort în 1825), Matthias

Stormberger, pădurar şi coşar din Robenstein, posibil însă şi Mühlhiasl von Apoi g. Mathias Lang (1753?) acesta a fost pădurar, slugă la moară, şi îngrijitor al animalelor din pădure. Viziunile lor se suprapun, aşa încât chiar se susţine că ar exista un singur vizionar în zona Pădurii Bavareze.

67. Maica Graf (1906 – 1964), pe numele ei adevărat Maria Graf Sutter, mamă şi soţie din cantonul elveţian Appenzell.

68. Nostradamus (1503 – 1568), medic evreu, astrolog, om de ştiinţă din Salon, sudul Franţei.

69. Onit, pseudonimul unui magician şi cabalist evreu, citat de Marcus Varena.

70. Palma Matavelli (1825).

71. Palma von Oria (1825 – 1972), stigmatizată din Oria, Italia, care din 1885, nu a mai consumat nicio hrană solidă sau lichidă.

72. Paracelsus, Theophrastus von Hohenheim, medic german (1493 – 1541).

73. Părintele Johannides.

74. Părintele Mattay (1814).

75. Părintele Necton (1790), a fost reprezentantul unei case de iezuiţi din Belgia.

76. Părintele Pio, părinte capucin stigmatizat, de fapt Francesco Forigionr, la profeţit între 1956 – 1961).

77. Paulussen, vizionar german, care actualmente este imobilizat într-un scaun cu rotile.

78. Preotul Birker Claesson din Suedia, a avut

în 1950, o viziune.

79. Preotul Handwerker (1792 – 1853) din Bavaria Inferioară.

80. Port Santo Stefano, muncitorul Enzo Alocci, a primit în această peninsulă mesaje de la Maria din 1974 până în 1985.

81. Profeţie din Pădurea Boemia.

82. Romatis, vindecător spiritual din Brazilia.

83. Ramtha, fiinţă care a trăit acum circa 60.000 de ani şi vorbeşte acum prin intermediul mediumului american J.Z. Knight.

84. Rosa Kolumba Adente (moartă în 1874), călugăriţă din Taggio, Italia.

85. San Damiano, localitate în Italia Superioară în care „Mama Rosa”, pe numele adevărat Rosa Buzzini Quattrini (1909 – 1981) a avut din 1964 şi până la moartea sa apariţii ale Maicii Domnului.

86. Schlinkert, Joseph, vizionarul din Mohntak (prin 1770).

87. Sora Nativaitas (1731 – 1798), pe numele adevărat Johanna Rozer.

88. Vizionară din zona Fussen.

89. Sepp Wudy (1914), slugă la ţăran din Frischwinkel.

90. Sibylle von Prag, fiica urnii conte sărăcit (moartă în 1658) ea a călătorit mult în lumea întreagă cu ţigani.

91. Cărţile sibylice, Oracola Sibylinna de Friedlieb (1852).

92. Steaua de smarald (Tibet), profeţie străveche din Himalaya.

93. Spielbähn, Bernhard Rembort (1689 – 1783), fiul unui ţesător de lână sărac din Eschmar-Sieg, Renania. Deoarece putea să cânte la vioară a fost poreclit Spielbahn, Bahn era prescurtarea de la Bernhard.

94. Vizionarul necunoscut din Sauerland.

95. Autorul necunoscut (poet).

96. Veronika Lueken din Bayside, vizionară americană, care din anul 1971 are viziuni.

97. Vianney von Ars, Jean-Baptise Marie (1786 – 1859), preot preasfinţit din Ars, sudul Franţei.

98. Vișnu Purana, scris sfânt indian, de acum 6.000 de ani.

99. White Bear (Hopi), fost conducător al tribului.

100. Wolfram Fragner a scris cartea *împăratul din Europa*.